

മാഗസിനാണ്. ഇതൊരു യഥാർത്ഥ്യം

കുറ്റസമ്മതമല്ല, മറിച്ച് തുറന്നുപറച്ചിലാണ്. ഇവിടെ പലരും പറയാൻ മടിക്കുന്നത്.

ഇന്നലേകളുടെ സമസ്യകൾക്ക് 'ഉത്തരം' കണ്ടെത്തി ഇന്നിലെത്തിയപ്പോഴാണ്, കണ്ടുപിടിച്ചതൊന്നും ഉത്തരങ്ങളല്ല, മറിച്ച്, ഉത്തരങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള വഴികളാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത്.

പക്ഷേ, മടിപടിച്ചൊരു കുട്ടർ, വഴിയിലെവിടെയോ, പഞ്ചതന്ത്രം കഥയിലെ മൂയലിനെപ്പോലെ, ചുണ്ടുപലകകൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉത്തരങ്ങൾ എന്ന് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു.

'ആമ' -

അവൻ വിജയിച്ചെങ്കിലും അവനെ നിങ്ങൾ തോട്ടി എന്നു വിളിച്ചു.

അതെ! ഇത് ഹോസ്യമാണ്. ആരോടും പറയാൻ പാടില്ലാത്തത്.

Dr. P.K. SUDHA DEVI
Staff Editor

ALAN C. ANTONY
Student Editor

NITHIN RAJ
Sub Editor

ANASOoya SEBASTIAN

RESHMA RAVI

AYSHA M.M.

RADHIKA R.

NIKHIL NARAYANAN

SIBIN K.

SRESHMA C.K.

HUBAIB HASSAN C.A.

SUGINA P.

ATHIRA G.R.

ROSHNA GEORGE

VISAKH N.U.

SHILPA R.

SHINU THOMAS

AMAL VIJAY

KEERTHANA K.

The Crew

Staff Editor
Student Editor
Magazine Committee

Dr. P.K. Sudha Devi

Alan C. Antony

Nithin Raj

Anasooya Sebastian

Reshma Ravi

Aysha M.M.

Radhika R.

Nikhil Narayanan

Sibin K.

Sreshma C.K.

Hubaib Hassan C.A.

Sugina P.

Athira G.R.

Roshna George

Visakh N.U.

Shilpa R.

Shinu Thomas

Amal Vijay

Cover Design

Pay Lay-out

Printing

Periodicity of Publication

Printer & Publisher

: **Rajesh Chalode**

: **iMAC Creations, Thrissur**

: **Ebenezer Pinters, Thrissur**

: **Annaul**

: **Dr. P.K. Sudha Devi**

Professor, Dept. of Floriculture
and Landscaping,

College of Horticulture,

Vellanikkara, Thrissur.

Published under the authority of the Magazine Committee 2015-16

Declaration

I Alan C. Antony, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

Alan C. Antony

Special Thanks to,

Dr. P.K. Rajeevan, Dr. A.T. Francis,

Dr. C.T. Abraham, Dr. Minimol J.S.,

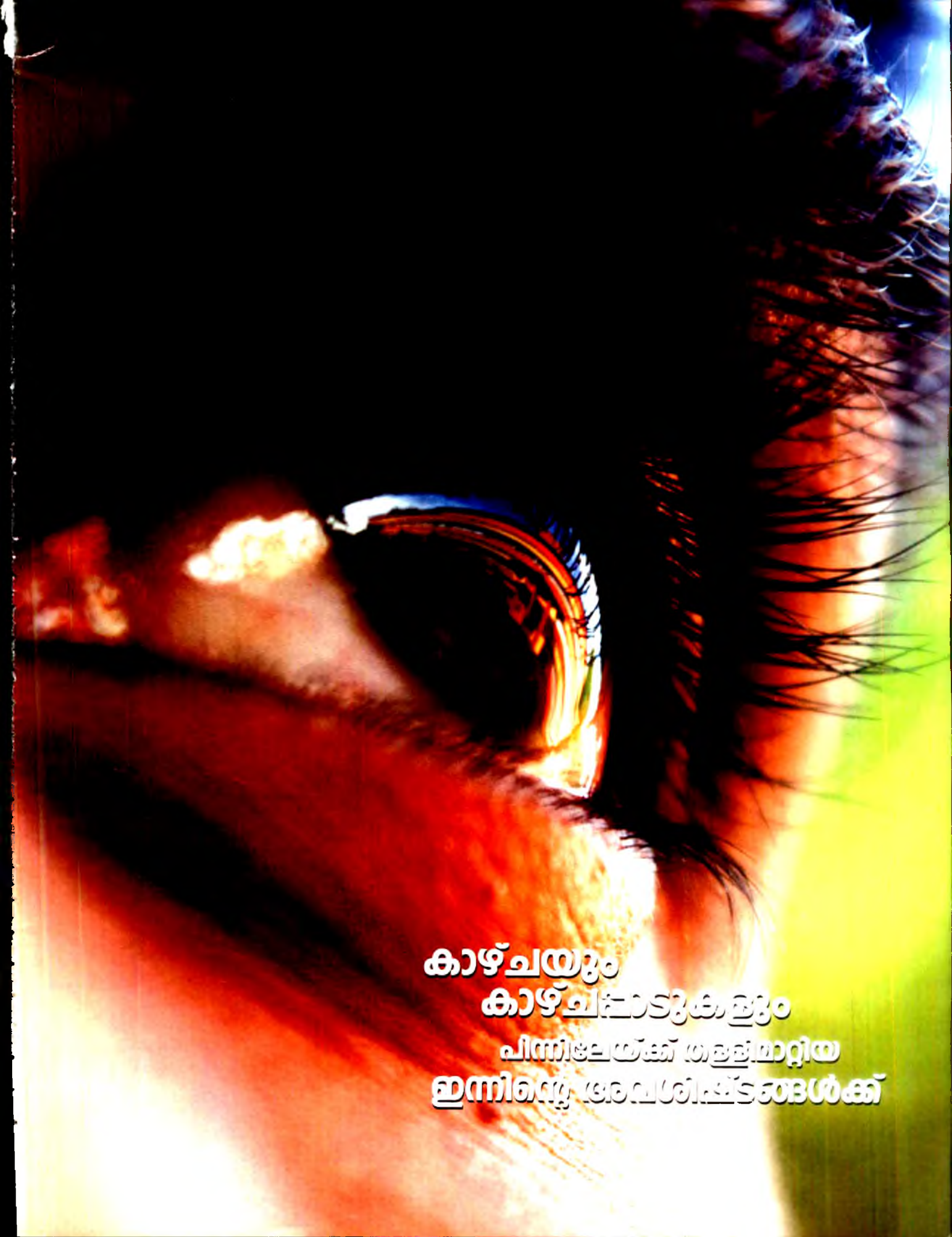
Dr. D. Girija, Swaena E., Dr. Swapna Benny,

Dr. Sulaja O.R., Keerthana Jayarajan,

Haritha Raj, Mehnas C., Syam Sasi, Sujeesh K.J.,

Dipu Sunny, Sajinath, Aravind K.S., Sameer

Muhammed, KAU Students' Union 2015-16.

കാഴ്ചയും
കാഴ്ചകാടുകൂടും
പിന്നിലേക്ക് തള്ളിമാറ്റിയ
ഇന്നിന്റെ അപശിഷ്ടങ്ങൾക്ക്

MRUDULA FURNITURE WORLD

The New Generation Furniture Store

**EVERY
THING
IS ON
SALE**

LIVING | BEDROOM | DINING | OFFICE | SCHOOL | COLLEGE | HOSPITAL | MEETING HALL

MRUDULA FURNITURE WORLD Ph: 0487 2385633, Mob: 99468 51951

ABC Complex, Near Jayalakshmi, Poothole Road, Thrissur -4

in loving memory of

Dr. LALITHA BHAI

Professor, Dept. of Agronomy

FEMI JOSE

M.Sc. Dept. of Plant Pathology

PROF. C. RAVEENDRANATH
MINISTER FOR EDUCATION
GOVERNMENT OF KERALA

Message

I am happy to know that the College of Horticulture Kerala Agricultural University is bringing out the annual magazine for the academic year 2015 – 16.

I hope that magazine will be rich in content and elegant in appearance and will provide enough space to expose creative talent of the students

I wish all success to the endeavour

C.RAVEENDRANATH

Office : Vth Floor, Room No. 505
Government Secretariat Annexe, Thiruvananthapuram-695 001
Phone-Office : 0471-2327574 Fax : 0471-2332133 Res : 0487-2383229
Mobile : 9447973300 Website : www.ravindranath.org

Dr. RAJU NARAYANA SWAMI IAS

*Agriculture Production Commissioner &
Principal Secretary (Agriculture)
Government of Kerala*

MESSAGE

I have enormous pleasure to gather that the 'College of Horticulture', Vellanikkara is bringing forth its prestigious annual magazine for the year 2015-16.

I am sure that the magazine will showcase the creative talents of teachers and students of the college. I wish all success for the endeavor.

Sd/-

Dr. RAJU NARAYANA SWAMI IAS

*Government Secretariat
Thiruvananthapuram - 695 001*

*Phone-Office: 0471-2333042
0471-518398
Mobile: 9447713372*

E-mail: narayan5@ias.nic.in

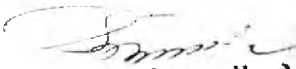

MESSAGE

Though agriculture remains as the main pillar of our food and nutritional security, it is facing myriad challenges. With better technological awareness and abilities, youth in India must willingly come forward to tackle these challenges. Increasing productivity, enhancing input use efficiency, reducing cost and post-harvest losses, minimizing risks and improve the quality of our food commodities are some of the top priority items that merit attention.

I am glad to know that the Students' Union 2015-16 of the College of Horticulture, Vellanikkara, a prestigious institution with a long history of tradition and contributions, is publishing its annual college magazine. A college magazine showcases the creativity and intellect of the students touching issues of social and contemporary importance in a poetic manner. In a campus, where creativity is received with much fervor, the magazine provides best opportunities to express the *avant-grade* ethos of the student community.

I congratulate the team work behind this delightful literary compilation and wish this endeavor all success.

(Vice Chancellor)

Prof. (Dr.) PRAJENDRAN
VICE-CHANCELLOR
Kerala Agricultural University,
Vellanikkara, Thrissur-680656

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

പി.ബി.നമ്പർ 501, ടൗൺ ഹാൾ റോഡ്, തൃശൂർ 680020, ഫോൺ&ഫാക്സ് 0487 2331069 2331103
ഇമെയിൽ: keralasahityaakademi@gmail.com വെബ്സൈറ്റ്: www.keralasahityaakademi.org

ആശംസ

കാലുഷ്യമല്ല വേണത്, സമന്വയം

ജനാധിപത്യപൂർണ്ണവും ഹൃദയംതുറന്നതുമായ ആശയസംവാദങ്ങൾ കൊണ്ട് തിളച്ചുമാറേണ്ട ഇടങ്ങളാണ് കലാലയങ്ങൾ. നാളത്തെ പൊതുമണ്ഡലത്തിന്റെ സർഗസമ്പുഷ്ടമായ വിടർച്ചയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും അടിസ്ഥാനം ക്യാമ്പസുകളിൽ അരങ്ങേറുന്ന തീക്ഷ്ണമായ ചർച്ചകളും ആരോഗ്യകരമായ അഭിപ്രായരൂപീകരണങ്ങളുമാണ്. കാലുഷ്യങ്ങളിൽനിന്ന് സമന്വയത്തിലേയ്ക്കുള്ള മനുഷ്യരാശിയുടെ ആത്മസഞ്ചാരത്തിനൊപ്പം ചേരാൻ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം തയ്യാറാവണം. പ്രബുദ്ധസുന്ദരമായ നിലപാടുകൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും നല്ല കൾക്കുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുവാനും ചരിത്രത്തിലുടനീളം യുവതലമുറയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യസമരപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാക്കും നോക്കുമായ വിദ്യാർത്ഥി അന്നൊക്കെ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ആദർശപരതയുടെ ഉത്തമമാതൃകയായിരുന്നു. അസഹിഷ്ണുതയുടെ ഭയവും അന്ധതയും ആയുധവും സമൂഹത്തെ അടക്കിഭരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് സാധാരണക്കാരുടെ നൊമ്പരങ്ങൾക്കും കിനാവുകൾക്കുമൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥികൾ നിലയുറപ്പിക്കേണം. വർഗ്ഗീയഫാസിസത്തിന്റെ കാലോച്ചകൾ അടുത്തടുത്തുവരുമ്പോൾ. സാംസ്കാരിക പ്രതിരോധമാണ് അതിജീവനത്തിനുള്ള ഏകവഴി. നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും മതേതരത്വത്തിന്റെയും ജീവിതമൂല്യങ്ങളിൽനിന്നും പിന്മാങ്ങുന്ന ആധുനികകേരളത്തിന് ദിശാബോധം ലഭിക്കാൻ സർഗാത്മകരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ സ്വപ്നവാഹകരമായ വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തിന് കഴിയട്ടേയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

വൈശാഖൻ

പ്രസിഡണ്ട്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

MESSAGE

College Magazines depict the vitality and meanderings of campus life. Mostly, they are the outcome of Horticulture magazine is no exception.

I am glad that the students' union and the student editor of our college have succeeded impressively in their efforts to bring out the magazine in time braving all odds. The painstaking efforts put in by the editorial team comprising of the staff editor, the student editor, and the members of the magazine committee are commendable. I congratulate the enthusiastic and imaginative magazine committee for its untiring hard work in cobbling together this worthy endeavor.

I hope the students will keep the magazine as an illustrated memento of their hopes, aspirations, and accomplishments during their college days and will cherish the memories of their life here forever.

I wish all the students of our college a bright and prosperous future.

Prof. Dr. C. GEORGE THOMAS

Associate Dean,
College of Horticulture,
Vellanikkara, Thrissur

സന്ദേശം

ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വർണ്ണാഭമായ കാലമാണ് കലാലയജീവിതം. എവിടെ നിന്നൊക്കെയോ വന്ന് കുറച്ചുകാലം സ്നേഹിച്ചും കലഹിച്ചും സ്വപ്നങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളുമൊക്കെ പങ്കുവെച്ചും കഴിഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞു പോകും. എന്നും ഓർക്കാൻ ചില നല്ല നിമിഷങ്ങൾ കൂടുമെപ്പിലൊളിപ്പിച്ച് കാലം അതിവേഗം കടന്നുപോകും. അതിനിടയിൽ കുത്തിക്കുറിക്കുന്ന വാക്കുകളും വരകളും അർത്ഥവത്തായ കഥകളും കവിതകളും ചിത്രങ്ങളും ആയി മാറ്റുന്ന മാജിക് സ്റ്റേറ്റാണ് കോളേജ് മാഗസിൻ. ഇതു നമ്മെ ചിരിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും കണ്ണുനീറയിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഇതിനു ജീവൻ നൽകിയ അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും എഡിറ്റോറിയൽ ബോഡ് അംഗങ്ങൾക്കും അഭിനന്ദനത്തിന്റെ പുച്ചെണ്ടുകൾ.

പ്രൊഫ. ഡോ. ഡി. ഗിരിജ

അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫ.
സ്റ്റുഡന്റ്സ് യൂണിയൻ 2015 - 16

MESSAGE

It gives me immense pleasure to pen a few words as prologue to our College magazine

A weak link is better than a strong memory. Nothing exemplifies it better than the nostalgic feeling one gets when leafing through the dusty old pages of our college magazines. It can make one travel down the lanes of memory, giving rise to the surge of emotions of many hues and colours

Let me convey my gratitude to each and everybody whose hardworking made the dream true. Congratulations to the smart and inspired students, ready to take advantage of COH's breadth of offerings – both in class room and in the many extracurricular options of student life. Alan and his team truly deserve special congratulations.....

A thought that has been enduring in mind, when it becomes real, is truly an interesting and exciting experience. So here, the magazine, a snapshot of the various activities and advancements of COH is now in your hand.....

Hope you will enjoy it!!

Prof. Dr. P.K. SUDHA DEVI

Staff Editor,
Students' Union 2015-16

ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അതിർവരമ്പുമുക്തിയാഞ്ഞിട്ടാവണം
 ഞാൻ. നൂലുപൊട്ടിയ പട്ടം - മേഘങ്ങൾക്കിടയിലൊളിച്ചത്.
 തോൽവി സമ്മതിച്ച തുമ്പിയെ
 ആകാശത്തിന്റെ വലിയ വിഹായസ്സിലേക്ക്
 എന്തിന് തുറന്നുവിട്ടെന്ന് ചോദിക്കരുത്...
 നിശബ്ദതയിൽ എന്തിനാണ് ഞാൻ ഇങ്ങനെ
 പൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതെന്നും അറിയില്ല.

അന്ധസ്സിലാത്തതിന്റെ പിറകെ ഭാടിയതും.
 ഉത്തരങ്ങൾക്കുമേന്മയേറിയ പ്രാന്തപിടിച്ച തിരഞ്ഞതും
 എന്തിനുമേന്മയേറിയൊന്നെന്ന് ചോദിക്കരുത്...
 പക്ഷേ എനിക്ക് ജ്ഞാനിയോ.
 സുവിശേഷങ്ങളുടെ ഒരു തമ്പുരാജന്മാൻ
 ഭൂമിയിലിപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്.
 ചിതലരിയ്ക്കാതെ ചരിത്രങ്ങൾക്ക് ഓവലിരുന്ന് -
 നേരം വെളുപ്പിയ്ക്കും. വലിയ ചെറിയ തോട്ടികൾ...

അലൻ സി. ആന്റണി
 സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ
 സ്റ്റുഡന്റ്സ് യൂണിയൻ 2015 - 16

എന്നതുകൂടി ഉണ്ടായില്ല..!!

Over 1500 Solar Power Plant Installations All Over India

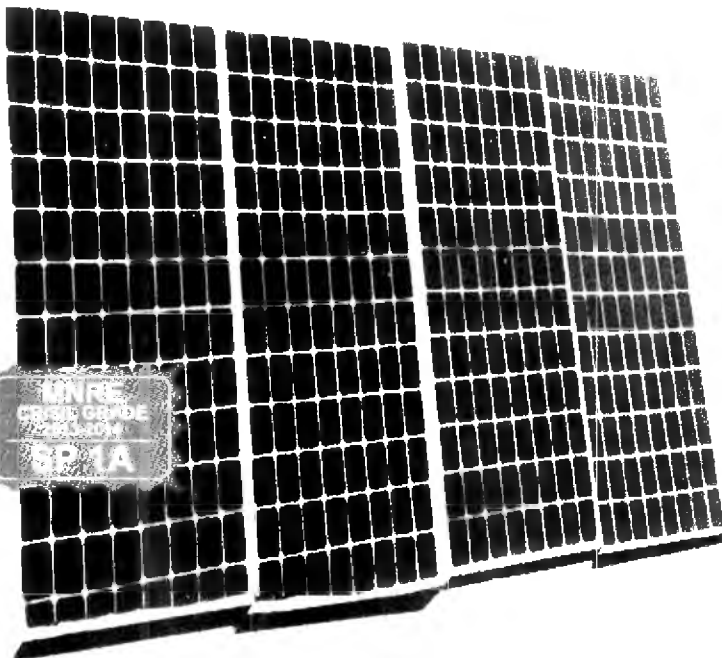
STAY POWERFUL WHEN SUN SHINES AND THEREAFTER

SD's No.1 Off Grid/ Roof Top Solar PV
Power Solution Provider of the Year 2013

ONLINE

ONLINE UPS
1 KVA to 500 KVA

2 years on site warranty

SPECIAL OFFER SOLAR INVERTER WITH PV PANEL

Call: 9961 79 7179, 94475 48 696

SERVICE PROVIDER FOR ALL MAJOR BRAND UPS AND INVERTERS

PH. 0487 2331141

PHOTON ENERGY SYSTEMS

Kizhakumpattukara, East Fort P.O, Thrissur-5

Website : www.photonenergysystems.org

E-mail ID : info@photonenergysystems.org

ADNEWS

UPS . Inverter . Solar Products . Servo Stabilizer . Battery

CARDS ACCEPTED

കാഴ്ച / അന്ധത

“നിന്റെ വയറ്റിനെക്കുറിച്ചു ആരാനോ നീ വിചാരിച്ചു?”
അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു:

“ആരാ? തോട്ടീടെ മോൻ!”

- തോട്ടിയുടെ മകൻ (തകഴി)

• സുഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ

• ഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം (കൃതികളിലെ) ഗന്ധദ്രവ്യ
• സുഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം (കൃതികളിലെ) ഗന്ധദ്രവ്യ
• ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ ഗന്ധദ്രവ്യ
• ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ ഗന്ധദ്രവ്യ

• കൃതികളിലെ

• ഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം (കൃതികളിലെ) ഗന്ധദ്രവ്യ
• സുഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം (കൃതികളിലെ) ഗന്ധദ്രവ്യ
• ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ ഗന്ധദ്രവ്യ
• ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ ഗന്ധദ്രവ്യ
• ഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം (കൃതികളിലെ) ഗന്ധദ്രവ്യ
• സുഗന്ധദ്രവ്യസങ്കല്പം (കൃതികളിലെ) ഗന്ധദ്രവ്യ
• ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ ഗന്ധദ്രവ്യ
• ദീപാവതികളുടെ കൃതികളിലെ ഗന്ധദ്രവ്യ

ഹരിതരാജ് എസ്.
Aagneya'13

ഭയമാണെന്ന് മിഴികളിൽ കാഴ്ചയില്ല

ഒന്നാണാവില്ല എന്നുചാർക്കും
 ഒരാപാകൃഷ്ടമായി മുഖവൈകൃതം
 മുടൻകാഴ്ചയുടെ മുഷിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ
 കൊഴിയാൻ ബാക്കിയായ
 അവസാനജന്മയുടെ വിവർണ്ണഭീതിയിൽ
 ഇനൻകാറ്റിന്റെ വിറയലും വിറങ്ങലിലും
 കടപുഴകാനായ മരമായി
 ചാഞ്ഞുചെരിഞ്ഞ നടത്തം
 ക്ഷണാനാവില്ല മുഖവും ശരീരവും
 എന്നാലും വിഷാദ ദുർബല്യം മറന്നു
 എന്തൊക്കെയാ ചെല്ലാനുണ്ട്
 അടുക്കലയിലും ഉമ്മറത്തും
 മുറ്റത്തും അലക്കുകുല്ലിലും!
 അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രദം സഹിക്കാതെ,
 ഉമ്മവെച്ചൊടണമെന്നുണ്ട് പെരക്കുട്ടിക്ക്
 'ഹായ് - ബൈ' പറഞ്ഞ്
 അവൾ സ്കൂൾബസ്സിനു തിരക്കിടം
 എന്തൊരോമനത്തം!
 എന്റെ ബാല്യചരയ തന്നെ,
 അവളിലേക്കു കൂഞ്ഞായിച്ചുരുങ്ങുന്നു ഞാൻ.
 പക്ഷെ, എന്തിലേക്കവൾ
 വളരുകയാണെന്നാക്കുമ്പോൾ
 എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയം.

 Ayana Mohan
Gagnants' 15

DISCOVERING *me*

From the high pedestal I fell
Broken, defeated. I hide in my shell
Invisible. hidden. I kept my head down
I was like I had left the town

Alone in the dark. I had time to think
The broken pieces I decided to link
The crystal had broken, the spirit was free
I discovered it was full of energy

Strong, untamable, fierce and bold
It shone brighter than a bar of gold
It refused to bend, it refused to bow
It soared high. it refused to lay low

The crystal ball had to crack
cause it was holding me back
The chains have broken
My spirit has broken

പത്രവാർത്തകൾക്കപ്പുറം പോകാത്ത വളരെ ദുർബ്ബലമായ രാഷ്ട്രീയചിന്തയാണ് മലയാളിയുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിലുള്ളത്. സാമൂഹികരാഷ്ട്രീയ നവോത്ഥാനങ്ങൾ എക്കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിമർശനാത്മകമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയചിന്ത നമ്മുടെ വായനാജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല. പ്രത്യേക നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു രാഷ്ട്രീയ ദൃശ്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രചിന്തയുടെ പച്ചത്തുരുത്തായിരുന്നു യശഃശരീരനായ ഒ.വി. വിജയന്റെ രാഷ്ട്രീയ ചിന്ത.

'Malayalam is a backward language. A high voltage book like this can't be written in it unless it is plagiarised.'

'മലയാളം ഒരവികസിതഭാഷയാണ്, സർഗ്ഗശക്തിയുള്ള കൃതികൾ അതിലുണ്ടാവാൻ ന്യായമില്ല. അങ്ങനെ ഉണ്ടായാൽ അവ മോഷണത്തിന്റെ ഫലമാവണം.'

അലൻപേറ്റൻ എന്ന ആംഗല സാഹിത്യകാരന്റെ 'ക്രൈ ദ ബിലവ്സ് കൺട്രി' എന്ന നോവലിന്റെ മോഷണമാണ് 'കടൽത്തീരത്ത്' എന്ന വിവാദത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആംഗലസാഹിത്യത്തിൽ സാമാന്യത്തിലധികം പരിചയവും മലയാളത്തിൽ അത്രകണ്ട് തന്നെ പരിചയമില്ലായ്മയുമുള്ള ഒരു മലയാളി സുഹൃത്ത്, ബുദ്ധിജീവി, ഒ.വി. വിജയനോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു വാർത്തയായിരുന്നു ഒ.വി. വിജയന് ഈ കഥയെഴുതാനുള്ള പ്രചോദനം. തന്റെ മകന്റെ തന്നെ പ്രായമുള്ള ഒരു ഓസ്ട്രേലിയൻ യുവാവ് മലേഷ്യയ്ക്കു സമീപമുള്ള ചെറിയ രാജ്യത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. യുവാവിന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഇത്തിരി ലഹരിമരുന്നു പിടിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു കാരണം. അവിടെ ഇത്തരം കുറ്റത്തിന് വധശിക്ഷയാണ്. അങ്ങനെ ഈ യുവാവും വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടു. ശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതിനു തലേന്ന് അവന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ അവനെ ജയിലിൽ സന്ദർശിച്ചു. സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞതുവോൾ പത്രക്കാർ അവരോടു ചോദിച്ചു. "നിങ്ങളുടെ കുട്ടി എങ്ങനെയുണ്ട്?" അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള മറുപടി ഇതായിരുന്നു. "He is distracted." അവന്റെ മനസ്സ് സംഭ്രമവികലമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് പരിഭാഷ.

പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും സ്നേഹം, സംഘട്ടനങ്ങളും നിരസങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ്. ആ മറുപടിയിലെ അവസാനവാക്കിലെ വികാരം തന്നെയാണ്, ഖസാക്കിലെ ഇതിഹാസത്തിലും

ആയിഷ. എം.എം. Ciagnants 15

ഹി ഈസ് ഡിസ്ട്രാക്ടഡ്...

കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. “സാധാരണയാത്രകളുടെ അച്ഛാ വിടതരിക” എന്നു തന്റെ അന്ത്യയാത്രയിൽ പറഞ്ഞ ഖസാക്കിലെ രവി ദുഃഖം നിറഞ്ഞ ഒരു പിതൃമന്ത്രം ജപിക്കുകയായിരുന്നു. ‘ഗുരുസംഗർ’ത്തിന്റെ അവസാനവും ‘വിമാനത്താവളം’ തുടങ്ങിയ ചെറുകഥകളിലും ഈ വികാരത്തെ പഠിക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്.

മരണത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്ന മകനെ തേടുന്ന അച്ഛനാണു ‘കടൽത്തീരത്തിന്റെ പ്രമേയം. അതൊരു അസാധാരണമായ രചനാ സങ്കേതമൊന്നുമല്ലെങ്കിലും വായിക്കുന്ന സഹൃദയന്റെയുള്ളിലെ വിടെയോ ഒരു നിറുൽ അവശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ വരികൾക്കിടയിലും ജീജ്ഞാസയും ഭീതിയും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

വെള്ളായിയപ്പൻ മകനെ കാണാനായി ജയിലിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതു മുതലാണ് കഥ ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് യാത്രയിലുടനീളം വധശിക്ഷ കാത്തുകിടക്കുന്ന മകനെക്കുറിച്ചുള്ള അച്ഛന്റെ മാനസികസംഘർഷമാണ് നാം കാണുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ ഓരോ ഭാവങ്ങൾപോലും ആ പിതൃദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതുപോലെ. പറമ്പിലെ മഞ്ഞപ്പല്ലിലെ ചവിട്ടിപ്പാതയിൽപ്പോലും ദുഃഖം നിഴലിച്ചുകിടക്കുന്നു. വഴിയിലുടനീളം തന്നെ എതിരേറ്റ പരിഹാസശരങ്ങളെ എതിരേൽക്കാനാവാത്ത വിധം അയാൾ തളർന്നിരുന്നു. ഈ കഥയിലെ ഭക്തകഥാപാത്രത്തേക്കാളേറെ ആസ്വാദക ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന, സംഭാഷണങ്ങളില്ലാത്ത കഥാപാത്രമാണ് വെള്ളായിയപ്പന്റെ കൈയിലെ പൊതിച്ചോർ. കഥാരംഭത്തിൽ അത് പുത്രവാത്സല്യത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും മുർത്തിഭാവമെങ്കിൽ. കഥാന്ത്യത്തിൽ വെള്ളായിയപ്പൻ കടലിലേക്ക്

വലിച്ചെറിയുന്നത് ബലിച്ചോറാണ്. മകനുവേണ്ടി കണ്ണിരുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ ആ ഭക്ഷണപ്പൊതി പൂളിച്ചിട്ടും കളയാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് മകനിലെ അവസാനപ്രതിക്ഷകൊണ്ടുമാത്രം. അതും നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ആ പിതാവ് എത്തിച്ചേരുന്നത് ആത്മസംഘർഷങ്ങളും നൊമ്പരങ്ങളും ആർത്തലയ്ക്കുന്ന കടൽത്തീരത്താണ്. മകനിലെ ഒരു പ്രതിക്ഷപോലും ബാക്കിവെക്കാതെയാണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്.

വെള്ളായിയപ്പനും മകനും കണ്ടുമുട്ടുന്ന സന്ദർഭത്തിലെ ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്ത മൗനമാണ് വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും വിങ്ങലേൽപ്പിക്കുന്നത്. ‘മകനേനീയെന്തു ചെയ്തു?’ ‘എനിക്കോർമ്മയില്ല അപ്പാ...’ ‘സാരമില്ല മകനേ, ഇനിയൊന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതില്ല.’ ‘എനിക്കോർമ്മയില്ല എന്നതും ഇനിയൊന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു പറയുന്നതും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഒട്ടധികം അന്തരമുള്ള രണ്ടവസ്ഥകളാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. “ഓർമ്മയില്ല” എന്നു പറയുന്നത് നൈതികമായ പ്രതിസന്ധിയാണെങ്കിൽ ‘ഓർമ്മിക്കേണ്ടതില്ല’ എന്നു പറയുന്നത് പ്രതിഷേധവ്യവഹാരിച്ച ഒരു മനസ്സിന്റെ ഭേദങ്ങളാണ്. കുറ്റവും കുറ്റത്തിന്റെ ശിക്ഷാർഹതയും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യമാണ് പ്രധാനമായും കഥയുടെ ഇതിവൃത്തം. തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ സംഘർഷഭരിതമായി തുടരുന്നതുകൊണ്ട് ‘കടൽത്തീരത്ത്’ എന്ന ശീർഷകം വളരെ ഉചിതവുമാണ്. പുത്രപ്രവർത്തകന്റെ സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനപാടവവും, രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്റെ നിതിബോധവും, എഴുത്തുകാരന്റെ സ്വതന്ത്രമായ നിലപാടും ഈ കഥയിൽ വ്യക്തമായി കാണാം.

പ്രേമ ലേഖനം

✍ വിവേക് എം.സി

January 14

ഒരിക്കലും കിട്ടാത്ത അരിമ്പ്ര ബസ് ഇന്നുമാത്രം എത്തിയാൻ പടച്ചോനെമുന്നിൽ കൊണ്ടുവന്ന് നിർത്തിത്തന്നത് ഉൽകൃഷ്ടൻ നേരത്തേ ചെല്ലാതിരിക്കാനുള്ള സകല അടവുകളും പയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന എനിക്കു കിട്ടിയ എട്ടിന്റെ പണിയായിപ്പോയി ഇത് ബസിൽ കയറി നിന്നതും മച്ചാനാരേയും അളിയന്മാരേയും ഒക്കെ പരതി ആരേയും കണ്ടില്ല. ആശാന്മാർ അടുത്ത ബസിനേവരുകയുള്ളൂ. കീഴയിൽ തപ്പി നോക്കി. കാശുണ്ടോ? ആറുരൂപ ഫുൾ കൊടുക്കാം അല്ലെങ്കിലും ഈ നക്കാപ്പിച്ച ബസിൽ വലിഞ്ഞു കയറി സിടി. കൊടുത്ത് അട്ട കിടന്നപ്പോഴു നോക്കി ഡാൻസ് കളിക്കാൻ ഞമ്മളെക്കൊണ്ടാവൂല മുത്തമ്മാവൻ മസ്കറ്റീന് കൊണ്ടുവന്ന വെള്ള ഫ്രെയിമുള്ള ചുളളൻ കുളിംഗ് ഗ്ലാസ്സും വെച്ച് ഞാനിരുന്നു. ലാസ്റ്റ് ബെഞ്ചിലെ ലാസ്റ്റ് പൊട്ടനെപ്പോലെ അവസാനത്തെ കുലുക്കിസീറ്റിന്റെ അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ എന്തുകൊണ്ടെന്നറിയില്ല. മഷിയിട്ടുനോക്കാൻ ഒരു ഗ്രാമീണസുന്ദരിപോലുമില്ല. ഹൊ! ഇന്നലെ കിട്ടിയ അടി. കവീളത്ത് ഒന്നു തൊട്ടുനോക്കി പൗഡറിട്ട അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്തത് നന്നായി. പ്ലസ്സു ക്ലാസ്സിലെ മഞ്ജുചേച്ചിക്ക് അതേ ക്ലാസ്സിലെ പ്രേമേട്ടൻ നൂറുവട്ടം എഴുതിമിനുക്കിയ അഞ്ച് വാക്യങ്ങളുള്ള പ്രേമലേഖനം ഞാൻ കൊണ്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ മഞ്ജുചേച്ചി സന്തോഷത്തോടെ സമ്മാനിച്ച അടിയുടെ ഒച്ചകേട്ട് ഓടിവന്ന പത്മാക്ഷിടീച്ചറുടെ പെരുവിലിൽ നിന്ന് ഇരച്ചുപൊന്തിയ വല്ലാത്ത വികാരം എടാ! എന്ന വിളിയോടൊപ്പം അവസാനിച്ചത് എന്റെ കവിളിൽ ഒരു ഓലപ്പടകം പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഏഴാം ക്ലാസ്സുകാരന്റെ ഗർഭഭം ആര്യ കേൾക്കാൻ...അരിമ്പ്ര ബസിന്റെ മുന്നിലെ കണ്ണാടിയിൽ ഏന്തിവലിഞ്ഞ് നോക്കിയിട്ട് ഞാൻ സ്വയം അഭിമാനിച്ചു. എന്റെ ഉണ്ണിക്കുഴ്ണൻ പി. വി നീയത്ര സുന്ദരനാണ്. ഈ യുവകോമളന്റെ മുഖത്തല്ലേ ഇന്നലെ ആ പെണ്ണുങ്ങളെല്ലാം കൂടി ഒപ്പനകളിച്ചത് അല്ലെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യല്ല. ആ കാരങ്ങൾ പ്രേമേട്ടന്റെ നാല് തേൻമിറായി വാങ്ങിത്തരാനുള്ള മോഹനവാഗ്ദാനത്തിന് മുന്നിൽ തോറ്റു നിന്നെത്തന്നെ പറഞ്ഞാ മതിയല്ലോ. അവസാനം ഒരു തേൻമിറായി ഇല്ല. ഒരു മാങ്ങാത്തൊലിയുമില്ല. കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. അക്ഷരതെറ്റില്ലാതെ പ്രേമലേഖനം എഴുതാനായി അത് ആ ചതിയനെ. പ്ലസ്സുക്കാർക്കെന്താ കൊമ്പുണ്ടോ

ഏഴാം ക്ലാസ്സുകാർ മോശൊന്നും അല്ലെന്ന് ആ മഹാനെകാണിച്ചു കൊടുക്കണം. മഞ്ജുചേച്ചിയെയാണും അയാൾക്ക് കിട്ടിയ അല്ലെങ്കിലും മഞ്ജുചേച്ചിയെന്താ പാവം?...കാഞ്ഞവിത്തല്ലേ

കുളിംഗ് ഗ്ലാസ്സെടുത്ത് പോക്കറ്റിലിട്ടു നടന്നുകയറിയിത് ഡിവിഡിവിക്ക് അപ്പുറത്തെ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഇന്നലെ ഒളിപ്പിച്ച സച്ചിന്റെ ഫോട്ടോയുള്ള പത്രക്കടലാസെടുക്കാനാണ്. അവിടെ ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ച! ഈശ്വരാ പ്രേമേട്ടൻ...പൊട്ടിക്കരയുന്നു...

“എന്താ പ്രേമേട്ടാ എന്തുപറ്റി? അച്ഛൻ തല്ലോ?”

“ഇല്ലെടാ അവളെ പ്ലസ്സു കൊമേഴ്സിലെ ആ ബുജി വിമൽകുമാറിന്റെ ലൈനാടാ. ഞാനിതെങ്ങനെസഹിക്കും...എനിക്ക് ചത്താമതി”

“പോട്ടെ പ്രേമേട്ടാ...ഒരബദ്ധം ആർക്കും പറ്റും”

ഞാൻ പുറത്തു തട്ടി. പിന്നെ ഉള്ളിൽ അലറി. “വൃത്തികെട്ടവൻ അങ്ങനെതന്നെ വേണം.” “ഡിവിഡിവിച്ചോട്ടിലെ മരപ്പട്ടി” കുളിംഗ് ഗ്ലാസ്സു എവിടെയാണാവോ...??

PELICAN EQUIPMENTS

(ISO 9001 : 2015 CERTIFIED & CE CERTIFIED NSIC (I) REGISTERED ORGANIZATION)

Equipments For Agricultural research

KEL PLUS

Automatic Nitrogen & Protein Estimation System

- **KEL PLUS** The Brand You Cannot Ignore
- **KEL PLUS** The Technology that travels with time

The New Auto Lab System
Adding Value Through Innovation

HYDRO PLUS

SS Double Water Distillation System With RO

SOCS PLUS

Automatic Solvent Extraction System (Fat & Oil Estimation)

- **SOCS PLUS** Truly Indian Designed for India
- **SOCS PLUS** Expression of Creative Genius

BRUKER -TANGO

FTNIR-Spectrometer

Automatic Fibre Estimation System

FIBRA PLUS

- **FIBRA PLUS** World Class Standards with Power for Lasting performance.

Coila Extractor

Automatic Dietary Fibre Estimation System

Why PELICAN ?

- > Zeal For Quality & Perfection
- > Technical & Application Expertise
- > Dedicated Team of Engineers and Analytical Chemists
- > Quest for Continuous In-House Training & Skill Development
- > Excellence In After Sales Service
- > On Going R & D to Keep Pace with Technology
- > Uniring Support to Valued Customers

2nd Floor, No. 38, II Floor, Borhitt Road, T-Nagar, Chennai - 600 017, Phone : 044 - 24341830 / 24347554 / Telefax : 044 - 24313738 / 26532050
Website : www.pelicanequipments.com, www.nitrogenanalyzer.co.in E-mail : pelican@pelicanequipments.com, enquiries@pelicanequipments.com

അരുത് കൂട്ടാരം...

കൃഷ്ണ. വി.ആർ.
Gagnants '15

ആദിയിൽ ഭൂമി ഒരു ബിന്ദുമാത്രമായിരുന്നു സർവ്വസൃഷ്ടാവായ ദൈവരാത്രിയും പകലും സൃഷ്ടിച്ചു. കരയും കടലും സൃഷ്ടിച്ചു - ഒരു തോട്ടം നിർമ്മിച്ചു, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി മനുഷ്യനേയും. അവനു കൂട്ടായി അറിവിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരു ഇണയെയും നിർമ്മിച്ചു. "തിന്നുകൂടിക്കുക പെരുപെരുകുക" അവൻ അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. "എന്നാൽ വിലക്കപ്പെട്ട കനിമാത്രം ഭക്ഷിക്കരുത് - അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കരുത്." അത്യാഗ്രഹിയായ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതി കൽപ്പിച്ച അതിരുകൾ ഭേദിച്ച് വിലക്കപ്പെട്ട കനിയുടെ ദയാദ അറിഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ അവൻ അതിരുകൾ ഭേദിക്കുകയാണ് ഒരു സഹോദരന്റെ, അച്ഛന്റെ, സഹോദരന്റെ. ഇത് അതിജീവനത്തിന്റെ കഥയാണ് ഇരിക്കുന്ന കൊമ്പ് മുറിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാനായ പണ്ഡിതന്റെ കഥ-

നികത്തപ്പെട്ട പാടവരവിനും പവിട്രയർക്കപ്പെട്ട പാടവരവിനും നാടുകടത്തപ്പെട്ട വാനമ്പാടിക്കും പുൽച്ചാടികൾക്കും എനോട് എനോ പാടവരവാനുള്ളതുപോലെ ശാന്തമായ കാറ്റിനുപോലും ഇന്ന് കണ്ണിന്റെ നന്മ എങ്ങുനിന്നോ പറന്നുവന്ന ആ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളി വിങ്ങുകിടന്ന ആ മാപ്പിളകൾ നോക്കി കണ്ണീർപൊഴിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒരു കുറ്റബോധം എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ വിങ്ങും പറന്നുയരാൻ തുടങ്ങും മുമ്പ് ആ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളി എനോടായി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി-

"പണ്ടൊരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു...അന്നും നിങ്ങളുടെ സമുദായം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉടുത്തൊരുങ്ങിയ പാടവരവും, പുമാൻ പാടവരവും പുൽനാമ്പുകളും, മനസ്സിൽ മണ്ണിനോട് സ്നേഹമുള്ള മനുഷ്യനും പല വിളിച്ചോതുന്ന കിളിക്കൂട്ടവും, കണ്ണെത്താത്ത ദൂരത്ത് പച്ചപ്പട്ടപ്പാൽ നിൽക്കുന്ന ഭൂമീദേവിയും... എത്രയെത്ര മനോഹരമായ മാതാക്കൾ പകലും ഭൂമിയെ സ്വന്തം അമ്മയായി ആരാധിച്ചവരുടെ കാലം. വസന്തവും വർഷവും ശിശിരവുമെല്ലാം അതിഥികളായി വന്നുപോയിരുന്ന ഒരു കാലം. നന്ദിക്കാലം വായുവിന് അന്ന് ജീവന്റെ തുടിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്ന് നീ നോക്കുക... പച്ചപ്പട്ടപ്പാൽനിന്നു അമ്മയെ നീ നഗ്നയാക്കിയിരിക്കുന്നു. പുലരി വിളിച്ചോതുന്ന സമുദായങ്ങളെ ചരമഗീതം പാടി അരങ്ങൊഴിഞ്ഞ് പോകുന്നു. ഇന്ന് നീ നിന്റേത് എന്നഹങ്കരിക്കുന്ന ഭൂമി നിന്റേതല്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുക. ഇനിയൊരു തിരിച്ചുപോക്കില്ല. ഇത് ഒരു മരണക്കുറിപ്പാണ്. എന്റെയും നിന്റേതും... ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞ് ആകാശനിലമയുടെ മറവിലേക്ക് ഒരു കിളി പറന്നു. മാന്ത്രികമായ മനസ്സിന് അന്ന് ഒരു നാളപ്പിറപ്പുറ്റും ഒരു ശ്മശാനമുകൽ. പ്രാണനായി കേഴുന്ന ഒരു കൂട്ടിയുടെ നിസ്സഹായ തയോടെ ഭൂമി എന്തെന്നാക്കുന്നത്. ലെ. തിരിച്ചുപിടിക്കാനാവാത്ത വിധം എല്ലാം നശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിന് പോലും മരണത്തിന്റെ ഗന്ധം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നവരുടെ വരാൻ മടിക്കുന്നത്. വസന്തവും, ശിശിരവും, ഹേമന്തവും, ശരത്തുമെല്ലാം ഇന്ന് മനുഷ്യനും പാടവരക്കും ഇതിൽ മാത്രം. ഇനിയും നാളുകൾ കടന്നുപോകും. പറ്റിയ തെറ്റുകൾ ഓർത്ത അന്ന് നൊമ്പരപ്പെടാനാവാത്ത ജീവൻപോലും അവശേഷിക്കില്ല! ജീവവായു കൃഷ്ണിയിലാക്കി വിൽക്കുന്ന സമിതിവരെ എത്തി, നാശനഷ്ടം പലതും സംരക്ഷണവും, നിയമങ്ങളും.

കാലചക്രം അങ്ങനെയെങ്ങിനെ തിരിയുന്നു. സമയത്തിനൊത്ത് ആളുകൾ മാറി... തിരക്കുകൾ കടന്നുപോയി. ശൈലികൾ മാറി. ഞാനും, ഈ കളമൊഴിഞ്ഞ് പറന്നുപോയവരും സ്വന്തം ജീവനൊടുക്കി തവരും ജീവനൊടുക്കി ഇന്നും സ്വപ്നമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഭൂമിയെ സ്വർഗ്ഗമാക്കിയ ഇവരെല്ലാം നിനക്കുനേരെ വിരോധം എന്തെങ്കിലും നീയാണ് കുറ്റക്കാരൻ എന്ന് നീ തിരിച്ചറിയണം. നീ അന്യമാക്കിയതാണ് അത്. തിരിച്ചെടുക്കുന്നത് നിനക്കു കടമയാണ്... മരിച്ചെങ്കിൽ മാപ്പില്ല. കാരണം മനസ്സാക്ഷി എന്ന സത്യം നിനക്കില്ല...

അടക്കിപ്പിടിച്ച ഓക്കാനങ്ങൾ

പണ്ട്,
അമ്മ ചന്തനാട്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ
ഇടക്ക് ചില വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ
അച്ഛനും ഞാനും അങ്ങോട്ട്
വണ്ടികൾ തുറന്നു.....

ആനവണ്ടിയിൽ കേറിയങ്ങിരുന്ന്
ആ നില സിറ്റിലേക്ക്
നോക്കുമ്പോഴേക്കും
ലോകം കറങ്ങിതുടങ്ങും.

തികട്ടിത്തികട്ടി വരുന്ന
ഒരു വായ്പാഴ്ചയിൽ
എന്നെത്തന്നെ
എങ്ങോട്ടെങ്കിലുമെടുത്തേറിയാൻ
തോന്നുമ്പോ

അമ്മപ്പന്റെ മടിയിൽ
തലചാർച്ച കിടക്കും
കിടന്നുകിടന്നങ്ങനെ എണ്ണിത്തുടങ്ങും
ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന്,
നൂറു തിക മുമ്പോ തിരിച്ച് താഴോട്ട്
കൂട്ടൽപട്ടിക, ഗുണനപട്ടിക
അത്തരം ചിത്തിര, ചോരി
അറിയാവുന്നതെല്ലാം തിരിച്ചും
മറിച്ചും പറഞ്ഞ്
ചുരമെത്തുന്നതുവരെ
അങ്ങനെ പോകും

ചുറ്റും കഴിഞ്ഞുപോയതിന്
പിന്നെ ഞാനില്ല,
വളവുകളിൽ, തിരിവുകളിൽ
കലർന്നിന്റെ തുമ്പുകളിൽ
വണ്ടിയൊരു തുമ്പിയെപ്പോലെ തെന്നുമ്പോൾ
വെള്ളക്കവറുകൾക്കിടയിൽ
കണ്ണിലൂടെയും
മുക്കിലൂടെയും
വായിലൂടെയും നീരൊലിപ്പിച്ചു
വല്ലാതെ വിറച്ചുപോയെഴിയിക്കും...

ഒരു കാടിന്റെ ചേലും,
ഞാനന്ന് കണ്ടിട്ടില്ല
ഒരു വെള്ളച്ചാട്ടവും
എന്നോട് ചിരിച്ച് കാണിച്ചിട്ടില്ല
ഒരു കുരങ്ങൻകുഞ്ഞിന്റെ
കുറുമ്പ് പോലും
നോക്കി നിന്നിട്ടില്ല

ഇടക്കെവിടെയോ
വെറുവറുചേട്ടൻ
ചാഴുകുടിക്കാൻ
ചോവുന്നിടത്ത്

അച്ഛനിറങ്ങിപ്പോവും
ഒരു കുപ്പിവെള്ളവും
ഒരു ചെറുനാരങ്ങയുമായി വരും
മുഖം കഴുകിച്ച്
ആ നാരങ്ങയെന്റെ
കയ്യിൽ വെച്ച് തരും
അത് പിടിച്ചിരിക്കെ
അച്ഛനാറിവരുന്നതിന്റെ
കൈവെട്ടിയ സായിപ്പിന്റെ കനലായും
കേട്ട് കേട്ട് ഞാനുറങ്ങിപ്പോവും

ഇന്നിപ്പോഴും
ലോകമൊന്നാകെ
തിരിയാറുണ്ട്, ചിലപ്പോഴൊക്കെ
എന്നിലേക്ക് തന്നെ
നോക്കുമ്പോഴേറിയാതെ
തികട്ടിവരാറുണ്ട്
ഉള്ളിൽ ചിലതൊക്കെ.

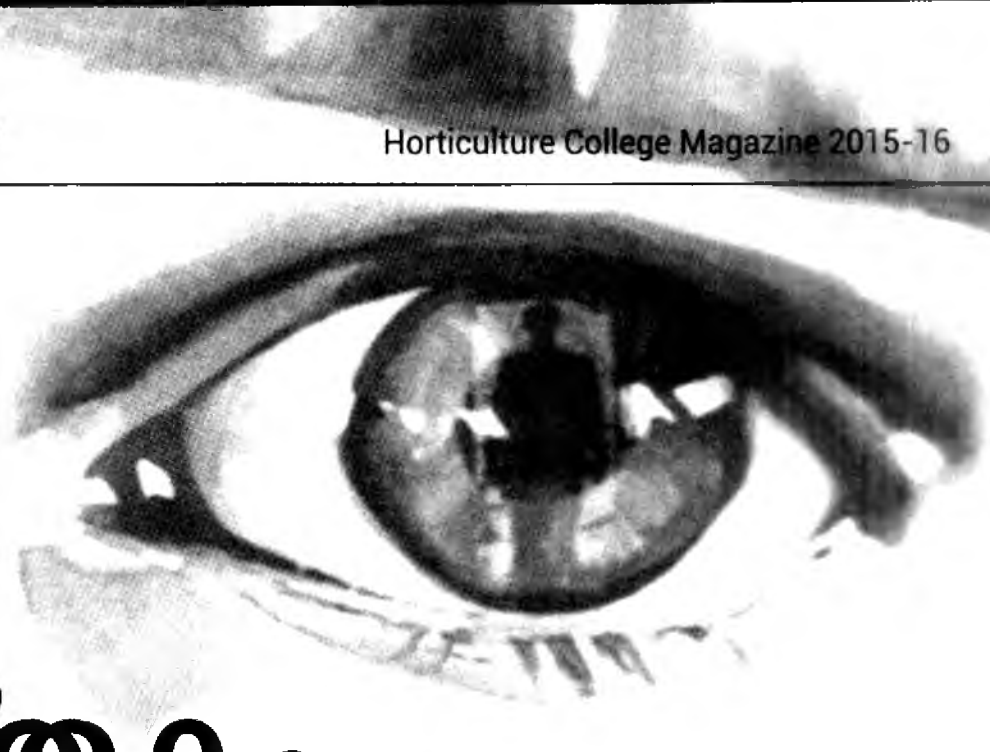
അടക്കിപ്പിടിച്ച ഓക്കാനങ്ങൾ
എവിടെയാണ്-
ചർദ്ദിച്ചു കളയേണ്ടതെന്നറിയാതെ
കണ്ണിൽനിന്നു മാത്രം നിർവീഴ്ത്തി
ചുണ്ടുകൾ കിടച്ചുപിടിച്ചു
അങ്ങനെയൊരു കിടപ്പുണ്ട് -
ദൈവത്തിന്റെ മടിയിൽ.

ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച വലതുകൈവെള്ളയിൽ
എന്റെ ലോകമൊരു-
ചെറുനാരങ്ങയേക്കാൾ
ചെറുതായിട്ടിരിപ്പുണ്ട്,
അത് മുറുകെപ്പിടിച്ചു
വളവുകളിൽ, തിരിവുകളിൽ
വഴിതെറ്റിയോടുന്ന
വഴിയോര കാഴ്ചകളിൽ
വെറുതെ നോക്കിയിരിപ്പുണ്ട്
പണ്ടത്തെയാരു
മാലാഖക്കുഞ്ഞ്.

അമൃത വൈ.
Ph.D. Agrl. Economics

വിശുദ്ധ പുസ്തകം

✍ ഗോകുൽ കെ. ഗോപി
Falcons '12

“എന്തിനാ ഇതൊക്കെ എടുത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നത് എടുത്ത് കൊടുക്കരുതോ? അല്ലെങ്കിൽതന്നെ കടലാസുകൊണ്ട് നിന്നുനിരിയാൻ സ്ഥലമില്ലാതെയായി.”

ന്യൂസ് പേപ്പറും ബുക്കുകളുമെല്ലാം തൂക്കിവാങ്ങുന്ന ആളുകൾ വന്നപ്പോൾ ആൻമരിയയുടെ അമ്മച്ചി പറഞ്ഞതാണിത് ദേഷ്യത്തോടെ മുഖം വീർപ്പിച്ച് അവൾ പഴയ പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നിടത്തേക്ക് ചെന്നു.

അവിടെയും ഇവിടെയും ചിതലുപിടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ, വാരികകൾ. എല്ലാം വാരിക്കൂട്ടിയെടുത്ത് ഒരു ചാക്കിലാക്കി കഷ്ടപ്പെട്ട് വലിച്ചിഴച്ച് അത് ഇറയത്തോട്ട് കൊണ്ടുവന്നു. അകൊച്ചു പെൺകുട്ടി കാണിക്കുന്ന അഭയാസം നോക്കി പേപ്പറുകളോടൊന്നിച്ച് പുഞ്ചിരിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ വേഗം ചാക്ക് നിലത്തിട്ട് അകത്തേക്കോടി.

പുറകുവശത്ത് നിന്ന് അവളുടെ അമ്മച്ചി അപ്പോൾത്തന്നെ അങ്ങോട്ടുവന്നു.

“നാലു രൂപയേ... എത്ര പൈസ കൊടുത്തു വാങ്ങിയാണിറിയോ ഇതൊക്കെ?”

അമ്മച്ചി വിലപേശുന്നത് അകത്തിരുന്ന് കേട്ടപ്പോൾ കട്ടിത്തൊഴുപ്പ് ഒരു കൂട്ടർ വന്ന് വെറും കയ്യോടെ തിരിച്ചുപോകാ പോലെ ഇയാളും പോകുമെന്ന് അവൾ കരുതി.

അവസാനം കിലോയ്ക്ക് 5 രൂപ അമ്പതു പൈസ എന്ന കണക്കിൽ കച്ചോടം ഉറപ്പിച്ചു.

കച്ചോടക്കാരുടെ വണ്ടിയങ്ങനെകുലുങ്ങികുലുങ്ങി റോഡിലൂടെ നീങ്ങി. ആൻമരിയ എടുത്തു കൊടുത്ത ബുക്കുകളുടെയിടയിൽ പേജിന്റെ വശങ്ങൾ ചൈനീസ് വീടുകളുടെ മേൽക്കൂരപോലെ പൊങ്ങിയ. പേജുകൾ ദ്രവിച്ചു തുടങ്ങിയ. കീറിത്തുടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തേറ്റുവുമയികമായി അച്ചടിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വിശുദ്ധമായ പരിശുദ്ധ ബൈബിൾ.

അതെങ്ങനെ അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടു എന്നു ചോദിച്ചാൽ ... അറിയാതെയാവാണെഴിയുള്ളൂ. പിന്നെയും വണ്ടിനീങ്ങി. നമ്മുടെ റോഡിന്റെ ദൂരവസ്ഥ കൊണ്ടാണെന്നു പറയേണ്ടു വിശുദ്ധ പുസ്തകം നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ വണ്ടിയിൽ നിന്ന് പതുകെ റോഡിലേക്ക് തെറിച്ച് വീണു.

ടാറിട്ട റോഡിൽ കിടക്കുമ്പോൾ വ്യഗ്രമികത്തിലെ നന്നുത്ത കാറ്റേട്ട് ബൈബിളിന്റെ ഏടുകൾ മെല്ലെ ഓരോനായി മറിഞ്ഞപ്പോൾ 'കൊരിന്ത്യന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ' നിന്ന് മരിയയുടെ അപ്പപ്പൻ ഗൾഫിൽ നിന്ന് പണ്ടയച്ച കത്ത് പറന്ന്പോയി.

“ഈശോയേ, ഒരു ബൈബിളല്ലേ ഇത്”

പത്രോസ് ചേട്ടൻ പുറംചട്ട കണ്ട് റോഡിൽ കിടന്ന ആ പുസ്തകം എടുക്കാൻ കുനിഞ്ഞു. പിന്നിൽ നിന്ന് ഒരു ബൈക്കിന്റെ ശബ്ദവും 'പത്രോസേ' എന്ന വിളിയും. പത്രോസ് ചേട്ടൻ നിവർന്ന് നിന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

“അല്ലാ ആരിത് അച്ചനോ? ആ പുരോഹിതൻ പുഞ്ചിരിച്ചു. “അച്ചൻ എന്ത് പരിപാടിയാ കാണിച്ചേ? തികളാഴ്ചയെന്താ വരാഞ്ഞേ?”

അച്ചന്റെ ബൈക്ക് കറുത്ത പുക പരത്തി കൊണ്ട് ഒരിടവഴിയിലേക്കുകയറി.

കറുത്തിരുണ്ട മുഖമുള്ള ഒരു നാടോടിപ്പെണ്ണു വഴിവക്കത്തെ ടെൻ്റിനടുത്ത് അടുപ്പ് പൂട്ടുന്നു. അച്ചന്റെ ബൈക്ക് അവളുടെ വിശന്ന വയറുള്ള കുട്ടികളുടെ മുന്നിലൂടെ ഒരേമ്പക്കവും വിട്ടുപാഞ്ഞുപോയി. മത്തായിച്ചന്റെ പുതിയ സ്കോഡ്

പുറത്തിറക്കിയത് ഈ വിശേഷദിവസം തന്നെയാണ്. വളവുത്തിരിഞ്ഞ് വന്ന അത് വിശുദ്ധപുസ്തകത്തിന് മീതെ ഒരു തവണ കയറിയിറങ്ങി. “മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ” നിന്ന് രണ്ടുമൂന്നു പേജ് കീറി കാറ്റിൽ പറന്നുയർന്നു. കാറ്റത്ത് പുസ്തകം മുമ്പത്തെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് കുറച്ചു മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാടോടിപ്പെണ്ണിന്റെ ആറുവയസ്സുകാരൻ മകൻ ദേശാടനം കഴിഞ്ഞതിരിച്ചെത്തി. അവൻ അടുപ്പിന്റെ മുകളിലിരുന്ന കഞ്ഞിക്കലത്തിലേക്ക് നോക്കി. മുഖം തെളിഞ്ഞില്ല. അല്പംകൂടി വാടി. അവൾ അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ എങ്ങനെയോ കെട്ടുപോയ അടുപ്പ് കത്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. കാണാതായപ്പോൾ അവൾ മകന്റെ കയ്യിലിരുന്ന പുസ്തകം വലിച്ചുകീറി. രണ്ടുപേജെടുത്ത് അടുപ്പ് കത്തിച്ചു. അതിഷ്ടപ്പെടാതെ മുഖം കറുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ പുസ്തകവുമായി അവനകത്തേക്കു പോയി, അവിടൊരിടത്തു കുത്തിയിരുന്ന്, പുസ്തകം തുറന്ന്, മറിച്ചു മറിച്ചു നോക്കി. ചിത്രങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവൻ അത് അടച്ചുവെച്ചു.

അവിടെ പായയിലേക്ക് അവൻ മെല്ലെ ചാഞ്ഞു. ക്രമേണ ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതിവീണു. കഞ്ഞിയുടെ ചൂടും മണവും അമ്മയുടെ വിളിക്കുമുമ്പേ അവനെ ഉണർത്തി. അമ്മ സ്വപ്നംകൊണ്ട് കഞ്ഞികോരി വായിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു.

ആ സ്വപ്നിലവൻ അറിവിനെഭക്ഷിച്ചു. അടുപ്പിലെ ജാലയായി മൺചട്ടിയിലൂടെ അന്നത്തിലേക്കു പകർന്ന ജ്ഞാനം.

അന്നേരം പുസ്തകം തൂക്കിവിറ്റ മരിയയുടെ അമ്മച്ചിയുടേയും വേദപുസ്തകം വഴിയിലിട്ടുപോന്ന പത്രോസ് ചേട്ടന്റേയും ഏമ്പക്കം വിട്ടുപാഞ്ഞ വൈദികന്റെ ബൈക്കിന്റേയും മത്തായിച്ചന്റെ പുത്തൻ സ്കോഡ കാറിന്റേയും ചുറ്റും ഒരു ചോദ്യം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു. അവർക്കെന്നല്ല ആർക്കും ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യം. ആ ആറുവയസ്സുകാരൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച പരിശുദ്ധ പുസ്തകത്തിലും ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യം.

✍ നിതിൻ. എസ്. Nakshatra 11

ഒരു ദുഃസ്വപ്നം എഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പ്...

ജൂൺ 28, 2013
അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത ദിവസമായിരുന്നു. ജീവൻ നൽകിയ വളെ കാലം അടർത്തി മാറ്റിയ ദിവസം. അന്നു മുഴുവൻ മഴ നിർത്താതെ പെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കോളേജിൽ ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ നടക്കുന്ന സമയം. തന്റെ പരിപാടി

തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് അമ്മയെ വിളിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം പെട്ടെന്ന് ഉള്ളിലുണ്ടായി. അവൻ അമ്മയുടെ ഫോണിലേക്ക് വിളിച്ചു. പക്ഷേ ഫോൺ എടുത്തില്ല. എന്തോ അമ്മയെ വിളിച്ചു സംസാരിച്ചു പറയുന്നവന് തോന്നി. ഉടനെ അച്ഛന്റെ ഫോണിലേക്ക് വിളിച്ചെങ്കിലും എടുത്തത് അകന്ന ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നു. “നീ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒന്നിവിടെ വരെ വരണം” അയാൾ പറഞ്ഞു. കാര്യം എന്താണെന്ന് പറയാൻ അയാൾ ഒട്ടും കൂട്ടാക്കിയില്ല. അവൻ കൈകാലുകൾ തളരുന്നതു പോലെ തോന്നി. ഫോൺ സീനിയറിന്റെ കൈകളിലേക്ക് കൊടുത്തിട്ട് എന്താണ് കാര്യമെന്ന് ചോദിക്കാൻ അവൻ പറഞ്ഞു. ഫോൺ വാങ്ങിയതിനുശേഷം ചേട്ടന്റെ മുഖഭാവം മാറുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോഴും അവന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവമേ...ആർക്കും ആപത്തൊന്നും ഉണ്ടായിക്കാണല്ലേ എന്നായിരുന്നു. ചേട്ടൻ അവന്റെ സഹപാഠികളെയും കൂട്ടുകാരെയും കൂട്ടി പെട്ടെന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അവൻ

തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്കോ മറ്റ് ബന്ധുക്കളെയോ വിളിക്കാനുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടായില്ല. ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല എന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ചുറ്റുമുള്ളവരെല്ലാം വളരെ വിഷമത്തോടെ തന്നെ നോക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ളിലവൻ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി. അമ്മ ആശുപത്രിയിലാണ് അവനെ കാണണം എന്നു പറഞ്ഞ് അവരെല്ലാം വീട്ടിൽ പോവാൻ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ എല്ലാം ഉള്ളിലൊതുക്കി. ഈ പരിപാടികൾ കഴിയുന്നതുവരെ വീട്ടിൽ പോകുന്ന കാര്യം പറയരുതെന്നും അമ്മയെ രാത്രിയിലുള്ള ട്രെയിനിൽ പോയി കണ്ടിട്ട് പിറ്റേന്ന് രാത്രി തന്നെ അവിടെ തിരിച്ചെത്താമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. എവിടെ നിന്നോ ഒരു ധൈര്യവും എന്തും സഹിക്കാനുള്ള ശക്തിയും കിട്ടിയതുപോലെ അവനപ്പോൾ തോന്നി. പക്ഷേ കൂട്ടുകാരുടെയും മറ്റും അവനെ മാറ്റി നിർത്തിയുള്ള സംസാരവും, പതിവില്ലാതെ നാട്ടിലെ ഒരു കൂട്ടുകാരന്റെ ഫോൺ വിളിയും ഒക്കെ കണ്ട് സങ്കടം സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ അവൻ ഒറ്റയ്ക്ക് മാറിനിന്നു കരഞ്ഞു. ഓരോ പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴും താനല്ല അതൊന്നും ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവന് തോന്നി. എല്ലാംകഴിഞ്ഞ് ഉള്ളിലെന്തോ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന നിലയിൽ വരുമ്പോൾ താൻ ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത, അത്രയേറെ ആത്മബന്ധമുള്ള ഒരു ചേട്ടൻ അവനെ നെഞ്ചോടു ചേർത്തണച്ചു. ആ ഒരു ആലിംഗനത്തിൽനിന്നും സഹിക്കാൻ വയ്യാതെത്തോ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. അപ്പോൾ തന്നെ കാനിൽ ചേട്ടന്മാരെയും ഒന്നു രണ്ടു സഹപാഠികളെയും കൂട്ടി അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പുറത്ത് ആകാശം കണ്ണീർ കോരിച്ചൊരിയുമ്പോൾ ഒരായിരം ചിന്തകൾ അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ ഓടിപ്പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവല്ലേ ദൈവമേ എന്ന് മനസ്സിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

തലേന്ന് അമ്മ അവനെവിളിച്ച് അരമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ സംസാരിച്ചതാണ്. മോനെഅമ്മയ്ക്ക് ശ്വാസംമുട്ടാണെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. പനി ഉണ്ടെന്ന് മുഖെ അവൻ അറിയാമായിരുന്നു. “ശരീരം നോക്കാതെ പണിയെടുത്തിട്ടല്ലേ ഇനി കുറച്ചുനാൾ ഒന്ന് വിശ്രമിച്ച് എല്ലാം ശരിയാകും” എന്നവൻ സ്നേഹത്തോടെ വഴക്കിട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ കുറേ ഉപദേശങ്ങളും കളിയാക്കലുകളുമൊക്കെയായി കുറേനേരം സംസാരിച്ചു. നാളെ പരിപാടിക്കുകയെന്നതിനു മുൻപ് വിളിക്കാമെന്നും തന്റെ പരിപാടികളുടെയെല്ലാം വീഡിയോ എടുത്ത് അമ്മയെ കാണിക്കാമെന്നും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞ് ഫോൺ വെച്ചു. ഈ ചിന്തകളും അമ്മ പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കുകളും അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പോവുകയായിരുന്നു ആയാത്രയിൽ. എപ്പോഴോ അവൻ ഒന്നുറങ്ങിപ്പോയി. തെട്ടിപെട്ടെന്ന് കണ്ണുതുറന്നപ്പോഴേക്കും വീട് എത്താറായിരുന്നു. വഴിയോരത്തെ ട്യൂബ് ലൈറ്റുകളും വലിച്ചുകെട്ടിയ ടാർപ്പായയും ആൾക്കൂട്ടവും എല്ലാം കണ്ട് അവൻ വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. അവന്റെ ശരീരം തളർന്നു താഴെ വീഴാൻ പോവുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആരൊക്കെയോ ഓടിവന്ന് അവനെതാങ്ങിപ്പിടിച്ചു. അച്ഛന്റെയും സഹോദരിയുടെയും ഈറനണിഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും അവനത് മനസ്സിലായി. ജീവനുതൃപ്തം സ്നേഹിക്കുന്ന, തന്നെ പത്തുമാസം ചുമന്ന് നൊന്തുപെറ്റ അമ്മയെ തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉള്ളിലടക്കിപ്പിടിച്ച സങ്കടം നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ അവൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഇനിയൊരിക്കലും അമ്മയെ കാണാൻ പറ്റില്ല എന്ന സത്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻപോലും അവൻ ആവുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത വേർപാട്. മാതൃസ്നേഹം, അത് ഒന്നിനും പകരമാവില്ല. അവനിന്നും ആഗ്രഹിച്ചുപോവുകയാണ് കഴിഞ്ഞതൊക്കെയും ഒരു ദുഃസ്വപ്നമായിരുന്നുവെങ്കിൽ...അതിൽ നിന്നും ഉണരുമ്പോൾ അമ്മ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...

April - 7, **Expedia 2016** All India tour - ന്റെ 9-ാം ദിവസം. മണാലി മഞ്ഞുമലകളിൽ കളിച്ചുല്ലസിച്ച് മടങ്ങുകയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. ഉച്ചക്ഷേണത്തിനായി മണാലി ടൗണിൽ വണ്ടി നിർത്തി. Tour leader Ranjith bro - യുടെ പതിവു നിർദ്ദേശം. എല്ലാവരും ചെറുഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞ് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഹോട്ടലിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം കഴിച്ച് എത്രയും പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചെത്തണം. പിന്നെ 8 മണിവരെ ഷോപ്പിങ്ങിനുള്ള സമയമാണ്. 8 മണിവരെ സമയമില്ലേ. ഇപ്പോ ഉച്ചയല്ലേ ആയുള്ളൂ എന്ന മട്ടിൽ വാച്ച് നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നു ഞെട്ടി. സമയം 6.05. സൂര്യൻ ഒന്നു എത്തിനോക്കിയതുപോലുമില്ല. ഞാൻ നാട്ടിലെ കാര്യം ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ച് പോയി. ഏപ്രിലിലെ കൊടുംചൂടിൽ നിന്നും താല്ക്കാലികമായി രക്ഷപ്പെട്ട സന്തോഷത്തിൽ ഞങ്ങൾ കുറച്ചുപേർ മുമ്പിൽ കണ്ട ആദ്യത്തെ ഹോട്ടലിൽതന്നെ കയറി. Hotel Ibx. സമയം അറിഞ്ഞതു കൊണ്ടാവാം വയറു ചുളംവിളിച്ചു തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ ഒരു മുലയിലുള്ള വലിയ ടേബിളിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ എന്നുവെച്ചാൽ. ഞാൻ, മേഘ, ദേവി, അനു. ബിനു. അരുണാസായ്, ബ്രോ. അമലേന്ദു. എല്ലാവരും ഫ്രൈഡ് റൈസ് ഓർഡർ ചെയ്തു. അനുവിനും ദേവിക്കും ചപ്പാത്തി. അപ്പോഴാണു നമ്മുടെ കൊതുകുഗവേഷക അരുണ എന്തോ ഗവേഷണം നടത്തുന്ന മുഖഭാവത്തോടെ മെനുകാർഡിലൂടെ കണ്ണോടിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടത്. വായിക്കുന്നതോ ഗൂഢാത്തി ഡിഷൻ. പെട്ടെന്ന് അരുണയുടെ മുഖത്ത് പൂഞ്ചിരി വിടർന്നു. ഇതുതന്നെയാണു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിരുന്ന ഐറ്റം എന്ന വിജയഭാവത്തിൽ അവർ വെയിറ്ററെ വിളിച്ചു. ഓർഡർ നൽകി "യ്യോ, ഏക് ചച്ച്". വെയിറ്റർ ഒരു നിമിഷം അവളെ നോക്കിനിന്നു. അങ്ങേയുടെ മുഖത്ത് ഒരു ചിരി മിന്നിമറഞ്ഞോ? ഏയ് ഇല്ല. തോന്നിയതാവും. ഏതായാലും ഞങ്ങൾ പരസ്പരം നോക്കി. പിന്നെ ചിരിതുടങ്ങി. അപ്പുറത്തെ ടേബിളിൽ ഇരുന്ന അനഘ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. "എന്താടി ഇത്ര ചിരിക്കാൻ". അരുണ ഒരു ഗൂഢാത്തി ഡിഷൻ ഓർഡർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. "Chochh." "Church- ഓ?" "Church" അല്ലെടി, "Chochh" 'അതെന്താ സാധനം?' 'അറിയില്ല. നമുക്കു നോക്കാം.' പിന്നെ ആകെ ബഹളമായി. കമന്റിയും പൊട്ടിച്ചിരികളുമായി. ഞങ്ങളെ കൂടാതെ ആ ഹോട്ടലിൽ ഒരു ടേബിളിൽ നാലു നോർത്ത് ഇന്ത്യൻസ് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബഹളം കേട്ട് ഇടയ്ക്കിടക്ക് അവർ ഇങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഗ്യത്തിന് അവർക്ക് മലയാളം അറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്തും പറയാലോ. പാവം ഹിന്ദി വാലാസ്. ഹ...ഹാ...

ഫ്രൈഡ് റൈസ് വന്നു. ചച്ച് വന്നില്ല. ചപ്പാത്തി വന്നു. ചച്ച് വന്നില്ല. ചിക്കൻ ബിരിയാണിയും പ്ലെയിൻ റൈസും കട്ടൻ ചായയും വന്നു. അപ്പോഴും ചച്ച് മാത്രം വന്നില്ല. ഓരോ തവണ വെയിറ്റർ വരുമ്പോഴും പ്രതീക്ഷയോടെ കുറെ കണ്ണുകൾ അയാളെ ഉറ്റുനോക്കി. ഈ ചച്ച് ഉരുണ്ടതാണോ പരന്നതാണോ നീണ്ടതാണോ എന്നൊക്കെ അറിയാൻ ഒരു ആകാംക്ഷ.

✍ തൻസീല ഹുർലിൻ കെ.എ. Aagnya 13

പ്ലെയിൻ റൈസ് കഴിച്ച് തൃപ്തിയാവാതെ, ഇനി ചുട്ടു വന്നിട്ടുവേണം ഒരു പീസ് കഴിക്കാൻ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട് അനാല.

പെട്ടെന്ന് ഒരു മാലാഖയെപ്പോലെ വെയിറ്റർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതെ. നേരെ ഞങ്ങളുടെ ടേബിളിലേക്കാണ് വരുന്നത്. എല്ലാ ടേബിളിലെയും പ്രതീക്ഷയുറ്റ കണ്ണുകൾ ഞങ്ങളുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. വെയിറ്റർ വെളുത്ത പാനീയം അടങ്ങുന്ന ഒരു ഗ്ലാസ് ടേബിളിൽ വച്ചു. എല്ലാവരും അരുണയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. ഏയ് അവൾക്കൊരു ഓവർവുവിലല്ല. "Chochh" വരട്ടെ എന്ന മട്ടിൽ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയാണ് കക്ഷി. ഇനി വെയിറ്റർക്കു ടേബിൾ മാറിയതാണോ? ഏതായാലുമൊന്നു ചോദിച്ചുകളയാം. ഹിന്ദി അധികം വശമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ ഒറ്റ വാക്കിൽ ചോദിച്ചു "Chochh...???" നിറപ്പുഞ്ചിരിയോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു. "ഹാം ജീ. "Chochh". അരുണ ഒരു ഞെട്ടലോടെ ആ ഗ്ലാസ്സിലേക്കു നോക്കി (നിർവീകാരത). ഒരു പീസ് ചുട്ടു കഴിച്ച് വിശപ്പടക്കാം എന്നു വ്യാമോഹിച്ച അനാലയുടെ മുഖത്തും കാണാം അതേ നിർവീകാരത. ഏതായാലും അനു അതെടുത്തു രുചിച്ചുനോക്കുകൊണ്ട് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "എടീ.

ഇതു ജീരകം ഇട്ടു കാച്ചിയ മോരാണ്." പിന്നെയങ്ങോട്ടു പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ മാലപ്പടക്കമായിരുന്നു. അതൊരു ഹോട്ടലാണെന്നോ. അവിടെ നാലു നോർത്ത് ഇന്ത്യൻസ് ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ ഒന്നും വകവെക്കാതെയുള്ള തനി മലയാളിയുടെ ആർമാദം. അങ്ങനെബില്ലും പേ ചെയ്തു പുറത്തേക്കു നടക്കാൻ തുടങ്ങിയ എന്നെയും അനുവിനെയും തടഞ്ഞുനിർത്തിക്കൊണ്ട് അവിടെയിരുന്ന ആ ഹിന്ദിക്കാരൻ ചോദിച്ചു. "മലയാളിയാണല്ലോ?" ഹൂ..... വകച്ചുപോയെന്റെ ബാലും ഒരു നിമിഷം ഞങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാക്കിയ പുകിലെല്ലാം തലയ്ക്കകത്തു മിന്നിമറഞ്ഞു. ആ കൊടുമത്തണുപ്പിലും ഞങ്ങളൊന്നു വിയർത്തു. ഇതൊന്നും കണ്ടില്ലെന്ന മട്ടിൽ അവർ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. അവർ തൊടുപുഴക്കാരാണ്. ഒരു വെക്കേഷൻ ട്രിപ്പിനു വന്നതാണ്. "ഞങ്ങൾ ഏതു കോളേജ് ആണെന്നും വീടെവിടെയെന്നുമൊക്കെ തിരക്കി. ജാള്യത മറച്ചുകൊണ്ട് എങ്ങനെയാക്കെയോ അതിനുള്ള മറുപടിയും നൽകി ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നും തടിതപ്പി. ഒറ്റയ്ക്കുള്ള ബസ്സ് യാത്രകളിൽ ജനലഴികളിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കി ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നും ഈ ഓർമ്മകൾ എന്നെ ചിരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഒരു ചുട്ടു ഉണ്ടാക്കിയ വിന. ധനനഷ്ടം...മാനഹാനി.....

Dr. Jayasree Krishnankutty
Professor, Dept. of Agrl. Extension

The colors of Love

The boy walked a bit more faster. The distance from the shop to his house did not seem great by his ordinary standards. But today was different. Today was the wedding eve of his only sister.

His sister was a beautiful girl, all of 18 years, the most exquisite creature God created, according to him. She was one and a half year older than him, but he had always felt as if she was a younger sister to him, and was merely protective of her since the time he could remember. Their small house (if one could call it a house) located on the downward slope of small hillock, to reach which one had to take the narrow lane from the main road through the rubber plantations, traverse the housed area beyond, climb the hillock where only two other houses were located and climb down, to reach his house which was perched on a somewhat flat ledge overlooking the once-vast rice fields below.

It was just past morning, and the sun was getting hotter by the moment. His fair skin, an inheritance from his mother, started to redden where it got exposed to open air. Sweat began to form on his forehead, neck and began to trickle down his back. But he hardly noticed it. He was intent on his task, and was even excited about it, of taking the long cherished set of fancy clothes to his sister. It was meant as a surprise gift to her, by him, originally, but his surprise was broken by his unthinking mother earlier that morning, when she asked him to go and fetch the dress from the shop, after it had been altered to fit her correctly. He had committed the mistake of telling his mother that he had bought the dress his sister had been eyeing for a long while in the shop window, with his savings for a year, from the small temporary temple job he did, as a guard.

When his sister heard their mother, she went on asking him questions about the dress, until he had to reveal to her that it was the very same dress, she had been dreaming about. She was ecstatic then, and hugged him and even planted kisses on his head, repeatedly saying "you are such a good brother!" Later, he heard his mother telling her "you can wear it tomorrow for the wedding eve function, when the groom's family will be coming to give you the wedding sari". His sister's joy increased even more then, and she beamed in agreement.

People said his sister was a bit slow. In everything. In her speech, in her understanding, in her actions. His parents and him certainly did not consider so, especially as she was very similar in thinking and behavior to his father. His father worked as the cook in a small tea shop on the main road, where workers from the plantation were the main customers. He earned a pittance, so his mother had to work part time as a home-help with a rich family who lived in the housing area. Together they earned just enough to meet their basic needs, and sometimes less. So when he failed in class ten, he did not feel like trying again, instead, searched for any job his small hearing impairment and somewhat frail body will allow him to do.

The boy reached the foot of the hillock in no time. Each stone, each blade of grass, each undulation in the foot path from this point were by heart to him. He almost ran it up this time, panting only a little when he reached the top. From there, he could see, that they had visitors in the house. He walked a bit more slower so that he will not appear sweaty and panting in front of the visitors.

"Oh, its Gopu" He heard the man standing on their tiny verandah, saying to his mother. "He looks like you!"

As he climbed the few steps to his house, his mother told him that it was his uncle and family, ie. Her brother, who was employed in the gulf.

The boy had never seen his uncle before. He looked at the stranger and smiled without much interest, not really seeing the lady behind him and the two girls nearby.

"Say hello to your uncle!" his mother was saying as he walked past them to inside of the house, in search of his

sister.

Her room (the only room their tiny house had, other than the small dining area, kitchen and the small sit-out after the dining area, which he used as his nest) was closed, so he could not give her the package in his hand immediately. He walked to the sit-out and sat on the wooden bench there, which, at night got converted as his bed. As he started to unpack the dress carefully from its beautiful wrappings, he heard the door of her room opening. Out came his sister, in a glittering, gold and pink shining dress, which dulled her wheatish skin and made her look even more smaller.

"Look what uncle brought me!!" She exclaimed to him, proudly swirling the dress around her, in princess like fashion.

"Gopu, come here. Your uncle wants to speak to you. " His mother was calling him.

With a sullen look on his face, he went to the verandah. His uncle had come for the first time to their humble abode, not only in connection with his niece's marriage, but also with a request. He wanted Gopu to be shifted to his place, which was actually his wife's place, to stay there as a guard to his newly established shop and his home, especially since his daughters were growing up. He will give him a small salary in addition to his boarding and lodging expenses, which itself will be of considerable worth.

His mother agreed immediately, and told the boy that it was their luck that her brother came up with such a good offer.

Then he heard it. The uncles wife was telling his sister. " You look absolutely great in that dress. Its such an expensive dress. Why don't you wear it for the wedding eve function?"

"Of course!" His mother said. His sister was beaming.

The boy's heart sank. He got up and walked down the hill, to move away from the pointless chatter most of which

he was not able to follow with his faulty hearing.

He did not like the prospects of going with this never-before-seen uncle of his. Where was he when they were small children and their mother a much younger, uneducated woman, who struggled to raise them? Where was he, when their father got burns from the kitchen fire and took to sick bed for months at end? Where was he during hard rainy months when their then-thatched house allowed the rain to fall in patches directly into the house?

And then, to top it all, who was he to walk right in, and take away the only vestige of pride he was holding on to as a brother by buying her a cherished dress?

The boy sat for a long time beneath the large tamarind tree on the side of the hillock. He felt he was also very similar to the tree. People went near the tree only when its fruits were ripe and mature. On alternate years when the tree did not flower, people simply ignored it.

He heard his father calling him loudly. Waking from his reverie, he started walking towards the house.

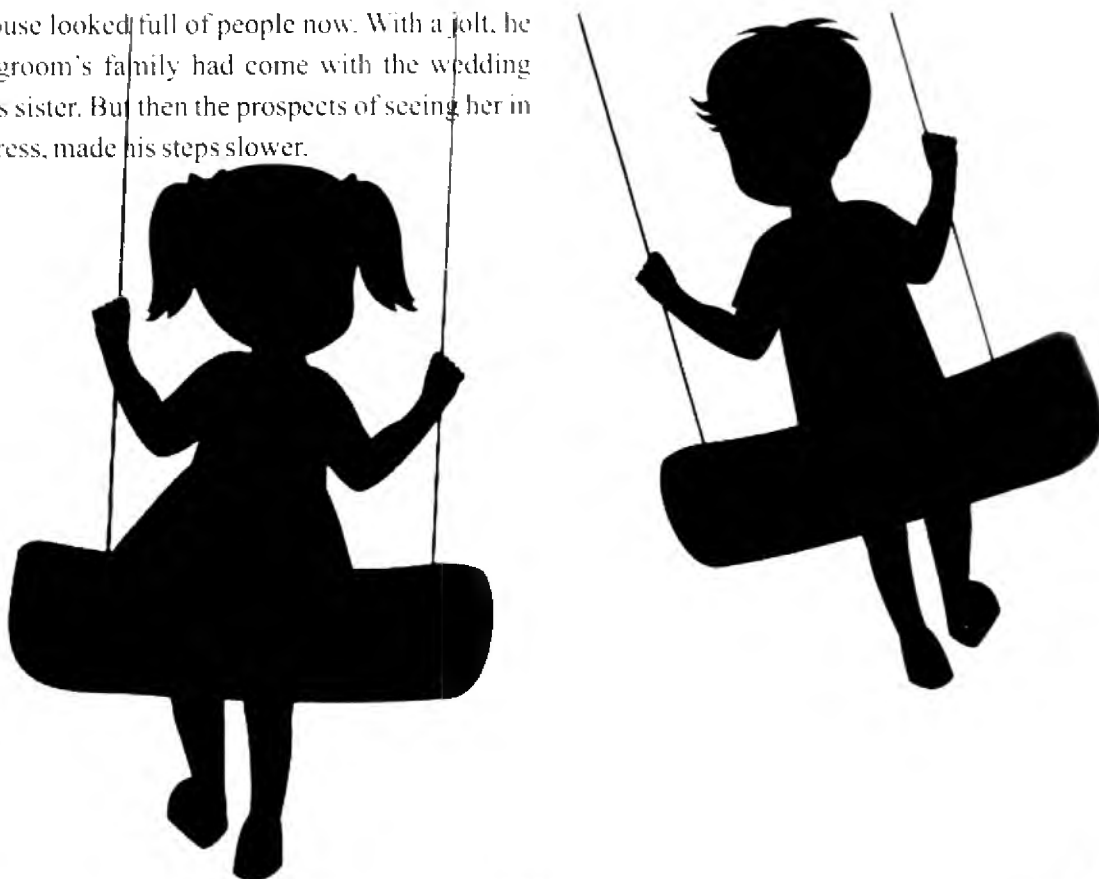
The house looked full of people now. With a jolt, he realized the groom's family had come with the wedding clothes for his sister. But then the prospects of seeing her in the Uncle's dress, made his steps slower.

The verandah and the small *shamiana* they had erected on the yard were now full of people. Their neighbours, some family members and the uncle's family filled the place. He saw the groom's sisters and father. But he did not see his own sister. As he stepped on to the verandah, his father held out his hands and the boy stopped short. The groom's elder sister stepped on to the verandah. She was holding a set of glittering clothes in her hand, kept neatly folded, on a big tray. His father called out for his sister. The boy looked on. He saw a vision of dark blue and green approaching. It was his sister. She was wearing the dress her brother had painstakingly bought for her.

The boy smiled. It was the best smile a brother, who loved his sister could produce. His sister smiled back.

In the background, someone clicked a camera, not knowing they were witnessing one of the most poignant moments in the life of an autistic brother and a debilitated sister.

(Developed from a true incident)

 आतिरा वेनुगोपाल
Gagnants '15

बचपन की यादें सारी
हे जुड़ी कोलकाता से।
बंगाल के संस्कार को,
अपना संस्कार बना कर,
रहती थी मैं खुशी खुशी।

सब लोग बोलते रहते,
मद्रासी होकर बंगाली दिखती,
इतना अच्छा बंगाली बोलती,
की मद्रासन पहचान न पाए।

जन्म ली थी देशप्रिया में
खेलकूद कर बड़ी हुई देशप्रिया में
कोलकाता के सड़कों में,
इतना अपनापन महसूस होता।

पाठशाला की मस्तिष्क,
दोस्तों के साथ खिलखिलाना,
समय निकाल कर गप्पें मारना,
था बड़ी खुबसूरत।
नृत्य, गान, चित्र, सबकुछ,
सीखती थी मैं वहाँ।
पाठशाला भी था बड़ी अनोखी।
हम गुजराती, बंगाली, पंजाबी, मद्रासी
सब पढते एक साथ
दोपहर का खाना, इसलिए
बन जाता बड़ा मजेदार।

पड़ोसियाँ थे इतने अच्छे कि,
अपने घर जैसा होता एहसास।
मम्मी, पापा जाते काम पे,
छोड़कर इनके यहाँ
मुझे पाल पोसने का करतव्य
सबने निभया एकसाथ।
रात को खा पी कर
हम जाते घुमने
परिवार के दोस्तों के यहाँ
जहाँ बड़े अपने मस्ती करते
और हम बच्चे अपने।
ओनम, विषु सब उत्सव,
हम सब मद्रासी मानते एक साथ।

बंगाल के उत्सव का भी,
मजा लेंते अपनी तरह।
अचानक से वो तूफान आ पड़ा,
गुज़र गए मेरे नानाजी,
मम्मी थी इकलौती बेटौं,
हमारे लिए बन गया था एक चुनौती।
चल पड़े हम नानी को लेकर
कोलकाता के गलियों की ओर।
लेकिन, कब तक
आना ही था, अपना गाँव वापस।

लेकिन है यहाँ सब कुछ अलग
ना वो शहर की गुंजाइश।
ना लोगों के बीच एकता,
मेरी यादें अब भी है जुड़ी
टांगेर के देश से,
अभी भी है याद मुझे
धूमने गए हुए सारी जगह
शान्तिनिकेतन, मुर्षिदाबाद, डार्जिलिंग
सब है मन में साफ साफ
सिर्फ बंगाल ही नहीं,
हम जाते दूर दूर
पुरी, कश्मीर, उत्तर प्रदेश, दिल्ली
सब जगह गए परिवार और दोस्तों के साथ
कितने अच्छे थे वो दिन।

अब मम्मी डरती
मुझे घर पे अकेला छोड़ने का
न रहे इतने अच्छे पड़ोसी यहाँ
न रहे उनके अच्छे दोस्त
घर से दूर रहकर भी
कोलकाता था अपना घर
मेरी यादें हमेशा अटक जाती
जिस देश में हुआ था मेरा जन्म।
कोलकाता है, एक ऐसी जगह,
जो जीत लेता सबका दिल।
अब यही सोचते रह जाती,
कि कब जा पाऊँगी वापस।

कोलकाता मेरी जान

✍ ജിഷ്ണു കെ.
Kallisto '09

*I want to fly like a
butterfly & Sting like*

Magazine Commitee 2015-16 ▶

January 6

Add a description

Tag Photo Add Location Edit

Like Comment

Shinu Thomas, Nidhin Raj and Aravind KS

 Alan C Antony Cheenkallel വായിൽ കൊള്ളാത്ത ഓരോ chemical- ന്റെ പേര് കാണാണ്ട് പഠിച്ചു വാങ്ങാൻ ചെല്ലുമ്പോളാണറിയുന്നത് കക്ഷിയെ എഴുതി തള്ളിയിട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളായെന്ന് .
Like Reply January 6 at 12:59am

 Anirudh Jayaram തട്ടിൻപുറത്തുനിന്ന് പൊടിതട്ടി എടുക്കുന്ന പഴയകാല കുടുംബചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നും കേൾക്കേണ്ടിരുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നത് പാത്തോളജി ലാബിലെ ഹെർബേറിയം ഷീറ്റുകളിൽ നിന്നായിരുന്നു(ഇതിപ്പോ ഏതാ crop...) 🤔🤔
Like Reply January 6 at 1:13am Edited

 Anees Madari "Spade is an equipment which is used to..." നിസ്സംശയം exam sheet-ലേക്ക് പകർത്തുമ്പോൾ അറിയാതെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു പോയി 😭 ... മച്ചാനേ... ഞാനാരാ മോൻ. പിന്നീട് കണ്ണു നിറഞ്ഞത് അച്ഛൻ മൺവെട്ടിയെടുക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴതായിരുന്നു- "മൺവെട്ടി??!" 🤔
Like Reply January 6 at 1:31am Edited

 Sajay Suresh സൂര്യൻ കിഴയുള്ള എന്തിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞുപോരുതാൻ തക്കവണ്ണം ശിക്ഷണമാർജ്ജിച്ചവരാണ് agri graudates... But. നാട്ടുകാർക്കിതു വെറും ചെടിനനയം കായ്പറിക്കല്ലും.
Like Reply January 6 at 1:34am

 Write a comment

 Sugina Gireesh ഞങ്ങൾ കൊലപാതകികൾ ആണ് വെറും പത്തു മാർക്കിങ്ങിനു കൊന്നു തള്ളി പെട്ടിയിലാക്കിയ ജീവികളുടെ ശാപമാകും ഇപ്പോളും നിലക്കാത്ത ഈ മരണപാച്ചിൽ ...
Like Reply 56 mins

 Sumayya S Shihab Quiz .Midterm .Practicals കൂടാതെ Rearing, Herbarium ... ഇത് വെറും പുള്ളുപറിക്കല്ലും മണ്ണുകുഴക്കലും മാത്രമാണ് പോലും ??!!...
Like Reply 49 mins Edited

 Athira Venugopal അവസരങ്ങളുടെ വലിയ വഴികൾ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ഉണ്ട് ... പണ്ടൊരു കൃഷി ഓഫീസർ എന്ന തൊഴിൽ മാത്രമുള്ളിടത്തുനിന്നും ഇന്ന് അത് . അതിനേക്കാൾ വികസിച്ചിരിക്കുന്നു
Like Reply 45 mins

 Abhin Pee Kay One digit റാങ്ക് in JRF എന്ന നമ്മുടെ mission ഉം . ടീച്ചർ മാരുടെ വകയായുള്ള internal mark ലെ one digit ഉം കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഞെട്ടാറുണ്ട് .. നോക്കണേ എന്തൊരു സാമ്യം ...
Like Reply 45 mins

 Write a comment

**മലയാളത്തിന്റെ
സൂര്യദതജന്മിനും...**

മറ്റുള്ളവർക്കായ് സ്വയാം കത്തിയെരിയുന്ന
സുസന്ദേശമുൾത്തിയാം സൂര്യ!
സ്വസ്തി ഹേ സൂര്യ! തേ സ്വസ്തി
(സൂര്യഗീതം)

പേടിച്ചരണ്ടു നിൽ കണ്ണുകൾ രാഷകൽ
തേടുന്നതാരെയെന്നറിവു ഞാൻ
മാരനെയല്ല, മണാളനെയല്ല, നിൻ
മാനം കാക്കുമൊരാങ്ങയെ
(കോതമ്പുമണികൾ)

തുമ്പപ്പു വിരിയാത്ത, തുളസിക്കരേൽക്കാത്ത
തുമ്പികൾ വരാത്ത ശൂന്യമാം പറമ്പുപോൽ
ഒഴിഞ്ഞ മനസ്സുമായിരിക്കെ മന്ദം, മന്ദം
കൊഴിഞ്ഞു പോകും വെയിൽ ദളങ്ങളൊന്നൊന്നായി
(നാലുമണിപ്പൂക്കൾ)

അടിവേരുകൾ ദാഹിച്ചുചുറ്റും, വഴി മണ്ണിൽ
ഹൃദയതാപം തട്ടി നെറുകിൽ ജ്വലിച്ചതോ..
(ജലകൾ)

Rehna
17/9/16

* Agri Graduate

*കർഷകൻ

* Agri Student

Agro Clinic-ന്റെ 1st day

*പറമ്പിലെ പുല്ലും കാടും കാണുന്ന Agri Student

*Agri Student-നെ കാണുന്ന പറമ്പിലെ പുല്ലും കാടും

* Agri Student

Agro Clinic-ന്റെ Last day

*പ്രേമം സിനിമയിലെ പുമ്പാറ്റയെ കാണുന്ന Agri Student

പേര് / തലവര

മകന് മോഹനൻ എന്ന് പേരിട്ടു.
ഓമനപ്പേര് ബേബി എന്നും.
അന്നു മുതൽ ബേബി എന്നല്ലാതെ
അവനെവിളിച്ചുപോകരുതെന്ന്
കർശനമായി ഏർപ്പാടുചെയ്തു.

- തോട്ടിയുടെ മകൻ (തകഴി)

ഈ നഗരത്തിൽ എന്താണ് ഇങ്ങനെ
മാലിന്യങ്ങൾ കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നത്?

ചോദ്യങ്ങൾ അവനെപ്പോലുംമുട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പക്ഷെ, പ്രതികരിച്ചില്ല.

താൻ തോട്ടിയുടെ രണ്ടാം തലമുറക്കാരനാണ് -

തോട്ടിയ്ക്ക് പിറന്നവൻ.

തനിയെ ആടുന്ന ഊണൊരാൾ

✍ അമൃത. ഇ.എ.
Aagneya '13

കല്യാണത്തിന് ഇനി ഇരുപത്തിയേഴു ദിവസം. തെങ്ങുകയറ്റമാണ് പറമ്പിൽ. സുരേഷ്കൃഷ്ണൻ നാവി കടിക്കിട്ടുണ്ട്. സുരേഷ്കൃഷ്ണന്റെ അരിവാളിനു നല്ല മുൾച്ചയാണ്. മുപ്പരുടെ അരിവാൾ മേടിച്ചു ഞാൻ ഒരു ഇളംകരിക്കി പാലം ചെയ്തുണ്ട് വെട്ടാൻ തുടങ്ങി. തെങ്ങിന്റെ മുകളിൽ നിന്നു സുരേഷ്കൃഷ്ണൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“വിഷ്ണു. നോക്കിവെട്ട്. കയ്യിൽ കൊള്ളുണ്ട്” ഇതു പറയുന്നത് കേൾക്കെ ഞാനെന്റെ ശ്രദ്ധ അരിവാളിന് നിന്നുമാറ്റി. പെട്ടെന്ന് അത് സംഭവിച്ചു. ഇടത്തെ കൈത്തണ്ടയിൽ അരിവാൾ തറച്ചുനിന്നു. “ആ” എന്നൊരു വിചാരിച്ചു. തെങ്ങുകൾ തലകിഴായി നിൽക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. സുരേഷ്കൃഷ്ണൻ ഇറങ്ങി ഓടിവരുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആകെ ഒരു മുടൽ. സുരേഷ്കൃഷ്ണൻ എന്തൊക്കെയൊ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നെ താഴെയിറങ്ങി അരിവാൾ പതുക്കെ ഊരിയെടുത്തു. പറമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പച്ച വെച്ചു തേച്ചു.

സുരേഷ്കൃഷ്ണന്റെ സൈക്കിളിൽ തൂക്കിയിട്ട വെള്ളമുണ്ട് കിറി എന്റെ കയ്യിൽ മുറിക്കുകെട്ടി. അദ്ദേഹം എന്നെ പൊക്കിയെടുത്ത് റഷീർ ഡോക്ടറുടെ ക്ലിനിക്കിൽ കൊണ്ടുപോയി. തൊട്ടടുത്തുതന്നെയാണ് ക്ലിനിക്കിന് ഡോക്ടർ ആദ്യം തന്നെ ഒരു നീറ്റലുള്ള മരുന്നു പുരട്ടി. പിന്നെ തുന്നിക്കെട്ടി. പോകാൻ നേരം ഡോക്ടർ സുരേഷ്കൃഷ്ണനോട് ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു. “ചെറുക്കനു ഭയങ്കര സഹനശക്തിയാ. ഇത്രയായിട്ടും അവന്റെ കണ്ണിന്റേനിന്നും ഒരറ്റ വെള്ളം വീണില്ല.” വിട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ സുരേഷ്കൃഷ്ണനെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനിടയിലും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. “പഹായ്, ഇത്ര വേദനതിന്നിട്ടും നീയൊട്ടും കരഞ്ഞില്ലല്ലോടാ....” അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാനും ആലോചിച്ചു. പ്രാണൻ പോകുന്ന വേദനയുണ്ടായിട്ടും ഞാൻ കരഞ്ഞില്ലല്ലോ. എന്നോർത്തു.....

ചെറിയ തോതിൽ അഭിമാനം കൊണ്ടു... ഒന്നുറങ്ങിയെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചെറിയ ദേവനയും മാറി, വീണ്ടും കല്ലുമാണത്തിരക്കിൽ മുഴുകി. അതൊരു ത്രില്ലായിരുന്നു.

കല്ലാണം വിളി, വീട് പെയിന്റുടിക്കൽ, ഡ്രസ്സെടുക്കലും. പച്ചക്കറി പലഹാരങ്ങൾ വാങ്ങലുമൊക്കെയായി ദിവസങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് കടന്നുപോയി. അതിനിടയിൽ മുറിവും ഉണങ്ങി. തലേദിവസമായി.

പഴയ കൂട്ടുകാരും പുതിയ കൂട്ടുകാരും. ബന്ധുക്കളുമൊക്കെയായി ഒരുപാട് പേർ വീട്ടിലേക്കുവന്നു. തിരക്കുപിടിച്ച ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുവീർക്കാനുള്ളതുകൊണ്ട് ആരോടും സംസാരിച്ചുനിൽക്കാൻ പറ്റിയിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഒരു സുഖമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനതിൽ ഹരം കൊള്ളുകയായിരുന്നു.

അതിനിടയിൽ മണവാട്ടിപെണ്ണ് എന്നെ വിളിച്ചു. "ഏട്ടാ! ഒരു അഞ്ചുമുഴം മുല്ലപ്പൂ കൂടി മേടിക്കണം."

ആ മേടിക്കാം. ആ പാചകക്കാർക്കുള്ളതു കൊടുക്കട്ടെ.

അന്ന് രാത്രി കൂട്ടുകാരുമായ് കുറെ കത്തിവെച്ചു. പിന്നെ നേരം വെളുക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പന്തലിൽ കിടന്നുതന്നെ അരമണിക്കൂർ ചെറുതായൊന്നു മയങ്ങി. ആരുമണിയായപ്പോൾ അവൾ തന്നെയാണ് എന്നെ വിളിച്ചത്. "ഏട്ടാ മുല്ലപ്പൂ".

ഹോ നിന്റെ ഒടുക്കത്തെ മുല്ലപ്പൂ എന്നു പറഞ്ഞ് ഞാൻ മുജിബിന്റെ വണ്ടിയുമെടുത്ത് കാളച്ചാലിൽ നിന്നും അഞ്ചുമുഴം മുല്ലപ്പൂ മേടിച്ചു.

"ദേ മുല്ലപ്പൂ കൊണ്ടുപോയി ചാർത്ത്"

എന്റെ കുളി ഞാൻ വേഗം കഴിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഓരോരുത്തരായ് വരാൻ തുടങ്ങി. പതിനൊന്നു മണിക്കാണ് മുഹൂർത്തം. ചെറുക്കനും കൂട്ടരും എത്തി. അമ്മാവൻ പറഞ്ഞു.

"വിഷ്ണു. മണവാട്ടിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവാ....."

അപ്പോഴേക്കും കുറെ പെണ്ണുങ്ങൾ അവളെ ആനയിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സുന്ദരിയായിരിക്കുന്നു അവൾ. ഞാൻ കൊടുത്ത മുല്ലപ്പൂവ് അവളുടെ മുടിയിലുണ്ട്. അവൾ സാരിയുടുത്ത് ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. വലിയ പെണ്ണായതുപോലെ, പോലെയല്ല അവളായില്ലേ. ഇന്നുമുതൽ അവൾ വേറെ വീട്ടിലല്ലേ! ഇനി മുല്ലപ്പൂ മേടിച്ചുകൊടുക്കാൻ എനോടു പറയില്ലല്ലോ! നിമിഷനേരം കൊണ്ട് ഓർമ്മകൾ ഒരുപാട് പിന്നിലേക്കു പോയി. അവളുടെ ചെരുപ്പ് നനയാതിരിക്കാൻ എന്റെ തോളത്തിരുത്തി ഞാൻ തോടുകടത്തിയതും പുതിയ സൈക്കിളിൽ അവളെയിരുത്തി അമ്മാവന്റെ വീട്ടിൽ പോയതും ഊഞ്ഞാൽ കെട്ടിയതും ഇന്നു രാവിലെ മുല്ലപ്പൂ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടുകൊടുത്തതുവരെ.

നാദസ്വരം മുറുകുന്നതും താലികെട്ടു നടക്കുന്നതും അഗ്നിയെ വലയം വെക്കുന്നതും പന്തലിനു നടുവിൽ വിയർത്തൊഴുകി നിൽക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ നേത്രങ്ങൾക്കു മാത്രം കേവലം കാഴ്ച.

അവൾ സ്റ്റേജിൽ നിന്നിറങ്ങി എന്റെ അരികിലേക്ക് വന്നു. "ഏട്ടാ" ആ ഒറ്റവിളിക്ക് ഒരു കോടി അരിവാൾ തറയ്ക്കുന്ന വേദനയുണ്ടായിരുന്നു. അവളെ ഞാൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. പരിസരം മറന്നു ഞാൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അമ്മാവനും കൂട്ടുകാരും ചേർന്ന് എന്നെ പിടിച്ചുമാറ്റി. ഞാൻ കരച്ചിൽ നിറുത്തിയിരുന്നില്ല. ഏട്ടാൻ വിളിച്ച് അവൾ പിന്നെയും എന്റെയടുക്കലേക്ക് ഓടിവരുമ്പോൾ ആരൊക്കെയോ ചേർന്ന് അവളെ തടയുന്നുണ്ട്. എന്നെയും ഒരുപാട് പേർ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു മുഖം മാത്രം എനിക്കു വ്യക്തമായിരുന്നു. "സുരേഷ്വർ" സുരേഷ്വർ എന്റെയടുക്കലേക്കുവന്നു. നെഞ്ചിൽ ചേർത്തുവെച്ചു. അദ്ദേഹം എന്റെ പുറത്തു തട്ടി. "എന്താടാ കൊച്ചുപിള്ളാരെ പോലെ". സുരേഷ്വർ എന്റെ ഇടത്തേ കൈ പിടിച്ചു. മുറിവിലേക്കൊന്നു നോക്കി, പിന്നെ എന്റെ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിലേക്കും. എന്നിട്ട് ഒരുപാട് അർത്ഥമുള്ള ഒരു മുളലും.....

ഹിബ സി
Taurus '14

MARKETABILITY

പെട്ടെന്നായിരുന്നു എല്ലാം
മുമ്പ് ആട്ടിയോടിച്ചവർ അവർക്ക്
മുനയിൽ പരമ്പരാഗത വിരിച്ചു
കൊട്ടിയടച്ച വാതിലുകൾ
അവർക്ക് മുനയിൽ മലർകൊ തുറന്നു
കുടുക്കുവാൻ ആരോടെപ്പോലും
"കാരണം തേടിയവർക്ക് മനസ്സിലായി
ഭയത്തിൽ-

അവളും പച്ചവടം ഏതോ
ഇറച്ചിക്കടകാരൻ വിറ്റു.

ജൈവകൃഷി വിപ്ലവം സാധ്യമാ?

 ആഷ്ലി മാത്യൂസ്
M.Sc. Dept. of Agrl. Economics

മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിതം ആരംഭിച്ചതു മുതൽ കൃഷിയായിരുന്നു പ്രധാന ഉപജീവനമാർഗ്ഗം. നായാടി കാടും മലയും താണ്ടി നടന്ന പുരാതന മനുഷ്യനെ ഒരിടത്ത് ഉറപ്പിച്ച് നിർത്തിയത് കൃഷിയായിരുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യഗണങ്ങൾ, ഗോത്രങ്ങളായി, രാജ്യങ്ങളായി വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളായി രൂപാന്തരം സംഭവിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രചോദനം കൃഷിയാണെന്നു വേണം കരുതാൻ. സുമേറിയൻ കൃഷി മുതൽ ഇന്നത്തെ ആധുനിക കൃഷിരീതികൾ വരെ ഒട്ടേറെ നാഴികക്കല്ലുകൾ കാർഷികചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൃഷി എന്നും പ്രകൃതിക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്നും, ജൈവസന്തുലിതാവസ്ഥയ്ക്ക് കോട്ടം തട്ടുന്നുണ്ട് എന്ന നിരീക്ഷണവും ശക്തമായിരുന്നു. ആധുനിക കൃഷിമാർഗ്ഗങ്ങൾ, മണ്ണിനും ജലത്തിനും ജീവജാലങ്ങൾക്കകപ്പാടെയും ഏൽപ്പിച്ച ആഘാതങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു തിരിച്ചു നടത്തമായി, ജൈവകൃഷിയിലേക്കുള്ള മടക്കത്തെ നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. കേരളമാകെ അലയടിക്കുന്ന ജൈവകൃഷി അത്തരത്തിൽ മറ്റൊരു കാർഷിക വിപ്ലവത്തിന്റെ തുടക്കമാണോ?

സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക സൂചികകളിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന കേരളത്തിൽ സാമൂഹിക ശ്രേണിയിൽ ഒരു രൂപാന്തരം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്; സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വമുള്ള മധ്യവർഗ്ഗം, ഭൂരിഭാഗമായിട്ടുള്ള മലയാളിയുടെ ആരോഗ്യപരിരക്ഷാ ചെലവുകൾ മറ്റേതൊരു സംസ്ഥാനങ്ങളേ

ക്കാളും കൂടുതലാണ്. ഈ പ്രതിശിക്ഷ ആരോഗ്യചെലവിലെ വർദ്ധന. മലയാളിയുടെ മാറുന്ന ആരോഗ്യസംരക്ഷണ സംവിധാനങ്ങൾ തേടിയുള്ള അലച്ചിലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ലോകമാകെ ഇപ്പോൾ 'വെൽനെസ് റെവല്യൂഷൻ' എന്ന് പേരിട്ട് വിളിക്കാവുന്ന ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന് പിന്നാലെയാണ്. ഈ ആരോഗ്യകാര്യങ്ങളിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച ജാഗ്രതയാണ്, നാം കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തെക്കുറിച്ചും വിചിന്തനം നടത്താൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യയിൽ, ഹരിതവിപ്ലവമാണ് വ്യാപകമായ രാസവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം കൃഷിയിൽ കൊണ്ടുവന്നത് എന്നാണ് വാദം. എന്നാൽ ഹരിതവിപ്ലവങ്ങൾ പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന, ആന്ധ്രം പ്രദേശ് തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് വമ്പിച്ച തോതിൽ പ്രചാരത്തിലായത്. കേരളത്തിലെ കർഷകരും രാസകൃഷിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞില്ലെന്നല്ല, വർദ്ധിച്ച വിളവും മെച്ചപ്പെട്ട വിളസംരക്ഷണവുമാണ് രാസകൃഷിയെ ആശ്രയിക്കാൻ കർഷകരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഹരിതവിപ്ലവത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചവർ, അത് മണ്ണിനും പരിസഥിതിക്കും കൊണ്ടുവന്ന മാറ്റങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചാബിലെയും ഹരിയാനയിലെയും രാസവളങ്ങളുടെ അനുപാതം 69:18:1 (നൈട്രജൻ:ഫോസ്ഫറസ്:പൊട്ടാസ്യം) ദേശീയ ശരാശരിയേക്കാൾ (10:4:1) എത്രയോ മടങ്ങ് കൂടുതലാണ്. കൂടാതെ വർദ്ധിച്ച ഭൂഗർഭജലശോഷണം മറ്റൊരു പരാധീനതയാണ്.

കേരളം ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് തിരിയാനുള്ള പ്രധാനഹേതു എൻഡോസൾഫാൻ ദുരന്തമാണ് എന്നു പറയാം. അവിടുത്തെ മണ്ണും മനുഷ്യരും അനുഭവിച്ച (അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന) ദുരിതങ്ങൾ നമ്മെ ഈ മാറ്റത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചു. കൂടാതെ കറിവേപ്പിലക്ക്പോലും അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്ന മലയാളിയുടെ ഉപഭോഗസംസ്കാരം നാം എടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ ഗുണനിലവാരം എന്ത് എന്നെല്ലാം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് വർദ്ധിച്ച ജീവിതശൈലി രോഗങ്ങളാണ്.

വർദ്ധിച്ച ക്യാൻസർ രോഗബാധിതർ ഇതിനൊരു സൂചകമായി നിലക്കൊള്ളുന്നു. കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയുടെ പഠനങ്ങളിൽ ഏലം, മഞ്ഞൾ, ഉൾപ്പെടെയുള്ള സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളിലും ചുവന്ന ചീര, പാവൽ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പച്ചക്കറികളിലും വിവിധ രാസകീടനാശിനികളുടെ സാന്നിധ്യം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് കിനാൽഫോസ് പോലുള്ളവ. എന്നാൽ കീടനാശിനികളുടെ അളവ്, ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിൽ എത്രവരെയാവാം എന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം എം.ആർ.എൽ, ഫുഡ് സേഫ്റ്റി ആന്റ് സ്റ്റാൻഡേർഡ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല എന്നതും പ്രശ്നമായിതന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് കേരളം ജൈവകൃഷി മാതൃകകളിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുനടത്തം ആലോചിച്ചത്. ഇതിന്റെ പ്രാരംഭ നടപടിയെന്നോണമാണ് കാസർകോഡിനെജൈവ ജില്ലയായുള്ള പ്രഖ്യാപനവും. 2016 സമ്പൂർണ്ണ ജൈവകൃഷി കേരളമാവാനുള്ള ഔദ്യോഗിക ആഹ്വാനവും. ജൈവകൃഷി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ധാരാളം കാർഷിക സുഹൃത്തുക്കളെ കാണാനാവും. ഈ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പ്രകട വിജയമായി ഉയർത്തിക്കാണിക്കാവുന്നത് ആലപ്പുഴജില്ലയിലെ 'കഞ്ഞിക്കുഴി മാതൃകയാണ്.' ബഹുമാനപ്പെട്ട എം.എൽ.എ. ശ്രീ. തോമസ് ഐസക്കിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇത്തരം വിജയങ്ങൾ പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതാണ്. കൂടാതെ സി. രവീന്ദ്രനാഥ് എം.എൽ.എ. യുടെ സുസ്ഥിര പുതൂക്കാട് പോലുള്ള പദ്ധതികളും.

എന്നാൽ വാണിജ്യ കൃഷിയേക്കാൾ പുരയിടകൃഷി പ്രചാരത്തിലുള്ള, പ്രതിശീർഷ ഭൂതലവിസ്തീർണ്ണം കുറവുള്ള കേരളത്തിൽ വ്യാപകമായ ജൈവകൃഷി

ആഹ്വാനം എത്രത്തോളം ഫലവത്താവും എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കറിവേപ്പില, പച്ചമുളകുപോലുള്ള അടുക്കളതോട്ട ഇനങ്ങളിലെങ്കിലും കീടനാശിനി ഒഴിവാക്കാം എന്നുള്ളത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. കാരണം ഏറ്റവും കൂടുതൽ രാസവസ്തുക്കൾ ഇവയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതുതന്നെ.

ജൈവകൃഷി നേരിടുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാനപ്രശ്നം വിളി വിളവിലുണ്ടാകുന്ന കുറവും (രാസകൃഷിയെ അപേക്ഷിച്ച്) മെച്ചപ്പെട്ട വിപണി കണ്ടെത്താനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുമാണ്. കൂടാതെ ജൈവകൃഷിയിലെ വിളപരിപാലനത്തിന് മെച്ചപ്പെട്ട ഉപാധികൾ ലഭ്യമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് കളനിയന്ത്രണത്തിനും കീടരോഗപ്രതിരോധത്തിനുമെല്ലാം. ജൈവകൃഷിക്കാരെന്ന് പറയുന്ന കർഷകരിൽ നല്ലൊരു പങ്കും ഇപ്പോഴും രാസമാർഗ്ഗങ്ങളെ അവലംബിക്കുകയും ജൈവവളങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയുമാണ്. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യക്തതയും ബോധവൽക്കരണവും ബദൽ മാർഗ്ഗങ്ങളും നിർദ്ദേശിക്കാനാവണം.

മറ്റൊരു പ്രധാനപ്രശ്നം ജൈവകൃഷിയിലേക്കു മാറാൻ എടുക്കേണ്ടിവരുന്ന, പരിവർത്തനസമയം വളരെ നീണ്ടതാണെന്നതും, ആദായത്തിലുണ്ടാവുന്ന പ്രകടമായ വ്യത്യാസം കർഷകർ എങ്ങനെതരണം ചെയ്യണം എന്നുള്ളതുമാണ്.

ജൈവഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വമ്പിച്ച സ്വീകാര്യത പല സ്വകാര്യ സൂപ്പർമാർക്കറ്റുകളും 'ജൈവ-വിപണി' അവലംബിക്കുകയും ഉയർന്ന വില ഈടാക്കുകയും ഉപഭോക്തൃ ചൂഷണത്തിന് വഴിയാവുകയും ചെയ്യും. ഇതിന് ബദലായി ജൈവവിപണനസംഘങ്ങൾ കർഷകകൂട്ടായ്മ മാതൃകയിൽ രൂപീകരിക്കുകയും ഏകീകൃത വില ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പാക്കുകയും വേണം.

കൃഷി മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പിനാവശ്യമാണ്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനസംഖ്യയുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുമാണ്. മണ്ണിനെയറിഞ്ഞ് കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ നിലനില്പ് സുസ്ഥിരമാകൂ. ജൈവകൃഷിയിലെ ഉത്തരേന്ത്യൻ മാതൃകകൾ ഈ കൃഷിരീതി സാധ്യമാണ് എന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് അടിവരയിടുന്നു. വ്യക്തമായ കർമ്മപരിപാടികളോടെ മുന്നേറിയാൽ ഗവൺമെന്റും ജനങ്ങളും ഒന്നിക്കുന്ന ഈ ഉദ്യമം വിജയിക്കുമെന്നുറപ്പാണ്.

സ്ത്രീ - ആർഷഭാരതത്തിൽ അത്യുല്പന്നം നൽകപ്പെട്ടവളായിരുന്നു അവൾ. സ്ത്രീയെ എല്ലാ ഊർജ്ജങ്ങളുടെയും ഉറവിടമായ ശക്തിയോടുകൂടിയ വേദങ്ങൾ അവളെ അമ്മയായും ദേവതയായും കണക്കാക്കി. എന്നാൽ ആധുനിക ഭാരതത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായുള്ള അതിക്രമങ്ങളും അനീതിയും പെരുകിവരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീക്കുള്ള സ്ഥാനവും അവളോടുള്ള സാമൂഹ്യ-നീതിവ്യവസ്ഥയുടെ സമീപനവും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ട വിഷയമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീസുരക്ഷയ്ക്ക് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്കുമുമ്പും ആ വാക്ക് ഓരോ നിമിഷവും അപമാനിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. മൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ഡൽഹിയിലെ ഓടുന്ന ബസ്സിൽ ഒരു കുട്ടി നരായണൻമാർ പിച്ചിചിനിയ ആ പെൺകുട്ടിക്ക് ഭരണകൂടവും നിതിന്യായ വ്യവസ്ഥിതിയും എന്താണ് നൽകിയത്? അവളുടെ ശർഭപാത്രവും ആന്തരികാവയവങ്ങളും ഇന്ത്യയിലെ കോർത്ത ആ കാപാലികർ ഓരോരുത്തരും തൂക്കിലേറ്റപ്പെടണമെന്ന് 127 കോടി ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും നിയമത്തിന്റെ വിള്ളലുകളിലൂടെ ഒരു കുറ്റവാളി രക്ഷപ്പെട്ടു. ക്രൂരമായി പിഡിപിക്ക്പ്പെട്ട ജ്യോതിസിംഗ് എന്ന പെൺകുട്ടിക്ക് വിധി സമ്മാനിച്ചത് മരണവും. ഒരു ദയാദാക്ഷിണ്യവുമില്ലാതെ അത് ചെയ്തവനാകട്ടെ പുനരധിവാസ പദ്ധതി പ്രകാരം 10,000 രൂപ ശ്രാന്റും, തയ്യൽമെഷീനും, ഡൽഹിയിലെ പോലെ സംസ്കാരശൂന്യരായ കാട്ടാളൻമാർ കേരളത്തിലില്ല എന്നുപറഞ്ഞ് സോഷ്യൽമീഡിയകളിൽ തലപുഴ്ത്തിയ ഓരോ മലയാളിയേയും തല കുനിച്ചിട്ടു സംഭവമായിരുന്നു ഇന്ത്യയ്ക്ക് പെരുമ്പാവൂരിൽ നടന്ന ജിഷ എന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ഡൽഹി മോഡൽ കൊലപാതകം. അച്ഛൻപിറ്റാത്ത ഒറ്റമുറി വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയുടെ അരക്ഷിതാവസ്ഥക്ക്

ഞാനും നിങ്ങളുമടങ്ങുന്ന സമൂഹവും ഉത്തരവാദികളാണ്. ആ കുടുംബത്തിന് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിയതുകൊണ്ടോ, ജോലി നൽകിയതുകൊണ്ടോ, വാട്സ് ആപ്പിലും ഫേസ്ബുക്കിലും സ്റ്റാമ്പുകൾ മാറ്റി ആത്മരോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ ജിഷയ്ക്ക് നീതി ലഭിക്കുമോ?

ലൈംഗികമായി മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും സ്ത്രീ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. പൊതുവഴിയിലും, തൊഴിൽ സ്ഥലങ്ങളിലും എന്തിന് ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന വീടുകളിൽപോലും അവൾ അനീതിയും അക്രമവും നേരിടേണ്ടി വരുന്നു.

"Sorry Mom, Father of your child is also father of my child" 16 വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ആത്മഹത്യാകുറിപ്പിലെ വാക്കുകളാണിത്. അച്ഛനും മകളും തമ്മിലുണ്ടാകേണ്ട പരിപാവനമായ സ്നേഹം കാമത്തിലേക്ക് വഴിമാറുമ്പോൾ തകർക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു ജീവിതം മാത്രമല്ല, വളർന്നുവരുന്ന തലമുറകളിലേക്ക് പകർന്നുനൽകേണ്ട മൂല്യങ്ങളും കൂടിയാണ് സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിൽ പീഡനങ്ങളുണ്ടാവിക്കേണ്ടി വരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം കൂടിവരുന്നതായി കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2005 - ലാണ് ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് "ഗാർഹിക പീഡനത്തിൽ നിന്നും സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന നിയമം" പാസാക്കുന്നത്. 1961 - ൽ സ്ത്രീധനനിരോധനനിയമവും നിലവിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം എത്രമാത്രം പ്രായോഗികതലത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പറ്റി എന്നത് ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്.

തൊഴിൽ മേഖലയിലും സ്ത്രീകൾ ചൂഷണത്തിനും അസമത്വത്തിനും വിധേയരാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. തൊഴിൽ സ്ഥലങ്ങളിലെ സുരക്ഷയില്ലായ്മ, ഐ.ടി. മേഖലകളിലും മറ്റും രാത്രി വൈകിയും ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു എന്ന തൊക്കെ സ്ത്രീകളെ വളരെയധികം ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. വർഷങ്ങളായി ജോലി ചെയ്തുവരുന്ന

സ്ത്രീ സുരക്ഷ: നിയമങ്ങൾ നോക്കുകയോ?

റിഫ അഷീൻ പി. Taurus' 14

ആശുപത്രിയിൽ വെച്ചാണ് നഴ്സായ അരുൺ ബലാത്സംഗത്തിന് ഇരയാക്കപ്പെട്ടത്. 42 വർഷം മരണത്തോട് മല്ലിട്ട കോമയിലായിരുന്ന അരുൺ 10 മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മരണത്തിന് കീഴടങ്ങി. തുല്യവേതനനിയമം ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് 1976-ൽ പാസാക്കിയെങ്കിലും പലയിടങ്ങളിലും തുല്യവേതനം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. തൊഴിലിടങ്ങളിലെ ചൂഷണങ്ങൾക്കും അനീതിക്കുമെതിരെ തൃശ്ശൂരിലെ sales girls ഇഴയിടെ നടത്തിയ സമരം ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീകൾക്കു നേരെയുള്ള ചൂഷണങ്ങളുടേയും അതിക്രമങ്ങളുടേയും കണക്കുകളിൽ കേരളവും ഒട്ടും പുറകിലല്ല. വിവാഹ സ്വപ്നങ്ങളുമായി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിയ സൗമ്യയെ പീഡിപ്പിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതും, കാമുകനാൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രമുഖർക്കും മറ്റും കാഴ്ചവെക്കപ്പെട്ട സുല്യനെല്ലിയിലെ പെൺകുട്ടിയും നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തന്നെയാണ്. സ്ത്രീ ഒരു ഭോഗവസ്തു മാത്രമാണെന്ന വികലമനോഭാവത്തിൽ നിന്നാണ് സ്ത്രീകളുടെ ശവശരീരങ്ങളിൽ പോലും കാമം തീർക്കുന്ന ജോസഫ് മാർ ഉടലെടുക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളെ വിൽപ്പനച്ചരക്കാക്കുന്ന പെൺവാണിഭ - ഓൺലൈൻ പെൺവാണിഭ സംഘങ്ങളും മനുഷ്യക്കടത്തുമെല്ലാം വിരൽചൂണ്ടുന്നത് അന്വദിനം ദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളിലേക്കാണ്. 1956-ൽ സ്ത്രീകളെയും പെൺകുട്ടികളെയും അനാശാസ്യമായി വാണിഭം ചെയ്യുന്നത് (The suppression of immoral traffic in women and girls act) നിയമംമൂലം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പെൺവാണിഭം കേരളത്തിൽ കൊടിക്കുത്തി വാഴുന്നുണ്ടെന്ന് സമീപകാല സംഭവങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

“സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള എല്ലാ വിധ ലൈംഗിക ചൂഷണങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണമടക്കം അനുയോജ്യമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുക. പൊതുരാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള വിവേചനം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഫലപ്രദമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുക. രാഷ്ട്രീയ - സാമൂഹ്യ - സാമ്പത്തിക - സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ പുരുഷനോടൊപ്പം സ്ത്രീക്കും മനുഷ്യാവ

കാശങ്ങളും മൗലിക സാമന്തങ്ങളും തുല്യമായി അനുഭവിക്കുന്നതിന് നിയമനിർമ്മാണവും നടപടികളും സ്വീകരിക്കുക.” സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള വിവേചനങ്ങളും അതിക്രമങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ട് 1979 ഡിസംബർ 18 ന് ഐക്യരാഷ്ട്ര പൊതുസഭ രൂപം നൽകിയ കൺവെൻഷനിൽ ഇന്ത്യയടക്കമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച ഉടമ്പടിയിലെ ചില വകുപ്പുകളുടെ സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണിത്. സ്ത്രീസുരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ സമൂഹവും നിയമവും നോക്കുകുത്തികളാകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാണിത്.

ഡൽഹി പീഡനക്കേസിലെ കുറ്റവാളികളെ വെറുതെ വിട്ടത് ഏതു നിയമത്തിന്റെ പേരിലാവാലും മനസ്സാക്ഷിക്ക് ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കുറ്റവാളിയുടെ പ്രായപരിധി 18 വയസാക്കി കുറച്ചുകൊണ്ട് ഭേദഗതി ചെയ്ത ‘ബാഗ് നീതി ബിൽ’ ഇഴയിടെ രാജ്യസഭ ശബദവോട്ടോടെ പാസ്സാക്കി. അതനുസരിച്ച് കൊടുംകുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന 16 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ളവർക്ക് 18 വയസ്സുപൂർത്തിയായ ശേഷം പ്രായപൂർത്തിയായവർക്കുള്ള വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇത്രയും ഹീനമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഒരു കുട്ടിക്കുറ്റവാളിയുണ്ടെന്നത് ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം തന്നെ. രാജ്യത്തെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ 40 ശതമാനവും ചെയ്യുന്നത് കുട്ടിക്കുറ്റവാളികളാണെന്നത് ഒരു ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്.

പെരുമ്പാവൂരിൽ നടന്ന ക്രൂരമായ കൊലപാതകം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് കേരളത്തിലെ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ സുരക്ഷിതയല്ല എന്നുതന്നെയാണ്. ജീഷയുടെ ഘാതകനെകണ്ടെത്തിയ സാഹചര്യത്തിൽ, ജയിലിലേക്ക് സുഖവാസത്തിന് അയച്ച്, മറ്റൊരു ഗോവിന്ദച്ചാമിയെ സൃഷ്ടിക്കാനല്ലാതെ നമ്മുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും യാൽ കഴിയുമെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട വസ്തുതയാണ്. കണ്ണുകെട്ടിയ നിയമവും സമൂഹവും സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള അതിക്രമങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണുന്ദാക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡൽഹി പെൺകുട്ടിയെന്നും സുര്യനെല്ലി പെൺകുട്ടിയെന്നും വിവിധപേരുകളിൽ ഇനിയും പെൺകുട്ടികൾ സോഷ്യൽ മീഡിയകളിലും പത്രമാധ്യമങ്ങളിലും ആഘോഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ എന്നു നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

*Burn my body - (Short Film, Director - Aryankrishna Menon)

വ്യവസായിക വിപ്ലവത്തിന്റെയും വികസനമുന്നേറ്റത്തിന്റെയും തൽഫലമായി ലോക രാജ്യങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായി വൻ മുന്നേറ്റം നടത്തിയതിനാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. വികസിത രാജ്യങ്ങളെന്നും വികസ്വര രാജ്യങ്ങളെന്നും അവികസ്വര രാജ്യങ്ങളെന്നും വളർച്ചയുടെ അനുപാതത്തിൽ ലോകരാജ്യങ്ങളെ വർഗ്ഗീകരിക്കുകയും ആഫ്രിക്കയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന രാജ്യങ്ങളും ചില ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളും വികസനമുന്നേറ്റം വളരെ കുറവുള്ള അവികസ്വര രാജ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഇടം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയ്ക്കുള്ള മധ്യവർഗ്ഗ ഭൂരിപക്ഷ രാജ്യങ്ങൾ, അമേരിക്കപോലുള്ള വികസിത വൻശക്തികൾക്കു പിറകിൽ വികസ്വര രാജ്യങ്ങളായി ഇടംപിടിച്ചു.

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം തകർന്നടിഞ്ഞ ആഗോളസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും വളർച്ച കൈവരിച്ച അമേരിക്കയും സോവിയറ്റ് യൂണിയനും തമ്മിൽ തുടക്കംകുറിച്ച ശീതയുദ്ധം. വ്യവസായിക-സാമ്പത്തിക-സൈനിക-വിദ്യാഭ്യാസ-ശാസ്ത്ര പുരോഗതികൾ - ഇതു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരം അനന്തമായ ആകാശ പരപ്പിൽ പ്രപഞ്ചരഹസ്യം തേടിപ്പോകുന്നത് വരെയെത്തി. 1960 ൽ ചന്ദ്രനിൽ നീൽ ആംസ്ട്രോങ്ങിന്റെ കാൽവെപ്പ് ഒരു കുതിച്ചുചാട്ടം തന്നെയായിരുന്നു മാനവരാശിക്ക്... ഇതോടെ ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇന്നോളം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഭീമൻ വളർച്ചയായിരുന്നു പല രാജ്യങ്ങളിലും സംഭവിച്ചത്.

പരിസ്ഥിതിയെ അവഗണിച്ച് പണത്തെ മാത്രം സ്വപ്നം കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ വ്യവസായ വിപ്ലവം യൂറോപ്പിലേയും അമേരിക്കയിലേയും ചില ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേയും നഗര-പ്രാന്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ കരിമ്പുക പുറംതള്ളുന്ന വലിയ പുകക്കുഴലുകൾ ആയിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. വിഷലിപ്തമായ ഖര, ദ്രാവക, വാതക പദാർത്ഥങ്ങളുടെ രൂക്ഷമായ പുറംതള്ളൽ. പലപ്പോഴും ശാന്തമായിരുന്ന പ്രകൃതിയെ ദോഷകരമായി ബാധിച്ചുതുടങ്ങി. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നൈട്രേറ്റ് അടങ്ങിയ, ഖര, ദ്രാവക മാലിന്യങ്ങൾ ശുദ്ധജലത്തിൽ കലരുകവഴി ജനിച്ചുവീഴുന്ന കുട്ടികളിൽ 'Blue baby syndrome' എന്ന രോഗം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. അതോടൊപ്പം വാതക മാലിന്യങ്ങളായി പുറംതള്ളുന്ന ക്ലോറിൻ, സൾഫർ തുടങ്ങിയവ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി അനുഭവപ്പെട്ട അമ്ലമഴ (Acid rain) എന്ന പ്രതിഭാസത്തിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. അസാധാരണമായ മുടൽമഞ്ഞും കൂടിയായപ്പോൾ പ്രകൃതിക്കപ്പുറത്ത് പണത്തിന് വിലകൽപ്പിച്ചവർ പരിഭ്രാന്തരായി. ആഗോള താപനത്തിന് കാരണമാകുന്ന CFC, CO₂, CH₄ തുടങ്ങിയ വാതകങ്ങളുടെ അനിയന്ത്രിതമായ പുറംതള്ളൽ അന്തരീക്ഷ താപനിലയിൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനിടയിൽ 2°C വർദ്ധനവ് ഉണ്ടാക്കി എന്നതാണ് ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയുടെ ഭാഷ്യം. ഈ സ്ഥിതി തുടർന്നാൽ വിനോദസഞ്ചാരത്തിന് പേരുകേട്ട സീഷെയ്ൽസ് എന്ന ദ്വീപുരാഷ്ട്രം ഓർമ്മയായി മാറുമെന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ മുന്നറിയിപ്പ് പല രാഷ്ട്രങ്ങളും അമ്പരപ്പോടെയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. മാലിദ്വീപ് പ്രസിഡന്റായിരുന്ന മുഹമ്മദ് നഷീദിന്റെയും, കാർഷിക മന്ത്രി ഡോ. ഇബ്രാഹിം ദീദിയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ 2009 - കടലിന്റെ ആഴപ്പരപ്പിൽ നടത്തിയ മാലി-പാർലമെന്റ് മീറ്റ് ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായിരുന്നു.

മാർട്ടിൻ ഡെയ്ഗാൾട്ട് എന്ന പരിസ്ഥിതി ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ലണ്ടനിലെ ഇംപീരിയൽ കോളേജുമായും, ഓസ്ട്രേലിയ, അമേരിക്ക, ന്യൂസിലൻഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ ശാസ്ത്ര സ്ഥാപനങ്ങളുമായും ചേർന്നുനടത്തിയ പഠനത്തിൽ കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനത്തിന്റെ തോത് ഇപ്പോഴത്തേത് പോലെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അന്റാർട്ടിക്കയിൽ വൻതോതിലുള്ള മഞ്ഞുരുകലിന് വഴിവെക്കുമെന്നും അതുവഴി സമുദ്രനിരപ്പ് ആറടിയോളം വർദ്ധിക്കുമെന്നും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. അതായത് ആഗോളതാപനം വഴിയുള്ള അന്തരീക്ഷ

മുഹമ്മദ് അനീസ് എം
Gagnants '15

THE GREEN
Terrorism

താപനിലയിലുള്ള വർദ്ധനവ് മഞ്ഞുരുകലിന് കാരണമാകുമെന്നും കേരളമടക്കമുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങളുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ 50 കിലോമീറ്ററോളം കരയിലേക്ക് കടൽ കയറിനിൽക്കുമെന്നും ലക്ഷദ്വീപും, മാലിദ്വീപുമടക്കം ഒരുപാട് ദ്വീപ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഓർമ്മയായി അവസാനിക്കുമെന്നും കണ്ടെത്തി. കിഴക്കൻ അന്റാർട്ടിക്കയിലെ ടോട്ടൽ ഗ്ലോസിയറിലെ ശക്തമായ മഞ്ഞുരുകലാണ് പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കിയത്. ആഗോളതാപനത്തിന്റെ ഫലമായി മഞ്ഞുഫലകത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തുകൂടി ഉയർന്ന താപനിലയിലുള്ള ജലപ്രവാഹമുള്ളതായി പഠനത്തിൽ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതിനേക്കാൾ ഉയർന്ന തോതിൽ മഞ്ഞുരുകലിന് ഇത് കാരണമായി. കാലാവസ്ഥ വ്യതിയാനം തത്സ്ഥിതിയിൽ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലേക്ക് സ്ഥിതിഗതികൾ നീങ്ങുമെന്ന് പഠനങ്ങൾ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു.

മഞ്ഞുരുകലിന്റെ തോത് ഇപ്പോളത്തേതുപോലെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ 300 കിലോമീറ്ററോളം മഞ്ഞുപ്രദേശം ഉരുകി വെള്ളമായി മാറും. 100-150 കിലോമീറ്ററോളം ഉരുകിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുള്ള മഞ്ഞുരുകൽ അതിവേഗത്തിൽ സംഭവിക്കുമെന്നും പഠനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇതോടെ വലിയ അളവിലുള്ള ജലം സമുദ്രത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ആഗോള സമുദ്രനിരപ്പ് 2-9 മീറ്റർ ഉയരുകയും ചെയ്യും. അന്റാർട്ടിക്കയിലെ ടോട്ടൽ ഗ്ലോസിയർ പ്രദേശം കടുത്ത മഞ്ഞുരുകലിനെപ്രതിരോധിക്കുമെന്നായിരുന്നു കണക്കുകൂട്ടൽ. ആഗോളതാപനം ശക്തമായതോടെ ഈ പ്രദേശം കടുത്ത മഞ്ഞുരുകലിന് വിധേയമാകുന്നു എന്ന കണ്ടെത്തൽ കടുത്ത ആശങ്കയാണ് ഉയർത്തുന്നത്. ടോട്ടൽ ഗ്ലോസിയർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മഞ്ഞുപ്രദേശം ഭൂമിയിലുള്ള മഞ്ഞിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഇതിനു സംഭവിക്കുന്ന ഏതൊരു ചെറിയ വ്യതിയാനവും ആശങ്കജനകമാണ്. ആഗോളതാപനം മൂലം സമുദ്രജലത്തിലെ ഓക്സിജന്റെ അളവ് കുറയുന്നതായും പുതിയ പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് മീനുകൾ, ഞണ്ടുകൾ, കടൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ ആവാസവ്യവസ്ഥയെ പ്രതികൃ

ലമായി ബാധിക്കുമത്രെ...

കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം ചെറുക്കാനുള്ള ദീർഘകാല നടപടികൾക്ക് രൂപം നൽകാൻ UN-ന്റെ കീഴിൽ രൂപംകൊണ്ട കോൺഫറൻസ് ഓഫ് പാർട്ടിസിന്റെ (COP) 21-ാം യോഗമാണ് 2015 നവംബർ 30 മുതൽ ഡിസംബർ 11 വരെ പാരിസിൽ വെച്ച് നടന്നത്. 2009-ൽ കോപ്പൻഹേഗനിൽ വെച്ച് നടന്ന കാലാവസ്ഥാ സമ്മേളനത്തിന് ശേഷം നടക്കുന്ന, സുപ്രധാനവിഷയങ്ങൾ ചർച്ചയ്ക്കെടുത്ത സമ്മേളനമായിരുന്നു. വ്യാവസായികവിപ്ലവം ആരംഭിച്ച കാലത്തെ അന്തരീക്ഷ താപനിലയെ അപേക്ഷിച്ച് 2 ഡിഗ്രി സെൽഷ്യസ് താപനില ഉയർന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം പിടിച്ചു നിർത്താൻ പര്യാപ്തമായ ഉടമ്പടി വേണമെന്നു തന്നെയായിരുന്നു പൊതുവേയുള്ള വാദം. പക്ഷേ അമേരിക്ക പോലുള്ള വൻകിട രാജ്യങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ 1.5°C-ൽ പരിമിതപ്പെടുത്തി. നിയമപരമായി ബാധ്യതയുള്ള ഒരു കാലാവസ്ഥാ ഉടമ്പടിയാണ് എന്നതിനാൽ തന്നെ പല രാജ്യങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ ഭീമൻ വ്യവസായശാലകൾ പുറംതള്ളുന്ന മാലിന്യങ്ങളിൽ വലിയ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടി വരുമെന്നതിനാലായിരുന്നു ഇത്. നിലവിൽ ഭൂമി ചൂടുപിടിക്കുന്നതിന് കാരണം മനുഷ്യപ്രവർത്തനങ്ങളാണെന്ന ശാസ്ത്രീയ തെളിവുകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സമ്മേളനം നടന്നത്. ശരപ്പെടുത്താൻ ആരംഭിച്ചശേഷം ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും ചൂടേറിയ വർഷമാണ് 2015 എന്ന റിപ്പോർട്ടും പുറത്തുവന്നത് ഇതായിട്ടെയാണ്. ഗ്രീൻപീസ് പോലുള്ള പരിസ്ഥിതി സംഘടനകളുടേയും മറ്റും സഹായത്തോടെ നിലവിലുള്ള താപനില കുറയ്ക്കാനാവശ്യമായ നടപടികൾ പൊതുജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിയമപരമായ ഇടപെടലോടെ പരമാവധി ആഗോളതാപനത്തിന്റെ അളവ് കുറയ്ക്കുക എന്നതും നിർണ്ണായകമായ തീരുമാനമായിരുന്നു. 1.5°C-2°C വരെ താപനില കുറയ്ക്കാനാവശ്യമായ നടപടികൾ കൈകൊള്ളാൻ 2018 ന് ഉള്ളിൽതന്നെ ഓരോ രാജ്യങ്ങളും തയ്യാറാവണമെന്നും 2020-ൽ നടക്കുന്ന അടുത്ത സമ്മേളനത്തോടെ പൂർണ്ണമായും ആഗോളതാപനത്തെ ചെറുക്കാനാവുമെന്നും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനസമ്മേളനത്തിൽ രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർ പ്രത്യേക പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അതെ...പാരിസ് തയ്യാറാക്കുകയാണ്. ലോകത്തെ മുഴുവൻ പുതപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു പുതപ്പ് തുന്നാനെ.

എന്റെ വിധിതൊഴുത്തുകാർ

 അനസൂയ സെബാസ്റ്റ്യൻ
Aagneya '13

അവസാനകാഴ്ച

മഴ മാറുകയാണ്... മഴച്ചീറിൽ ചിത പുകയുന്നുണ്ടാകും. വീർപ്പുമുട്ടൽ തളംകെട്ടി നിന്നിരുന്ന ഉമ്മറക്കോലായിൽ നിന്ന് ആളുകൾ പിൻവാങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മരണവീടിന്റെ നരച്ച ചമയങ്ങളെഴിക്കുന്ന വിധം പന്തൽപണിക്കാർ സാമാനങ്ങൾ തിരികെ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി യാത്രയായി. മരിച്ചവന്റെ നല്ല ജാതകവും വീരകൃത്യങ്ങളും ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകളും അങ്ങിങ്ങായി മഴയിൽ ശബ്ദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നീറിപ്പുകയുന്ന കണ്ണുകളെ തടയാൻ എനിക്കായില്ല. നേരിയതിന്റെ നനുത്ത നൂലിഴകൾക്ക് താങ്ങാനാവുന്നതായിരുന്നില്ല മരിച്ചയാൾ എന്റെ ലോകത്തിൽ സമ്മാനിച്ച വലിയ ശൂന്യത. ശൂന്യതക്കെന്നും പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഇരുട്ടാണ്... ചീവീടുകൾ നിശബ്ദരാകുന്ന രാത്രിയിൽ ഇന്നൊറ്റക്ക് കിടക്കാൻ എനിക്കുപേടിയാണ്. കാരണം പരേതൻ എന്റെ ധൈര്യമായിരുന്നു... എന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നു. ഇരുപത്തിമൂന്നുകാരി, 'ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മകുടിയായ വിധവ' ഇന്നുമുതൽ എനിക്കു കിട്ടിയേക്കാവുന്ന ഈ വിശേഷണം കാതടപ്പിക്കുന്നവിധം എന്നിലേക്ക്, എന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് ചുഴ്ന്നിറങ്ങുകയാണ്.

പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരിത്തിരി വെട്ടം

കുഞ്ഞിന്റെ ചിരി അദ്ദേഹം എത്രത്തോളമാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. അവളെ മടിയിലിരുത്തി ലാളിക്കാനും കൊച്ചരിപ്പല്ലുകൾ തൊട്ടുനോക്കി അവൾക്ക് ഭക്ഷണം വായിൽവെച്ചു കൊടുക്കാനും അദ്ദേഹം ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പുറത്തെ തിരക്കേറിയ പാതയിലേക്ക് അവളോടിയിറ

ങ്ങാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് മരത്തിന്റെ ചെറുവാതിൽ ഉമ്മറപ്പടി പിടിപ്പിച്ചത്. മങ്ങിവരുന്ന കാഴ്ചകൾ അദ്ദേഹത്തെ എത്രത്തോളം ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കാം...കട്ടിക്കണ്ണടയുടെ ഇടയിലൂടെ പലതവണ ഉതിർന്നുവീഴാൻ തുടങ്ങിയിരുന്ന കണ്ണു നീർത്തുള്ളികളെ ഞാൻ തുടച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നത് ഏറെ കരുതലോടെയാണ്. ഒരിക്കൽ അന്ധത മുഴുവനായും എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കണ്ണുകളെ ശൂന്യതയുടെ വലിയ ഇരുട്ടിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടേക്കാം. പക്ഷെ ഒടുങ്ങാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ജലിക്കുന്ന വെളിച്ചം എനിക്കും മകൾക്കും നൽകുന്ന തണൽ വളരെ വലുതാണ്.

സന്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കഷണം

തീരെ ചെറുതാണ് ഞങ്ങളുടെ വീട്. അവിടെയും ഇവിടെയുമായി പൊട്ടലുകൾ വീണമേൽക്കൂരയിലൂടെ മഴക്കാലത്ത് വെള്ളം കിനിഞ്ഞിറങ്ങാറുണ്ട്. തിരക്കേറിയ പാതയിലൂടെ ഇരമ്പിപ്പോകുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ ശബ്ദം എപ്പോഴും കേൾക്കാം. എന്റെ ജീവിതം ഇനിയിവിടെയാണെന്ന് ഒരുപാടു തവണ സ്വയം ആരോടെന്നില്ലാതെ ഞാൻ പറയാറുണ്ട്. കട്ടിക്കണ്ണടവെച്ച ഒരു ലോട്ടറിവിൽപ്പനക്കാരനായാണ് എന്റെ ഭർത്താവിനെ അപ്പുറത്തുള്ള മുസ്ലീം കുടുംബത്തിന് പരിചയം... ഞങ്ങളുടെ ലോകത്ത് പട്ടിണിയും വേദനയും, മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് അവർ കരുതുന്നുണ്ട്. സഹതാപത്തോടെയാണ് ആ കുടുംബം ഞങ്ങളെ കണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരങ്ങളായ ദിനങ്ങളാണ് ഇതൊക്കെയും തന്നെ. എനിക്കെന്റെ ഭർത്താവ് മറ്റൊന്നിനേക്കാളും വിലമതിക്കുന്ന സ്വത്താണ്. രാവിലെ ജോലിക്കായി യാത്രപറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീടുള്ള സമയമെല്ലാം തന്നെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ എന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ഇപ്പോളുള്ള മധുരമായ, സമയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ചിന്തിക്കാറുണ്ട്... അദ്ദേഹത്തിന്റെ മങ്ങിയ കണ്ണുകളിൽ മരുന്നൊഴിക്കും നേരം വിദ്യുരതയിൽ ഞങ്ങളൊന്നിച്ച് കാണേണ്ടിയിരുന്ന ഇരുട്ടിനെ യോർക്കാൻ എനിക്കാവുമായിരുന്നില്ല.

ഒരുമിച്ചുള്ള ഓരോ സാധാരണങ്ങളിലും ഞങ്ങളുടെ വീടിന് പുത്തലഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗ പ്രതീതിയായിരുന്നു. മെലിഞ്ഞുണങ്ങിയ ശരീരവും, കാഴ്ചകൾ മങ്ങുന്ന കണ്ണുകളും സ്വന്തമായ ഈ മനുഷ്യനെ ഞാനതിയായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ നിരവധി തവണ തോൽക്കുകയും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്ന് ഒരു പരാതിയുമില്ലാതെ ഈ വിട്ടിരിക്കുക ക്ഷണിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണ് സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുക?

കറുപ്പിന്റെ ശബ്ദം

ഇന്ന് ഈ നഗരത്തിൽ ഞാനൊറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വലിയ അലർച്ചയോടെ എണെപിടിച്ച പുറത്തേക്കു തള്ളുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷേ നവന ചിന്തിച്ചിരിക്കില്ല ഈ ഇരുട്ടിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന്. ഭർത്താവ് മരിച്ച ഒരു സ്ത്രീയെ ചുമക്കുന്നത് കുടുംബത്തിന് കുറച്ചിലായിരുന്നു എപ്പോഴും. 16-ാം വയസ്സിൽ എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിലൊ കരിമ്പഴൽ വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് കടന്നുവന്ന വിവാഹവൃത്തിയിലുണ്ടായ വൈധവ്യവും യാതൊരു കരുണയുമില്ലാതെ എന്നിലേക്ക് ചുഴ്ന്നിറങ്ങിയ വിധിയെ മുഴുത്തുകളായിരുന്നു. തെരുവിന്റെ അകലങ്ങളിലേക്ക് നിവർന്നുപോകുന്ന ഇടുങ്ങിയ വഴികളിലൂടെ ഏതാണ് എന്റെ വിധിയുടെ ഭൗമസൂചിക എന്നറിയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും എഴുന്നേറ്റ് നടന്നുതുടങ്ങിയപ്പോൾ പുതിയ പ്രഭാതങ്ങളും ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന പൊടിപിടിച്ച സ്വപ്നങ്ങളും വിദ്യുരതയെന്ന് ഞാൻ ഓർത്തു.

പരിഹാരങ്ങൾ

അഞ്ചാമത്തെ പെൺകുഞ്ഞിനെലാളാക്കുന്നതിൽ അമ്മയ്ക്കാണ് സമയം കണ്ടെത്താനായില്ല. പട്ടിണിയുടെ ആക്കം കുറയ്ക്കാനെന്നോണം തിരമാനിക്കപ്പെട്ടതാകാം എന്റെ വിവാഹം. പതിനാറാം വയസ്സിൽ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ വലിയൊരു വഴിത്തിരവിന്റെ നിമിഷങ്ങൾ. ഉലയിലെ ഉറുമ്പിനെ കഷണമെന്നപോലെ എന്റെ ഹൃദയം പൊള്ളുന്ന ഞായിരുന്നു.

ആകാശം കാണാത്ത മയിൽപിരികുഞ്ഞുങ്ങൾ

മയിൽപിരി ആകാശം കാണാതെ പുസ്തകത്തിനിടയിൽ ഒളിപ്പിച്ചാൽ പ്രസവിച്ച് പ്രസവിച്ച് ഒരായിരം മയിൽപിരികുഞ്ഞുങ്ങൾ പിറക്കുമെന്ന് അമ്മുക്കുട്ടിയാണ് പറഞ്ഞത്. സ്കൂളിൽനിന്ന് കിട്ടിയ ഉപ്പുമാവും പഴവും നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് കമുകിൽപാടം കടക്കുമ്പോഴും കാവിന്റെ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഇരുട്ടിൽ തനിയെ നടന്നപ്പോഴും ഞാൻ ഒരുപാട് മയിൽപ്പിരികളെ സ്വപ്നം കണ്ടു.

അനിയത്തിമാരുടെ വിശന്ന കണ്ണുകൾ സന്ധ്യക്ക് ഉപ്പുമാവിന്റെയും പഴത്തിന്റെയും മധുരം നുകരുന്നവോൾ നോട്ടൂപുസ്തകത്തിലെ മയിൽപ്പിരിത്തുമ്പിൽ തലോടി ഞാനെന്റെ വിശപ്പ് മറന്നിരുന്നു.

വേദന

ഏറെനേരത്തെ ആശങ്കകൾക്ക് വിരാമമിട്ട് നീലി മയാർന്ന പച്ചകർട്ടൻ വകഞ്ഞുമാറ്റി തിടുക്കത്തിൽ നഴ്സ് ഞങ്ങൾക്കരികിലേക്കോടിയെത്തി. അമ്മയുടെ കരച്ചിൽ ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നില്ല. ഉറക്കച്ചുവട് വിട്ടുമാറാതെ അച്ഛൻ അവരോട് ചോദിച്ചു “ആരേലും ബാക്കിയുണ്ടോയെന്ന്?” കിതപ്പിനൊടുവിൽ നഴ്സ് പറഞ്ഞു ‘പെൺകുഞ്ഞാണ്.’

സങ്കടമോ ദേഷ്യമോ എന്തായിരുന്നു അച്ഛന്റെ മുഖത്ത് മിന്നിമാഞ്ഞത്. സ്വയം പഴിക്കുന്ന അച്ഛന്റെ ശബ്ദം എന്റെ പിഞ്ചുമനസ്സിനെവല്ലാതെ നോവിച്ചു.... “അമ്മോമത്തെ പെണ്ണ്.”

ഹോർട്ടി എനിയ്ക്ക് തന്നത്...

കുകുൾ

ഞാൻ നല്ല അടക്കവും തെക്കുവുമുള്ള കുട്ടിയാണ്. വീട്ടിൽ ദയകര സ്ട്രിക്ടും. കോളേജിൽ വന്നു. ഇന്റർകോളേജ് ആർട്ട്സിന്റെ സമയത്ത്. ഒന്ന് കുവണമെന്ന ചിരകാല ആഗ്രഹം എന്റെ അടക്കത്തിലും തെക്കത്തിലും പൊതിഞ്ഞ് ഞാൻ ഇരുന്നു. പ്രാമയുടെ സമയത്ത് ഞാൻ ഇടത്തും വലത്തും നോക്കി. മനോഹരമായി എല്ലാവരും കൂവുന്നു. പിന്നെ ഒന്നും ചിന്തിച്ചില്ല. മനസ്സറിഞ്ഞു കൂവി.

➤ തെങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സാധാരണ പെൺകുട്ടി, സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്ററായി കസറി.

ഞാൻ

"പോകുമ്പോഴാണ് അറിയുന്നത് വന്നത് ഞാനല്ലായിരുന്നു എന്ന്"

മാറ്റം

ഞാൻ ഈ കോളേജ് വിട്ട് പോകില്ല. കാരണം, ഇവിടെ കുറച്ച് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താനുണ്ട്.

➤ കോളേജിലൂടെ ജീവിച്ച്, തുടർന്നും ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ.

കുറ്റബോധം

Last Year ആയി. Accademically വളരെ തിരക്കുപിടിച്ച സമയം. ആർട്ട്സിൽ പങ്കെടുക്കില്ല എന്നു വേദനയോടെയെങ്കിലും തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ എല്ലാവരും പ്രാക്ടീസ് തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഉള്ളിൽ ഒരു നീറ്റൽ. ഞാൻ കയറി പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്തു. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നും എനിക്കൊരു കുറ്റബോധം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. പഠനം മാത്രമല്ല, കോളേജ്, നമ്മുടെ മനസ്സ് പറയുന്ന വഴികളും കൂടിയാണ്.

➤ Intercollegiate കലാതിലകം ആണ് പരാമർശിക.

ഉഷുഷാന്റെ ആന

എന്റെ ഉഷുഷാക്ക് ഒരാനെങ്ങാർന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുകേട്ടിരുന്ന എനിക്കിന്ന് ഇനി അഭിമാനത്തോടെ പറയാം, ഞാൻ അറിയുന്ന ഒരു ഉഷുഷാക്കും ഒരാന ഉണ്ടെന്ന്

➤ കോളേജിലെ സീനിയർക്ക് ICAR-PG Entrance-ൽ ഉന്നതവിജയം ലഭിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത്.

അനിരുദ്ധ് കെ.സി. Agneya'13

പാപി കടമെടുത്ത സമയം

“അനിരുദ്ധാ... ഈ സന്ധ്യക്ക്, തടിയമ്മാർ കോണകോം ചുറ്റി തമ്മിൽ തല്ലുന്നത് കാണാണ്ട്, ആ ACV-യിൽ രാമായണ പാരായണോ, അമൃത ടി.വി.യിൽ സന്ധ്യാനാമോ ഏതെങ്കിലും വക്കൂ കൂട്ടി. കൂട്ടോളം കൂട്ടിപ്പോന്നാമോ ചൊല്ലേണ്ട നേരം ഇത്. ജയരാമ... നീ ഈ കൂട്ടികളോട് ഒന്നു പറയോ... ആ റിമോട്ട് ഒന്ന് വാങ്ങി ചാനലൊന്ന് മാറ്റി. എന്തെങ്കിലും കണ്ടെന്ന് ഉറക്കം വരട്ടെന്ന് കരുത്യാ ഈ കൂട്ടനാണ്ടത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കേണം...” പറയുന്നത് എന്റെ അച്ഛമ്മയാണ്. പഴയ സ്കൂൾ ടീച്ചറാ, ക്ലബ്ബ് ടീച്ചറാ പോലെ കൂടുംബം മുഴുവൻ ടീച്ചർമാരാണ്. അച്ഛമ്മയ്ക്ക് സന്ധ്യയായാൽ T.V. യിൽ രാമായണ പാരായണം കാണണം. ഞങ്ങൾ കൊച്ചുമക്കൾക്ക് WWE (റെസ്ലിംഗും), അതുകൊണ്ട് സന്ധ്യയായാൽ വീട്ടിൽ യുദ്ധമാണ്. രാമനു ശത്രു പക്ഷേ രാവണനല്ല. under taker ഉം, cano ഉം, ട്രിപ്പിൾ എച്ച് ഉം, Rey മിസ്സീരി യായും, icela ഉം മറ്റുമാണ്. പുതിയ ലോകത്തിലെ യോദ്ധാക്കളായതിനാലും കൂട്ടികൾക്ക് പ്രിയം അവരോടായതിനാലുമാകാം മിക്കവാറും വീജയം അവർക്കാണ്. അച്ഛമ്മയും രാമനും ഞങ്ങൾ കൊച്ചുമക്കളുടെ മുന്നിൽ ഒടുക്കം തോറ്റതും. തോറ്റല്ലേ പറ്റു. കാരണം രാമന് സപ്പോർട്ട് അച്ഛമ്മ മാത്രമാണ്. മറിച്ച് under taker ന് support ആയി അച്ഛമ്മയുടെ സ്വന്തം അനിരുദ്ധനും, ഭരതനും, സിദ്ധാർത്ഥനും, ശ്രീരാമനും (ഞങ്ങൾ നാലുപേർ അച്ഛമ്മയുടെ പേരക്കുട്ടികളാണ്). ഈ യുദ്ധത്തിൽ Refree നിന്ന് ജയരാമൻ (അച്ഛൻ) മിക്കവാറും തലയ്ക്ക് പ്രാൻറ് പിടിച്ച് എങ്ങോട്ടെങ്കിലും ഒളിച്ചോടും. ഇതൊരു സ്മിരം പ്രതിഭാസമാണ്. പക്ഷേ ഈ സന്ധ്യക്ക് മാത്രമാണ്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ അച്ഛമ്മയുടെ പരിഭവം തീർക്കാൻ അച്ഛമ്മയ്ക്ക് മരുന്നെടുത്തു കൊടുത്തും, തൈലം തേച്ച് കൊടുത്തും വളരെ വിദഗ്ധമായി സോപ്പിച്ച് അച്ഛമ്മയുടെ കുറേ കഥകളൊക്കെ കേട്ടതിനും ശേഷം മാത്രമേ ഞങ്ങളുടെ ദിവസം അവസാനിക്കൂ.

കൂട്ടത്തിൽ മുത്ത ആൾ ആയതിനാൽ തന്നെ, Psychological ആയി എന്നെക്കൊണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യിക്കാൻ അച്ഛമ്മ സമർത്ഥയായിരുന്നു. വാതത്തിന്റെ പ്രശ്നം കാരണം ഏതുനേരവും എണ്ണയും കുഴമ്പും ടീപ്പ് Heat (ലേപനം) ഉം ഒക്കെ പുരട്ടിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കണം. ഞാനും അനിയനും ഒഴികെ കൂടുംബത്തിൽ എല്ലാവരും തടിമാടന്മാരാണ്. 8 kg കുറച്ച് 90 ആകുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് 2 kg കൂട്ടി 100 തികയ്ക്കുന്നതാണ് എളുപ്പം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവർ. അച്ഛമ്മയും തടിചീട്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരുപാട് രോഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പഞ്ചസാര പറ്റില്ല. ഉപ്പ് പറ്റില്ല എരിവ് പാടില്ല. പാവം അമ്മ വീട്ടിലെ 6 ആൾക്ക് കഴിക്കാൻ 6 തരം ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കേണ്ട അവസ്ഥ. പോരാത്തതിനു ജോലിത്തിരക്കും. അച്ഛമ്മയ്ക്ക് ഇടതുകൈക്ക് സ്വാധീനം കുറവാണ്. എന്നിരുന്നാലും വാശിപിടിച്ച് എന്നെ ഒക്കെ എടുത്തു നടത്തിച്ചിരുന്നു ഞാൻ. ആ കൈയും വെച്ച് ആമയുടേയും പാമ്പിന്റേയും ഒക്കെ രൂപത്തിൽ ദോശയുണ്ടാക്കിത്തരും. വീട്ടിലെ സകല മാനസികസേരകളും മേശകളും പത്തായവും മഞ്ചയും ഒക്കെ അച്ഛമ്മയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ paint അടിഞ്ഞു. എല്ലാ പേരക്കുട്ടികൾക്കും ഓണത്തിന് ഒരു ചെറിയ കൈക്കോട്ട് കൊല്ലനെക്കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കി

ച്ചുതരും. എല്ലാ പിറന്നാളിനും ഒരു കവിതയാണ് അച്ഛന്മാരുടെ സമ്മാനം. വിഷുവിന് കാണിക്ക വെക്കുന്നതും അതിനുശേഷം ആയുധപുജയും എല്ലാം അച്ഛന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ കടുത്ത ആരാധികയാണ്. പക്ഷേ അവിശ്വാസമില്ലായിരുന്നു. ഏത് നേരവും ഭഗവാനെവിളിച്ചു നടന്നിരുന്നെങ്കിലും എല്ലാം, തികഞ്ഞ യുക്തിയോടുകൂടി എടുത്തിരുന്ന നല്ല പ്രാപ്തിയുള്ള സ്ത്രീ. ഞാൻ കണ്ടതിൽ ഒരുപക്ഷേ എറ്റവും മനക്കരുത്തുള്ള ഒരു സ്ത്രീ.

(ഇതിലൊക്കെ എന്താണ് പാപം? പറയാം പാപം എന്താണെന്നറിയുന്നതിനുമുമ്പ് പാപി ആരെന്നറിയണം. ആ പാപിക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന കോടതി ഏതെന്നറിയണം. പാപത്തിന് അവൻ കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്ന വില എന്തെന്നറിയണം).

ഞാൻ 9-ാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്നു. പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം അച്ഛന്മാർ വഴുക്കി വീണു. ഇത് സ്ഥിരം സംഭവമാണ്. തറവാട്ടിൽ പോയിവരാമെന്ന് പറഞ്ഞ് ജയിലിലേക്ക് പോകുന്ന കള്ളന്മാരെ പോലെയാണ് അച്ഛന്മാരുടെ ആശുപത്രിയിലേക്കുള്ള പോക്ക്. Moulana ആശുപത്രി സ്വന്തം തറവാടുപോലെയാണ്. രവി ഡോക്ടറുടെ മരുന്ന് ഇടയ്ക്ക് കഴിച്ചാലേ അച്ഛന്മാർ ഒരാശ്വാസം കിട്ടൂ. എല്ലാ പ്രാവശ്യം തെയ്യം പോലെ ഇത്തവണയും ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അച്ഛന്മാർ വീഴുന്നതിനുമുമ്പ് എന്റെ മനസ്സിൽ മാത്രമുള്ള ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ആ അവധിക്കാലം ഞാൻ പ്ലാൻ ചെയ്തിരുന്നു. അച്ഛന്മാരുടെയും അമ്മയുടെയും കൂടെ ഒരുപാടുനേരം ചിലവഴിക്കാൻ, അവരുടെ ഒരുപാട് ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ, എല്ലാവരെയും കൂട്ടി പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ അങ്ങനെ ഒരു പാട് കാര്യങ്ങൾ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രായമായ അവർ എത്രകാലം ജീവിതത്തിലെ ആഘോഷങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ വണ്ണം ആരോഗ്യത്തോടെ ഉണ്ടാക്കും എന്ന് എനിക്ക് ഒരു തോന്നൽ എങ്ങനെയോ ഉടലെടുത്തിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു, അവർ ആരോഗ്യത്തോടെ ഉള്ള കാലത്ത് എല്ലാ സന്തോഷവും അവർക്ക് നൽകാൻ, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ജീവിച്ചവർ, അവരുടെ വിയർപ്പിലാണ്, സ്നേഹത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലുമാണ് കൂടുംബം പടുത്തുയർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അവർക്കുവേണ്ടി സ്വയം മാറ്റിവെക്കാൻ എനിക്ക്

പ്ലാൻ ചെയ്യണം അവധിക്കാലം വരെ കാത്തു നിൽക്കണം. പാവം ആശുപത്രിയിലായപ്പോൾ ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു. under taker നെത്തോൽപ്പിക്കാൻ വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്യണം. അത്ര ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലും രാമായണ പാരായണം വെക്കണം. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെങ്കിലും സന്ധ്യക്ക് നാമം ജപിക്കാം. കാരണം ഇതൊക്കെയാണ് അച്ഛന്മാരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ. അങ്ങനെ നല്ല ഗുണമണിയായി ആശുപത്രിയിൽ തിരിച്ചുവരുന്ന അച്ഛന്മാരെ കാത്തിരുന്നു ഞാൻ.

ഒരു ദിവസം രാത്രി 2മണിക്ക് ഫോൺ വന്നു. കുറച്ചു വഷളാണ് കാര്യങ്ങൾ. എന്നെയും അനിയനെയും വീട്ടിലാക്കി അമ്മയും വല്ലായ്മയും വല്ലായ്മയും ആശുപത്രിയിലേക്ക് പോയി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അച്ഛന്മാർ തിരിച്ചുവന്നു നല്ല സുന്ദരികുട്ടിയായി. ഇപ്പോൾ ഉഷാരാണ്. ശരീരവേദന നല്ലപോലെ മാറി. എവിടെ തൊട്ടാലും വേദനയില്ല. അൽപം ശേഷി കുറഞ്ഞ ഇടതുകൈ പിടിച്ചിരുന്നു. അസുഖം വന്നതിൽപ്പിന്നെയാണ് പനകുലപോലത്തെ മുടി മുറിച്ച് Boy cut ആക്കിയത്. അതൊക്കെ വൃത്തിയായി ചീന്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ദേഹത്ത് സ്ഥിരം ഇടാറുള്ള കരിമണിമാലയും വളകളും ഇല്ല. മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി ഇല്ല. ചലനമില്ല. അധികം കിടത്താതെ അങ്ങ് കൊണ്ടുപോയത് നന്നായി എന്ന് നാട്ടുകാർ, അധികം കിടന്നിരുന്നെങ്കിലെന്താ? അവർക്കെന്താ?? കൊണ്ടുപോയത് നന്നായി പോലും. അവസാനമായൊന്ന് കെട്ടിപ്പിടിക്കാനും ഉമ്മവെക്കാനും സംസാരിക്കാൻ പോലും സമ്മതിക്കാതെ കൊണ്ടുപോയത് നന്നായിപോലും മാറ്റം രോഗിയായ അവസ്ഥയിൽ ആണെങ്കിൽപ്പോലും തിരിച്ചു തരാതെ കൊണ്ടുപോയ ദൈവങ്ങളോട് വളരെ വെറുപ്പ് തോന്നി.

വല്ലാത്ത വിഷമം. വിഷമിക്കാൻ എന്ത് അർഹത? പാപിയാണ് ഞാൻ. പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സ്നേഹം, പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ട സമയത്ത് പ്രകടിപ്പിക്കാതിരുന്ന പാപി. മാപ്പില്ലാത്ത കുറ്റം തന്നെ. ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്ന നീണ്ട 16 കൊല്ലങ്ങൾ.. അതിൽ ബുദ്ധിയുറച്ച കാലം, തിരിച്ചറിവ് വന്ന കാലം. എന്നിട്ടും ഞാൻ കാത്തിരുന്നു പോലും, അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ Vacation ആവുന്നത് വരെ. ഉള്ളിലെ സ്നേഹം തുറന്നുകാട്ടാൻ അവനവന്റെ സൗകര്യം കാത്തിരുന്ന മഹാപാപി.

മനുഷ്യനെ മറ്റു മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും വേറിട്ടു

നിർമ്മിക്കുന്നത് വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള അവന്റെ കഴിവാണിത്. പക്ഷെ നമ്മൾ പലരും സൗകര്യപൂർവ്വം അത് മറന്നുകളയുന്നു. പലപ്പോഴും നമുക്ക് നേട്ടമുണ്ടാക്കുന്നവ മാത്രം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. സന്തോഷം വന്നാൽ ചിരിക്കാനും ദുഃഖത്തിൽ കരയാനും സ്നേഹം തോന്നിയാൽ അത് തുറന്ന് പ്രകടിപ്പിക്കാനും ഇഷ്ടമില്ലാത്തവ തുറന്നുപറയാനും മനസ്സുതുറന്ന് അഭിനന്ദിക്കാനും നിസാർത്ഥമായി തെറ്റുകളെ വിമർശിക്കാനും നാം മടിക്കുന്നു. എല്ലാ വികാരങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടവയല്ല. നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടവ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുക തന്നെ വേണം. എന്നാൽ പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടവയോ? അവയെ അടക്കി പിടിക്കുന്നത്, മാറ്റിവെക്കുന്നത് കൊടും പാപമാണ്.

ഒരു പുഞ്ചിരി, സ്നേഹത്തോടെയുള്ള ഒരു നോട്ടം അൽപ്പം നല്ല സമയം സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കൊപ്പം. ഇതൊക്കെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. Whats app-യുടെ അകലെയുള്ളവരെ അറിഞ്ഞ് അടുത്തു ഉള്ളവരെ അന്യരാക്കുമ്പോൾ, facebook-ൽ, കൂളിച്ചിത്രം പല്ലുതേച്ചതും വരെ ലോകത്തോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞ്, സ്വന്തം അച്ഛന്മാർ ഒരു പത്തുനിമിഷം ഫോൺ വിളിക്കുമ്പോൾ പഠനത്തിരക്കിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞാഴിവാക്കുമ്പോൾ ഓർക്കണം, മനസ്സാക്ഷിയുടെ കോടതിയിൽ മാപ്പില്ലാത്ത കുറ്റങ്ങളാണവയൊക്കെ.

പണമുണ്ടാക്കാൻ നെട്ടോട്ടമോടുന്നു. ദൈവങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ നെട്ടോട്ടമോടുന്നു. ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യന്റെ നിർമ്മിതികളാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യനെനിർമ്മിച്ച പലതിനെയും നാം മാറ്റി നിർമ്മിക്കുന്നു. സ്നേഹം, മമത, കാര്യം , സഹാനുഭൂതി ഇവയൊക്കെ.

എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ മറന്ന് ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ പിന്നാലെ ഞാൻ പായുമ്പോൾ, എന്റെ ജീവിതം എളുപ്പമാക്കിത്തന്നവരെ സൗകര്യപൂർവ്വം തിരസ്കരിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിക്കാൻ മറന്ന കൊടുംപാപിയായി ഞാൻ മാറുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയോട് ചോദിച്ചുനോക്കൂ എത്രയാളുകളെ നമ്മൾ സൗകര്യപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കിയെന്ന്? അമ്പലങ്ങളും പള്ളികളും തകരുമ്പോൾ തകർന്നടിയുന്നത് വെറും കെട്ടിടങ്ങളാണ്. മറിച്ച് സ്നേഹം തകരുമ്പോൾ ഈ ലോകവും.

സ്നേഹിക്കാം നമുക്ക്,
സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി എല്ലാം നൽകാം.
പാപികളാകാതിരിക്കട്ടെ ആരും.

അനഘ എസ്. നമ്പീശൻ
Falcons '12

വരുഷനും ചാവലിയും

അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി കണ്ണുത്താത്തിടത്തോളം പരന്നു കിടക്കുന്നു. വീടു കാണുന്നില്ല. കടൽകരയിലേക്കു വന്നതാണോ? നാടുതോറും മുറിഞ്ഞ് അണപൊട്ടിയൊഴുകുകയാണ അവളുടെ പ്രതിഷേധം. തൊണ്ട വരളുന്നു. വരണ്ടുണങ്ങുന്നു. ചുറ്റും തകർത്തൊഴുകുന്ന ജലമാണ്. ജലമല്ല കൊടുംവിഷം. ആരോ അതിൽ വിഷം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ അമൃതകുండങ്ങളിൽ അവർ വിഷം കലക്കി. അവരുടെ രക്തവും തുപ്പലും ചേർത്ത് അവളെ അവർ വിഷമയമാക്കി. പെറ്റമ്മയുടെ ഉദർത്തിൽ വിഷവിത്തുകൾ മുളപ്പിച്ചവനെ എന്തു വിളിക്കണം? ഇനിയുമൊരു നശിച്ച തലമുറയെ കുടി പേറാൻ തന്റെ കൈകൾക്കു ശക്തിയില്ല എന്നവൾ വിളിച്ചു പറയുംപോലെ തോന്നി. "തൊണ്ടവരണ്ടുണങ്ങുന്നു" ഇനിയുമൊരു തുള്ളി ജലം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ തന്റെ അവസാനമാണ്. മനുഷ്യരാശിതന്നെ താനില്ലാതാവുന്നതോടെ മൺമറയും. അകലെയെവിടെയോ കിടക്കുന്ന അവശേഷിക്കുന്ന ആ സ്ത്രീ സമ്പത്തിന് നാളെയുടെ വിത്തുകൾ കൈമാറാനെങ്കിലും താൻ ജീവിച്ചിരിക്കണം. ജലമെവിടെ? ജീവജലമെവിടെ? ഇനിയത് ശിവന്റെ ജടയിൽ നിന്നു തന്നെ പിഴിഞ്ഞെടുക്കണം. കുടിവന്നാൽ രണ്ടു കുമ്പിൾ ജലം കാണും ആ ജടയിൽ. രണ്ടു കുമ്പിൾ കുടിനീർ. ഇനിയും അമാന്തിച്ചുകൂടാ. എല്ലാ ക്ഷുദ്രജീവികളുമുണ്ടാകും അതു കരസ്ഥമാക്കാൻ. ദേവപ്രയാഗവും കടന്നു ഗംഗോത്രി വരെ... നടന്നും നീന്തിയും മൂന്നറുകയാണ്. നാഡികൾ വലിഞ്ഞു മുറുകുന്നു. ചത്തുപൊന്തുന്ന ജന്തുക്കളുടെ എണ്ണം പെരുകുകയാണ്. എവിടെയും ഒരു മനുഷ്യജഡം കാണുന്നില്ല. എല്ലാം നേരത്തെ തന്നെ തുടച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവളുടെ ശാപാഗ്നിയിൽ മനുഷ്യരാശി ദഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ജലം... ദാഹജലം, ശിവനെ കൊന്നിടാ യാലും ഞാനതുനേടുക തന്നെ ചെയ്യും. ദേവപ്രയാഗ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിയും താണ്ടണം. താൻ വെള്ളത്തിലെവിടെയോ ഉടക്കിയതുപോലെ. ഇളക്കിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കിട്ടി. വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു. ഇപ്പോൾ കൂടെയൊരു ചാവലിപ്പട്ടിയുമുണ്ട്. അവനും അങ്ങോട്ടാണ്. തന്റെ ജലം കൈക്കലാക്കിയാലോ? കൊല്ലണം അതിനെകൊല്ലണം. ഇപ്പോഴല്ല അവിടെയെത്തുമ്പോൾ! വിശക്കുന്നു ഇനിയും വാഴയിലയിൽ താൻ

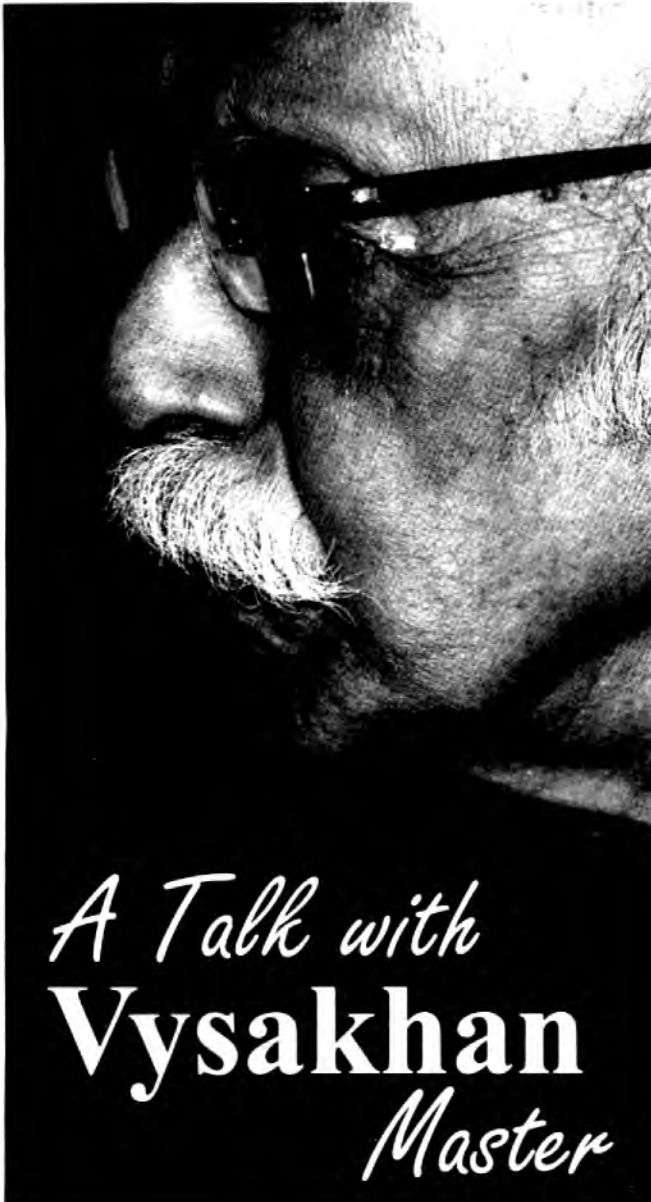

പൊതിഞ്ഞെടുത്ത മണ്ണുണ്ട് ബാക്കി. പൊതി? തുറന്നു ആർത്തിയോടെ മണ്ണുതിന്നാൻ തുടങ്ങി. ശേഷിക്കുന്ന ഈ മണ്ണുകൂടി തീർന്നാൽ താനിനി എന്തുതിന്നും? ചാവാലിപ്പട്ടി ദുർബലനായി നോക്കുന്നു. മണ്ണ് തീർന്നിരിക്കുന്നു ഇല തളംകെട്ടിനിൽക്കുന്ന ജലത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. കണ്ണുകൾ മെല്ലെ അടയാൻ തുടങ്ങുന്നു. സ്വപ്നത്തിലേക്ക് വീഴുന്നപോലെ.

സ്വപ്നത്തിൽ ആ ചാവാലി ഇലയിൽ ശേഷിച്ച മണ്ണ് നക്കി തുടക്കുകയാണ്. വാലാട്ടുന്നുമുണ്ട്. ചുറ്റും നോക്കുന്ന തിനിടക്ക് കണ്ണുകളവനിൽ ഉടക്കി. പോയിട്ടില്ല. അവൻ വാലാട്ടുന്നു. ദാഹം കുറച്ചൊന്നു ശമിച്ചോ? ഇല്ല ജലം ദാഹജലം വീണ്ടും അയാളോടി. ചാവാലിയെ നോക്കാതെ! രണ്ടു രാത്രികൾ പകലുകൾ. ചിലപ്പോൾ ചാവാലി മൂന്നിലെത്തി. ചിലപ്പോൾ അയാളും. ഇതാ ശിവന്റെ തിരുജടയ്ക്കുമുന്നിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ചാവാലി തൊട്ടുപിന്നിലുണ്ട്. ജലം മുഴുവൻ കുടിച്ചാലേ തനിക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കാനാവൂ. ചാവാലി തന്നോട് യുദ്ധത്തിനുവരുമോ? യുദ്ധമെങ്കിൽ യുദ്ധം ശിവൻ നല്ല ഉറക്കമാണ്. കൈകൾ തളരുകയാണ് ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയാണ്. അരനാഴിക നേരത്തിൽ ജലം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ മരണം സുനിശ്ചിതം. ശിവന്റെ ജടമെല്ലെഴിച്ചു. മരിക്കാൻ നേരം കാത്തുകിടക്കുന്ന അവസാനത്തെ മരത്തിന്റെ ഇലകൾ കൊണ്ട് കുമ്പിൾകുത്തി. അമൃതജലം ആ കുമ്പിലിലേക്ക് പകർന്നു. അമ്പര ചുംബികളായ മണിമാളികകളും വശ്യ സുന്ദരമായ വ്രജ വൈധുര്യങ്ങളും, എന്തിന് അപ്സരസുകളായ സ്ത്രീ ജനങ്ങളേയും ഈ ലോകത്തിലെ എന്തിനേയും പകരം കൊടുക്കും താൻ. ഈ രണ്ടുകുമ്പിൾ ജലത്തിനായി വേണമെങ്കിൽ ഈ ജനനേന്ദ്രിയം വരെ, പുരുഷനാണത്രേ! പുരുഷൻ മദിച്ചും രമിച്ചും രതിച്ചും തുലച്ചതിന് പകരമായി രണ്ടു കുമ്പിൾ ജലം.

അമൃതയാര അയാളത് കൈയിലേക്കെടുത്തു. കൈകൾ മെല്ലെ ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. കഴിയുന്നില്ല. തന്റെ ജീവൻ തന്നെ വിട്ടുപോവുകയാണ്. പ്രജ്ഞമായുന്നു, താൻ അശക്തനാണ്...

കണ്ണുകൾക്ക് മെല്ലെ കാഴ്ച വരുന്നു. ഇരുണ്ട്. മങ്ങിയ ദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ തനിക്ക് ജലം പകരുകയാണ്. അവന്റെ വായിൽനിന്ന് തന്റെ വായിലേക്ക് അവസാനത്തെതുളളിയിൽ കണ്ണുകൾ അയാൾ തുറന്നു. അവനവിടെ കിടക്കുകയാണ്. നിശ്ചലമായ ആ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും ദീപ്തമായിരുന്നു.

▪ തുടക്കം തന്നെ സാറിന്റെ പേരിൽനിന്നു ആരാജിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടാണ് വൈശാഖൻ എന്നത് തൃലികാനാമമായി സ്വീകരിച്ചത്?

63 കളിൽ ഞാൻ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെഴുതുമായിരുന്നു. അതിലൊക്കെ എന്റെ പേര് എം.കെ. ഗോപിനാഥൻ നായർ എന്നാണ്. പിന്നീട് രണ്ടുമൂന്നു കഥകൾ എഴുതികഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് എനിക്ക് റെയിൽവേയിൽ ജോലി ലഭിക്കുന്നത്. വലിയ അധ്വാനമായിരുന്നു അന്നൊക്കെ. ശാരീരികാധ്വാനമുള്ള ഒരു ജോലിയായിരുന്നു അത്. ആസ്ഥാപനശിലെ കാലാവസ്ഥ കാരണം അക്കാലത്ത് എനിക്ക് ആസ്തമ പിടിപെട്ടു. എഴുത്തും വായനയുമെല്ലാം കുറഞ്ഞു. വളരെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞ കാലമായിരുന്നു. ആസ്തമയെല്ലാം ശമിച്ച കാലത്ത് ഞാൻ വീണ്ടും എഴുതിത്തുടങ്ങി. അക്കാലത്ത് എഴുതണമെങ്കിൽ മേലധികാരികളുടെ അനുമതി വേണമായിരുന്നു. അവർത് വായിച്ച് സമ്മതിക്കണം അപ്പോൾ ഒരൊറ്റ വഴിയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പേര് മാറ്റുക എന്നത്. എന്റെ ഓർമ്മയിൽ കോവിലൻ. നന്ദനാർ എന്ന കുറെ പേരുകൾ വന്നു. അങ്ങനെയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ കലണ്ടറിൽ 'വൈശാഖം' എന്ന മാസം ശ്രദ്ധിച്ചു. അതായത് എനിക്ക് ആസ്തമ കുറഞ്ഞ മാസം, എനിക്ക് കഥയെഴുതാൻ പറ്റിയ മാസം. അങ്ങനെയാണ് വൈശാഖൻ എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചത്. അന്ന് അതൊരു പുതുമയുള്ള പേരായിരുന്നു. ശബ്ദതാരാവലിയിൽ ഇങ്ങനെയൊരു വാക്കില്ല. പിന്നീട് ഞാൻ എഴുതിയ കഥ, വൈശാഖൻ എന്ന പേരിൽ മാതൃഭൂമി കയച്ചു കൊടുത്തു. സന്ദർഭവശാൽ അത് മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ റെയിൽവേ പശ്ചാത്തലകഥയായി മാറി. 'നിഴൽയുദ്ധം' എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ പേര്.

▪ എഴുത്തിലേക്ക് വരാനുണ്ടായിരുന്ന പ്രചോദനം എന്തായിരുന്നു?

കുതുമായി പറയാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ആലോചിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചതാണ്. എന്റെ വീട്ടിലാർക്കും സാഹിത്യവുമായി ബന്ധമില്ല. അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും സ്വലമാറ്റാ കാരണം ഞാൻ പല പല സ്ഥാപനങ്ങളിലായിരുന്നു പഠിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഒറ്റപ്പെടൽ ഒഴിവാക്കാൻ ഞാൻ പല വിനോദങ്ങളിലും മേർപ്പെട്ടു - ഫുട്ബോൾ കളിച്ചു.

ബാഡ്മിന്റൺ കളിച്ചു, നാടകത്തിലും മറ്റുമിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

എനിക്ക് ഒരു കൃത്യകാരനാണായിരുന്നു - വളരെ പാവപ്പെട്ട വീട്ടിലെ കുട്ടിയായിരുന്നു അവൻ. അവൻ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു. അവനുമായി ഞാൻ കൂട്ടായി. അവന്റെ കയ്യിൽ എപ്പോഴും രണ്ടു പുസ്തകമുണ്ടാവും. അവനാണ് എന്നെ ഒരു വായനശാലയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത്. അവൻ എനിക്കൊരു പുസ്തകം എടുത്തുതന്നു. അതാണ് ഞാനാദ്യമായി വായിക്കുന്ന പുസ്തകം. അത് കെ. ദാമോദരൻ എഴുതിയ 'മനുഷ്യൻ' എന്ന പുസ്തകമായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, എന്റെ ജീവിതത്തിലെ മുഴുവൻ വായനയെയും ചിന്തയെയും ആ പുസ്തകം സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു.

▪ സാർ എഴുത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നത് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ആധുനികസാഹിത്യം വളർന്നുവരുന്നൊരു കാലത്തായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു മാറ്റം ആധുനികമായിരുന്നുവെന്ന് സാറിന് തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

അങ്ങനെയൊന്നു തീർത്തിൽ തന്നെ പോയാൽ പറ്റില്ല. ആധുനികത എന്നു പറയുന്നത് ജീവിതത്തിൽ വന്ന മാറ്റമാണല്ലോ. ആശയങ്ങളിലും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലും വന്ന മാറ്റങ്ങൾ ജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കിയ സ്വാധീനത്തെയാണ് ആധുനികത എന്നു പറയുന്നത്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആധുനികത വന്നത് പടിഞ്ഞാറ് ആധുനികത വന്ന പത്തു മുപ്പത് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമായിരിക്കും. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഈ ആധുനികത ഒരുപാട് ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ടു

ണ്ട്. അത് എഴുത്തിനെകൂടുതൽ ലളിതവും ജനകീയവുമാക്കി. ആ കാലത്ത് ഞാനവരോട് യോജിക്കാതെ വന്നതിന് കാരണം. അവരുടെ ദർശനങ്ങളായിരുന്നു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന ദർശനങ്ങൾ എനിക്ക് സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തെ നിരസിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിന് പുറംതിരിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നത്. മനുഷ്യനെ ശപിക്കപ്പെട്ട ജീവിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നത് - അത്തരം ആശയങ്ങളോട് എനിക്ക് എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ എഴുത്ത് ആ രീതിയിൽ അല്ലാതായി മാറിയത്. പരമ്പരാഗത രീതിയിലെ കൂറേകാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയ ആശയങ്ങൾ എഴുതാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിച്ചത്. അന്ന് എന്നെപ്പോലെ

കേന്ദ്ര അവാർഡുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു ശരിയായിരിക്കാം. കേന്ദ്ര അക്കാദമികൾ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ അംഗീകൃതഭാഷയിലും അവാർഡ് കൊടുക്കുക എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. അവാർഡ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് നമ്മൾ തന്നെയാണ്. മലയാളത്തിൽ നിന്നുള്ള കേന്ദ്ര അക്കാദമി അവാർഡ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. പിന്നെ, ഈ അവാർഡിലൊന്നും വലിയ കാര്യമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഈ അവാർഡ് നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളൊന്നും പരിഗണിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഒരു ഷോർട്ട് ലിസ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കി അതിൽനിന്നാണ് നമ്മൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അവാർഡ് നിശ്ചയിക്കുന്നവർ അവരുടെ

എഴുതിയവരെ ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. നിരൂപകരും മറ്റും ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ല. എന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ അധിജീവിച്ചു. കാരണം ഞങ്ങൾ എഴുതുന്നതിന് ജീവിതവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പോലും ആ അവഗണനയുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ, വായനക്കാർ എന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുന്നുണ്ട്. അവരാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ ജീവൻ.

‡ അടുത്തകാലത്ത് ഒരു വാർത്ത കാണാനിടയായി. അതായത് കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും, സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ പല അവാർഡുകളും അംഗീകാരങ്ങളും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലുള്ള പല എഴുത്തുകാർക്കും കിട്ടാതെ പോകുന്നു, വൈകി കിട്ടുന്നു എന്നൊക്കെ. സാർ പല അവാർഡ് കമ്മിറ്റികളിലും അംഗമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെയൊരു വിവേചനമുണ്ടാവുന്നുണ്ടെന്ന് സാറിന് എപ്പോഴെങ്കിലും തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

അഭിരുചിക്കനുസരിച്ചാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അത് ഏറ്റവും നല്ല പുസ്തകമായിരിക്കണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, അനുഭവത്തിൽ ഇതൊക്കെ ചിലപ്പോൾ മാറാറുണ്ട്. താരതമ്യേന, ഉദാഹരണത്തിന് കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് വളരെ സ്വതന്ത്ര്യമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ്. മറ്റു പല അവാർഡുകളും ഇങ്ങനെയായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. സ്വാധീനിച്ചു നേടിയെടുക്കാൻ പറുന്ന അവാർഡുകളും മലയാളത്തിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവാർഡ് എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ഒരേഴുത്തുകാരന്റെ മാനദണ്ഡമായി എടുക്കേണ്ടതില്ല. പിന്നെ അവാർഡുകളുടെ ഗുണം എന്നുപറഞ്ഞാൽ. പുസ്തകങ്ങളിലേക്ക് ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കാൻ അവാർഡുകൾ സഹായിക്കും.

‡ ഉപന്യാസങ്ങളിലൊക്കെ നമ്മൾ സ്ഥിരമായി എഴുതിമടുത്ത ഒരു വിഷയമാണ് വായനയുടെ മരണം, അല്ലെങ്കിൽ ഭാഷയുടെ മരണം. വായനയോ

ഭാഷയോ ഇപ്പോഴോ... അല്ലെങ്കിൽ സമീപകാലത്തോ മരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

വായനമരിക്കുന്നുവെന്നത് ഒരുതരം അന്ധവിശ്വാസമാണ്. ഒരുപക്ഷേ വായനയുടെ രീതി മാറിയെന്നു വരാം. വായനയെന്നു പറയുന്നത് പുസ്തകവും അക്ഷരവും മാത്രമല്ല, നമ്മൾ ജീവിതം വായിക്കുന്നുണ്ട്, മനുഷ്യനെ വായിക്കുന്നുണ്ട്. വായന എന്നു പറയുന്നത് നിരീക്ഷിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനുമുള്ള കഴിവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. പുസ്തകവായനയാണെങ്കിലും കുറേ അധികം കാലത്തേക്ക് ഈ അച്ചടിപുസ്തകവായന തുടരും. കുറേ അധികം പേർക്ക് കമ്പ്യൂട്ടറോ, സ്മാർട്ട്ഫോണോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇ-റീഡിങ്ങോ പ്രാപ്യമല്ല. അത് കഴിഞ്ഞാൽ, ഇ-റീഡിങ്ങ് തീർച്ചയായും വായനയെ തുടരാൻ സഹായിക്കും. വലിയ സഹായം കിട്ടുന്നതാണ് ഇ-റീഡിങ്ങ്. വായന എന്ന പ്രക്രിയ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

▪ സാർ പുസ്തകങ്ങളെഴുതി, അതിനുശേഷം ദൃശ്യമാധ്യമരംഗത്തേക്കും വന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു മാറ്റം?

ദൃശ്യത്തിന് ഒരിക്കലും വാക്കുകളുടെ ശക്തികൊടുക്കാൻ കഴിയില്ല. സാഹിത്യത്തിലെഴുതിയ കൃതി ദൃശ്യത്തിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ഒരുപാട് പരിമിതികൾ വരും. ഞാൻ തന്നെ കഥയും തിരക്കഥയും എഴുതിയാണ് അന്നതുണ്ടാക്കിയത്. അതിന്റെ സംവിധായകനും അത്ര വലിയ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നില്ല. അന്നെനിക്ക് മനസ്സിലായി ഇതെനിക്ക് പറ്റിയ പണിയല്ല എന്ന്.

എന്റെ കഥ സിനിമയാക്കാൻ ഞാൻ ആരെയും പ്രേരിപ്പിക്കാറില്ല. ആ കഥ അതുപോലെ സിനിമയാക്കുക എന്നത് വളരെ ദുഷ്കരമായൊരു ജോലിയാണ്. നല്ല സംവിധായകരും മലയാളത്തിലുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 'Crime 98' എന്നത് നല്ല സിനിമയായിരുന്നു. ഇത്തരം നല്ല സിനിമകൾ തിയേറ്ററിൽ ഓടി ജനങ്ങളിൽ കാണണം. ദൃശ്യത്തിന് ഒരിക്കലും വാക്കുകളുടെ ശക്തി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. വേൾഡ് മാസ്റ്റേഴ്സ് ചില കലാകാരന്മാർക്ക് അതു കഴിയുമായിരിക്കും. കാരണം അവരതിനുവേണ്ടിയാണ് എഴുതുന്നത്. സാഹിത്യത്തിലേക്ക് എഴുതുന്ന ഒരു കൃതി ദൃശ്യത്തിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിന് ഒരുപാട് പരിമിതികളുണ്ട്. ഞാനെഴുതിയ കഥ ഞാൻതന്നെ തിരക്കഥ എഴുതിയാണ് അന്ന് ചെയ്തത്. ഞാനത്ര നല്ല കഴിവുള്ള ആളൊന്നുമല്ല. പക്ഷേ അന്നത്തെ ആളുകൾക്ക് അതു കാണാതിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. അന്ന് ദൂരദർശൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു ഇത് എനിക്കു പറ്റിയ പണി അല്ലെന്ന്. പല പ്രധാനപ്പെട്ട സംവിധായകരും എന്നോട് സിനിമയ്ക്ക് തിരക്കഥ എഴുതാമോ എന്നു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്കാ കഴിവില്ല. ഇല്ലാത്ത കഴിവ് ഇല്ല എന്നു സമ്മതിക്കുകയല്ലേ നല്ലത്. എന്റെ വഴി സിനിമ അല്ല. കാരണം, കഥപോലെ സിനിമ ആക്കുക എന്നത് എളുപ്പമല്ല. അതിന്റെ ഒരു

അമ്പത്, അറുപത് ശതമാനം എങ്കിലും എത്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള സംവിധായകർ ഉണ്ട് എങ്കിൽ കുഴപ്പമില്ല. ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ ചിലർക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ നല്ല സംവിധായകരുണ്ട്. പുതിയ ചില സിനിമകളൊക്കെ അതിന്റെ നല്ല ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

▪ നവമാധ്യമങ്ങൾ സാറിന്റെ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ friendly അല്ല. എന്നാലും 'Whatsapp' ഒക്കെ നോക്കും. മിക്കവാറും സമയമില്ലായ്മയാണു പ്രധാനപ്രശ്നം. അഞ്ചെട്ടു ഗ്രൂപ്പിലൊക്കെ എന്നെ അംഗമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാനൊന്നിനും മറുപടിയാണെന്നും കൊടുക്കാറില്ല. കമന്റ്സ് ഒന്നും ചെയ്യാറില്ല. ചെയ്താൽ എന്റെ കാര്യം പോകാൻ. എന്നാലും ഈ ഗ്രൂപ്പുകളിലൊക്കെ ഇടുന്നത് വായിക്കാറുണ്ട്. അതിനൊരു സമയം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. വൈകിട്ട് സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞ് വായന ഒന്നുമില്ലാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതു നോക്കും. നല്ല നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ വരാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ വളരെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളൊക്കെ സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഈയടുത്ത് റംസാണെക്കുറിച്ച് ചർച്ച വന്നിരുന്നു. പെരിന്തൽമണ്ണയിൽ ഒരു മാനേജരുടെ കല്യാണത്തിന് നോമ്പുതുറക്ക് നമ്പൂതിരിമാർ സദൃ കൊടുത്തു. അത്ര നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതെല്ലാം നമ്മൾ അറിയുന്നുണ്ട്. പിന്നെ പൊളിറ്റിക്കൽ ആയ ചില കമന്റുകൾ.

▪ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ വായിച്ചിരിക്കേണ്ട അഞ്ച് പുസ്തകങ്ങൾ, സാറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏതൊക്കെയാണ്?

മഹാഭാരതം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു പുസ്തകമാണ്. അതൊരു മതത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥം എന്ന പേരിലല്ല വായിക്കേണ്ടത്. അതിനകത്തെ ഭക്തി എന്ന ഘടകം മാറ്റിവെക്കണം. എനിട്ട് വിമർശനബുദ്ധിയോടെയ്ക്ക് വായിക്കണം. മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അവയിൽ ഒരുപാട് മൊഴിമുത്തുകളുണ്ട്. ഞാനങ്ങനെയെല്ലാം വായനക്കാരനല്ല. ഞാന കുറച്ചു വായിച്ചിട്ടുള്ളു. പക്ഷേ, ഭാഗ്യവശാൽ ഞാൻ വായിച്ചതെല്ലാം എനിക്ക് പ്രയോജനമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് എഡ്മണ്ട്സ് മോറിസ് എന്ന എഴുത്തുകാരൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടുമൂന്നു പുസ്തകങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ റിച്ചാർഡ് ഡോകിൻസിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ. അത് ഫിക്ഷൻ അല്ല. ഫിക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ ദുസ്തയോവിന്കിയുടെ പിന്നെ കാളിദാസൻ. കാളിദാസന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. കാവ്യസൗന്ദര്യമെന്തെന്നറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ സഹായിക്കും. മലയാളത്തിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ. എം.ടി.യുടെ ഒരു കൃതിയെങ്കിലും വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നെ ഉറുബിന്റെ 'സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും'. അതുപോലെ തന്നെ ബഷീറിന്റെ 'പാത്തുമ്മായുടെ ആട്' വായിച്ചിരിക്കേണ്ട

ഒരു കൃതിയാണ്.

കമല സുരയ്യ എന്ന എഴുത്തുകാരി തന്റെ കൃതികളിൽ തുറന്നെഴുതിയപ്പോൾ, അശ്ലീലം എഴുതുന്ന സ്ത്രീ എന്നുപറഞ്ഞ് ആളുകൾ അവരെ ആക്ഷേപിച്ചു. സാറിന്റെ പുസ്തകങ്ങളിലും തുറന്നെഴുതുന്ന രീതിയാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന് 'പതിനഞ്ച് സ്ത്രീകൾ' - നേരിട്ട് പരിചയമുള്ള സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് അതിലെഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്ന് സാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ കമലസുരയ്യയ്ക്ക് ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെന്തെങ്കിലും സാറിനുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ, സ്ത്രീകളായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അങ്ങനെയൊന്നിരിക്കാതിരിക്കുന്നത്. പൊതുവേ നമ്മുടെ കേരളീയ സമൂഹം വളരെ തരംതാണ സദാചാരമുള്ള ഒരു സമൂഹമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ആളുകൾ, സങ്കല്പകഥ. അല്ലെങ്കിൽ Fiction എന്നുള്ളതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അത് മുഴുവൻ ജീവിതത്തിൽ നടന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവർ വിശ്വസിക്കും. ഒളിഞ്ഞു നോക്കാനാണ് ഇവർ വിദഗ്ദ്ധർ.

കുറേയൊക്കെ അനുഭവങ്ങളുണ്ടാവും. അനുഭവവും സങ്കല്പവും തമ്മിലുള്ള ഒരു മിശ്രിതമാണ് എഴുതുന്നതുപറയുന്നത്. എല്ലാം അനുഭവങ്ങളല്ല. പിന്നെ അത്തരത്തിലുള്ള ആളുകൾ അശ്ലീലം വായിക്കുന്ന സുഖത്തിന് വേണ്ടിയാണ് പുസ്തകം വായിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് ഒന്നാത്തരം കൃതികളെ അവഗണിച്ചു. മഹത്തരങ്ങളായ ആശയങ്ങളെ അവഗണിച്ചു.

മാധവിയെക്കൂട്ടിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞാൽ. അവരുമായി വ്യക്തിപരമായി ബന്ധമുള്ള ഒരാളാണ് ഞാൻ. മലയാളം അധികം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരേഴുത്തുകാരിയാണവർ. തന്റെ കയ്യിലുള്ള കുറച്ച് വാക്കുകളെ അവർ മനോഹരമായി ഉപയോഗിച്ചു. പക്ഷേ, അവർക്കെതിരെ ആളുകൾ ആക്ഷേപങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടുകയാണ് ചെയ്തത്. അത് വളരെ കഷ്ടമായിപോയി. അവസാനം വരെ അവരതിൽ ദുഃഖിച്ചു. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ വായിച്ചവർ അവരുടെ നിഷ്കളങ്കതയെ വളരെയേറെ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ, പേനയെ പേടിച്ച് എഴുത്തുകാരനെ അടിച്ചമർത്തുന്ന അവസ്ഥ ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്നു?

രണ്ട് കാരണങ്ങളാണുള്ളത്. ഒന്ന് സ്വതന്ത്രചിന്തയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ആവിഷ്കാരങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എല്ലാ കാലത്തും സമഗ്രാധിപത്യം നേടണമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. ഫിറ്റ് ലഭിയും മുസോളിനിയെയും പോലെ. ഇവരെപ്പോഴും ലക്ഷ്യമിടുന്നത് എഴുത്തുകാരെയാണ്. സിനിമാനട

ന്മാരെയാണും ഇവർ ലക്ഷ്യമിടുന്നില്ല. രഷ്യയിൽനിന്ന് സൈബീരിയായിലേക്ക് കൊണ്ടുതള്ളപ്പെട്ട ഒരാളാണ് ടോൾസ്റ്റോയ്. ഇന്ത്യയിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള അവസ്ഥ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് പേടിപ്പിക്കുന്നൊരു സത്യം. ഉദാഹരണത്തിന് കൽബുർഗി എന്നു പറയുന്ന എഴുത്തുകാരൻ. അപാരമായ അറിവുണ്ടായിരുന്ന ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. നാരായണഗുരുവിനെപ്പോലെയുള്ളവർ 900 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പറഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നയാളാണ് കൽബുർഗി. അദ്ദേഹത്തെയാണ് നിഷ്കരുണം കൊന്നുകളഞ്ഞത്. കൊലപാതകികളെ ഇതുവരെ പിടിച്ചിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ നിസ്സാരവൽക്കരിക്കാൻ ആവുന്നതല്ല ധണ്ഡോൽക്കരിനും പെരുമാൾ മുരുകനും നേരെയുണ്ടായ ആക്രമണങ്ങൾ.

അതുപോലെ ബംഗ്ലാദേശ് എന്നുപറയുന്ന

രാഷ്ട്രം. ബംഗ്ലാദേശ് ഒരു മതരാഷ്ട്രം പോലെയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാലുമാസത്തിനിടയ്ക്ക് പതിനൊന്നു പേരാണ് അവിടെ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടത്. Blog writers ഉൾപ്പെടെ. പക്ഷേ, ഇന്ത്യ ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമാണ്. എല്ലാ മതക്കാരും ചിന്താഗതിക്കാരും സമാധാനമായി ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ഭരണഘടനയാണ് നമ്മുടെത്. അതിനെപ്പോലും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണ് നമ്മളിന്നു കാണുന്നത്. ഇത്തരമൊരു അവസ്ഥ ഉയർന്നുവരുന്നത് ആശങ്കയുണർത്തുന്ന ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്. ആകെയുള്ള മാർഗ്ഗം അതിനെചെറുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനെയാണ് നമ്മൾ ബഹുസ്വരത, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ മൊറാലിറ്റി എന്നു പറയുന്നത്. അത്തരം പ്രവണതകൾക്കെതിരെ ശക്തമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനമാണ് നമ്മുടെ കൊച്ചുകേരളം. തമിഴ്നാട്ടിലൊക്കെയാണെങ്കിൽ പ്രാദേശിക രാഷ്ട്രീയമാണ്. അവിടെയാണും ഇത്തരം ചെറുത്തുനില്പ് ഒന്നും കാണില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ചെറുത്തുനില്പില്ലെന്നു പറയാനാവില്ല. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ കനയകുമാരിനെപ്പോലുള്ളവർ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ സർവ്വകലാ

ശാലകൾ ഇത്തരത്തിൽ നല്ല പ്രതീക്ഷയാണ് നൽകുന്നത്. ചിന്തിക്കുന്ന കുട്ടികളുണ്ട്, അദ്ധ്യാപകരുണ്ട്.

ഈയിടെ ഇന്ത്യൻ ഫാഷൻ ടെക്നോളജിയുടെ തലവനായി നിയമിച്ചിരുന്നത് ഒരു ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാരനെയാണ്. ഇങ്ങനെയൊരവസ്ഥയാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ഒരു സമഗ്രാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ സൂചനകളെല്ലാം നാം കാണുന്നുണ്ട്. മുൻകൂട്ടി അതിനെ ചെറുക്കുകയും ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞ മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം. ശ്രമകരമായ ജോലിയാണത്. പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞ ഇരട്ടിപ്രശ്നങ്ങളിലേക്കാണ് നമ്മൾ പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരെ സൗമ്യമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കണം.

✦ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ആണെഴുത്തിനെക്കുറിച്ച്?

നമ്മുടെ സമൂഹം തന്നെ പുരുഷമേധാവിത്വമുള്ള ഒരു സമൂഹമാണ്. പുരുഷസാഹിത്യം വരുന്ന ഒരു കാലം വരാം. ഒരു പക്ഷേ അന്ന് സ്ത്രീകളായിരിക്കും മേധാവികൾ. എല്ലാ കാലത്തും അടിച്ചമർക്കപ്പെട്ട, മനുഷ്യരാശിയുടെ പാതിവരുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് സ്ത്രീകൾ. ഇന്നുവരെ സ്ത്രീകൾ ചരിത്രത്തിൽ മേധാവിത്വത്തിലേക്ക് എത്തിയിട്ടില്ല. ഇന്ദിരാഗാന്ധി, സിരിമാവോ ബണ്ഡാരനായകെ എന്നിവരെപ്പോലുള്ളവരെല്ലാം എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും.

എല്ലാ മതക്കാരും സ്ത്രീകളെ രണ്ടാംതര പൗരന്മാരായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രമായൊരു സാഹിത്യം, വിമോചനത്തിന്റേതായ ഒരു സാഹിത്യം വരുന്നത്. സ്ത്രീകൾ മാത്രമല്ല ദളിതരും. സ്ത്രീകളും ദളിതരും എല്ലാകാലത്തും രണ്ടാംതര പൗരന്മാരോ മൂന്നാംതര പൗരന്മാരോ ആണ്. അപ്പോൾ അത് പരിഹരിക്കുന്ന

തുവരെ ഈ പ്രത്യേക സാഹിത്യം അല്ലെങ്കിൽ ചെറുത്തുനിൽപ്പ് നിലനിർത്തേണ്ടിവരും.

✦ ന്യൂജെൻ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച്?

ജീവിതവുമായി നേരിട്ടു ബന്ധമുള്ളവയാണവ. അതിന് realism എന്നു പറയും. റിയലിസത്തിന്റെ പുതിയ രൂപങ്ങളാണവ. ചിലപ്പോൾ ഈ റിയലിസത്തിന്റെ കൂടെ കുറച്ച് fantasy കലർത്തിയെന്നു വരാം. രചനയുടെ പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടി. അല്ലെങ്കിൽ വായനയുടെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയെന്നു വരാം. ഇവിടെ അനുഭവത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യമാണ് പ്രശ്നം. ഇത്തരക്കാർ എഴുത്തിനെ ഗൗരവമായി കാണേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, എഴുതുന്നത് നമുക്കുവേണ്ടിയല്ല. എഴുതുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്ക് വായിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. ജീവിതത്തെ കുറച്ചുകൂടി ഗൗരവമായി സമീപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുപോലെ നാം അക്ഷരമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന തിരിച്ചറിവുണ്ടാകണം. കാരണം, അക്ഷരം നമ്മുടെ മാത്രം സ്വത്തല്ല. സമൂഹത്തിന്റെ സ്വത്താണ്. ഈ ബോധം വന്നാൽ അവരുടെ രചനയിലും ആ ഗൗരവം വരും. ജീവിതവും വരും.

✦ കൃതികളിൽ 'Happy Ending' കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടോ?

പൊതുവെ പ്രവചനാത്മകമാണ് എന്റെ സമീപനം. ഈ വർത്തമാനം പറയുന്ന ആളല്ല എഴുതുന്നയാൾ. സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തമാശ പറയും. പക്ഷേ, പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ "Serious" ആയിട്ടുതന്നെ പറയണം. ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു കാര്യമെങ്കിലും ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുമെന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ ചില പുസ്തകങ്ങളൊക്കെ ദുരന്തത്തിൽ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആശംസകളോടെ...

ഷൊർണൂർ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് അർബ്ബൻ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ് നമ്പർ എഫ്. 1639

മെയിൻ ബ്രാഞ്ച്. ഫോൺ: 0466-2222541
മേലെ പട്ടാമ്പി. ഫോൺ: 0466-2211644

IFS Code: IBKL0763SCU | e-mail: scub1639@yahoo.com

ബന്ധുപ്രകാശ് എം.കെ. (ജന. മാനേജർ ഇൻ ചാർജ്ജ്)

മാത്യു സി.കെ. (ചെയർമാൻ)

സവിശേഷതകൾ

- ◆ സ്പെഷ്യൽ ഗ്രേഡ് RBI ലൈസൻസ്ഡ് അർബ്ബൻ ബാങ്ക്
- ◆ നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഇൻഷുറൻസ് സുരക്ഷിതത്വം
- ◆ നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന പലിശ
- ◆ മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് .5% അധിക പലിശ
- ◆ സേഫ് ഡെപ്പോസിറ്റ് ലോക്കർ സൗകര്യം
- ◆ RTGS/NEFT സൗകര്യം
- ◆ ആധാർ സംബന്ധമായ സബ്സിഡി സൗകര്യം
- ◆ CST ഷെക്ക് സമ്പ്രദായം
- ◆ കോർ ബാങ്കിങ്ങ് സൗകര്യം
- ◆ വിവിധ വായ്പാ പദ്ധതികൾ
- ◆ വിവിധ നിക്ഷേപങ്ങൾ
- ◆ ഗോൾഡ് ലോൺ 8% പലിശ
- ◆ അക്കൗണ്ട് ബാലൻസ് SMS-ലൂടെ അറിയാൻ സൗകര്യം

പ്രൊഫ: ഡോ. പി. സുരേഷ്കുമാർ
Radio tracer laboratory, COH.

വായു ചരിതം

അങ്ങനെയൊന്നുമില്ലാത്തതായ അവസരത്തിൽ, നാണാർ (ഇരിക്കുന്നതായ, നില്ക്കുന്നതായ തുടങ്ങിയ വാക്കുകളുപയോഗിച്ച് തിരുത്തരുത് - കാരണം വിവാഹ കിടപ്പിലാണ് - മരണകിടയെങ്കിലും) ചിന്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്താണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത് എന്ന് കുലംകൃഷിയായി ആഴത്തിൽ തപ്പിയിട്ടും ടിയാൻ ചിന്തവരുന്നില്ല. മഹാരാജാവിനെക്കുറിച്ച് നല്ലതു ചിന്തിക്കാനുവെച്ചാൽ, മറയൻ നല്ലതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. "ദീപസ്തംഭം മഹാശ്വര്യം" വെച്ച് എന്തെങ്കിലും ചിന്തിച്ചാലും സർണ്ണകിഴി പോയിട്ട്, ഒരു കീറത്തുണി ഓണപ്പൊടവയായിട്ടു തരാൻപോലും ഭണ്ഡാരത്തിൽ അണപെ ഇല്ല. അടുത്തുണ്ട് പറുന്നതുവരെ - കൃത്യം ഒരാണ്ടും മൂപ്പത്തിയൊന്നു ദിവസം അമ്പത്തൊമ്പതു നാഴികയും രണ്ടു വിനാഴികയും കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്തുണ്ടായി - കഞ്ഞി കുടിച്ചു കഴിയുന്നുണ്ടാവാം. പിന്നെ എന്തു ചിന്തിക്കാൻ?

വീട്ടുകാരും ചിന്തിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ - മക്കൾക്കും (രണ്ട്) ഭാര്യയ്ക്കും (ഒന്ന്) പങ്കുവെച്ചു ശീട്ടാക്കിയ വഹയിൽ വല്ലതും ബാക്കിയുണ്ടോന്ന് ലേശം അസ്കൃതയോടെ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഇനി ബാക്കി തരാനാവില്ലാന്ന് ഒരപ്പായി.

ചിന്ത കാടുകയറ്ണണ്ടോന്ന് ശങ്കവന്നപ്പോൾ അതിനെപ്പിടിച്ച് നേർവരയിൽ നിർത്തി. സോഷ്യലിസം, കമ്മ്യൂണിസം തുടങ്ങി ഒരുവിധം ഇസങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ മനോർ ചിന്തിച്ചു പുസ്തകാക്കിപ്പോ. ഇനീപ്പോ ചിന്തിക്കണോന്ന് വെച്ചാൽ പരവേശം സഹിക്കണുല്ല. അങ്ങനെയൊന്നു നാണാർ ഒന്നു മയങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവാം. ദേ, വരണു വിരാട് പുരുഷൻ "നീ വായുവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്ക്."

ഉറക്കം മുറിഞ്ഞ നാണാർ മുറിവിൽ ഒരു കോട്ടുവായിട്ടു. ഈ വായുവാണോ അതോ ഉൾഭാവവായുവാണോ ടി പുരുഷൻ കല്പിച്ചത്. നാണാർ സ്വയം വിലയിരുത്തി, വായുന്റെ തൊടങ്ങിയിട്ടില്ലാന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.

നാണാർക്ക് ഇപ്പോൾ ചിന്ത തിളച്ചുപൊങ്ങിട്ട് കിടക്കാനും ഇരിക്കാനും വയ്യാണ്ടെ വീർപ്പുമുട്ടി. വായു കേമനാണേയ് - എന്റെ വീട്, എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ കാറ്റ്, എന്റെ മക്കൾ... 1, 2, 3, 4, 5, 6...ൾ - ഇതിലെങ്ങും എന്റെ വായുന്ന് കാണണിലോ. ഉള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവനു കൊടുക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ലാത്തവൻ തട്ടിപ്പറിക്കുക - ടി വകുപ്പിൽപ്പെടാത്ത ഏക 'കമോഡിറ്റി' വായു മാത്രം. പങ്കുവെക്കപ്പെടണമല്ലോ, പൊതുവിതരണത്തിലില്ല, മുഖ്യവർദ്ധിത നികുതി ഉൾപ്പെടെ വില്ക്കുന്നതിലും വാങ്ങുന്നതിലുമില്ല. ഈ ലോകത്ത് എല്ലാ നാണാർക്കും നാണിമാർക്കും ജാതി, മത, ലിംഗ, സാമ്പത്തിക, അധികാരവർഗ്ഗ വിവേചനമില്ലാതെ പ്രിയായി ലഭിക്കുന്ന ഒരേ ഒരു 'commodity' - തുറിക്കാ! നാണാരുടെ തൊണ്ടയിൽ ആ "ക" കുരുങ്ങി. വായു നിന്നു. നാണാറും ടിയാന്റെ ചിന്താചരിതവും ഇതി സമാപ്തം.

Sunday was Nikki's favourite day of the week. It was the day she could just relax and chill out as much as she want. Keeping inside all the stress and tension of her job, she sat on her favourite chair, sipping tea. "Thank God, at least sunday is not a working day. I can't imagine what I would have done without you "SUNDAY" she thought to herself. The house was silent. Even the entire apartment, where she lived was quiet and peaceful. No car honking in the street nor any dog barking. It was like the entire street had gone to sleep. The sudden ringing of her phone jolted her out of her sleep. "Oh God.... Who is it now? Can't I have a peaceful day without anyone disturbing me". When she looked at the number, she saw that it was her friend Jessie. She answered the phone and said "Hey Jessie....What is it?" At the other end a very excited sounding Jessie replied "Hey you know my sis Lissy gave birth to a baby girl. Oh my God Nikki, I can't believe it.... I have officially become an Aunt. Oooo... I am so excited.

 Roshna George
Aagneya '13

UNEXPECTED THEIR VISITOR

"Nikki smiled to herself and said " Wow congrats dear....." Jessie said "I also want to say that I won't be coming over to your house today as we had planned earlier. Sorry.....I need to visit Lissy...You know." Nikki had forgotten that they had made plans about meeting up at her house. Anyway she was relieved that Jessie was not coming as she was not at all feeling like going out. She said "It's Ok dear. Convey my wishes to Lissy. Ok then Bye. With that Nikki slumped down on her chair. Just then her phone rang again. It was from some unknown number. She didn't pick up the call "whoever it is, I am not attending any more calls. I just want to relax....." The phone rang and rang and at last it became silent. Nikki smiled to herself "Now that's a good boy. No more ringing my dear "PHONE". She closed her eyes and slowly slipped into sleep. The sudden sound of a knock on the door, woke her up. But she ignored it at first. The knocking continued, its intensity increasing with each passing second. At last, she was so annoyed that she stood up and threw open the door with such a force that it hit the wall with a bang. And there standing before her was a man whom she had never seen in her life. "Who are you? What do you want?" She asked him. "You are Nikki Brown?" He asked. She replied. "Yes I am. Who are you?" He said "I am Jerry Peterson. I have come to take you to a place". Nikki was shocked. "What? Are you mad? Take me? Where?" He said. "You have to come with me. Its for your own good". She said to him. "Excuse me. I am not coming anywhere with you. OK. Now just go away. "She started to close the door, but he stopped her and said. "Your parents have gone out of town to meet their friends, right? and that too in a car." She was stunned. "What? How do you know? Has something happened to them? Oh my God..... "I said You better come with me now, take your car." "She was worried about her parents. She just did what he told her. She drove the car and he gave her the directions. They travelled for many hours. She was anxious and asked him again the same question she had been asking him for which he had not replied - "What happened to my parents?" Suddenly he said "your parents are safe. They are absolutely alright. No need to worry." Nikki felt relieved and at the same time annoyed. She stopped the car and said to him. "Are you playing some game with me? Are you fooling me?" He replied calmly. "No, I am not fooling you. It's for your own good. Just do as I say. Come on". Nikki was afraid. She didn't know whether to obey him or to just open the door and run away from him. But when she looked around she saw that there was no houses or shops in the vicinity. All she could see was barren land. So, she had no choice but to obey him. She started the car and drove towards nowhere. It was nearly evening. She was worried and the road was deserted. Not a single car had passed them. At last they came to a huge gate. Jerry said "Stop the car. Go down the gate." Nikki suspiciously looked at him and said "You are not

coming?"

He said "You go. I will come." She stepped out of the car and looked at the huge iron gate. She took a few steps forward and then turned back to ask Jerry about the place. But to her surprise, he was not in the car. She looked all around, he was nowhere to be seen. She hurriedly walked towards the gate. On the right side, there was an old signboard which read. "ST. JOHN'S CEMETERY". She was frightened. She ran back and got into the car and road off. Her heart was thumping fast and she was shivering. All she wanted was to get home fast. She thought to herself "Where had he gone and why did he took me to the cemetery? Oh God..." When she entered into her street afterwards, what she saw was something she will never forget. There were police vans, ambulances, fire engines and a lot of people were running around carrying injured people. As she neared her apartment she saw that it was entirely damaged, glasses shattered and people were trying to extinguish the fire that have started in the upper stores. She was shocked. She just sat there in her car. Suddenly someone tapped on her shoulder. She looked up in fright and saw that it was only Jessie.

She hugged Nikki and said "Thank God you're safe." Nikki asked her in a shaky voice "What happened?" Jessie said "It was horrible dear. There was a terrorist attack. The whole street was attacked. Many are dead. When I heard about it, I knew that you were alone. So I quickly came over. But where were you?" Nikki was confused. Just then she heard someone call her name. She turned to see that it was her parents. Her mom came and hugged her tightly and said "Oh my sweetie, Thank God... you are safe." Nikki just hold on to her and cried. Afterwards, she went with her parents to their home. While leaving, she looked at the destroyed street filled with cries of agony and distress. Next morning, her mom woke her up and said "Hey come on wakeup..... We have to attend a function." Getting up, Nikki lazily got up and dressed. On their way to the function, her mom asked "What function is it Mom?" "It's the death anniversary of one of our friends's son." Nikki felt a chill. Death. Cemetery. All these were now a nightmare for her. She don't know why she have a strange feeling about going to the function. She couldn't really understand the feeling. At the function, Nikki met her parents' friend's, who were really nice people. She felt sad that they had lost their son. The mother of deceased told her "you know dear, we are forever in debt with your parents. They had saved our lives and our son's too.

It was 4 years before. Both of us and our two friends were returning after attending a marriage. Unfortunately on the way we met with an accident. And thanks to your parents, who came that way, took us to the hospital. If they hadn't helped, we wouldn't be alive today. Tears were streaming down the Lady's face. Nikki's mom consoled her. Nikki was feeling terrible for the couple and confused that if her parents have saved them how come one of their son died. Seeing her confusion, her Dad told her "Dear their eldest son had died on the way to the Hospital. He was seriously injured but he helped us in getting all of them into the car. Before dying he said to me that "Thank you for saving my family. Thank you. I am forever in your debt uncle...." With those words her Dad's eyes too were filled with tears. Unable to take it any more, Nikki quickly walked away from them. Later, all were gathered around the grave to offer their prayers. Nikki looked down at the photo of the guy on his grave. There smiling at her was the man who had came to her house yesterday. She was stunned. Beneath the photo was the name "JERRY PETERSON". She quickly ran away from the crowd and looked every where and there at the other end she saw the black iron gate. Suddenly she heard footsteps behind her and turned to see that it was her Dad. He said "What is it Nikki? Why did you run away?" She was shaking terribly and with trembling lips she said "He saved me..... He saved me.....Dad....." With those words, Nikki fell unconscious, her mind filled with the smiling image of Jerry Peterson, her unexpected visitor and her savior".

പ്രൊട്ടുന വള്ളികൾ

✍ ജിഫി തോമസ്
Agneya '13

“തനിക്കെന്തിനിയും
പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞൊരീ
വള്ളിച്ചെരുപ്പുകൾ?
മാറ്റിവാങ്ങിക്കൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ
വലിച്ചെറിയെങ്ങോ.....”
പൊട്ടിയ വള്ളികൾ പിരിച്ചിടും ഒന്നും
പുച്ഛത്തിൽ ചെരുപ്പുകുറ്റത്തി
പറഞ്ഞിടും വാക്കുകൾ
കൊതിവെത്തുവെ കാർത്തുയാൾ
ഏതു കമ്പനിയൻ
സദനത്തിലേക്ക്ക്കെറിയണം.
വീട്ടിലെ ഭതത്തെന്തൊരാ
വള്ളിച്ചെരുപ്പിനെ.

മീശപ്പുലിമല

✍ അവിന്ദ്. കെ. എസ്.
Computer Club, COH

ചില യാത്രകൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി സംഭവിക്കാറുണ്ട്. അത് എന്നും ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കാനുള്ളതായിരിക്കും. അതുപോലെ അപ്രതീക്ഷിതമായി സംഭവിച്ച ഒന്നായിരുന്നു മീശപ്പുലിമലയിലേക്കുള്ള യാത്ര. ചാർട്ടി സിനിമയും അതിലെ ഒരു സംഭാഷണത്തിലെ കൗതുകവുമാണ് ഞങ്ങളെ മീശപ്പുലിമല കാണാൻ പോകാം എന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തിക്കുന്നത്. മീശപ്പുലിമലയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിനിടയിലാണ് കൊളുക്കുമലയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നത്. കേട്ടറിഞ്ഞുള്ള ഭംഗിവെച്ച് ഇതുവരെ കാണാത്ത, കേൾക്കാത്ത ഒരു മൂന്നാർ ഞങ്ങളിൽ ആകാംക്ഷ ജനിപ്പിച്ചു.

അതിരാവിലെ പുറപ്പെട്ട ഞങ്ങൾ നേരെപോയത് രാമക്കൽമേട്ടിലേക്കായിരുന്നു ഉച്ചയോടുകൂടി അവിടുന്ന് ഇറങ്ങി മൂന്നാറിൽ സ്ഥിരം കാണുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ട് വൈകുന്നേരത്തോടെ കൊളുക്കുമലയിലേക്ക് തിരിച്ചു. മൂന്നാറിൽ നിന്നും ദേവികുളം, സൂര്യനെല്ലി വഴിയാണ് കൊളുക്കുമലയിലേക്കുള്ള യാത്ര. സൂര്യ

നെല്ലിയിൽ സൗകര്യങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. ഒന്നോ രണ്ടോ ഹോട്ടലുകൾ അതും വലിയ വൃത്തിയാണെന്നും ഇല്ലാത്തവ. ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് അധികം ആരും കേൾക്കാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം എവിടെയും വലിയ തിരക്കനുഭവപ്പെട്ടില്ല. കാറിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ ഗൈഡ് അവരുടെ അന്നത്തെ ഇരയെ തേടി എത്തി. കൊളുക്കുമലയും മീശപ്പുലിമലയും പോവണമെങ്കിൽ മുവായിരം രൂപയും കൊളുക്കുമല മാത്രമാണെങ്കിൽ ആയിരം രൂപയുമാണ് ചാർജ്ജ് (രണ്ടു സ്ഥലത്തേക്കും പോയാൽ ഒരു ദിവസം അവാർക്ക് ഒരു ട്രിപ്പ് മാത്രമേ എടുക്കാൻ സാധിക്കൂ അതുകൊണ്ടാണ് ഇരട്ടിയിലധികം ഈടാക്കുന്നത്).

സൂര്യനെല്ലിയിൽ താമസിച്ച് രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്കെങ്കിലും പുറപ്പെട്ടാലേ ആറുമണിക്കെങ്കിലും എത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആറുമണിക്കെങ്കിലും എത്തിയില്ലെങ്കിൽ സൂര്യോദയം കാണാൻ സാധിച്ചെന്നു വരില്ല. കൃത്യം അഞ്ചുമണിക്ക് തന്നെ ഗൈഡും ജീപ്പും എത്തി. തണുപ്പ് കുടുംതോറും എഴു

നേൽക്കാത്തുള്ള മടിയും കൂടുന്നതുകൊണ്ട് പതിനഞ്ചു മിനിട്ടോളം വൈകി. യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം ആവശ്യത്തിനു സമയവും ഭക്ഷണവും കയ്യിൽ കരുതുക എന്നുള്ളതാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ ആറ്റുകാൽ രാമകൃഷ്ണൻ പറയുന്നപോലെ ധനനഷ്ടവും സമയനഷ്ടവും മദ്യപിച്ചാൽ മാനഹാനിയും ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും. സൂര്യനെല്ലിയോടുകൂടി ടാർ ചെയ്ത റോഡ് അവസാനിച്ചു. പിന്നെ അങ്ങോട്ട് റോഡ് എന്നു പറയാനാകാത്ത രീതിയിലുള്ളതാണ് വഴി. എന്നാലും ജിപ്പിന്റെ സ്പിഡിനു വലിയ കുറവൊന്നുമില്ല. കഴിച്ച ഭക്ഷണം വരെ പുറത്തേക്കുവരുന്നപോലുള്ള കൂലുക്കമാണ്. ഒരു ജിപ്പിനു കഷ്ടി കടന്നുപോകാവുന്ന കുത്തനെയുള്ള കയറ്റം പലയിടങ്ങളിലും വലിയ പാറകളും തിട്ടുകളും ഹെൽമിൻ വളവുകളും നിറഞ്ഞ തേയിലത്തോട്ടത്തിലൂടെയുള്ള യാത്ര ചെയ്തെത്തുന്നത് ഏഴായിരത്തി ഒരുനൂറ്റിമൂപ്പതു അടി ഉയരത്തിലാണ്. ഇവിടെയാണ് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയരത്തിലുള്ള തേയിലത്തോട്ടം ഉള്ളത്. ഉയരംകൊണ്ട് ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ രണ്ടാമതും ആനമുടിയെക്കാൾ അമ്പതു മീറ്റർ മാത്രം താഴ്ന്നതുമായ മീശപ്പുലിമല ഈ തോട്ടത്തിലാണ്. 'ഉയരം കൂടുംതോറും ചായയുടെ സ്വാദ് കൂടും' എന്ന് പറയുന്നപോലെ അതിന്റെ ഭംഗിയും കൂടും എന്നുള്ളത് ഒരു സത്യമാണ്. രാവിലെ 5.15 ന് പുറപ്പെട്ട ഞങ്ങൾ ആറുമണി ആകുമ്പോഴേക്കും കൊളുക്കുമലയിലെത്തി. അതുവരെ ജിപ്പിലിരുന്ന് ഇരുട്ടുമാത്രം കണ്ടിരുന്ന ഞങ്ങൾ കൊളുക്കുമല എത്തിയപ്പോൾ മറ്റൊരു ലോകത്തിലെത്തിയ അനുഭൂതിയായിരുന്നു. താഴെ മുഴുവൻ വെള്ള മേഘങ്ങൾ കടലുപോലെ കിടക്കുന്നു. 6.10-ഓടുകൂടി സൂര്യൻ മെല്ലെ വെള്ളമേഘങ്ങൾക്കിടയിൽക്കൂടി പുറത്തേക്കു വരുന്ന അതിമനോഹരമായ കാഴ്ച. ഏതാണ്ട് 38 സെക്കന്റുകൊണ്ട് സൂര്യനെപ്പൂർണ്ണമായും നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കും. ഒരുപക്ഷേ ഒരു സൂര്യോദയം ഇതിലും നന്നായി എവിടെയും കാണാൻ സാധിക്കില്ല.

അവിടെ എത്തിയശേഷമാണ് മീശപ്പുലിമലയിലേക്ക് (2nd highest peak) കൊളുക്കുമല വഴിയേ പോകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞത്. ജിപ്പ് മീശപ്പുലിമല കയറുമെന്നു വിചാരിച്ച ഞങ്ങളെ മണ്ടൻമാരാക്കി ഗൈഡ് ഇറങ്ങി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ജിപ്പിലുള്ള യാത്ര കൊളുക്കുമലയിൽ അവസാനിക്കും. ആകാണുന്നതാണ് മീശപ്പുലിമല എന്നുപറഞ്ഞു. തലമുഴുവൻ പൊക്കി നോക്കിയാലും കാണാൻ പറ്റാത്തൊരു വലിയമല അയാൾ കാണിച്ചുതന്നു. അതോടുകൂടി സകല ആവേശവും പോയി. അങ്ങനെ എളുപ്പത്തിൽ കയറി ഇറങ്ങാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം (പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീകൾക്ക്) മീശപ്പുലിമലയിലേക്ക് വേറെ ആരും കയറിപോകുന്നതോ ഇറങ്ങിവരുന്നതോ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ മല കയറി തിരിച്ചിറങ്ങുമ്പോഴാണ് ഒരു നാലാംഗസംഘം കേറി പോകുന്നത് കണ്ടത്.

മലകയറ്റം തുടങ്ങി ഏതാണ്ട് പകുതി ആയപ്പോഴേക്കും തിരിച്ചിറങ്ങിയാലോ എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന വിധം മീശപ്പുലിമല നമ്മുടെ മുന്നിൽ വീണ്ടും ഉയർന്ന് തലയെടുപ്പോടുകൂടി നിൽക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും കൊളുക്കുമലയിലെ ദൃശ്യഭംഗിയെക്കാളും കൂടുതൽ ഭംഗി മീശപ്പുലിമലയിൽ ഉണ്ടാകും എന്ന ഉറപ്പിലുള്ള ഊർജ്ജം നമ്മളെ നടക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും. മലകയറ്റത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ കുറച്ചു പഴക്കിയ ആന പിണ്ഡം കണ്ടെങ്കിലും ഭയപ്പെടാൻ മാത്രം ഒന്നും കണ്ടില്ല. ആദ്യമൊക്കെ ഗൈഡിന്റെ ഒപ്പം നടന്നിരുന്ന ഞങ്ങൾ പിന്നീട് അവരവരുടെ ആദ്യോഗ്യസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചാക്കി നടത്തം. ഗൈഡ് കുറച്ചു മുന്നിൽ അതിനുശേഷം കുറച്ചു പിന്നിൽ സുജിത്തേട്ടനും അതിനു

കുറച്ചുകൂടി പിന്നിൽ ഞാനും അതിനു പിന്നിൽ അബിയേട്ടനും. അങ്ങനെ ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് നടന്നെങ്കിലും എവിടെയും പേടി തോന്നിയില്ല. കുറച്ചു മുന്പോട്ടു പോയപ്പോൾ ഗൈഡ് എന്തൊക്കെയോ വലിയ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നത് കേട്ടു. ഞങ്ങൾ അടുത്തെത്തി കാര്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പുലിയുണ്ടാകും, അതാണ് ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നത് എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടപ്പോൾ തൊട്ട് ആരോഗ്യസുനിതികൾ കണക്കാക്കാതെ എല്ലാവരും ഒപ്പം നടക്കാൻ മത്സരിച്ചു. പേടിച്ചിട്ടാണെന്നു പറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ല. കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നിയത് ഏതാണ്ട് മുകളിൽ എത്താറാകുമ്പോൾ ചരൽ നിറഞ്ഞ കുത്തനെയുള്ള ഒരു കയറ്റത്തിലാണ്. എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടി കേറിയാലും അവിടെ നമ്മളെ കാത്തിരിക്കുന്നത് കൊളുക്കുമലയുടെ പത്തിരട്ടി ഭംഗിയുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയാത്ത അതിമനോഹരമായ കാഴ്ച ആയിരുന്നു. പണ്ട് ദുരന്തശനിൽ, ഭക്തിസീരിയലുകളിൽ ദേവന്ദ്രനെയും ബ്രഹ്മാവിനെയും കാണിക്കുമ്പോൾ അവർക്കുചുറ്റും കാണിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം ആണ് അവിടെ. കുറച്ചു അതിശയോക്തി ആണെങ്കിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിൽക്കുന്ന അനുഭൂതി എന്നുപറഞ്ഞാലും തെറ്റില്ല. ഒരു 'മരണ മാസ്റ്റ്' എക്സ്പീരിയൻസ് തന്നെ ആയിരുന്നു അത്. നമുക്കുചുറ്റും വെള്ളമേഘങ്ങൾ, നമ്മളെ തള്ളി താഴെയിടും എന്നമട്ടിലുള്ള കാറ്റും പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഭൂമിയിൽ എന്താണുള്ളതെന്നുപോലും കാണാൻ കഴിയില്ല. വീട്ടിലിരുന്നാലോ, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ നോക്കിയാലോ ടി.വി. കണ്ടാലോ എന്തിന്, എഴുതി പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻപോലും പറ്റാത്തൊരു അനുഭവം. മൂന്നാറിൽ ഇങ്ങനെയൊരു സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും

വലിയ അറിവ് ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ് സത്യം. പോയികഴിഞ്ഞ് ഇത്രയും നാളായിട്ടും അതിന്റെ ഭംഗി മനസ്സിൽനിന്നു മാഞ്ഞിട്ടില്ല.

ചില കാഴ്ചകളും അനുഭവങ്ങളും അങ്ങനെയാണ്, ജീവിതാവസാനം വരെ നമ്മളോട് കൂടെയുണ്ടാവും. വീണ്ടും പോകണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിലൊന്നാണ് കൊളുക്കുമലയും, മീശപ്പുലിമലയും. ഇനി പോകുവാൻ ഒരവസരം ഒത്തുവന്നാൽ തലേദിവസം മീശപ്പുലിമല കയറി രാത്രി കൂടാരം അടിച്ചു അവിടെ കിടന്നുറങ്ങി രാവിലെ അവിടെനിന്നു സൂര്യോദയം കാണണം. അതൊരാഗ്രഹമായി മനസ്സിൽ കിടക്കട്ടെ. വൈകാതെ അങ്ങനെ ഒരു യാത്രകൂടി അവിടേക്ക് പോകുവാൻ പറ്റുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഞങ്ങളുടെ യാത്ര തുടരുകയാണ്. കാഴ്ചകൾ തീരുന്നില്ല. ഈ മായാലോകം ഇങ്ങനെ നീണ്ടു നിവർന്നു കിടക്കുകയല്ലേ.... മൂന്നാറിന്റെ ഒരിടത്തും കാണാൻ കഴിയാത്ത സൗന്ദര്യവും ആസ്വദിച്ചു അടുത്ത യാത്രകളുടെ ചർച്ചകളുമായി ഞങ്ങൾ മലയിറങ്ങി....

പ്രീതി യു.പി.
M.Sc. Dept. of Agrl. Economics

കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴികിൽ
 ഭ്രമപ്രാസവനി തേടി അലഞ്ഞ
 നാളുകളിലാണ് ഞാൻ
 മാധവിക്കുട്ടിയെ അറിയുന്നത്.
 പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഭ്രമി
 എനിക്കൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു.
 വാനത്തിന്റെ നെറുകിൽ ഉമ്മവെച്ച്
 പറന്നുരസിച്ച ഭ്രമ പക്ഷിയുടെ
 മൗനവും മൂടൽമഞ്ഞിന്റെ തണുപ്പും
 എന്റെ കഥയിൽ ചുരുളഴിഞ്ഞ
 ജീവിതവും സൗഹൃദങ്ങൾ
 ഹൃദയം കീഴടക്കിയ ബാല്യകാലസ്മരണകളും
 ഉള്ളൂ കയ്യിൽ കൊതിയോടെ നങ്കി -
 തത്തുടച്ച നെയ്യ്സായസവും
 നമ്മിലേക്ക് ചേക്കേറുന്ന പക്ഷികൾതന്നെ
 ഇരുട്ടിന്റെ ചിതൽപ്പറ്റിൽ
 വെളിച്ചം കാണാതെ സഞ്ചരിച്ച
 ഭ്രമ വണ്ടികളുകൾ ഓരോരോ
 ചന്ദനമരങ്ങൾ കണ്ട്
 കടന്നുപോയി.
 അതൊരു പുക്കാലമായിരുന്നു
 നീർമാതളം പൂത്ത കാലം!!
 എന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട നീലാംബരിയെ
 കുറിച്ച് ഇത്രമാത്രം-
 “വാക്കുകളിലെ വിറയ്ക്കുന്ന
 ചലനങ്ങൾ
 എന്റെ ശരീരത്തിലുടനീളം
 പുത്തൻ ജീവന്റെ
 തുടച്ചു സമ്മാനിച്ചപ്പോൾ
 താനറിഞ്ഞു അവരെന്നിൽ
 വളരുന്നു,
 വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

മാധവിക്കുട്ടി

k.a.m.a.l.a.d.a.s

ചോദ്യം / കാഴ്ചപ്പാട്

എന്തോന്നാ നമ്മുടെ കൊച്ചിനെ
പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർക്കാണേത?
തോട്ടീടെ മക്കള് പഠിക്കാൻ തൊടങ്ങിയാല് -
പിന്നെ തോട്ടികളില്ലാതാകുമെന്ന് പേടിച്ചു.

- തോട്ടിയുടെ മകൻ (തകഴി)

ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശബ്ദം വെച്ചുതുടങ്ങി.
ഭതാട്ടിയുടെ മൂന്നാം തലമുറ.
ഭതാട്ടിയ്ക്ക് ജനിച്ചവനും ജനിച്ചവൻ
അങ്ങനെയൊരു വിശേഷണം ഒട്ടും ആഗ്രഹിക്കാത്തവൻ.

അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞത് സമൂഹമല്ല.

അവൻ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരമാണ്.
ഉപജോഗഭരണം വലിച്ചെറിഞ്ഞ ശീലിച്ച നഗരം
ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ കല്ലറയ്ക്കുമേൽ
നിന്ന് തന്നെ നിശബ്ദനാക്കിപ്പവർക്ക് ഭയരെ

വിരൽ ചൂണ്ടി...

സജയ് എസ്.
Agn 13

എൻ സ്പ്രന്തം മലയാള സിനിമ

പ്രിയപ്പെട്ട ന്യൂജനറേഷൻ സിനിമാപ്രേക്ഷകന്.

മുഖവുരയുടെ ആവശ്യമില്ലാതെത്തന്നെ സ്പ്രന്തം പരിചയപ്പെടുത്താം. ഞാൻ മലയാള സിനിമ. ഈ പേര് കേൾക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന പൂച്ചും എനിക്ക് മനസ്സിൽ കാണാം. ഹൊളിവുഡ്സ്ട്രീമിംഗുകളുടെ പാശ്ചാത്യ ഭാഷാചിത്രങ്ങളിലെ അമാനുഷികർ തീർക്കുന്ന മായാപ്രപഞ്ചത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നീ, എന്നെ പൂച്ചത്തോടെയല്ലേ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എന്നെ അടുത്തറിയാൻ നീ ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. മുൻവിധികളുടെ ഒരു കോട്ട പണിതുവെച്ച്, അതിനുമുകളിൽ കയറിനിന്ന് നീ നോക്കിപ്പോകാൻ നിനക്ക് താല്പര്യമുള്ളൂ. ഗുണമേന്മയുള്ളൊരു മലയാള സിനിമയെ കഴിവാതെ വന്നാലി ചിത്രീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടു ഞാൻ. 'മുറ്റത്തെ മുല്ലയ്ക്ക് മണമില്ല' എന്ന പ്രഖ്യാപനം അന്യർക്കുമായതുപോലെ. പൈതൃകമില്ലാത്ത പ്രണയനായിക എഴുത്തു പരിഭവമേതൊരു ഇതെന്ന് നീ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ. പരിഭവം പറയാനല്ല ഞാനാണെന്ന് നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരാൻ ഈ കത്തെഴുതുന്നത്.

1928-ലായിരുന്നു എന്റെ ജനനം. ജെ.സി. ഡാനിയേലിന്റെ വിഗതകുമാരന്മാരുടെ പിറവിയെടുത്തപ്പോൾ എനിക്കു സംസാരശേഷി ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരുമുറം ഉച്ചരിക്കാൻ പത്തുകൊല്ലം കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. 1938-ൽ ബാലൻ എന്ന സംസാരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും പ്രേക്ഷകരുടെ കണ്ണിനെ ഇരട്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന നാടകങ്ങളോടുകൂടിയ ദൃശ്യമനോഹരമായ എനിക്ക് കൈവന്നിരുന്നു. ആ കുറവ് നീക്കിക്കൊണ്ട് 1961-ൽ 'കണ്ടംബച്ച കോട്ട' എന്റെ ക്യാർവാലി ലേക്ക് നിറം പകർന്നു. അപ്പോഴേക്കും രാഷ്ട്രപതിയുടെ വെള്ളി വെഡ്ഡിംഗുകളുടെ സ്മരണയ്ക്കായി ലോകമെമ്പാടും കട്ടനവധി ദേശീയ അന്തർദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങൾ വിവിധ ചിത്രങ്ങളിലൂടെയും നേടി ഞാൻ വളരാനുണ്ടായിരുന്നു. പ്രേക്ഷകരുടെ കണ്ണിനേയും കാതിനേയും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ 1984-ൽ മറ്റൊരു നാഴികക്കല്ലുകൂടി തീർത്തു 'മൈഡിയർ കുട്ടിച്ചാത്തൻ' എന്ന 3D ചിത്രം. ആ സമയത്ത് മറ്റു ഭാഷകളിലെ ഇന്ത്യൻ ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്കൊന്നും ആ നേട്ടം കൈവരിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. വർഷങ്ങൾ പിന്നെയും കടന്നുപോയി. കൊട്ടകൾ മാറി പരിഷ്കൃത സിനിമാതീയേറ്ററുകൾ വന്നു. ഫിലിം പെട്ടികളിൽ നിന്ന് ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തിലേക്ക് ഞാനും മാറി. UGC, DTS തുടങ്ങിയ പരക്കൾ ഇന്ന് ഏവർക്കും സുപരിചിതമായിരിക്കുന്നു. സാറുമെന്റ് ടെക്നോളജിയുടെ നൂതനസാധ്യതകൾ ഉപയോഗിക്ക

ഭദ്രാഹി കരസ്ഥമാക്കി. 1997-ൽ രാജീവ് അഞ്ചൽ സംവിധാനം ചെയ്ത ഗുരുവും, 2011-ൽ സലീം അഹമ്മദ് സംവിധാനം ചെയ്ത ആദാമിന്റെ മേൽ അമ്പുവും മികച്ച പ്രാദേശിക ചിത്രത്തിന്റെ ക്യാമറനിഷിർ കാൽകാർ അവാർഡിന് നോമിനേറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. തീർന്നില്ല. 1965 ൽ റിലീസ് ചെയ്യപ്പെട്ട 'ചെയ്ത്ത്' കാൻ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലിൽ മികച്ച ചരചാഗ്രഹണത്തിനുള്ള ഗോൾഡൻ മെഡൽ നേടി. 1989-ൽ ഇറങ്ങിയ 'പിറവി' 'ഗോൾഡൻ ക്യാമറ' അടക്കം 31 അന്താരാഷ്ട്ര ബഹുമതികൾ നേടി യതും ചരിത്രമാണ്. ഇനിയുമുണ്ടാകുമ്പോൾ. ഇത്രയൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലും ഒരു കാൽകാർ അവാർഡ് എന്തിന് നേടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്ന് നീ മനസ്സിൽ ചോദിച്ചേക്കാം. നീന്റെ അറിവിലായ്മയാണ് ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള കാരണം. എന്തായാൽ ഞാനടക്കമുള്ള ഇന്ത്യൻ സിനിമയ്ക്കും മികച്ച ചിത്രം, മികച്ച നടൻ, മികച്ച നടി തുടങ്ങി പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ക്യാമറനിഷിർ കാൽകാർ അവാർഡിൽ മത്സരിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. മികച്ച പ്രാദേശിക ചിത്രം ക്യാമറനിഷിർ മാത്രമേ മത്സരിക്കാൻ കഴിയൂ. അനവധി മനോഹരമായ ഗാനങ്ങൾ സംഗീതസംവിധാനം ചെയ്ത ഇന്ത്യയുടെ അഭിമാനമായ എ.ആർ. റഹ്മാൻ ഡാക്ടർ ലഭിച്ചത് 'Jai Ho' എന്ന ഗാനത്തിലൂടെയാണ്. മുസ്ലീം അഭിമാനം ചെയ്ത ഗാനങ്ങളെക്കൊണ്ടും മികച്ചതല്ല 'Jai Ho' എന്ന ഗാനം അത് 'സം ഡോൾ മില്ലിയർ' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ചിത്രത്തിലേതായതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് Oscar-നു അർഹമായത്. ഈ സത്യം ഒരാൾക്കു നീ തിരിച്ചറിയാം. എന്നാൽ മാത്രമേ ഒരു പ്രാദേശിക ഭാഷയായിട്ടുകൂടി ഞാൻ കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ നെറ്റിചുളിക്കാതെ ഇരുകൈയും നീട്ടി നിനക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പറയാൻ വിട്ടുപോയ മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി പറയാം. ഇതു ഞാൻ ആദ്യം പറയേണ്ടതായിരുന്നു. ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നൂതന ആശയങ്ങളെ, പഴയ നിയമപരിത മലയാളസിനിമകളുടെ മനോഹരമായ ഇല്ലെന്നുപറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യ ഭാഷാചിത്രങ്ങൾ തേടിപ്പോകുന്ന പ്രവണതയും നീ കാണിക്കാറുണ്ട്. അടുത്തിടെ പുറത്തിറങ്ങിയ 'ചിറകൊടിഞ്ഞ കിനാവുകൾ' എന്ന ചിത്രത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിയിരിക്കുകയുണ്ടായി. അതായത് പത്തുരാജൻ-ദരതൻ കാലഘട്ടത്തിലെ ചിത്രങ്ങളാണ് മലയാളചിത്രങ്ങളെന്നും അതുപോലുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള ഭാഷ്യം വെറുതെ പറയാമെന്നല്ലാതെ അത്തരം സിനിമകൾ നീ തീയറ്ററിൽ പോയിക്കണ്ട് ആസ്വദിക്കില്ല എന്നതാണ് സത്യം. അത്തരം ചിത്രങ്ങൾ 'ആർട്ട് സിനിമകൾ' എന്ന ലേബൽ കൊടുത്ത് അവാർഡുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ വിവിധ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലുകളിലായി കരുക്കിപ്പോകുന്ന കാഴ്ചയാണ് അന്നും, ഇന്നും, എന്നും. അത്തരം സിനിമകൾ വിതരണത്തിനായി ആരും ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല. ഏറ്റെടുത്താൽ തന്നെ കുറച്ചു തിരച്ചിലുകളിൽ കുറച്ചു ദിവസങ്ങളിൽ ചടങ്ങിനു പ്രദർശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം മറ്റു സിനിമകൾക്കുവേണ്ടി വഴിമാറി കൊടുക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളിലെ ക്ലാസിക്കുകൾ കണ്ടെന്നു അഭിമാനംകൊള്ളുന്ന നിനക്ക് സ്വന്തം ഭാഷയിൽ അവയെ തിരിച്ചറിയാനാകുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ഏറ്റവും സങ്കടകരമായ ചരിത്രംയാകുന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞ് ഒരുപാട് കാട് കയറിയല്ലോ?? നീ അറിയേണ്ട കാര്യങ്ങളെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഒരുകാര്യം കൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കാം. പാശ്ചാത്യഭാഷാചിത്രങ്ങൾ കാണുന്നത് വളരെ നല്ലതാണ്. സിനിമയെ വെറും ഒരു വിനോദത്തിനപ്പുറം ഒരു കലാരൂപമായും സന്ദേശസംഭവത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായും അറിയാൻ, ആസ്വദിക്കാൻ അവ കാണേണ്ടത് അത്യന്തവശ്യമാണ്. ലോകോത്തര സിനിമയുടെ സാധ്യതകളെപ്പറ്റി നമുക്ക് അതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അവയൊന്നും ലോകസിനിമയുടെ അവസാനവാക്കെന്നു വിശ്വസിച്ചു, നീ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയേണ്ട എന്നെ വേണ്ടവിധത്തിൽ അറിയാതെ പോകുമ്പോൾ, എന്റെ മുകളിൽ നീ പാശ്ചാത്യ ചിത്രങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുമ്പോൾ, ഒന്നാൽക്കുന്നതാണ് ഞാനല്ല. മറിച്ച് നീയാണ്. അറിവിലായ്മ കൊണ്ടുള്ള ഒന്നാൽവി. അത് ഒഴിവാക്കാൻ ഒരു പരിധിവരെ ഈ കത്തിലൂടെ എന്തിനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഭാഷ, സ്വന്തം ഭദ്രം എന്നിവപോലെത്തന്നെ സ്വന്തം സിനിമ എന്ന രീതിയിൽ എന്നെ നീ കൂടുതൽ സന്ദേശിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് നിറുത്തുന്നു.

എന്ന സ്വന്തം
മലയാളസിനിമ

NB: ഇവിടെ ന്യൂജനറേഷൻ പ്രേക്ഷകനൊന്നാകുകയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പുതിയ തലമുറയ്ക്കായി പ്രേക്ഷകരെ ഒന്നായിട്ടല്ല. മറിച്ച് പാശ്ചാത്യഭാഷാ ചിത്രങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് മലയാള സിനിമയെ പുച്ഛിക്കുന്ന ഒരു പ്രേക്ഷകസമൂഹത്തെയാണ്.

BRAND LOYAL

Yuh OF TOMORROW

Anjali V.A.

Aagneya'13

"Dad, I need to dine out tonight, can you give me a thousand bucks?"
"Mom, I need to get a new Levis Jeans, could you give me Rs.2000/-? ... Nowadays these are the most common conversation going on in any Indian households. Brand consciousness is one of the major traits of the upcoming Indian Youth. The youth in India today are willing to spend on the maintenance of a lavish lifestyle. They want to go for brands-interns of clothes, shoes, perfumes, accessories, gadgets and even eatables.

When you use a brand, you not only get attached to the brand's motto and outlook but they also help in making you realise the kind of products you opt for. Even kids, though they can't pronounce a brand name properly, are only interested in branded items. It's like being brand conscious is the new trend nowadays.

Media and promotions have been the sole reasons for brand awarness and consciousness among the generation - Y. Most surprising is that they don't care about the price. They are eager to shell out a fortune to wear a pair of branded clothes. A survey in 2008 indicated that India is among top countries when it comes to brand consciousness. A country where savings rate is very high (nearly 36%) and where top 10% people hold 53% of the wealth of the nation and lower 20% own about 1% its hard to believe that brand consciousness is on the rise.

A brand becomes a brand after how it is perceived by people, the image it projects and the quality it promises to customers. Most brands today have risen to become a symbol of characteristic quality be it be the little puma on your shirt or the bitten apple on your phone. These brands make an effort to provide a distinctive experience to consumers and that is how they attain status among customers.

But is this brand craziness going a bit off the limit? Uncontrolled brand passion is a trend that needs to be restrained. Just give a bit of thought to this. Brand consciousness is now everywhere, spreading fast. All this starts from brands that are eaten and brands that are drunk and moves to the brands that are worn to be flaunted. Brands have a way of invading people, so that they don't care about the prices, they just buy the stuff. Therefore you endup paying Rs.995/- for a branded shirt that just cost you all of Rs. 200 - to stitch one. (without a brand tag of course).

Yes, brand consumers is fine upto a point and this is the point beyond which brand cravins must not so. Brands are good till you buy them out of volition and out of a careful rational assessment with a bit of irrational push. The moment the irrational push tilts up everything about this brand purchase decision, its time to sit up and smell the coffee, unbranded. (ofcourse)

മകനേ പൊറുക്കുക

 ആയിര ജി.ആർ.
Aagneya '13

മകനേപൊറുക്കുക!
സാങ്കല്പിക ഭരണകളാൽ
മനുഷ്യൻ മറുനിലവേൽപ്പിച്ച
ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നത് ജന്മം നൽകിയതിനു
വെടിവെച്ചുകൾക്കിടയിൽ
ഭീതിയുടെ നിഴലിൽ
നിലവിളികൾക്കു നടുവിൽ
നിന്നു വളർത്തേണ്ടി വന്നതിനു

നിന്റെ കളിക്കോപ്പുകൾ
പുസ്തകങ്ങൾ ചങ്ങാത്തങ്ങൾ
നിറമുള്ള ഒരുപാടോർമ്മകൾ
ഒക്കെയുമുപേക്ഷിച്ച്
ഒരു സ്വാർത്ഥനെയോലെ
രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചതിന്
ഒരു ഭീരുവിനെയോലെ
ഒളിച്ചോടിയതിന്.

ഒടുവിൽ ഈ ലോകത്തിനു
മുതലക്കണ്ണിരൊഴുക്കാതൊരു
നിശ്ചല ദൃശ്യമായി
കടലാഴക്കുളിലേക്ക്
നിന്നു തനിച്ച്
വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നതിന്....

സ്റ്റുഡന്റ്സ് വെൽഫെയറിന്റെ കീഴിൽ ഡ്രൈവിംഗ് പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കേട്ടപാതി കേൾക്കാത്ത പാതി ക്ലാസ്സിലെ ഭൂരിഭാഗം പിള്ളേരും പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. പക്ഷേ ഞാൻ വിനീല്ല. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും എന്റെ രൂമിലെ മൂന്നുപേരും ഡ്രൈവിംഗ് പഠിക്കുന്നതിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ വാതോരാതെ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ പിന്നെ ഒട്ടും മടിച്ചില്ല. ഞാനും ജീവിയും ആദ്യത്തെ ബാച്ചിന്റെ കൂടെ ലേണേഴ്സ് എഴുതാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ ഓടിച്ചെന്ന് പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് ഫീസും അടച്ചു. ആദ്യദിവസത്തിന്റെ ആവേശം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാ. ടീച്ചർ അടുത്തിരുന്ന് ക്ലച്ച്, ബ്രേക്ക്, ആക്സിലേറ്റർ എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. സ്റ്റിയറിംഗിൽ ഒരു കയ്യും ടീച്ചറിന്റേത്. നമ്മൾ വെറുതെ ഒന്ന് ആസിറ്റിൽ, സിറ്റ് ബെൽറ്റും ഇട്ട്, സ്റ്റിയറിംഗിൽ കയ്യും പിടിച്ച് ഇരുന്ന് കൊടുത്താൽ മതി. വണ്ടി പോകുന്നു. ഹാ! അടിപൊളി ഡ്രൈവിംഗ്. വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്ന ടീച്ചർ. നല്ല വാത്സല്യം. ആദ്യത്തെ രണ്ടുദിവസം ഒരു ഹരമായിരുന്നു. ക്ലാസ്സ് ഇല്ലാതെ ഒരു ബുച്ചിനിറ്റ് കിട്ടിയാൽ ഡ്രൈവിംഗിനു പിന്നാലെ ക്ലാസ്സിന്റെ ഒരു കൂട്ടയോട്ടം. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ചെറിയ മടുപ്പൊക്കെ തോന്നിത്തുടങ്ങി. വ്യാഴാഴ്ചയേയും ഞായറാഴ്ചയേയും ഞാൻ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. കാരണം ഡ്രൈവിംഗ് ഇല്ലാത്ത രണ്ടു നല്ല സുദിനങ്ങൾ. ടീച്ചറുടെ സ്വഭാവം മാറുന്നത് എപ്പോഴാണെന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ല. നമുക്ക് നല്ല യോഗമുള്ള ദിവസമാണെങ്കിൽ അന്നു ചെവി പൊന്നാക്കി കിട്ടും. എന്തായാലും പെട്ടുപോയി. എന്റെ കർത്താവേ. ഏതുനേരത്താണ് അങ്ങേ എന്നെ ഇതിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഓരോ ദിവസവും അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ഡ്രൈവിംഗിന് പോയിരുന്നത്. ഡ്രൈവിംഗ് കുറച്ച് അറിയാമായിരുന്ന റോഷ്ണിക്ക് ആയിരുന്നു കൂടുതൽ താല്പര്യം. കാരണം, അവൾക്ക് ടീച്ചറുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ചിത്ത കേൾക്കാറില്ല. ഒരു ദിവസം ടീച്ചർ അവളോട് പറഞ്ഞു "നിന്നെ ഞാൻ ഡ്രൈവിംഗ് ടീച്ചറാക്കാൻ പോവുകയാണ്." പിന്നെ ഒന്നും പറയേണ്ട. ഇടയ്ക്ക് ഞാൻ ഡ്രൈവിംഗിന് പോകാൻ മടി കാണിക്കുമ്പോൾ അവൾ എന്നെ ഉപദേശിക്കാൻ തുടങ്ങും. "എടി ഇന്റർസ്റ്റ് വേണോ ഇന്റർസ്റ്റ്. ഏതു കാര്യവും ആരമാർത്ഥതയോടെ ചെയ്താൽ വിജയിക്കും." അവളുടെ ഉപദേശത്തിൽ ഞാൻ അന്തംവിട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും കാലത്തിനിടയിൽ ഇന്റർസ്റ്റോടെ അവൾ ചെയ്യുന്ന ആദ്യത്തെ കാര്യം. ഈ 5th Sem രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത് ഡ്രൈവിംഗ് പഠിക്കാനാണോ എന്നുവരെ എനിക്ക് തോന്നിപ്പോയി. രാവിലെ എണീറ്റാൽ ഡ്രൈവിംഗ്. ഒരു പിരീയഡ് ഒഴിവുകിട്ടിയാൽ ഡ്രൈവിംഗ്. വൈകിട്ട് ചായകുടിക്കാൻ പോലും സമയമില്ലാതെ അടുത്ത സെക്ഷൻ. എനിക്കു മടുത്തു. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒന്നു തിർന്നുകിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും അതിരാവിലെ എണീറ്റ് ഇല്ലാത്ത രീഷ്ണത ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത് ഓടി. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം കാർ ഓടിച്ചുകഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുപോരാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴാണ് ആഷ്ണിയുടെ ഉപദേശം. M-80 ൽ 8-കൂടെ

✍ ജാസ്മിൻ തോമസ്
Aagneya'13

തോട്ട ഉണ്ടാക്കിയ കഥ...

ഇട്ട പ്രാക്ടീസ് ചെയ്തിട്ട് പോയാൽ പോരേ. മനസ്സിലാമ നസ്സോടെ ഞാനും നിന്നും. അവരേക്കാൾ മുമ്പ് 8-ഉം ഇട്ടു. അതിനുശേഷം സമാധാനമായി ഒന്നിരിക്കാമെന്നു വച്ചപ്പോഴാണ് ജീവിതത്തിലെ നാഴികക്കല്ലായി ആ ദിവസം മാറിയത്. സജയ്യും അമലും ഡ്രൈവിംഗ് പരിശീലനത്തിനായി വന്ന അപൂർവ്വദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്. രണ്ട് ആൺപിള്ളേരുടെ നടുവിൽ ഓടിച്ചെന്ന് ഇരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന് യോജിക്കാത്ത കാര്യമാണെന്ന് തോന്നിയതുകൊണ്ട് സജയ്ക്കും അപ്പുറത്ത്, ഒരു മുലയ്ക്ക്, വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ ഒരു തെങ്ങിന്റെ നേരെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിരുന്നു. അത് മാത്രമേ എനിക്ക് ഓർമ്മയുള്ളൂ. അടുത്ത സെക്കന്റിൽ അത് സംഭവിച്ചു. ഇടിത്തീപോലെ ഒരു വമ്പൻ പച്ചതേങ്ങ എന്റെ തലയുടെ മുകളിലേക്ക്. തല ആകെ തരിച്ചുപോയി. അമൽ എന്റെ തലയിൽ അടിക്കുന്നതാണെന്നാണ് ആദ്യം തോന്നിയത്. അവനോടുള്ള അരിശം കൊണ്ട് ഇറുക്കിയടച്ച കണ്ണു തുറന്നപ്പോഴാണ് ഒരു തേങ്ങ എന്റെ മടിയിലൂടെ ഊർന്നുവീഴുന്നത് കണ്ടത്. എന്റെ മാതാവേ. ഇത്ര വലിയ തേങ്ങയോ? ഇത്ര ഉയരത്തിൽ നിന്ന്! അതും എന്റെ തലയിൽ തന്നെ വീണല്ലോ? അമലിന്റേയും സജയ്ക്കുടേയും നടുക്കാണ് ഞാൻ ഇരുന്നിരുന്നതെങ്കിൽ. സജയ്ക്കും തലയിൽ വീഴേണ്ട തേങ്ങയായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ പറഞ്ഞിട്ടെന്താ കാര്യം. ആ ചെറുക്കന് ഭാഗ്യമില്ലാതായിപോയി. തലയുടെ വേദനയേക്കാൾ എനിക്ക് തോന്നിയത് നാണക്കേടായിരുന്നു. ആകെ ഒരു ബഹളമുണ്ടായി. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും ഓടിക്കൂടി. സജയ്ക്കും അമലും ചിരി അടക്കാൻ വയ്യാതെ വല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് കാണുമ്പോൾ എനിക്കും ചിരിക്കാൻ തോന്നുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിലുപരി, ചമ്മലും വേദനയും കലർന്ന ഒരുതരം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വയ്യാത്ത വികാരം. പിന്നെ, എന്നെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളായി. "വേദനഇല്ലാ, എനിക്ക് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകണ്ട" എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുനോക്കി. റോഷ്നിയും ആഷ്നിയും യേകര സങ്കടത്തിലാണ്. ഇവരൊക്കെ എങ്ങനെയാണാവോ ചിരി അടക്കിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നത്? സിനിമകളിൽ ജഗതിയുടെ തലയിൽ തേങ്ങ വീഴുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭാവങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ മിന്നിമറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് ചിരി അടക്കിപ്പിടിച്ചതെന്ന് എനിക്കും ദൈവത്തിനും മാത്രമറിയാം. ഇതിനിടയിൽ ആഘോഷ അകമ്പടികളുമായി ഡ്രൈവിംഗ് സ്കൂളിന്റെ വണ്ടിയിൽ ആശുപത്രിയിലേക്ക്. ആഷ്നിയും റോഷ്നിയും പിന്നെ നടുവിൽ ഞാനും. ഞാൻ ആഷ്നിയുടെ തോളത്ത് ചാരി കണ്ണടച്ച് കിടന്നു. ഇടയ്ക്ക് കണ്ണുതുറന്ന് നോക്കുമ്പോൾ അമൽ പിന്നോട്ടു നോക്കിയിരുന്ന് ചിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. സജയ്ക്കെ നോക്കുമ്പോഴാണ് എന്റെ തലയിൽ തേങ്ങ വീണു എന്ന് എനിക്ക് ഓർമ്മവരുക. "പേടിക്കണ്ടാ, ഒന്നും പറ്റിയിട്ടുണ്ടാവില്ല". ഇതുതന്നെ എന്റെ അപ്പുറത്തും ഇപ്പുറത്തും ഇരുന്ന് അവളുമാർ രണ്ടുപേരും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എനിക്കാണെങ്കിൽ ഒരു പേടിയാരം സങ്കടമോ വരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കണ്ണടച്ചിരു

ന്നു. ഞാൻ മരിച്ചുപോകുന്നതും എല്ലാവരും വന്ന് ആശുപത്രിയുടെ പേർ എഴുതിയ റിപ്പോർട്ട് വയ്ക്കുന്നതും കേൾക്കുന്നതും മെല്ലാം മനസ്സിൽ കണ്ടു. എന്റെ കണ്ണു നിറഞ്ഞുപോയി. തലയിൽ തേങ്ങവീണിട്ടാണ് എത്തിയതെന്ന് അറിഞ്ഞതോടെ ഡോക്ടർക്കും ചിരി. നേഴ്സുമാരും എന്റെ കൂടെ വന്ന മാനുവൽപ്രവർത്തനങ്ങളും ചിരിയടക്കാൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. എക്സറേ റിസൾട്ട് കിട്ടി. ഭാഗ്യത്തിന് തലയ്ക്ക് ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ല. പക്ഷേ, ഡോക്ടർ പോലുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ഡോക്ടർ അതിശയത്തോടെ എന്റെ തലയിലേക്ക് നോക്കി. എപ്പോഴാണ് തലയിൽ തേങ്ങ വീണു എന്നു മനസ്സിലാക്കി എന്നായി അടുത്ത ചോദ്യം. തേങ്ങ താഴെയെത്തിയപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു കുസല്യമില്ലാതെ ഞാൻ മറുപടി നൽകി രണ്ടുദിവസത്തെ പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം. തലയുടെ വേദനയൊക്കെ പമ്പ കടന്നു. സത്യത്തിൽ അത്രയും ദിവസം വേദനയൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു തേങ്ങ വീണു തലയുടെ അഹങ്കാരം ഞാൻ ഒട്ടും കുറച്ചില്ല. കോളേജിൽ ഞാനൊക്കെ ഫേമസ് ആയി. ആ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഒരാഘോഷം തന്നെയായിരുന്നു. എന്ത പറഞ്ഞാലും അത് തേങ്ങയിൽ ചെന്ന് അവസാനിക്കും. എന്തെങ്കിലും യാക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും മുൻപത്തിൽ നിന്ന് ചാലിച്ചുളിയനായ അലനായിരുന്നു. അവന്റെ പറച്ചിൽ കേൾക്കുന്നതോന്നും തേങ്ങ വീണ് ബോധം പോയാൽ അവനായിരുന്നോ എന്ന്. ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും ഇതെക്കെ എല്ലാവർക്കും വീണുകിട്ടുന്ന ഒരു ഭാഗ്യമല്ലേ?

തേങ്ങ തലയിൽ വീണതിന്റെ പേരിൽ ഡ്രൈവിംഗ് ഉപേക്ഷിക്കാമെന്നു ചിന്തിച്ചെങ്കിലും ടീച്ചർ പിടിച്ചിടുന്ന ലക്ഷണമില്ല. ടീച്ചർക്ക് എന്തോട് സഹതാപം ഭാവമില്ല. പതിവായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന തലയ്ക്കുള്ള അടിയൊക്കെ നിന്നു. ഏതായാലും നവംബർ. ഇതിലുള്ളിട്ടു തന്നെ കയറാം. രണ്ടും കല്പിച്ചു പരിശീലനം വിജയപ്രദമായി തുടരുകയാണ്. ഡ്രൈവിംഗ് കഴിഞ്ഞു. റൂമിൽ വന്നാലും ഇതുതന്നെ ചർച്ച. സിനിമകളിൽ റിംഗ് സിസ്റ്റം വരച്ചു പഠിക്കുന്നു. റോഷ്നിയുടെ വേദന തിരി ക്ലാസ്സ് ആഷ്നിയുടെ Doubt ഇതൊക്കെ കേട്ടു തലപുകഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഞാനും. അങ്ങനെ ആ കരി-പറമ്പൻ ദിവസം വന്നെത്തി. ഡ്രൈവിംഗ് ടെസ്റ്റ് ടെർമിനൽ കാരണം തലേദിവസം രാത്രി ഞാൻ ഉറങ്ങിപ്പിടിച്ചു. തന്നെ പറയാം. ടെസ്റ്റ് ഗ്രൗണ്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കും കാലുവിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ചങ്ക് പിടയ്ക്കുകയാണു എല്ലാവർക്കും രണ്ടുമുന്നു തവണ H ഉം 8 ഉം എടുക്കുന്ന നോക്കാൻ ടീച്ചർ അവസരം തന്നു. "കർത്താവേ മിന്നിച്ചേക്കണേ" എന്നു പറഞ്ഞാണ് ഓരോ തവണയും ഞാൻ സ്കൂട്ടറിൽ കയറിയത്. ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും കാര്യം കേൾക്കാതെ ഞാൻ 8 പൂർത്തിയാക്കിയില്ല. ടീച്ചർ കണ്ണു ചീത്ത പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഞാൻ ആകെ മരവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ടെസ്റ്റിന്റെ സമയത്തും ഇതുതന്നെ ആവർത്തിച്ചാൽ പോയില്ലേ? അങ്ങനെ H എടുക്കാനുള്ള സമയമായി. സർവ്വ ദൈവങ്ങളേയും വിളിച്ച് എങ്ങനെ ചെയ്തെങ്കിലും H പൂർത്തിയാക്കി. ഇനി 8 എടുക്കണം. പക്ഷേ, ഈ കാലുകളാണ് നിലത്ത് ഉറയ്ക്കേണ്ടേ? ജീവിതം

താങ്ങിയാണ് ഞാൻ നടന്നത്. അപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ ഞെട്ടിക്കുന്ന ആ സത്യം അറിഞ്ഞത്. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ടീച്ചറായി വിലയിരുത്തുന്ന റോഷ്ണിയുടെ വണ്ടി H എടുക്കുന്ന സമയത്ത് ഓഫറായിപ്പോയി. "പാവം റോഷ്ണി, ഒറ്റയ്ക്കായില്ലേ", H ഉം 8 ഉം പാസ്സായാലേ റോഡ് ടെസ്റ്റിന് കൊണ്ടുപോകൂ. എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെപ്പോലെ കേട്ടു. ടെസ്റ്റിന് എന്റെ 8 ഞാൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്നെ പോയി. ഇത്തവണ കാൽകുത്തുക മാത്രമല്ല, ഒരു കമ്പികൂടെ മറിച്ചിട്ടു നല്ല പുരോഗതി. ഷോക്കേറ്റതുപോലെ ഞാൻ റോഷ്ണിയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. "അയ്യോ! നിന്റെ 8 പോയോ?" എന്ന് വളരെ സഹതാപത്തോടെ അവൾ എന്നോട് ചോദിച്ചു. അവൾ തുടർന്നു. "ഞാൻ ഇവിടെയിരുന്ന് എല്ലാവരും ജയിക്കണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു." ഇനി എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടെന്താ കാര്യം എല്ലാം പോയില്ലേ? ബാക്കി എല്ലാവരും റോഡ് ടെസ്റ്റിന് പോകാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഞാനും അവളും സങ്കടം പുറത്തുകാണിക്കാതെ വിടപറഞ്ഞ് ഇറങ്ങി. ബസ്സിൽ കയറിയിരുന്ന് മുഖത്തോട് ചേർന്നു നോക്കി വെറുതെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ഞെട്ടിക്കുന്ന അടുത്ത സത്യം പുറത്തുവന്നത്. "എന്നാലും എന്റെ ജാസ്മിനേ, നീ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്ക് ആരേനെ? H കിട്ടാതെ അവിടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നേ എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു!" എടി ഭയങ്കരി.....ഇതായിരുന്നോ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ പ്രാർത്ഥന. ടെസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴും ചങ്കു തകരും. എങ്ങനെയാക്കെയോ ആ ദിവസം തള്ളിനിൽക്കി.

തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഓൾ ഇന്ത്യ ടൂർ ആയിരുന്നതിനാൽ ക്ലാസ്സിന്റെ വക പരിഹാസങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. എങ്കിലും പറ്റാവുന്ന വിധത്തിൽ എല്ലാവരും കളിയാക്കി. അതൊന്നും കേൾക്കാതെ ഭാവത്തിൽ ഞാൻ നടന്നു. എപ്പോഴും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നുപോകാനുള്ള അനിവാര്യത അതിനുശേഷം എന്നുകണ്ടാലും ഡ്രൈവിംഗിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കും വേറെയൊന്നും അവൻ പറയാനില്ല. ആ ചെറുക്കൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ശവത്തിൽ കുത്തുകയാണ്. ഞങ്ങൾ അറിയാതെ തന്നെ റീ-ടെസ്റ്റിന്റെ ദിവസം വന്നെത്തി. ടൂർ കഴിഞ്ഞ് വിശ്രമത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെ ടീച്ചർ വിളിച്ച് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഇവിടെ എത്തണമെന്നും നാളെയാണ് ടെസ്റ്റ് എന്നും അറിയിച്ചു. എന്റെ കർത്താവേ, ചതിച്ചല്ലോ. ഒരു മാസമായി വണ്ടിയിൽ ഒന്ന് തൊട്ടിട്ട് പറ്റില്ലെന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും ടീച്ചർ സമ്മതിച്ചില്ല. മനസ്സിലാമനസ്സോടെ വീണ്ടും അങ്കത്തട്ടിലേയ്ക്ക്, ഇത്തവണ ഞാൻ വളരെ കൂൾ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെയെന്തെന്തെ അടിച്ച തോൽക്കാനൊന്നും ഇനി ഞാനില്ല. ഈ ലാഘവമായിരുന്നു അടുത്ത പരാജയകാരണമായി മാറിയത്. 8 ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി. ഇനി റോഡ് ടെസ്റ്റ്. ഞങ്ങളെ കൂടാതെ ആദ്യത്തെ തവണ റോഡ് ടെസ്റ്റിന് തോറ്റ മൂന്നു

പേർ കൂടിയുണ്ട്. റോഷുവും അനസുനയും ജിഹിയും. ഞാൻ വളരെ കൂൾ ആണല്ലോ? വണ്ടിയിൽ കയറിയിട്ടും അതേ മട്ടിൽ ഇരുന്നു. രണ്ട് വലിയ വളവ്. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ അന്തഃവിട്ടിരുന്നു. സ്റ്റിയറിംഗിൽ കൈവെച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്പീഡ് കുറയ്ക്കാതെ കാലുകൾ രണ്ടും ഫ്രീയായി ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. തന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ആ നല്ലവനായ ഇൻസ്പെക്ടർ ഉടനെതന്നെ വണ്ടിനിർത്തി അടുത്തതവണ പഠിച്ച് വന്നാൽ മതിയെന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നും ഒരു തീരുമാനമായി. ഞാൻ തനിച്ചല്ല. ഇത്തവണയും എന്റെ കുട്ടിയായി ഒരാളെ കർത്താവിന് ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഭാഗ്യവതിയാണ് റോഷുവെന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം റോഷ്ണി. സങ്കടം സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. സങ്കടം മാത്രമല്ല, അപമാനവും. ഇനി എന്തായിരിക്കും ക്ലാസ്സിൽ ചെല്ലുമ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ? ഈ പഠനപാത്രം ഞാൻ എപ്പോൾ കൂടിച്ചുതീരും എന്നായി എന്റെ ചിന്ത. പിറ്റേ ദിവസം കൈലാസും വിശാഖും എന്നെ കണ്ടതും "ഇത്തവണയും തോറ്റല്ലേ" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് കളിയാക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ തോൽവി എനിക്കൊരു പുത്തരിയല്ല എന്ന ഭാവത്തിൽ ഞാനും നടന്നു. റോഷുവിന് പരിഹാസങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. പക്ഷേ ഡ്രൈവിംഗിന് ഞാൻ വീട്ടില്ല. 'വിടല്ല ഞാൻ' എന്നു മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും പരിശീലനം തുടർന്നു. പരാജയം വിജയത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണ്. വിജയം മാത്രം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒറ്റ വഴിയേ ഉണ്ടാകൂ. പരാജയത്തിലൂടെ വിജയം വരിച്ചവരെ കണ്ട് പഠിക്കണം. അവിടെ വിജയത്തിലേക്കുള്ള ധാരാളം വഴികൾ ഉണ്ടാകും. തുടങ്ങിയ മഹത് ചിന്തകളൊക്കെ ഞാൻ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു കാലം.

രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്ത ടെസ്റ്റിനുള്ള സമയമായി. എക്സാമിന് ശേഷം ഞാനും റോഷുവും ടെസ്റ്റ് ഗ്രൗണ്ടിലേക്ക് പാഞ്ഞു. ഇത്തവണ H ഉം 8 ഉം എടുക്കേണ്ടോ, റോഡ് ടെസ്റ്റിന് മാത്രം പോയാൽ മതി. "എന്റെ മാതാവേ, ഇത്തവണയെങ്കിലും ഒന്ന് ജയിപ്പിക്കണമേ ഈ അപമാനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാമല്ലോ. ആ ലൈസൻസ് ഒന്നു കിട്ടിയാൽ മാത്രം മതി, പിന്നെ ഞാൻ വണ്ടി തൊടുകയേ ഇല്ലാ." ഇതൊക്കെയായിരുന്നു എന്റെ ചിന്തകൾ. ടെസ്റ്റ് ഗ്രൗണ്ടിലേക്ക് എത്തിയപ്പോൾ നല്ല പരിചയമാണ്. എത്ര കണ്ടിരിക്കുന്നു! അവസ്ഥാനം എങ്ങനെയൊക്കെയോ ജയിച്ചു. തലയിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ ഭാരം ഇറക്കിവെച്ച സന്തോഷം. എല്ലാം ശുഭം.

എന്റെ തേങ്ങയെ അങ്ങനെയൊന്നും വെറുതെ വിടാൻ ആർക്കും ഉദ്ദേശമില്ല. ജൂനിയർ മാൻഡ്രേക്ക് എന്നാണ് അതിനെവിളിക്കുന്നത്. ആ തേങ്ങ ക്ലാസ്സിൽ എത്തിയതിനു ശേഷം ആരുടെയെങ്കിലുമൊക്കെ കയ്യും കാലും ഒടിയുന്നത് ഒരു പതിവായി. പക്ഷേ ഞാൻ ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലൊന്നും വിഴില്ല. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇത്ര വലിയ ഒരു തേങ്ങ താങ്ങാനുള്ള ശക്തി എന്തായി കൂഞ്ഞു തലയ്ക്കുണ്ടോ? പാവം ഞാൻ!

Akhisha P.A.

Nakshatra '11

Forever There I WILL STAY

Days were counted only for roaming here and there along. Yah! I was alone because I am new to this premise. Where am I now? They called it a college. I saw some ten to fifteen faces daily. The same smiling faces with the same expression every day. I used to wander through the same road. I didn't find anything new to stare at. The sand was always hot to touch, bushes were as such yellowish in colour, girls used to go by bicycle or by walk, library was always opened, the net house was greenish, what else then? Nothing in particular. It's complete, I thought. But the almighty that brought me here perhaps had had an advanced plan.

The first sight happened in front of the library (they called it so) where he was busy running for something urgent. As lightning it happened and I thought how my sleepy eyes clicked it within seconds? The day went so silently or I did not hear or spoke anything to anyone. That might be the truth. Eyes started searching for him wherever I went and in whatever things I did. They were always happy because he came across atleast twice a week. **On that misty winter day, I caught him. Or did he stay there for me?**

I asked him. "What did you do to me?"

Like a stranger he replied. "What? Me? What did I do?"

"Oh! I should not have asked like that. I'm sorry"

I ran away carrying a small happiness inside for being in conversation with him for **those ten seconds**. I had been seeing him almost all the days of the week. We smiled, greeted, laughed and the simple ways of expressions came out within days. Later on we had formal talks. It went on like a monsoon and we spent time talking with each other. The days were so beautiful and I was happy all the time. Every day evening was meant for us only, I felt. **We flew, I danced for him, he played for me, we did adventures and the days went on. We became so close.**

Am I in love?

Several times, the question was repeated inside. But **what is special about him for me to fall in love?** He was not handsome, he was nor a hero. He always looked dull and weak. **But something struck me somewhere inside? It's not love.**

And love will never happen in my life.

One day he said. "Do you now how colourful my days are now? I am feeling myself relieved and free. I never want to lose you ever in my life. But I do not know who you are to me?"

I was excited for those words that my ears were longing to hear for a long. I stood silent smiling for the immense pleasure inside that I couldn't express out. Or was I shy to express? Shy? How can it happen for me? Ofcourse I am a girl. Shyness is every girl's description at certain point of life. But how it happened for me so early?

"May I know what your silence whispers?"

"Yah! Of course. I.....I probably may be in love with you. No! I am in love with you. But my fate will never allow me to be with you for this lifetime. If I were a human, I would have told you a thousand times that I love you. Unfortunately, I am not. I am just a creation of God's craziest working moments. And I am not deserved to be loved."

"Sorry! I couldn't get what you really meant."

"I am just a creature and you are something divine. My life is limited and you are meant for ever. Then how can

it happen between us? Impossible"

"Creature? Divine? Of course you are a beautiful butterfly. But am I divine? How can a dark cloud be divine? I am watery made up of tears and sorrows. And I am a looser, I have nothing of my own. But I can fake smile that everyone thinks I am happy. That is why I walk through the rain drops because no one sees that I am crying. But you are the one who taught me true smile and who made me feel that I am not alone. So I never want to leave you."

I kept silent, thought for a moment. Unknowingly it came out as the flash of Halley's comet went across my heart.

"I love you...."

I flapped my wings; I flew up; I felt the touch of a tinker bell in me. The three words of magic were whispered in his ears as I was hugging him. He held me in his hands and we flew together. He smiled at me and said.

"Love you too...."

"Still somewhere that butterfly and the cloud are roaming as a single soul. Wherever you see a butterfly, it will be always looking up searching for her cloud to fly with. Love is born, not made and it happens between hearts, not between persons.

കീർത്തന ജയരാജൻ
Laurus 14

21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇന്ത്യൻ പഠുദീസ

പണ്ട് പണ്ട് നടന്നതാണ് ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം തന്നെ. അങ്ങ് അമേരിക്കയിലോ, റഷ്യയിലോ അല്ല. വൈവിധ്യങ്ങളുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പേരിൽ പുകൾപ്പെറ്റ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഇന്ത്യയിൽ. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കോളനിഭരണത്തിന്റെ യാതനകൾക്കിരയായവർ തങ്ങളുടെ നിരൂപിക്കുകയോ വെള്ളക്കാർക്കെതിരെ പടപൊരുതാൻ ഒറ്റക്കെട്ടായി തീരുമാനിച്ചു. പിന്നീട് അഹിംസയിൽ പൊതിഞ്ഞ പതിറ്റാണ്ടുകൾ അവർക്ക് സമ്മാനിച്ചത് സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന മധുരിക്കുന്ന അവകാശമാണ്. ഇന്ന് കാണുന്ന വികസനങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്നെ തിരിവീണത് അന്നുമുതലാണ്. പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ വിശപ്പകറ്റാനും ഇല്ലാത്ത തടച്ചുമാറ്റാനുമായി കൃഷിയെയും കൃഷിഭൂമിയെയും ഹരിതവിപ്ലവത്തിന്റെ പരീക്ഷണശാലകളാക്കി മാറ്റി നാം വ്യവസായശാലകളും, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും നാടാകെ മുളച്ചുപൊന്തി. കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗത്തിന് കൈകൊടുത്ത് ഈ നാട് വികസനത്തിന്റെ മറുപുറങ്ങൾ തേടുന്നു. 70 വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് പടുത്തുയർത്തിയ ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയ പാപ്പരാസികളും മതമൗലികവാദികളും തങ്ങളുടെ വേരുകൾ ശക്തമാക്കി. ആഗാമസ്വതന്ത്ര്യവും സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യവും ഇന്ത്യക്കാർക്ക് തുണയായി. ശക്തമായ നിലപാടുകളും, വിമർശനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും, ആരും, എങ്ങും ചങ്ങലകൾക്ക് കടംകൊടുത്തില്ല. സിനിമയും നവമാധ്യമങ്ങളും മറ്റെന്തിനേക്കാളും മുൻപന്തിയിലെത്തി. ജനാധിപത്യം നീണ്ടാൽ വാഴട്ടെ.....

എന്നാൽ ഇവിടെ ഇങ്ങ് തെക്കേയറ്റത്ത് കഞ്ഞി കുമ്പിളിൽ തന്നെ കുടിക്കപ്പെടാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട കേരള മക്കൾക്ക് അന്നും തേടാൻ വഴികൾ കുറവായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ സാധാരണക്കാരായ യുവാക്കൾ ചേർക്ക് കപ്പലുകളിലും ഉരുവിലും കയറി ഏഴുകുടലുകൾക്കും അപ്പുറത്തെ ദേശങ്ങളിലേക്ക് യാത്രയായി. പിന്നീട് മലയാളികളുടെ കുഞ്ഞൊഴുക്കായിരുന്നു ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളായ ദുബായ്, സൗദി അറേബ്യ, ഒമാൻ. ചത്തർ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്ക്. എണ്ണപ്പാടങ്ങളുടെ നാട് സുസ്ഥിതി പ്രാപിച്ചതിൽ മലയാളിയുടെ പങ്ക് തീരെ ചെറുതല്ല. സ്വക്ഷേമത്തിലും സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയിലും ജീവിതസ്ഥിതിയിലും ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഒന്നാമതായി വാഴുന്ന കേരളത്തിന് അധ്വാനത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും ഒരായിരം പ്രവാസിക്കഥകളായിരിക്കും പറയാനുണ്ടാവുക. ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതാണെങ്കിലും ഇന്ന്, വർഷാവർഷം കോടികളാണ് പ്രവാസിജനത ഇന്ത്യയിലേക്ക് എത്തിച്ചുതന്നത്.

കാലാന്തരത്തിൽ കേരളത്തിലെ സ്ഥിതികൾ മാറിവരുകയാണ് ചെയ്തത്. തൊഴിലില്ലാത്ത നാടെന്ന് വഴിച്ച ലോകത്തിന്റെ ഓരോ കോണിലേക്കും തൊഴിൽ തേടി മലയാളി എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ സ്വന്തം നാട്ടിൽ അവശേഷി

ക്കുന്ന പാടത്തും പറമ്പിലും പണിയെടുക്കാനും. റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കാനും. സൗധങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കാനും ആളില്ലാതായ വിവരം അറിയാറില്ല. താഴ്ന്ന ജോലികൾ എന്ന് ഉത്തരായ നിക മലയാളി മുദ്രക്കുത്തിയ ആളില്ലാ തൊഴിൽമേഖലയിലേക്ക് അങ്ങനെയല്ലേ ഉത്തരേന്ത്യൻ യുവജനത പറഞ്ഞിരുന്നത്?

പട്ടിണിയും പരിവട്ടവും മോശം കാലാവസ്ഥയും കർഷകരാഗത്തെ പരിമിതികളും കൂട്ടിനൂണ്ടായിരുന്ന അന്യസംസ്ഥാനക്കാർക്ക് 'ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്' ഇന്ന് സ്വർഗ്ഗമാണ്. അധാനിച്ചാൽ 50ന്റെയും അറുപതിന്റെയും സ്ഥാനത്ത് 450ഉം 500 ഉം കൊയ്യാമെന്നത് ഉറപ്പായതിനാൽ കേരളം അവർക്ക് 'ഗൾഫ്' ആയി മാറിയതിൽ അതിശയമില്ല. ഇന്ന് ഓരോ വർഷവും 25 ലക്ഷം അന്യസംസ്ഥാനത്തൊഴിലാളികൾ കേരളമണ്ണിൽ എത്തുന്നുണ്ട്. തുച്ഛമായ കുലിക്ക് എല്ലാമുറിയെ പണിയെടുക്കുന്ന അവർക്ക് "നല്ല പിള്ളേർ" എന്ന പെല്ലപ്പേരും മുതലാളിവർഗ്ഗം ഉഴിഞ്ഞിട്ടുകൊടുത്തു. ഇന്ന് മുക്കിലും മുലയിലും പണിയെടുക്കാൻ ബംഗാളികളും. ബിഹാറികളും. അസാമികളും നമുക്കുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യവൈവിധ്യങ്ങളുടെയും എണ്ണമറ്റ സംസ്കാരങ്ങളുടെയും ഹബ്ബായിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ നാട്.

പരിചയമില്ലാത്ത നാടും ഭക്ഷണവും കാലാവസ്ഥയും മോശം താമസസൗകര്യങ്ങളും ഈ വിഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഉത്തരേന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ വിശപ്പകറ്റാൻ തങ്ങളുടെ വിയർപ്പ് അനിവാര്യമാണെന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. കൃഷിയും അനുബന്ധ ജോലികളും തുച്ഛമായ വരുമാനവും തെരുക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്ന ജനതയ്ക്ക് ഇന്ന് പുത്തൻ ധന സ്രോതസ്സായി മാറിയിരിക്കുന്നു കേരളം. ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ അറിയാം. വരണ്ട കൃഷിഭൂമിക്കരുകിലെ കുടിവെള്ളം തന്നെ മാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. ഓലപ്പുരകളുടെ സ്ഥാനത്ത് കോൺക്രീറ്റ് വീടുകളും. കുട്ടികൾക്ക് നല്ല ഭക്ഷണവും വസ്ത്രങ്ങളും മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതസ്ഥിതികളും അന്യ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വസതത്തിന്റെ കൂട്ടിൽ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്. അന്യസംസ്ഥാനതൊഴിലാളികൾ കൂടുംബങ്ങളായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുത്തൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഏറെ വർഷങ്ങളായി ടില്ല.

ഏതൊരു മാറ്റത്തിനൊപ്പവും ചുവടുമാറ്റാൻ കഴിവുണ്ട് കേരളത്തിലെ കച്ചവടക്കാർക്ക്. പുറംതൊഴിലാളികളെത്തുമ്പോൾ മലയാളി ഹിന്ദി പഠിക്കുവാനും. ബസ്സിന്റെ ബോർഡിൽ പല ഭാഷകളിലായി സ്ഥലപ്പേരുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും, ഉത്തരേന്ത്യൻ ധാന്യങ്ങളും പയർവർഗ്ഗങ്ങളും അവർക്കായി വിളമ്പാനും മടികാണിച്ചില്ല. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ എണ്ണം തികയ്ക്കാനും, തലയെണ്ണൽ ഭീഷണിയിൽ നിന്ന് അദ്ധ്യാപകരെ രക്ഷിക്കുവാനും ഒരു പരിധിവരെ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത് ബംഗാളിയിലും ബിഹാറിൽ നിന്നും എത്തുന്ന കുഞ്ഞുമക്കളാണ്. മെച്ചപ്പെട്ട പൊതു വിദ്യാലയങ്ങളും ആശുപത്രികളും അന്യസംസ്ഥാനതൊഴിലാളികൾക്ക് കേരളത്തെ പ്രിയപ്പെട്ടതാക്കുന്നു. അവർക്കിടയിൽ നിന്ന് ഏറെപ്പേർ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം കരസ്ഥമാക്കി. ഒട്ടേറെ കലാകാരന്മാരും കലാസൃഷ്ടികളും ഈ മണ്ണിലേക്ക്

അവർ തന്നു.

ഇത്രയെല്ലാം പറഞ്ഞാലും, ഓരോ നാണയത്തിനും ഒരു മറുവശമുള്ളതുപോലെ ഈ വിഷയത്തിനും ഒട്ടേറെ ചോദ്യങ്ങളുള്ള മങ്ങിയ മുഖമുണ്ട്. കേരളത്തിലേക്കെത്തിച്ചേരുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് മതിയായ രേഖകളുണ്ടോ? ഇവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന കരാറുകാർക്ക് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പശ്ചാത്തലജ്ഞാനവും യഥാർത്ഥ അറിവും ഉണ്ടോ? ഏതൊരു തീവ്രവാദിക്കും, കൊടുംകുറ്റവാളിക്കും കേരളത്തിലേക്ക് അനായാസം എത്തിക്കൂടേ എന്നുള്ള ചോദ്യം ഭീതിയുണർത്തുന്നതാണ്. ഇന്ന് അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾക്കെതിരെയുള്ള പോലീസ് കേസ്സുകൾ കേരളത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. പിടിച്ചുപറിയും, മോഷണവും, മാനഭംഗശ്രമങ്ങളും ഇവയിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്. ഇവരിൽനിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കാൻ വീടുകളിൽ മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നു. മലയാള മനസ്സിനെത്തൊട്ടിച്ച പെരുമ്പാവൂർ കുറുപ്പംപടി ജിഷ വധക്കേസിലും, ഷൊർണൂർ സൗമ്യവധക്കേസിലും പ്രതികളായി തീർന്നത് മലയാളികളായിരുന്നു.

സാഹചര്യങ്ങളും അവസരങ്ങളും കേരളത്തിൽ മാറിവരികയാണ്. ഒട്ടേറെ പേരെ കുലികൊടുത്ത് തീറ്റിച്ചോറ്റുന്ന മലയാളിയും കേരളമെന്ന പുത്തൻ ഗൾഫിനെപറിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും കഴിയുന്ന അന്യസംസ്ഥാനതൊഴിലാളികളും ഇനിയുമീ നാട്ടിൽ പെരുകും. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ ഇനിയും തലമുത്ത കോരന്മാരുണ്ടാകും. ക്യാൻസറിനെയാണ് പരക്കം പായുന്ന ജനത്തിന് പുതിയ ആശുപത്രികൾ കെട്ടിപ്പടുക്കാനും, ഓടകളും കാനകളും അഴുക്കുകയറി നിറയുമ്പോൾ പാത വെട്ടിത്തെളിക്കാനും, സെപ്റ്റിക് ടാങ്ക് മാലിന്യം ആരാന്റെ മുക്കിന് വിമ്മിഷ്ടം പകരാതിരിക്കാനായി നദിയിലേക്കൊഴുക്കാനും നമുക്ക് ബംഗാളികൾ വേണം. അന്നും രണ്ടടി മുന്നിഞ്ഞ് മാറിനിന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിൽ പറയുമായിരിക്കും. 'The cultureless people' എന്ന്.

സുഗീത പി. Taurus 14

മാതാവുമാണ് ജന്മഭൂമിയും

“ജനനീ ജന്മഭൂമിശ്ച സ്വർഗ്ഗാതപി ഗരീയസി”

രാജ്യം, നാം ചവിട്ടി നിൽക്കുന്ന മണ്ണ്, അസ്ഥിത്വത്തിന്റെ ഉറവിടം. നമ്മുടെ തായ്വേരുകൾ ശക്തമായോടുന്ന ഈ മണ്ണിനെ മാതാവിനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുമ്പോഴാണ് രാജ്യസ്നേഹം എന്ന വാക്കിന് മാറ്റേണ്ടത്. ജനിച്ച മണ്ണിനെ ജന്മം നൽകിയ അമ്മയേക്കാളും സ്നേഹിക്കണമെന്ന് പലരും ഉരുവിടുമെങ്കിലും, ആഗസ്റ്റ് 15 നും, ജനുവരി 26 നും മുവർണ്ണപതാക നെഞ്ചോട് ചേർത്തു കൂത്തുന്നതിൽ അവസാനിക്കുന്നു നാമെന്ന പൗരന്റെ രാജ്യസ്നേഹം.

രാജ്യസ്നേഹം എന്ന വാക്കിന് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അടുത്തിടെ ലഭിച്ചത് ജെ.എൻ. യുവിൽ നടന്ന സംഘർഷങ്ങളിലൂടെയാണ്. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 2016 ഫെബ്രുവരിയിൽ ജെ.എൻ.യു. വിൽ അഫ്സൽ ഗുരു അനുസ്മരണം നടന്നതു മുതൽ. രാജ്യദ്രോഹത്തിനു തുക്കിലേറ്റി

യവരെ പോലും ആവിഷ്കാരസാത്യത്തിന്റെ പേരിൽ വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്ന ഒരു കൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികൾ രാജ്യത്തിനെതിരെയും രാജ്യത്തെ പരമോന്നത നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെയും മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കി. രാജ്യസ്നേഹം എന്ന വാക്കിനെതന്നെ പല തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ച് അതിനെകീറിമുറിച്ചു. വാർത്തകളെ ആഘോഷങ്ങൾ എന്നപോലെ കൊട്ടിഘോഷിക്കുവാൻ മാധ്യമങ്ങൾകൂടിയെത്തിയപ്പോൾ മഞ്ഞും മനസ്സും മാർച്ചിനെ സിയാച്ചിനിലെ തണുപ്പിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ലാൻസ് നാലക് സുധീഷിന്റെ മരണവാർത്ത 12 താളുകളുള്ള പുതത്തിൽ ഒരു കോളം വാർത്തയായി പരിണമിച്ച് കടന്നുപോയി. താനിതുവരെ കാണാത്ത നാലുമാസം പ്രായമുള്ള മകൾ മീനാക്ഷിയുടെ അരികിലേക്ക് തണുത്തുറങ്ങാൻ തുണിക്കെട്ടിയ മുപമായി എത്തിച്ചേർന്നതും അതു കണ്ടു

നിൽക്കാനാവാത്ത ബന്ധുകളുടെ നിലവിളിയും അഭ്യസ്തവിദ്യരും സംസ്കാരസമ്പന്നരായ ഒരു ജനതയുടെ തിരക്കുകളിലെവിടെയോ കുരുങ്ങിപ്പോയി. എഡിഷനുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാധ്യമങ്ങളും മത്സരിച്ചപ്പോൾ വിലപ്പെട്ട ജീവനുകൾ അറ്റുവീഴുന്നത് നമ്മിൽ പലരും അറിയാതെ പോയി.

ജൂൺ 1 ചുതിയ അധ്യയനവർഷത്തിന്റെ തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ, മുംബൈയ്ക്കടുത്തുള്ള പൂൽഗാവിൽ സൈന്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആയുധപ്പുര കത്തിയത് ഒരു ഞെട്ടലോടെയാണ് നാമോരോരുത്തരും അറിഞ്ഞത്. 17 പേർ ദാരുണമായി കൊല്ലപ്പെട്ട വാർത്ത നാമോരോരുത്തരെയും ഞെട്ടിച്ചുവെങ്കിലും ആ ഞെട്ടൽ നിമിഷനേരത്തിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിയെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അധികാര കമ്പോളങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ചിഞ്ഞുനാറിയ രാഷ്ട്രീയ ചുരുക്കുകളിലൂടെ ഉറഞ്ഞുതുളളുന്ന രാഷ്ട്രീയ കോമരങ്ങൾ പോലും മരിച്ചാൻ ഹർത്താലും മൗനപ്രാർത്ഥനയും നടത്തുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, നാടിനും സ്വത്തിനും ജീവനും വരെ മരണത്തിന്റെ നിഴലുകൾ പിന്നിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടും മാറുവിരിച്ചു സാരക്ഷണം നൽകുന്ന സൈനികർ ജീവനറ്റു വിണപ്പോൾ ഒരുത്തുള്ളി കണ്ണുനീർ ഉദകമായി നൽകാൻ നാം എന്തുകൊണ്ടു മറന്നുപോയി. അവരുടെ ആശങ്കകൾക്ക് ശാന്തി ലഭിക്കാൻ ഒരു നിമിഷം മൗനം ആചരിക്കാൻ കൂടി നാം മറന്നുപോയി.

അങ്ങ് ദൂരെ ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തികളിൽ കൈയുയർത്തിയാൽ ആകാശം തൊടാവുന്ന ഉയരത്തിൽ, ശ്വസിക്കാൻ പൂർണ്ണമായി ഓക്സിജൻ കൂടെ ഇല്ലാത്തീടത്ത് മഞ്ഞിനോടും മരണത്തിനോടും മല്ലടിച്ച് ഇരുട്ടിനെപകലാക്കി മുന്നേറുന്ന ഇവർക്ക് മനസ്സിൽ ഒരുപക്ഷേ, ജനിച്ച് ഇതുവരെ കാണാത്ത കുഞ്ഞിന്റെ മുഖമായിരിക്കാം, രോഗാവസ്ഥയിൽ അടുത്തുനിന്ന് ശുശ്രൂഷിക്കാൻ പറ്റാത്ത മാതാപിതാക്കളുടെ മുഖമായിരിക്കാം. മകരമാസത്തിന്റെ തണുപ്പിൽ പുതപ്പിനുള്ളിൽ ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്ന നമുക്ക്

ഇതൊക്കെ ഓർക്കുവാൻ എവിടെയാണ് നേരം. ബൗദ്ധികോന്നതി ആർജ്ജിച്ചവർ എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന നാം 3 ജിയും 4 ജിയും ആഘോഷമാക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ അവർക്കായി നൽകുന്നതെന്താണ്? സംശയങ്ങളും ആശങ്കകളും തെറിവിളികളും. സോഷ്യൽ മീഡിയകളിലൂടെ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന പേരിൽ നാം പട്ടാളത്തെ തെറിവിളിക്കുന്നു. അവരുടെ കാര്യക്ഷമതയിൽ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അതിർത്തിയിൽ കാവലാളാവാൻ അവരുണ്ടെന്നുള്ള സമാധാനത്തിലാണ് നമ്മിൽ പലരും സ്വസ്ഥമായി ഉറങ്ങുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പലപ്പോഴും മറന്നുപോകുന്നു. രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ച ഒരുപാട് ധീരജവാൻമാർ നമുക്കുണ്ട്. ഇവരിലൂടെ നേട്ടം നമുക്കേവർക്കുമാണെങ്കിലും മരണാനന്തരം നഷ്ടം കൂടുംബങ്ങളിലേക്കു മാത്രമായി ചുരുങ്ങുന്നു. ശ്രീനഗറിലെ കുപ്പവർ ജില്ലയിൽ സുരക്ഷാസേനയും ഭീകരരുമായുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട കേണൽ സന്തോഷ് മഹാദിക്കിന്റെ ഭാര്യ സ്വാതിയും ഭർത്താവിന്റെ പിറകെ സൈന്യത്തിലേക്ക് ചേരുവാൻ മുന്നോട്ട് വന്നപ്പോൾ, മരണത്തിനുകൂടി അതിർവരമ്പുകൾ നിർവചിക്കാൻ പറ്റാത്തതായി മാറുന്നു സൈനികന്റെ ജീവിതം.

വിഷോക്രാറ്റിക്ക് അനന്തൻ എന്ന സങ്കര ഇനം

പേര് അനന്തൻ
ഞാനൊരു ഡോക്ടറാണ്
നീണ്ട കഴുത്തും, വലിയ ചെവികളുമുള്ള
സ്റ്റൈൽക്കോപ്പ് ജീവി.

ഞാൻ ഇന്നലെ വലിയ തിരക്കിലായിരുന്ന
ഒരു കോംപ്ലിക്കേറ്റഡ് കേസ്സുണ്ടായിരുന്നു
ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയപ്പോളാണറിഞ്ഞത്
അതൊരു പെൺകുഞ്ഞായിരുന്നു;
*ഗ്രാവിഡകസ് ടെസ്റ്റ് നടത്തി
ശരീരത്തിൽ മുറിവുകൾ വച്ചുകെട്ടി.

അവൾ 'നാളെ'
അവളൊരു വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്
വലിയ സ്വപ്നങ്ങളും ഒരുപാട്
ചോദ്യങ്ങളുമുള്ള, പുഴുപ്പല്ലി-
ഇടക്ക് മോണകാട്ടി ചിരിക്കും.

പക്ഷേ! ഞാനൊരു ഡോക്ടറാണ്
അവളെനിക്കൊരു രോഗിയാണ് -
ഞാനൊരു കർഷകനാണ്
അവളെനിക്കൊരു വിളയാണ്
കൊയ്യുംതോറും പൂഷ്പിക്കുന്ന ദീർഘകാല വിള
(ചില ഡോക്ടർമാർ വിദഗ്ദ്ധരായ കൊയ്ത്തുകാർ കൂടിയാണ്)

ഞാൻ അനന്തൻ
ഇന്നലെ അവളെ ഒന്നു കണ്ടു
ഉണ്ടപ്പല്ലം, ചീർത്തുവീങ്ങിയ കവിളുമായി
'നാളെ' - കിടക്കുന്നു.
ശരീരത്തിൽ നിന്നും, ശ്വാസം പുറത്തുകടക്കാൻ
വെമ്പുന്നതുപോലെ!

ഞാനുമവളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തു
മരുന്നുചീട്ടുകൾകൊണ്ട്, കൊത്തിപ്പറിച്ചു -
അവളിന്നൊരു 'മരുന്നു ജീവിയാണ്.'

അവൾ 'നാളെ'
എന്റെ മരുന്നുജീവി
ഞാൻ അനന്തൻ
ഞാൻ ഞാനൊരു ഡോക്ടറാണ്
ഞാനെന്റെ കോട്ടിലേക്ക് നോക്കി

✍️ അലൻ സി. ആന്റണി
Aagneya '13

(*ഗ്രാവിഡകസ് ടെസ്റ്റ് : Test used for confirmation of rape.)

നല്ല വെളുത്ത നിറം

കറ പുരണ്ടിട്ടില്ല

അതെ!

ഞാനൊരു വൈദികനാണ്

വെളുത്ത, കറപുരളാത്ത ലോഹയണിഞ്ഞവൻ.

“ഇതെന്റെ രക്തമാണ്

ഇതെന്റെ ശരീരമാണ് - ഇതു വാങ്ങി,

നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പിൻ “ഹിപ്പോക്രാറ്റിനെ

മനസ്സിൽ വിചാരിച്ച് ‘നാളെ’ക്ക് നേരെ നീട്ടി

അവൾ ഉറക്കെ അലറി പിന്നോക്കം

മറിഞ്ഞു, എന്റെ കൈ തട്ടിമാറ്റി

എനിക്കുനേരെ ആക്രോശിച്ചു “വൃത്തികെട്ട ജന്തു”

(മാ..... നിഷാദ!)

ഞാൻ, അനന്തൻ, ഡോക്ടർ, സ്റ്റേതസ്കോപ്പ് ജീവി,

മരുന്നു ജീവികളുടെ രക്തംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ

കാറിന്റെ മിററിൽ നോക്കി

അതെ, ഞാൻ ജന്തുവാണ്!

പുതിയ സങ്കരജനം - “ഹിപ്പോക്രാറ്റിക്ക് അനന്തൻ -

എന്ന സങ്കര ജനം!

പലതരം അപൂർവ സസ്യങ്ങൾ കാണുവാനും വാങ്ങുവാനും

Welcome to The World of Rare Plants

rayirath gardens

(Govt. Approved)

Pattikad, Thrissur, Kerala -680 652. Ph: 0487- 2282136. Cell - 9995509324.

E-mail: rayirathgarden@gmail.com, Web: www.rayirathgardens.com

Our Sister Concern:

rayirath heritage ayur resort

(Govt. Approved)

ഓസറേഷൻ ഇല്ലാത്ത മാരകരോഗങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.

Pattikad, Thrissur. Ph: 0487- 2282916. Cell - 9995509324, 8111911411

അപൂർവ്വ ഔഷധസസ്യങ്ങൾ, കറുത്ത ഇഞ്ചി, ചുവന്ന ഇഞ്ചി, ചുവന്ന കറ്റാർവാഴ, ജന്മനക്ഷത്ര വൃക്ഷങ്ങൾ, നവഗ്രഹ വൃക്ഷങ്ങൾ, രാശി വൃക്ഷങ്ങൾ, വിദേശ പഴ വർഗ്ഗങ്ങൾ, ബഡ് ജാതി, ടിഷ്യൂ കൾച്ചർ വാഴകൾ, അലങ്കാര ചെടികൾ, അഗ്രി: കൺസൽട്ടൻസി സർവ്വീസസ്.

info@rayirathheritage.com

www.rayirathheritage.com

ആ മൾട്ടി സ്പെഷ്യാലിറ്റി ഹോസ്പിറ്റലിലെ ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളോടു കൂടിയ മുറിയിൽ ഞാൻ നിശ്ചലനായി കിടന്നു. പക്ഷാഘാതം സംഭവിച്ച് ശരീരത്തിന്റെ ഇടതുഭാഗം തളർന്നുപോയി എന്ന സത്യം ഞാൻ അപ്പോഴേയ്ക്കും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. “അച്ഛനിനി വിശ്രമിച്ചോളൂ, ബിസ്സിനസ്സൊക്കെ ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തോളാം” എന്നു പറയുന്ന മകനും, “അച്ഛാ...ഞാൻ പോവുകയാണ് കുട്ടികളുടെ കാര്യങ്ങളൊന്നും തീരെ ശരിയാവുന്നില്ല, അച്ഛനൊന്നു വിളിച്ചാൽ മതി. ഞാൻ ഓടിയെത്തിക്കോളാം” എന്നുപറഞ്ഞു പോകുന്ന മകളും. തന്റെ സഹധർമ്മിണി മാത്രം ഇപ്പോൾ കൂടെയുണ്ട്. അവളും ഇനി നാളെ പോകുമോ എന്തോ? യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ആശുപത്രിയിൽ താമസിച്ച ദിവസങ്ങളിൽ ഞാനെന്റെ ഭൂതകാലം ചികയുകയായിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചാണ് എനിക്ക് പല വൈകിയ തിരിച്ചറിവുകളും ഉണ്ടായത്.

എന്തൊക്കെയോ വെട്ടിപ്പിടിക്കാനുള്ള നെട്ടോട്ടമായിരുന്നു എന്റെ ജീവിതം. പണത്തിനുവേണ്ടി നീതിയ്ക്കു നിരയ്ക്കാത്ത പല കൊള്ളരുതായ്മകളും ചെയ്തു. തനിയ്ക്കു കിട്ടാതിരുന്നതൊക്കെ തന്റെ മക്കൾ അനുഭവിച്ച് വളരണം എന്നുകരുതി. വസ്ത്രംകൊണ്ടും പല ഹാരം കൊണ്ടും, പൊന്നുകൊണ്ടും കളിപ്പാട്ടം കൊണ്ടും അവരെ മുടി. എന്നാൽ ഞാൻ മറന്നുപോയതൊന്നുണ്ട് ഒരു പിതാവിന്റെ

അമൃത പാർവ്വതി
Tauru 2014

മണ്ണിരയുടെ രക്തം

സ്നേഹവും വാത്സല്യവും. അവരെ മടിയിലിരുത്തി ലാളിക്കാനോ കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനോ ഒന്നും ഞാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയില്ല. ഓഫീസുകളിലേയ്ക്കും ബിസ്സിനസ്സ് മീറ്റിങ്ങുകളിലേക്കുമുള്ള ഓട്ടമായിരുന്നു എന്റെ ജീവിതം. പണം വാരിക്കൂട്ടുവാൻ മാത്രമല്ല. അത് മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും ഞാൻ മറന്നില്ല. നാടുമുഴുവൻ കൊട്ടിഘോഷിച്ചാണ് തന്റെ മകളുടെ കല്യാണം നടത്തിയത്. സർവ്വാരേണ വിദ്യുഷിതയായ തന്റെ മകളെ എല്ലാവരും അമ്പരപ്പോടെ നോക്കുന്നത് കണ്ട് ഞാൻ അഹങ്കരിച്ചു. ലോകത്തിലെ മികച്ച അച്ഛൻ ഞാനാണെന്ന് വിചാരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഓരോന്നൊക്കെ ചിന്തിച്ചു കിടക്കുമ്പോഴാണ് മകൻ കടന്നുവന്നത്.

“അച്ഛാ... ഡിസ്ചാർജായി... നമുക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാം. ഞാനൊരു ഹോം നഴ്സിനെ ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.”

കുറച്ചുനേരത്തെ മുകയ്ക്കുശേഷം എല്ലാം തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചപ്പോലെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ശേഷമുള്ള എന്റെ കാലം ഞാൻ പിറന്നമണ്ണിൽ ജീവിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നാലുചുവരുകൾക്കിടയിൽ കിടന്ന കിടപ്പിൽ കിടന്ന് എനിക്ക് ശ്വാസം മുട്ടുന്നു. അവിടെയാകുമ്പോൾ ശുദ്ധവായുവെങ്കിലും ലഭിക്കും. ഞാൻ ആരോ ഗ്യവാനായിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ ചുറ്റും എല്ലാവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ സുഹൃത്ത് വലയത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ അഹങ്കരിച്ചിരുന്നു. എന്നാലിപ്പോൾ ഞാൻ പല്ലുകൊഴിഞ്ഞ സിംഹമായില്ലേ... എല്ലാം മിഥ്യാധാരണകളായിരുന്നു. ഇനിയുള്ള ജീവിതമെങ്കിലും എനിക്ക് ഒരു പച്ചയായ മനുഷ്യനെപ്പോലെ കഴിയണം.”

എന്റെ വാഗ്ദാനം ജയിച്ചു. ഞാനിപ്പോൾ പിറന്നുവീണ

മണ്ണിലാണ്. മഴ ചെറുതായിട്ട് പൊടിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ഇറയ്ക്കിയിരുന്നു മഴ കാണുകയാണ്. അല്ല അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഞാനെന്റെ വലതുകാൽ മണ്ണിലുടോടിച്ച്. ലക്ഷങ്ങൾ വിലപിടിപ്പുള്ള വെണ്ണക്കല്ലിനേക്കാളും മികച്ച അനുഭൂതിയാണ് എനിക്ക് ലഭിച്ചത്. മണ്ണിന്റെ ഗന്ധത്തിന് സ്പെഷ്യൽ കൂപ്പുകളിൽ നിറച്ച പെർഫ്യൂമുകളേക്കാളും പരിമളമുണ്ട്. കാറ്റുകൊണ്ടുവന്ന മഴത്തുള്ളികൾ എന്റെമേൽ പതിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. എന്റെ പാപങ്ങൾ കഴുകിക്കളയുവാനുള്ള ഗംഗാജലമാകണമേ അതെന്ന് ഞാൻ മനസ്സുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആറടി മണ്ണിനുപോലും ഒസ്യത്തില്ലാത്തവനാണ് ഞാനെന്ന സത്യം എന്നെ കുത്തിനോ വിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. മുറ്റത്തു മുഴുവൻ കുരുപ്പ് പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മണ്ണിരയാണ് കുരുപ്പ് കുത്തുന്നത്. പണ്ട് ചുണ്ടയിടാൻ വേണ്ടി മണ്ണിരയെ പിടിക്കുന്നത് ഞാനോർത്തു. അന്ന് സൂചിയിൽ കുത്തിയെടുമ്പോൾ മണ്ണിരയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഒരിറ്റു രക്തം പൊടിയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. മണ്ണിരയ്ക്കു രക്തമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. പക്ഷേ മണ്ണിരയ്ക്കും രക്തമുണ്ടത്രേ. മണ്ണിരയുടെ രക്തവും ചുവപ്പാണ്. പക്ഷേ ആയുസ്സിൽ മണ്ണിരയ്ക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ തുള്ളി രക്തമേ ഉണ്ടാകൂ. എങ്കിലും, വിത്തുമുളയ്ക്കാൻ, മണ്ണു പാകപ്പെടുത്താൻ അത് മണ്ണിൽ നിശബ്ദമായി അധ്വാനിക്കുന്നു.

എനിക്ക് ആറടി പൊക്കമുണ്ട്. എന്റെ ശരീരത്തിൽ പതിനായിരക്കണക്കിൽ ചോരത്തുള്ളികളുണ്ടാവും. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ മോഹം നാലഞ്ചു തുള്ളി മണ്ണിരച്ചോര. എന്റെയുള്ളിൽ, എന്റെ കട്ടിയുള്ള രക്തയമനികളിൽ സംക്രമിപ്പിക്കണമെന്നാണ്.

ഡോ. സി. ജോർജ്ജ് തോമസ്
Professor, Dept. of Agronomy

എന്തുകൊണ്ട് പയർവിളകൾ?

മനുഷ്യശരീരത്തിനാവശ്യമായ മാംസ്യത്തിന്റെ പ്രധാനസ്രോതസ്സ് ആണ് പയർവിളകൾ. ആഹാര യോഗ്യമായ പയർമണികളിൽ ഏകദേശം 20 - 25 ശതമാനം പ്രോട്ടീൻ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. യൂണിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാൽ മൃഗങ്ങളുടെ മാംസം, മത്സ്യം എന്നിവയെ അപേക്ഷിച്ച് പയർ മാംസ്യത്തിന്റെ വില വളരെ കുറവാണ്. അതിനാൽ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ആഹാരക്രമത്തിൽ പയർവിളകൾക്ക് അതീവ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിൽ മാത്രമല്ല, പരിസ്ഥിതിപരമായും പയർവിളകൾക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ, പരിസ്ഥിതി, കാലാവസ്ഥാമാറ്റം, ആരോഗ്യസംരക്ഷണം, ജൈവവൈവിധ്യം എന്നിങ്ങനെ പല രേഖകളിലാണ് പയർവിളകളുടെ പ്രസക്തി.

പരിസ്ഥിതിപ്രാധാന്യവും ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയും

പരിസ്ഥിതിപരമായി വളരെയധികം സംഭാവനകൾ പയർകൃഷി നൽകുന്നുണ്ട്. മൃഗമാംസവുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ പയർമാംസ്യത്തിന്റെ കാർബൺപാദമുദ്ര ((carbon footprint) വളരെ താഴെയാണെന്നു കാണാം. ഒരു കിലോഗ്രാം പയർ 0.5 കിലോഗ്രാം കാർബൺ തുല്യത (carbon equivalency) കാണിക്കുമ്പോൾ ഒരു കിലോഗ്രാം മൃഗമാംസ്യം 9.5 കിലോഗ്രാം കാർബൺ തുല്യത കാണിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ജലപാദമുദ്രയും (water footprint) പയർ മാംസ്യത്തിന് കുറവാണ്. ഒരു കിലോഗ്രാം ഉണക്കപയറിന്റെ കല്പിതജലം (virtual water/rom) ഏകദേശം 1750 ലിറ്റർ ആണെങ്കിൽ ഒരു കിലോഗ്രാം പോത്തിറച്ചിയുടേത് 13,500 ലിറ്റർ ആണ്. അന്തരീക്ഷ നൈട്രജൻ സംഭരിക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ ജൈവാംശം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പുതപ്പുപോലെ മണ്ണിനെമുടി മണ്ണും ജലാംശവും സംരക്ഷിക്കുന്നു തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ പ്രയോജനങ്ങൾ വേറെയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ട്.

ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ (food security) പോഷകസുരക്ഷ (nutritional security) എന്നീ പദങ്ങൾ അടുത്ത കാലത്ത് പ്രചാരത്തിൽ വന്നവയാണ്. ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയോടൊപ്പം നിലകൊള്ളുന്നതാണ് പോഷകസുരക്ഷയും. ധാന്യപ്രധാനമായ ഭക്ഷണക്രമത്തിൽ ശരീരത്തിനാവശ്യമായ പ്രോട്ടീൻ, വിറ്റാ

മിനുകൾ, ലവണങ്ങൾ എന്നിവകൂടി ഉൾപ്പെടുമ്പോഴാണ് പോഷകസുരക്ഷ ഉറപ്പുവരുത്തി എന്നു പറയാൻ കഴിയുന്ന സമ്പന്ന സമൂഹത്തിന് ഇത് പാൽ. ഇറച്ചി, മത്സ്യം, മുട്ട എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തി എളുപ്പത്തിൽ പരിഹരിക്കാവുന്ന കഴിയും. വാങ്ങൽശേഷി കുറഞ്ഞ 'സാധാരണക്കാർക്ക്' ഇത് കഴിപ്രസാധ്യമല്ലേ? ഇവയുടെ വില കൂടുകയും ലഭ്യത കുറഞ്ഞുവരികയുമാണ്. ജനങ്ങൾ ഇവ കൂടുതലായി കഴിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പാരിസ്ഥിതിക ആഘാതവും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. പോഷകസമ്പന്നമായ വിവിധതരം പയർവിളകൾ ആഹാരത്തിലുൾപ്പെടുത്തി പോഷകസുരക്ഷയുടെ പ്രശ്നം വിദഗ്ധമായി പരിഹരിക്കാം. ഗോതമ്പിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രോട്ടീന്റെ ഏകദേശം ഇരട്ടിയും അതിയുടെ ഏകദേശം മൂന്നിരട്ടി പ്രോട്ടീനും പയർവർഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

നമുക്ക് അറിയാവുന്നതുപോലെ മാംസ്യം അഥവാ പ്രോട്ടീൻ ശരീരവളർച്ചയ്ക്ക് അത്യാവശ്യം വേണ്ട പോഷകഘടകമാണ്. കൂട്ടികളുടെ ശരീരവളർച്ചയ്ക്കും ബുദ്ധി വികാസത്തിനും ഇവ കൂടിയേ തീരൂ. പ്രോട്ടീൻ ഊർജം പ്രദാനം ചെയ്യാനും കഴിയും. ഒരു ഗ്രാം പ്രോട്ടീൻ ഏകദേശം 3.4 കിലോ കലോറി ഊർജം നൽകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന് ഓരോ കിലോഗ്രാം ശരീരഭാരത്തിനും ദിവസേന ചുരുങ്ങിയത് 10 ഗ്രാം പ്രോട്ടീൻ ആവശ്യമുണ്ട്. വിവിധതരത്തിലുള്ള

അമിനോ അമ്ലങ്ങൾ ചേർന്നാണ് പ്രോട്ടീൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം നമുക്കറിയാം. അമിനോ അമ്ലങ്ങളിൽ ചിലതിനെപ്പോലും അത്യാവശ്യ അമിനോ അമ്ലങ്ങൾ (essential amino acids) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇത്തരം ഒമ്പതെണ്ണമുണ്ട്. ഈ ഒമ്പതു അമിനോ അമ്ലങ്ങളും അടങ്ങിയ പ്രോട്ടീൻ സ്രോതസ്സുകളെ സമ്പൂർണ്ണ പ്രോട്ടീൻ (complete protein) എന്നു വിളിക്കുന്നു. പാൽ, മുട്ട, മത്സ്യം, ഇറച്ചി എന്നിവ സമ്പൂർണ്ണ പ്രോട്ടീൻ ആയി കണക്കാക്കുന്നു.

പയർവർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രോട്ടീൻ റിച്ച് നല്ലൊരു സ്രോതസ്സ് ആണെങ്കിലും ചില അത്യാവശ്യ അമിനോ അമ്ലങ്ങളുടെ അഭാവമുള്ളതുകൊണ്ട് സമ്പൂർണ്ണ പ്രോട്ടീൻ എന്നു പറയാൻ കഴിയില്ല (പക്ഷേ, സോയാബീൻ സമ്പൂർണ്ണ പ്രോട്ടീൻ സ്രോതസ്സ് ആണ്). മിക്കവാറും പയറുകളിൽ ലൈസിൻ, ത്രിയോണിൻ എന്നിവ ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ, സൾഫർ അടങ്ങിയ അമിനോ അമ്ലങ്ങളായ സിസ്റ്റീൻ, മെഥിയോണിൻ എന്നിവ പയറിൽ കുറവാണ്. എന്നാൽ ധാന്യങ്ങളിൽ സൾഫർ അടങ്ങിയ അമിനോ അമ്ലങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ലൈസിൻ, ത്രിയോണിൻ പോലുള്ളവ പക്ഷേ, കുറവുമാണ്. ഇക്കാരണം കൊണ്ടാണ് ധാന്യങ്ങളും പയറും ചേർന്ന് ആഹാരം പോഷകസമൃദ്ധം എന്നു പറയുന്നത്. ഗോതമ്പും പയറും, അരിയും പയറും എന്നീ ചേരുവകൾ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആരോഗ്യകരമായ ഭക്ഷണക്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്നു.

ഇരുമ്പ്, മഗ്നീഷ്യം, പൊട്ടാസ്യം, ഫോസ്ഫറസ്, സിങ്ക് തുടങ്ങി ധാരാളം ധാതുക്കളും തയാമിൻ, റൈബോഫ്ലേവിൻ, നിയോസിൻ, B6, ഫോളേറ്റ് തുടങ്ങി ധാരാളം വിറ്റാമിനുകളും പയറിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇരുമ്പ്, സിങ്ക് എന്നിവ ഉള്ളത് സ്ത്രീകൾക്കും, കൂട്ടികൾക്കും സാധാരണ കാണപ്പെടുന്ന വിളർച്ച ഒഴിവാക്കാൻ സഹായിക്കും. പയറില്ലാത്ത ചില ജൈവസക്രിയഘടകങ്ങൾ കാൻസർ, പ്രമേഹം,

ഹൃദയസംബന്ധിയായ അസുഖങ്ങൾ, അമിതവണ്ണം എന്നിവയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ ഇടപെടുന്നു എന്നു ചില പഠനറിപ്പോർട്ടുകൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഉണക്കപ്പയറുകളിൽ കൊഴുപ്പിന്റെ അളവ് കുറവാണ്. കൊളസ്ട്രോൾ ഇല്ലെന്ന് തന്നെ പറയാം. മൃഗമാംസവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതു വലിയൊരു മേന്മതന്നെയാണ്.

പോഷകങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതെ ദീർഘനാൾ സൂക്ഷിച്ചു വയക്കാമെന്നത് ഉണക്കപ്പയറുകളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഗുണമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ധാന്യം (cereals) സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നതുപോലെ പയർമണികളും (pulses) സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാം. മറ്റൊരു കാര്യം ഗോതമ്പിനും, നെല്പിന്നുമൊക്കെ വേണ്ടത്ര ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഭൂമിയോ, മറ്റു ശുശ്രൂഷകളോ പയറുകൾക്ക് വേണ്ട എന്നതാണ്. തുവരയും മുതിരയും പോലുള്ള പയർവിളകൾ വളക്കൂറു കുറഞ്ഞ മണ്ണിലും കൃഷിചെയ്യാനാവും. വെള്ളവും കുറച്ചുമാത്രം. പയർവിളകളും, ജൈവവൈവിധ്യവും

വളരെയധികം അംഗങ്ങളുള്ള 'ഫാബേസിയേ' എന്ന സസ്യകുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പയർവർഗങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം അതിശയകരമാണ്. മൈമോസോയിഡേ, സിസാൽപ്പീനിയോയിഡേ, ഫാബോയിഡേ എന്നീ ഞ്ഞെമുന്ന് ഉപകുടുംബങ്ങൾ ഫാബേസിയേയിൽ ഉണ്ട്. ആഹാരത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന പയറുകൾ ഫാബോയിഡേ എന്ന ഉപകുടുംബത്തിലാണുള്ളത്. ഏകദേശം 480 ജനുസ്സുകളിലായി 12,000 സ്പീഷിസുകളുള്ള ഈ ഉപകുടുംബത്തിൽ ആഹാരമായും, എണ്ണക്കുരുവായും, കന്നുകാലികൾക്കുള്ള തീറ്റവിളയായും, ആവരണവിളയായും, പച്ചിലവളമായും ധാരാളം പയർവിളകൾ കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഏകദേശം 50 സ്പീഷിസുകൾ ആഹാരത്തിനുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഓരോ ദേശത്തിനും കാലത്തിനും യോജിച്ച ആയിരക്കണക്കിന് ഇനങ്ങളുണ്ട്. ഇവയുടെ കൃഷി ചെയ്യുക കർഷകർക്ക് പലതരത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. ബഹുവിളകൃഷി, വിളപരിവർത്തനം എന്നീ രീതികളിലാണ് പയർ മിക്കവാറും കൃഷിചെയ്യുക എന്നതും ജൈവവൈവിധ്യം നിലനിർത്തുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നു.

പയർചെടികളിലെ നൈട്രജൻ യൗഗീകരണ പ്രക്രിയ കോടിക്കണക്കിന് സൂക്ഷ്മജീവികൾ മണ്ണിലുണ്ടാവാൻ ഇടവരുത്തുന്നു. ഇതുവഴി മണ്ണിന്റെ ഘടനയും, മൂലകവിനിയോഗശേഷിയും, ജലസംഗ്രഹണ ശേഷിയുമൊക്കെ വർദ്ധിക്കുന്നു. മണ്ണിലെ ജൈവവൈവിധ്യം മണ്ണിലുണ്ടാകുന്ന സാധാരണ ജൈവ-രാസമാറ്റങ്ങളെ ചെറുത്തുനില്ക്കും. സസ്യങ്ങൾക്ക് രോഗങ്ങളുണ്ടാവാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും കുറവായിരിക്കും. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ മണ്ണിന്റെ ആരോഗ്യം (soil health) മെച്ചപ്പെടുന്നു. മണ്ണിന്റെ ആരോഗ്യവും ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുമായി അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണുള്ളതെന്ന കാര്യം ഓർക്കുക.

പയർവിളകളും കാലാവസ്ഥാമാറ്റവും

ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽ 190 ദശലക്ഷം ഹെക്ടറിൽ കൃഷിയുള്ള പയറുകൾ (എണ്ണക്കുരുവായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പയറുകളും ഫോഡർവിളകളും ഉൾപ്പെടെ) 5-7 ദശലക്ഷം ടൺ നൈട്രജനാണ് ഓരോ വർഷവും മണ്ണിലെത്തിക്കുന്നത്. യൂറിയയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാൽ 11-15 ദശലക്ഷം ടൺ! പയറുകൾക്ക് ഇങ്ങനെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് നൈട്രജൻ കണ്ടെത്താനാവുമെന്നതിനാൽ പുറത്തുനിന്നുള്ള വളം കുറച്ചുമതി. പയർവിളകളുടെ വേരുകളിലെ താമസക്കാരായ റൈസോബിയം, ബ്രാഡിരൈസോബിയം എന്നീ ബാക്ടീരിയകളാണ് അന്തരീക്ഷ നൈട്രജനെയൗഗീകരിച്ച് മണ്ണിലെത്തിക്കുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കു പറയുന്ന പേരാണ് നൈട്രജൻ യൗഗീകരണം (nitrogen fixation). ഈ ഒരു കാര്യംകൊണ്ടുതന്നെ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ടൺ യൂറിയയുടെ നേട്ടമാണ് ഓരോ വർഷവും ഉണ്ടാകുന്നത്. ചിലയിനം പയറുകൾക്ക് മണ്ണിൽ ഉറച്ചുപോയ ഫോസ്ഫറസിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. അങ്ങനെ കൂറെയധികം ഫോസ്ഫേറ്റ് വളങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും കുറയ്ക്കാനാവുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും നൈട്രജൻ, ഫോസ്ഫേറ്റ് വളങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ പോയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഊർജനഷ്ടവും ഹരിതഗൃഹവാതകങ്ങളുടെ ഉത്സർജനവും സങ്കല്പിച്ചുനോക്കൂ! ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട ധർമ്മം കണക്കിലെടുത്താൽ പയർവിളകൾക്ക് കാലാവസ്ഥാമാറ്റത്തിൽ പങ്കില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് കുറയ്ക്കാനുള്ള ഉദ്യമത്തിലുമാണെന്ന് മനസ്സിലാകും. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാലാണ് പയറിന്റെ കാർബൺ പാദമൂല്യം വളരെ താഴെനില്ക്കുന്നത്. ഒരു കിലോഗ്രാം മാംസം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ കന്നുകാലികൾക്ക് 20 കിലോഗ്രാം ധാന്യമെങ്കിലും അക

ത്താക്കേണ്ടിവരുമെന്നാണ് ഏകദേശ കണക്ക്. മാംസം ഉണ്ടാക്കാൻ മാത്രമല്ല, കാർബൺ ഡൈഓക്സൈഡും ഉയർന്നുതന്നെ നില്ക്കും.

പയർവർഗങ്ങൾ പൊതുവെ ബഹുവിളകൃഷിയിലും വിളപരിവർത്തനത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് കൃഷിചെയ്യേണ്ടതല്ല. ഇതുവഴി മണ്ണോലിപ്പും മണ്ണിലെ ഫലപ്രദതയും വർദ്ധിക്കും. ഇത്തരമൊരു കൃഷി മണ്ണിൽ വളരെയധികം കാർബൺ പാദമൂല്യം (carbon sequestration) വഴിടെക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭക്ഷ്യോല്പാദനം, ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ, കാലാവസ്ഥാമാറ്റം എന്നിവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. പാലുപെട്ടു നിൽക്കുന്ന അധികമുള്ള രാജ്യങ്ങളെയാണ് കാലാവസ്ഥാമാറ്റം കൂടുതലായി ബാധിക്കുക എന്നു പഠനങ്ങൾ പറയുന്നു. കാലാവസ്ഥാമാറ്റത്തിനു കാരണമായ ഘടകങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചല്ലേ കിൽ ഭക്ഷ്യോല്പാദനം കുത്തനെ കുറയും. സാധാരണ കാരണമെന്തെന്ന് ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയാണ് അപകടത്തിലാവുക. കാലാവസ്ഥാമാറ്റത്തോട് നന്നായി പ്രതികരിക്കുന്ന പയർവർഗങ്ങളുടെ കൃഷി തീർച്ചയായും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

പയറിന്റെ ചില പേരുദോഷങ്ങൾ

പയർവിളകളെക്കുറിച്ച് കുറെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും പയറിന് ചീത്തപ്പേരുമുണ്ട്. "പാവപ്പെട്ടവയുടെ പ്രോട്ടീൻ" എന്ന പ്രയോഗമാവാം ചീത്തപ്പേരു ചിലയിടങ്ങളിൽ പിന്നിൽ! മാത്രമല്ല, വയർകമ്പനം, പാൽപ്പാർശ്വക്കേട്, പാചകം ചെയ്യാൻ കൂടുതൽ സമയം എന്നീ രോഗങ്ങളും പയറിന്റെ മേൽ ആരോപിക്കാറുണ്ട്. ചെറിയ പ്രവൃത്തികളുടെ കീഴിൽ തന്നെ അവയെല്ലാം ശരിയായ പാചകരീതികളിലൂടെ മാറ്റിയെടുക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

ചിലയിനം പയറുകളിൽ 'ഒളിഗോസാക്ടൈൻ' എന്ന പേരിലുള്ള ദഹിക്കാൻ പ്രയാസമായ ഒളിഗോസാക്ടൈൻ ഹൈഡ്രേറ്റ്സ് ഉണ്ട്. ഇവ വയർകമ്പനം, കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് എന്ന 'ഗ്യാസ്' ഉണ്ടാക്കുന്ന അതുപോലെതന്നെ പോഷകവിരുദ്ധ വസ്തുക്കളായ ഫൈറ്റേറ്റ്, ടാനിൻ, ഫിനോൾ എന്നിവ ശരീരത്തിന്റെ ഗ്ലൂട്ടിൻ, സിങ്ക് തുടങ്ങിയ ധാതുക്കൾ ആഗിരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കഴിവിനെ ബാധിക്കും. ടാനിൻ പോലുള്ള ഇത്തരം വസ്തുക്കൾ പയറിന്റെ പുറത്തൊലിയിലാണുണ്ടാകുന്നതെങ്കിലും പരിപ്പാക്കുന്നതുവഴി ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാം.

മറ്റൊരു പ്രശ്നം ട്രിപ്സിൻ മുടക്കികളാൽ (trypsin inhibitors). ഇവ വെള്ളക്കടല, സോയാബീൻ എന്നിവയലുണ്ട്. ചെറുകുടലിൽ പ്രോട്ടീൻ ദഹിപ്പിക്കുന്ന ട്രിപ്സിൻ പെൻ പ്രവർത്തനത്തെ ഇവ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ വയർകമ്പനം പ്രോട്ടീൻ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല, വേറൊന്ന് കേൾക്കുന്നതല്ല. ഇവ പോഷകങ്ങൾ ആഗിരണം ചെയ്യുന്നതിന് തടയാം.

ഹോമോഗ്ലൂട്ടിൻ (hemagglutin) എന്ന ലെക്ടിൻ ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ 1-3 മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ഓക്കാനവും ഛർദ്ദിയുമുണ്ടാകും. രാജ് മാ, സോയാബീൻ എന്നിവയിൽ ഈ ഘടകം ഉണ്ട്. ഭാഗ്യവശാൽ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വെള്ളത്തിൽ കുതിർക്കൽ, പ്രഷർകുക്കറിൽ വേവിക്കൽ, പയർ മുളപ്പിക്കൽ എന്നിവവഴി ഒഴിവാക്കാം.

മറ്റൊന്ന് സാപ്പോണിനുകളാണ് (saponins). പയർവർഗങ്ങൾ കഴുകുമ്പോൾ സോപ്പുപോലെ പതയുന്നതിന്റെ കാരണം സാപ്പോണിനുകളാണ്. ധാതുലവണങ്ങളുടെ ശരിയായ ആഗിരണത്തെ സാപ്പോണിൻ തടയുന്നു.

സാധാരണഗതിയിൽ 8-12 മണിക്കൂർ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുതിർത്തുവെച്ച് വെള്ളം മാറ്റി പലപ്രാവശ്യം കഴുകി പ്രഷർകുക്കറിൽ നന്നായി വേവിച്ചെടുത്താൽ മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള ഒരുവിധം കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാം ഒഴിവാക്കാം. രാജ് മാ, സോയാബീൻ എന്നിവ ഒരുരാത്രിതന്നെ കുതിർത്തുവയ്ക്കണം. ഉണക്ക അമര, കേസരി എന്നിവയാണ് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട മറ്റുചില പയറുകൾ. ഇവ തിളപ്പിച്ച് വെള്ളം ഊറ്റിക്കളയേണ്ടതുണ്ട്. ചെറുകടല, തുവരപ്പരിപ്പ്, ഉഴുന്നുപരിപ്പ്, ചെറുപയർ, വൻപയർ, മുതിര, മസൂർ പരിപ്പ് എന്നിവ പ്രായേണ കുഴപ്പങ്ങൾ കുറഞ്ഞ പയർവർഗങ്ങളാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ മറ്റേതൊരു ആഹാര സാധനത്തിനുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങളേ പയറിനുമുള്ളൂ. അതുതന്നെ ശരിയായ പാചകവിധികളിലൂടെ എളുപ്പത്തിൽ പരിഹരിക്കാനുമാകും.

പയർ വിളകളുടെ യൂണിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിളവ് ഒരു പരിധിയിലപ്പുറം ഉയർത്താനാവില്ല എന്നത് ഒരു ന്യൂനതയായി പലരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. നെല്ലുപോലുള്ള ധാന്യങ്ങളുടെ വിളവ് ഹെക്ടറിന് 5000-6000 കി.ഗ്രാം സാധാരണയാവുമ്പോൾ പയറിന്റേത് 1500-2000 കി.ഗ്രാം മാത്രമാണ്. മുതിര പോലുള്ള ചില പയറിനങ്ങളുടെ വിളവ് 1000 കിലോഗ്രാമിലും താഴെയും. ധാന്യങ്ങളിൽ പ്രോട്ടീൻ അംശം കുറവും സ്റ്റാർച്ചിന്റെ കുറവുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെപ്രോട്ടീൻ കൂടുതലായി ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ധാരാളം ഊർജ്ജം ചെലവഴിക്കേണ്ടിവരുമെന്നതിനാലാണ് ആകെ വിളവ് കുറഞ്ഞുപോവുന്നത്. എന്നാൽ അതിനനുസരിച്ചുള്ള വില പയർവർഗങ്ങൾക്ക് ഇല്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

അന്താരാഷ്ട്ര പയർവർഷം

മനുഷ്യരാശിയുടെ ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യവും പരിസ്ഥിതിസൗഹൃദപരമായി സുസ്ഥിര കൃഷിയിലുള്ള സ്ഥാനവും പരിഗണിച്ചാണ് 2016 നെഐക്യ രാഷ്ട്രസഭയുടെ കീഴിലുള്ള ലോകഭക്ഷ്യ കാർഷികസംഘടന (FAO) പയർവർഗ്ഗങ്ങളുടെ അന്താരാഷ്ട്രവർഷമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് (International Year of Pulses). ഇവിടെ 'പൾസ്' (Pulse) എന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ആഹാര

യോഗ്യമായ പയർവിളകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഉണങ്ങിയ പയർമണികളെയാണ്. പച്ചക്കറിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നവയെയല്ല. പ്രധാനമായും ഭക്ഷ്യഎണ്ണയ്ക്കു വേണ്ടി കൃഷിചെയ്യുന്ന നിലക്കടല, സോയാബീൻ എന്നീ പയറുവർഗവിളകളെ പൾസ് ആയി കൂട്ടാറില്ല. 'സുസ്ഥിരമായ ഭാവിക്ക് പോഷകമേന്മയുള്ള വിത്തുകൾ (Nutritious seeds for a sustainable future) എന്നതാണ് അന്താരാഷ്ട്ര വർഷാചരണത്തിന്റെ മുദ്രവാക്യം.

ലോക ഭക്ഷ്യകാർഷിക സംഘടനപയർവിളകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നാം ഇതിനകം പർച്ചയെടുത്തുപോലെ അഞ്ചു സന്ദേശങ്ങളാണ് നല്കുന്നത്.

1. പോഷകപ്രാധാന്യം
2. ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയിലുള്ള പങ്ക്
3. ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനുള്ള പങ്ക്
4. ജൈവവൈവിധ്യ സംരക്ഷണം
5. കാലാവസ്ഥാ മാറ്റത്തിനെതിരെയുള്ള പ്രതികരണം

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പയറിന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് ബോധവൽകരണം നടത്തുന്നതോടൊപ്പം, വിളപരിക്രമത്തിൽ പയർവർഗവിളകൾ കൂടുതലായി ഉൾപ്പെടുത്തുക, ഗവേഷണപദ്ധതികൾ ഊർജ്ജിതമാക്കുക, സാസ്കരണം, വിപണനം എന്നിവ മെച്ചപ്പെടുത്തുക തുടങ്ങിയവയും വർഷാചരണത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ഓരോ കാർഷിക മേഖലയ്ക്കും അനുയോജ്യമായ വിത്തിനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അതു കർഷകർക്ക് ലഭ്യമാക്കുന്നതും പ്രധാനമാണ്. ആഗോളതലത്തിൽ പ്രതിവർഷ ആളോഹരി പയർ ലഭ്യത 1970 ൽ 7.6 കി.ഗ്രാം ആയിരുന്നത് 2006 ൽ 6.1 കി.ഗ്രാം ആയി കുറഞ്ഞുവെന്നത് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ഗൗരവമായി കാണുന്നു. എന്നാണ് "പയർവർഷം" പോലുള്ള പ്രചാരണ പരിപാടികളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഡോ. ജയശ്രീ ശങ്കർ. എസ്.
ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് സോയിൽ
ഡയറക്ട് ആന്റ് അഗ്രികൾച്ചറൽ കെമിസ്ട്രി

വെമ്പുതന്ത്രം...

'നീനക്കാരാവാനാണാഗ്രഹം?'

'എനിക്കൊരു പ്രസിഡന്റായാകണം'

അതൊരസാധാരണമായ ഉത്തരമായിരുന്നുല്ലോ! ടീച്ചർ ഇരു നൂക്കൊളൊൻ അനുകൂലിച്ചു.

പിന്നെ, എങ്ങനെ പ്രസിഡന്റായാകാം എന്നതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ഇന്ദ്രിയാഗാമിയും, മാർഗരറ്റ് താച്ചറും, സിരിമാലിനി ബബാദെ നായകിയും മൂത്തൻ എത്രയെത്ര പ്രസിഡന്റാണു ള്ളതു? മൃണാളിനി സാരാഭായിയും, മാധവികുമാരിയും, എസ് ജാന കിയും, ഹേമമോലിനിയും, ശ്രീവിദ്യയും..... ആരെപ്പോലുള്ള പ്രസിഡന്റായാണു നീനക്കുണ്ടവണ്ടു? എങ്ങനെയാണു പ്രസിഡന്റായാൻ മതിയോ?"

തൊന്നുപോൾ, പറ്റിത്തട്ടി മഞ്ഞപ്പുക്കളിൽ കിളിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രശലഭത്തെ കാണുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ചിറകുകളിൽ എത്ര വർണ്ണങ്ങൾ.... അവയുടെ ചലനങ്ങൾക്കു എന്തു ഭംഗി വർണ്ണശബളമായ വസ്ത്രങ്ങളെണ്ണിത് സദാ പ്രസന്നവതിയായി നൃത്തം ചെയ്യുന്ന സർവ്വംഗം സുന്ദരി!

ആരാണു പറ്റിത്തട്ടി മഞ്ഞപ്പുക്കളുടെ ശബ്ദത്തിൽ പാടുന്നതു വാക്കുകൾക്കൊന്നുമില്ലാത്ത ആ ഗാനം? ആ നാദമരംഗങ്ങളിൽ ഉയരുന്നപാടുന്നവൻ എന്തു സുഖം! ഏതോ മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന് ആ കിളി പാടുന്നു. സദാ പ്രസന്നവതിയായ ഒരു ശാലീസഗായിക!

കുടുംബം, മതം കിന്യാവു കണ്ടത്. ഞാൻ പറഞ്ഞതു വല്ലതും കേട്ടോ? ടീച്ചർ ചിരിക്കുകയാണ്.....

വർഷങ്ങൾ കടന്നു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തൊന്നു മൊരു ടീച്ചറാണല്ലോ ഇത്. ഒരു പ്രൊഫഷണൽ കോളേജിന്റെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക തെരുക്കുകളിൽ സന്തോഷമനോഭാവിക്കാ നും, പ്രതിമാസവേതനത്തിന്റെ തിളക്കത്തിൽ സംതൃപ്തി ആസ്വ ദിക്കാനും പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞ ടീച്ചർ. പഠന-പരീക്ഷണിതരമായ നിത്യജീവിതത്തിനുള്ളിൽ കിടന്നിരുന്നവരുടെയും വല്ലപ്പോഴുമൊരാൾമാ യായി വരുന്നു, വന്നുചേരുന്ന കലോത്സവങ്ങളിലെ മുകുന്ദിതീക്ഷക

എനിക്കു ചുറ്റും വർണ്ണചന്ദ്രികളെപ്പോലെ, കുടുംബം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന, നിങ്ങൾക്കൊരാവാനാണാഗ്രഹം?

പറ്റിത്തട്ടി മഞ്ഞപ്പുക്കളിൽ കിളിക്കുന്നതു ആ അനുകൂലിച്ചല്ലാത്ത കുടുംബം, നീ പറയൂ. നീനക്കാരാവാനാണാഗ്രഹം?

Reminiscence

When I was a bud
I could not realize my freedom
I was urging to bloom
To experience a new world.
I heard everyone talking
about me
They cared and nurtured me
Then the day came
Slowly I opened my eyes
Dew drops which kissed me
was so nice
only for a moment
Alas! I realized the world around
Now I do lament
To be born in the crowd
Atlast I realized my folly
Being a bud was so holy

 SILPA. V.
Aagneya' 13

ഇത് അവളുടെ മാത്രം കഥയല്ല, അവളെ നയിച്ച്,
പിന്നീട് അവൾ നയിച്ച ഹോർട്ടിയെന്ന കപ്പലിന്റെയും കഥയാണ് -
മറ്റാർക്കും അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്ത കഥ...

made in HORTA

1972-ൽ. കോളേജിലെ ആദ്യബാച്ചിൽ അഡ്മിഷൻ എടുത്തിട്ടുള്ളവർ 2013-2014-ൽ കോളേജിന്റെ അസോസിയേറ്റ് ഡീനായി. ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ച ഡോ. പി. കെ. വത്സലകുമാരി ടീച്ചറെക്കൂടി നോക്കൂ.

1972 ൽ മണ്ണുത്തി ആസ്ഥാനമായി കേരളകാർഷിക സർവ്വകലാശാലയിൽ നിലവിൽ വന്നു. ഒപ്പം പുതിയൊരു കോളേജും, College of Horticulture, തുറന്നു. നൂറു കോളേജ് ക്യാമ്പസിലൊരിടത്തായി അതിലെ അധ്യയനമന്ദിരം കൂടി 'Horticulture... പുതിയ കോഴ്സ്, പുതിയ ചുറ്റുപാടുകൾ, പുതിയ സാധ്യതകൾ' 'പ്രീഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞു, ഇനി 'MBBS' എന്ന മിടുക്കരുടെ പതിവായിട്ടില്ലാത്ത പേർ അന്നിവിടെ പ്രവേശനം നേടി. അക്കൂട്ടത്തിൽ 'ഹോർട്ടികൾച്ചറൽ സയൻസ്' ഉദ്യാനപരിപാലനം എന്ന ഡിപ്ലോമയിൽ അർത്ഥം മാത്രമല്ല പരിപാലന വിദ്യാർത്ഥിനിയുണ്ടായിരുന്നു. പത്രപരസ്യം കണ്ട്, നേരത്തെ 'പ്രീഡിഗ്രി' B.Sc. സുവോളജി കോഴ്സ് ഒഴിവാക്കി സ്കൂളധ്യാപകനായ അച്ഛനോടൊപ്പം മുതിർന്നവരുടെയും ഉപദേശപ്രകാരം പി.കെ. വത്സലകുമാരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിനി തന്റെ കലാലയ ജീവിതമാരംഭിച്ചു.

18 ആൺകുട്ടികളും രണ്ട് പെൺകുട്ടികളും അടങ്ങുന്ന ക്ലാസ്സായിരുന്നു ആദ്യബാച്ച്. മണ്ണിനെയും പ്രകൃതിയെയും ഞൊട്ടറിഞ്ഞ്, ഓരോ ആഴ്ചയും സെന്റ് സ്ഥലം വീതം കാളയെ വെച്ച് ഉഴുത്ത് അവിടെ ഞൊട്ടറിഞ്ഞ്, കലാലയം പച്ചക്കറികളും നട്ടുനന്നച്ച് അവരങ്ങനെ ഒപ്പം നടന്നു. 'പ്രീഡിഗ്രി Quiz' ഉം Trimester പരീക്ഷകളും ആരും വിളിക്കാതെ തന്നെ കലാലയം നടന്നു. കലാലയ രാഷ്ട്രീയമോ, കലാപ രാഷ്ട്രീയമോ ഇല്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥിനികളായവർ മികച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ച വെച്ചു. നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞ്, കലാലയം കേന്ദ്രത്തിൽ കടന്നുപോയി.

പ്രിയപ്പെട്ട കോളേജിനോട് വിട പറയുവാൻ വയ്യാതെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ഐ.എ.സി. വിദ്യാർത്ഥിനിയായി വത്സലകുമാരി ഹോർട്ടിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. അപ്പോഴേക്കും വെള്ളാനിക്കര സെൻട്രൽ ക്യാമ്പസിൽ 'പ്രീഡിഗ്രി' കോഴ്സ് പുതിയ കെട്ടിടമൊരുക്കിയിരുന്നു. M.Sc. പൂർത്തിയാക്കും മാത്രം അധ്യാപനം

യുടെ വേഷം അവരെ തേടി വന്നു. കോളേജിലെ അനിയന്മാരെയും അനിയത്തിമാരെയും പഠിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരവും അങ്ങനെ അവർക്ക് ലഭിച്ചു. ജോലിയിൽ നിന്നും അവധിയെടുത്തായിരുന്നു പിന്നീട് M.Sc. മുഴുവനാക്കിയത്. IARI യിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചെങ്കിലും Ph.D. ചെയ്യാൻ വത്സലകുമാരി സീച്ചർ ഹോർട്ടിയിലേക്ക് വീണ്ടും വിദ്യാർത്ഥിനിയായി മടങ്ങിയെത്തി. COH ൽ നിന്നും Ph.D. നേടുന്ന ആദ്യത്തെ വ്യക്തി അവരായിരുന്നു.

ഹോർട്ടിയോട് സ്വന്തം വീടിനോടുള്ള അടുപ്പമായിരുന്നു വത്സലകുമാരി സീച്ചർക്കെന്നും. തന്റെ 'കോളേജ് ജീവിതത്തിൽ പഠിച്ചതു മുഴുവനും പഠിപ്പിച്ചതിൽ ഭൂരിഭാഗവും സീച്ചർ ഇവിടെയായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേർന്ന് അവരുടെ വിഷമം തന്റേതായിക്കണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി സീച്ചറിവിടെ ജീവിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഒരുപാട് സൗകര്യങ്ങളും External Aided Projects-ഉം ഒക്കെ Pomology & Floriculture Department-ൽ കൊണ്ടുവന്നു. പിന്നീട് COH-ന്റെ Associate Dean ആയി സ്ഥാനമേറ്റെടുത്ത് ചെറിയ കാലയളവിൽ, ഫണ്ടുകളുടെ അഭാവത്തിലും തന്നാലാവുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമായി സീച്ചർ കാഴ്ചവെച്ചു. എങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഇനിയുമേറെ ബാക്കിയുണ്ടെന്നായിരുന്നു പടിയിറങ്ങിപ്പോവുമ്പോൾ സീച്ചർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. B.Sc. Horticulture കോഴ്സ് ഇവിടെ നിർത്തലാക്കിയത് ജീവിതത്തിലെ വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമായിട്ടാണ് വത്സലകുമാരി സീച്ചർ കാണുന്നത്. 80% Horticultural State ആയിട്ടുള്ള കേരളത്തിൽ B.Sc. Agriculture- നേക്കാൾ സാധ്യതകൾ B.Sc. Horticulture-ന് ആണെന്ന് സീച്ചർ പറയുന്നു. ഉപരിപഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും തൊഴിൽ സാധ്യതകൾക്കും എല്ലാം പുതിയ കോളേജുകൾ വരണമെന്നാണ് സീച്ചറുടെ അഭിപ്രായം. Foreign University linkage ഉള്ള Private Colleges ഒക്കെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പല മേഖലകളിലും മുതൽക്കൂട്ടാവുമെന്ന് സീച്ചർ കരുതുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടിയാവണം കോളേജ്.

അവരാണ് അവിടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവർ എന്ന പക്ഷക്കാരാണ് വത്സലകുമാരി സീച്ചർ. അവർ പരീക്ഷകളിൽ ഉന്നതവിജയം നേടുന്നതും കലാകായികരംഗങ്ങളിൽ മികവു തെളിയിക്കുന്നതും എല്ലാം സീച്ചറെ ഏറെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഒപ്പം പാഠ്യേതര രംഗങ്ങളിലേക്കാൾ പഠനത്തിനിത്തി മറ്റ് കുറവാനോ എന്ന് സന്ദേഹിക്കുന്നുമുണ്ട് ഹോർട്ടിയുടെ ഈ അമ്മ മനസ്സ്. മൂന്നരപതിറ്റാണ്ടിലധികം വരുന്ന അദ്ധ്യാപനജീവിതത്തിനിടയിൽ കണ്ടതന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തമ്മിൽ ഏറെയൊന്നും വ്യത്യാസം ഉള്ളതായി സീച്ചർ കരുതുന്നില്ല. ചുറ്റുപാടുകൾ മാറിയിരിക്കാം, പക്ഷേ കാലം അവരുടെ ശീലങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും നിഷ്കളങ്കതയുമൊക്കെ മാറാതെ കാത്തുവെച്ചു എന്നാണ് സീച്ചറുടെ നിലപാട്. പക്ഷേ പ്രായം ചെല്ലുന്നോടും തനിക്ക് കുട്ടികളോടുള്ള അടുപ്പം കുടിവരുന്നതായി സീച്ചർ പറയുന്നു. ഇളയ സഹോദരങ്ങളെ കൈപിടിച്ച് നടത്തിച്ച ചേച്ചിയായിരുന്നു അദ്ധ്യാപകജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലേക്കിൽ. ഇപ്പോളവർ മക്കളെ വാസലുത്തോടെ ചേർത്തു പിടിക്കുന്ന അമ്മയാണ്. കാലിടറുമ്പോൾ കൂടെ നില്ക്കുന്ന, തെറ്റു കാണുമ്പോൾ തിരുത്തുന്ന, അറിവുതേടി ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഹോർട്ടിയുടെ മാതൃഭാവം.

ഹോർട്ടിക്ക് ഒരു മാതൃഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് വത്സല സീച്ചറുടെ മുഖമാഴിയിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞ സിന്ധുവനിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് - നൂറുത്തള

- മാഗസിൻ കമ്മിറ്റി 15-16

പാർണ്ണമി ശ്രീകുമാർ
Aagneya 13

നന്ദി..

ഇതിനു മുമ്പും അവൾപൊട്ടുകൂത്തൊന്നുണ്ടായിരുന്നു
അവളെ 'മകളേ' എന്ന് അമ്മ
സ്നേഹത്തോടെ വിളിക്കുമായിരുന്നു.
കുട്ടുകാൾ അവളെ സ്നേഹിച്ചുവെങ്കിലും അന്യസമീകുമായിരുന്നു.
സ്വർണ്ണകമ്പവുമുള്ള ചമ്പലസാരി
അവൾക്ക് ഘനം ഇഷ്ടമായിരുന്നു
അവളാണത്രെ ദിവസവും വീട്ടിൽ
വിളക്ക് തെളിയിക്കാൻ.

അതെ,

ഇന്നവൾ ആ വിളക്കിനു മുന്നിൽ
പൊട്ടുതൊട്ട്. ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചമ്പല സാരിയുടുത്ത്
അമ്മയുടെ ഹൃദയം പൊട്ടിയുള്ള വിളിയിൽ ലയിച്ച്
കുട്ടുകാറെ കണ്ട് ശാന്തമായി ഉറങ്ങുകയാണ്.

നന്ദി.

അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ വിളക്ക് കത്തിച്ചതിനു
അവളെ ചന്ദനം മൗഢിച്ചതിനു. ചമ്പലപ്പട്ടിപ്പിച്ചതിനു
വീണ്ടും കൊത്തിപ്പറിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ
അവളെ ഒരിക്കൽമൊഴിഞ്ഞു കൊല്ലാതിന്.

DID POLITICS KILL ROHIT VEMULA?

'I am about to make the great adventure' - Clara Bandick.

S

uicide, The last resort of ultimate tranquility that men depend on, to resonate the cause of their helplessness to the outside deaf world. Suicide is born out of sheer desperateness. And surely, this young lad from Guntur who believed in making it to the stars just moments before his death, Rohit Vemula, had anything but serenity during the couple of eventful months that eventually led to him killing himself. This article do not dwell into the emotional lexicon of his death, but rather this ruffle out the events a bit analyse the dilemma surrounding the political situation that is cerpeted out in college campuses and how it affect the students.

The issues that culminated in the suicide of RV a PhD scholar from volt, occured after a controversy which reportedly withheld his fellowship after he was found 'raising slogans' under the banner of ASA (Ambedkar Students Association) and ASA had many political indifferences in many issues of national politics as well. But where it took a nasty turn was when the Union Minister of Labour (also the MP born Hyderabad) intervened in the contention and acted in concert with the ABVP student leader from the campus. In a chain of political persuasions that followed, Ministry of Human Resource Development and then the Vice Chancellor of University of Hyderabad were all tools to screw the leaders of ASA of volt. As a result, (volt) Rohit vemula along with few others were suspended, ousted from hostel, their fellowship with held, barred from the campus; there was total rustication.

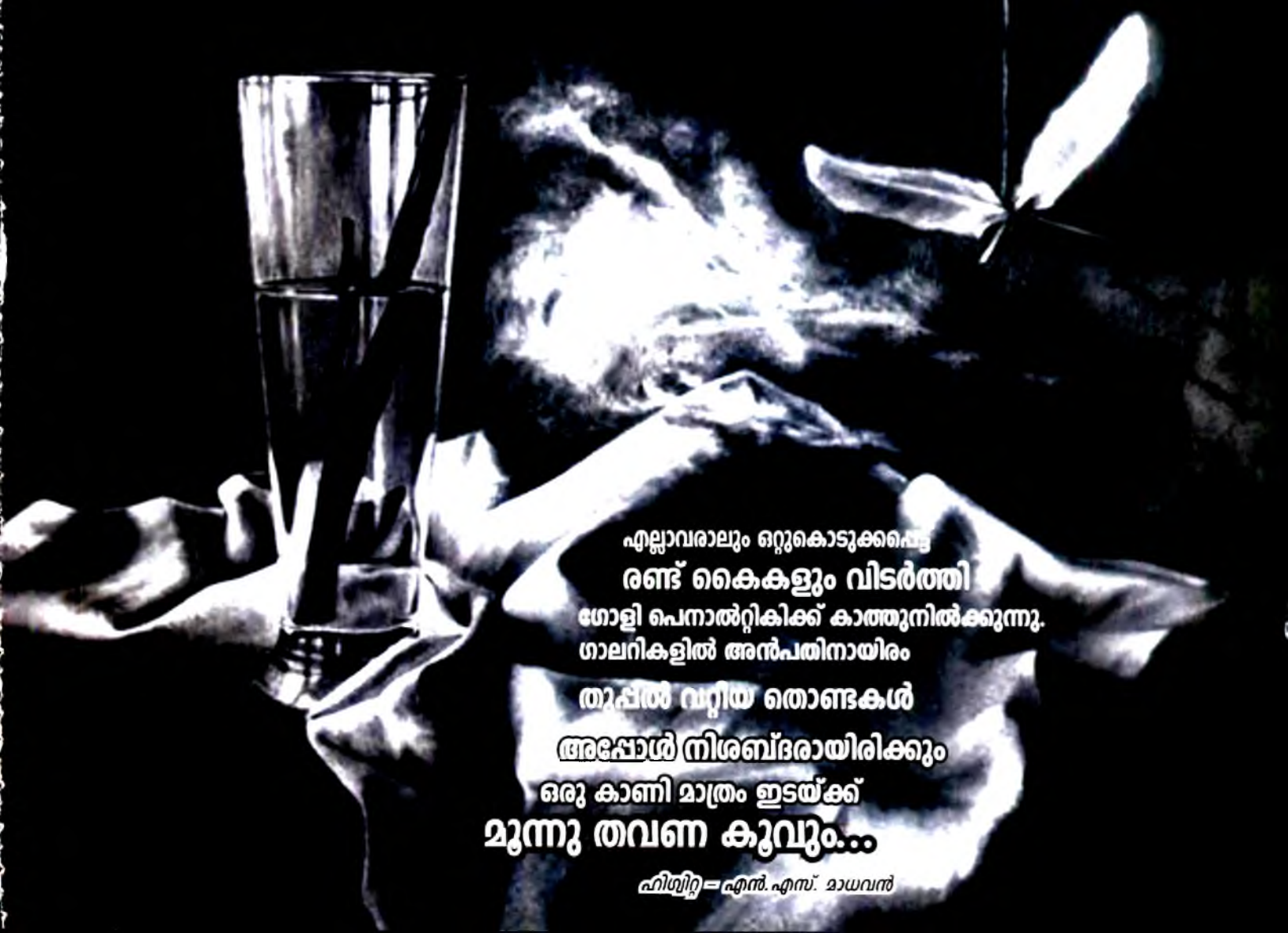
Yet, some questions remain unanswered. First, on what right did the MP from Hyderabad intervene in matters of a political sniffle between two political outlifts of campus. Do MP from Delhi has the right to interfere in matters of IIT Delhi? Secondly, on what ground did ABVP referred this issue quite dubiously to an extraneous political agent in the form of MP cum Union Minister from their constituency affiliated to a party which they openly relate ? It seems like they were extracting their pound of flesh as if they were saying. Since our Netas are in power, we will silence your dissent and will ground you and screw you".

A mind that is locked in the girdles of grief is in a state of confusion. Rohit Vemula was disallowed to make his stand, his voice subdued. Politics murdered Rohit Vemula. HE made it to the stars just as he wished. What he couldn't achieve by his life, he made it through his death. The epitaph of his death was clear . Let us not allow ugly politics free of illicit persuasions. Let politics be the conduit for a change - a manifestation of true patriotism, a realization and accomodation of diversity, an ombudsman of our rights and the welfare of student community.

Hubaib Hassan C.A.
Taurus '14

ലക്ഷ്യം/രഹസ്യം

എല്ലാവരാരും ഒന്നുകൊടുക്കപ്പെട്ട
രണ്ട് കൈകളും വിടർത്തി
ശോളി പെനാൽറ്റിക്കിക്ക് കാത്തുനിൽക്കുന്നു.
ഗാലനികളിൽ അൻപതിനായിരം
തുപ്പൽ വഴിയ തൊണ്ടകൾ
അപ്പോൾ നിശബ്ദരായിരിക്കും
ഒരു കാണി മാത്രം ഇടയ്ക്ക്
മൂന്നു തവണ കുറുപ്പും...

ഹിന്ദിറ്റ = എൻ. എസ്. മാധവൻ

•දිගුකාලීන යෙදවුම

දැනට දිගුකාලීන යෙදවුමක් ලෙස සලකා බැලීම
•මෙහි දැනට දිගුකාලීන යෙදවුමක් ලෙස සලකා බැලීම

•ගෘහස්ථ සහ සමාජය - ආර්ථික

ගෘහස්ථ සහ සමාජයේ ස්ථාවරත්වය සහතික කිරීම
මෙහිදී සමාජයේ ස්ථාවරත්වය සහතික කිරීම

•ගෘහස්ථ සහ සමාජයේ ස්ථාවරත්වය සහතික කිරීම
•ගෘහස්ථ සහ සමාජයේ ස්ථාවරත්වය සහතික කිරීම
•ගෘහස්ථ සහ සමාජයේ ස්ථාවරත්වය සහතික කිරීම

 Arjun P.K.
Gagnants '15

I am a child with little know-how about the world
My dream was to ride my pretty motorcycle
To the far end of the world, to a place full of warm
My mother often said, I am a naughty boy
She was full of love, my mother and
her smile would make any heart melt

But I am not a naughty boy, that is what my father says
He would buy me presents some time or other

How much I loved him. I miss my dad.

No I have no father or mother to wipe away my tears
That's why I won't cry
But I still keep my head high
And look straight into their eyes
They bombed our beautiful home and destroyed my pretty cycle
Now it lay shattered behind the courtyard
Impaired and unable to go to the end of world, full of colitas

They think they are brave, those war mongers
Is it bravery to have gun in your hands,
and fire at my mother and father
They laid deed, buried in blood when I cam home
My father was holding my mother to protect her
And they both died the way they lived
Full of affection, compassion and love.
My heart knows nothing of the complexities of the world
The politics, diplomacy, everything seems to me a bridge too far
But what I leave close to my heart is my love and my dreams.

My heart knows my sympathy and empathy
My heart knows only caring and sharing
My heart is simple and humble
My heart knows only my dreams and my hopes
But everything was destroyed by those belligerents
Their uniforms were dull and smelled dirt
They were ugly and draw black marks on their face
My heart knows they are evil
And only evil destroys love.

But, now my heart knows agony and pain
Grief absorbs me when I think of my parents
How they used to pat on my shoulders and
run their hands over my head

My school blackboard was shrapneled into holes
No, there is bell ringing, no hullabaloo no friends
Life seems so dull with no toys and no bicycle
And I see is multitudes of erected tents and people so weak and tired
The air of helplessness is what we breathe
Hunger and poverty has become our food

Now I wait tired for food packets from sky
Who are those thorning them to us,
Perhaps, they could help us out from this misery
But my heart knows,
Nobody will come, nobody wants to
Who are those people shooting cameras at us?
They think they are doing something great
But my heart knows they won't help us
They just want to click our unhappy faces.

Now I pray to God for a change
God knows my heart and soon it will be all over
Each night when I sleep, I dream of better tomorrow
Tomorrow we will all be free.
My heart knows it.

നിധിൻ ഓജ്
Taurus '14

വിദ്യാഭ്യാസവും വാണിജ്യവൽക്കരണവും ഇന്ത്യയിൽ

ഏതൊരു രാജ്യത്തിന്റെയും സമ്പത്ത് എന്നത് വിദ്യാഭ്യാസവുമായ പൗരന്മാരാണ്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രൗഢിയും വികസനവും വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള മുഖ്യബോധമുള്ള ജനങ്ങൾ എന്നും രാജ്യത്തെ ഉയർച്ചയിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസം മുതൽ തുടങ്ങി അനേകം പരിണാമങ്ങൾ സംഭവിച്ച് ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ യൗവനത്തിൽ എത്തിനിൽക്കുകയാണ്. പ്രശംസനീയമായ അനേകം നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയ്ക്ക് ഇന്നിനാൾ വരെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിലവിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസമേഖല ഒരു വൻ പ്രശ്നം നേരിടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കായി മാറുന്നു എന്നതാണ് ഇത്. ഇന്ന് നടന്നുവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസക്കച്ചവടം ഒരിക്കലും ന്യായീകരിക്കാനാവാത്തതും അത്യന്തം സങ്കടാജനകവുമാണ്.

ഒരു നാലു വയസ്സുകാരൻ കുട്ടിയെ ആദ്യമായി നഴ്സറി സ്കൂളിൽ ചേർക്കാനുള്ള അഡ്മിഷന്റെ കാര്യങ്ങൾ സ്കൂൾ തുറക്കുന്നതിനും 3 മാസം മുമ്പേ തുടങ്ങുന്നു. പ്രവേശനത്തിനായി എഴുത്തുപരീക്ഷയും, കുട്ടികളുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും ഇന്റർവ്യൂവുമെല്ലാം നിർബന്ധമാണ്. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു നല്ല സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവുമായ മാതാപിതാക്കളുടെ കുട്ടികളെ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ വിദ്യാഭ്യാസവുമല്ലെങ്കിൽ കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ പഠിക്കേണ്ട എന്ന നിലപാടിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു സ്കൂൾ അധികൃതർ. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കുട്ടിയുടെ പഠിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യലാണ്. മാത്രമല്ല പല നഴ്സറി സ്കൂളുകളിലേയും വാർഷിക ഫീസ് തന്നെ ലക്ഷങ്ങളാണ്. യാതൊരു മടിയുമില്ലാതെ ഈ തുക മുടക്കാൻ ജനങ്ങൾ തയ്യാറാവുന്നു എന്നത് മാത്രമാണ് ഇത് ഇത്രയും ഉയരുന്നത്. പ്രൈമറി തലം തൊട്ട് ഹയർസെക്കന്ററി തലം വരെ നിലനിന്നുപോകുന്ന സമ്പ്രദായം ഇതുതന്നെയാണ്. കാശുള്ളവൻ നല്ല സ്കൂളിൽ പഠിക്കണം. കാശില്ലാത്തവനാകട്ടെ നിലവാരം കുറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസവും!!

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞാൽ ആദ്യം പ്രതിപാദിക്കേണ്ടത് കോച്ചിങ്ങ് ക്ലാസ്സുകളെക്കുറിച്ചാണ്. എന്തിനും ഏതിനും കോച്ചിങ്ങ് എന്ന നിലയിലേക്ക് മാറിയിരിക്കുന്നു വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം. ഈ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും വളരെ ഉയർന്ന ഫീസ് വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. മുക്കിലും മൂലയിലും ഇപ്പോൾ കോച്ചിങ്ങ് കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. കോച്ചിങ്ങ് കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പിടിവലികൾക്ക് ശേഷം എൻട്രൻസ് പോലുള്ള പരീക്ഷകൾ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ, അപ്പോൾ തുടങ്ങും കോളേജുകളിലേക്ക് അഡ്മിഷൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇടനിലക്കാരുടെ രംഗപ്രവേശനം. വിദ്യാഭ്യാസകച്ചവടത്തിലെ പ്രധാനകണ്ണികളാണിവർ. ഏത് കോളേജിൽ ഏത് കോഴ്സിന് അഡ്മിഷൻ വാങ്ങിത്തരാനും ഇവർ പ്രാപ്തരാണ്. എന്നാൽ സാധാരണക്കാർക്ക് ഒരിക്കലും താങ്ങാനാവാത്ത, ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനേകം ചിലവുകളും ഫീനുകളും ഇതിനൊപ്പം എത്തുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനാണ് ഇത്തരം കമ്പനികളും അവയുടെ ഇടനിലക്കാരും. ഇവർ വാങ്ങുന്ന കമ്മീഷൻ തുകയും വളരെ ഉയർന്നതാണ്. മാത്രമല്ല പല തൊഴിലധിഷ്ഠിത കോഴ്സുകളിലും, എൻ. ആർ. ഐ. സീറീന്റെയും മറ്റും പേരിൽ കോടികൾ കൈപറ്റിയാണ് പല കുട്ടികൾക്കും പ്രവേശനം നൽകുന്നത്. യാതൊരു യോഗ്യതയുമില്ലാത്ത പലരും ഇതുമൂലം പല കോഴ്സുകളും പഠിക്കാനെത്തുന്നു. അർഹതപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവസരവും ഇതുമൂലം നഷ്ടമാകുന്നു. എഞ്ചിനീയറിംഗ്, എം.ബി.ബി.എസ്. തുടങ്ങിയ തൊഴിലധിഷ്ഠിത കോഴ്സുകൾക്കാണ് പ്രാധാന്യമായും ഈ പ്രശ്നം നേരിടേണ്ടിവരുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ കേരളം എന്ന ചെറിയ സംസ്ഥാനത്തു മാത്രം നൂറുകണക്കിന് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജുകളിലായി ലക്ഷക്കണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികൾ എഞ്ചിനീയറിംഗ് പഠിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജുകൾ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ലക്ഷങ്ങൾ മുടക്കി പലരും എഞ്ചിനീയറിംഗ് പഠിക്കുമ്പോഴും പലയിടത്തും സീറ്റുകൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. 2015-16 അദ്ധ്യയനവർഷം പ്രവേശനം പൂർത്തിയായപ്പോൾ കേരളത്തിൽ മാത്രം 1.8 ലക്ഷം സീറ്റുകൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. അതുപോലെ പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന പലർക്കും തൊഴിലും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇത്രയധികം തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒരു സർക്കാരിനും കഴിയുന്നില്ല. എന്നതാണ് സത്യം. എങ്കിൽപിന്നെ എന്തിന് കോളേജുകൾക്കെല്ലാം അംഗീകാരം നൽകുന്നു എന്നത് പ്രസക്തമായ ചോദ്യമാണ്. കച്ചവടം മാത്രം മുന്നിൽ കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരമൊരു അവസ്ഥ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് വരുന്നത്. ഇപ്പോൾ പല തൊഴിലുകൾക്കും എഞ്ചിനീയർമാരെക്കാൾ മുൻഗണന ഡിപ്ലോമ, ഐ.റ്റി.ഐ. മുതലായ കോഴ്സുകൾ പഠിച്ചവർക്കാണ്. ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ നിലവാരത്തേക്കാൾ വ്യക്തമായി എടുത്തുകാട്ടുന്നു. ഏകദേശം എല്ലാ കോഴ്സുകൾക്കും സ്വകാര്യമേഖലയിൽ കോളേജുകൾ തുടങ്ങാൻ ഗവൺമെന്റ് അനുമതി നൽകുന്നതും പ്രശ്നത്തിന് കാരണമാകുന്നു. പ്രതിപാദിക്കേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം മതജാതീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലേക്കുള്ള കടന്നുവരവാണ്. ഇപ്പോൾ ഏകദേശം എല്ലാ ജാതീയ ശക്തികളും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു. പലയിടത്തും മുൻഗണന അവരുടെ മതത്തിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാണ്. അവരുടെ മതവിശ്വാസങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മതം കടന്നുവരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ പലതാണ്. പ്രധാനമായും തുല്യമായ വിദ്യാഭ്യാസ ലഭ്യത നഷ്ടമാകുന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യനെയഥാർത്ഥ മനുഷ്യനാക്കുന്ന, സമൂഹത്തോട് പ്രതിബദ്ധതയുള്ളവനാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്ന് വാണിജ്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ചൂഴ്ചിൽ അകപ്പെട്ട് കറങ്ങുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരിക്കലും ഒരു കച്ചവടച്ചരക്ക് ആക്കാനുള്ളതല്ല എന്ന വസ്തുത നാം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കുകയും, ഒരിക്കലും അതിനെപ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. തുല്യമായ വിദ്യാഭ്യാസ ലഭ്യത ഉറപ്പാക്കാൻ ഓരോ ഗവൺമെന്റും ശ്രമിക്കണം. അനാവശ്യമായി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഉയർന്നുവരാൻ അംഗീകാരം നൽകുന്നത് ഒഴിവാക്കണം. അർഹതപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് പോലും പണമില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നഷ്ടപ്പെടാൻ അനുവദിക്കരുത്.

വിദ്യാഭ്യാസം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം - ആയതിനാൽ ആ ധനത്തെ പണംകൊണ്ട് അളക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുക ഒരിക്കലും.

സുമതു എസ്. Aagneya '13

മതിലുകൾക്കിപ്പുറം...

1989-ലെ ഈ കഥ യഥാർത്ഥത്തിൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒരു വിധിയെഴുത്ത് തന്നെയാണ്. ജനിക്കാൻ പോകുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ ജാതകം കുറിക്കുന്ന മട്ട്. ഒരു മതിൽ. ആ മതിലിനപ്പുറത്തും ഇപ്പുറത്തും നിന്ന് രണ്ട് ഹൃദയങ്ങൾ സംവദിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും അനുവാചകന്റെ സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്ക് എതിരാവാം കഥയിലെ സന്ദർഭങ്ങൾ. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ബന്ധിരിയൻ മുഖങ്ങളാണ് ഇവയെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ കഥയുടേയും കഥാപാത്രങ്ങളുടേയും സൗന്ദര്യം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇന്ന് മതിൽ - ഈ സമൂഹം തന്നെയാണ്. It. watsapp പോലുള്ള നവമാധ്യമങ്ങളുടെ കടന്നുകയറ്റം - സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ, അവയുടെ പ്രകടനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ മാറ്റങ്ങൾ ബന്ധിർ ഇറിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സാങ്കേതിക, അഭിനയ സാധ്യതകളോടൊപ്പം സാമൂഹ്യ പ്രവൃത്തിയുള്ള കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളുമാണ് - ബന്ധിരിയൻ്റെ 'മതിലുകൾ'. കലാലയത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ട, യുവാത്മം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വിഷയം.

ഹോർട്ടിയുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് 3rd Years, Interclass നു കപ്പടിക്കുക എന്നുള്ളത് ഒരഭിമാനപ്രശ്നം തന്നെയാണ്. അതിനുവേണ്ടി ചില്ലറക്കാശൊക്കെ സാധാരണയായി മുടക്കിവരാനുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ CRP യ്ക്ക് അതിന് ഒട്ടും താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ എല്ലാ ഐറ്റംസും ഞങ്ങൾ സ്വന്തമായിത്തന്നെ ചെയ്യാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ പ്രശ്നം രൂക്ഷമായത് നാടകത്തിന്റെയും സ്കിറ്റിന്റെയും കാര്യത്തിലാണ്. അഭിനേതാക്കൾക്ക് പത്തമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് തുടക്കത്തിൽ നല്ല ആത്മവിശ്വാസമായിരുന്നു. പക്ഷേ എന്ത്? എങ്ങനെ? എവിടെ? തുടങ്ങണമെന്ന ഒരു ഐഡിയയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറെ ചർച്ചകൾ തലങ്ങും വിലങ്ങും നടന്നു. അങ്ങനെ ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവ്. ഓടയിൽ നിന്ന് എന്നീ സിനിമകളെ നാടകം ആക്കിയാലോ എന്ന അഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. അതിനായി ഞാനും, അനസൂയയും രണ്ടുദിവസം ക്ലാസ്സ് കട്ട് ചെയ്ത് Central Library-ൽ നിന്ന് ബുക്കൈടുത്ത് വായനയോട് വായന...കൂടാതെ You tube ൽ കയറി സിനിമ കാണലും... പക്ഷേ ഈ ചുരുങ്ങിയ ദിവസംകൊണ്ട് ആ ശ്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. വീണ്ടും ചർച്ചകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അതിലെപ്പോഴോ "എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് ബന്ധിരിയൻ്റെ മതിലുകൾ ചെയ്തുകൂടാ" എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ "മതിലുകൾക്കപ്പുറം."

രാഗം - ഒന്ന്

ബഷീർ ചാരുകസേരിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഗ്രാമഹോണിൽ നിന്നും സംഗീതം ഒഴുകുന്നു. സോജാ രാജകുമാരി...

സ്ത്രീയുടെ ഗന്ധം അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിന്റെ മണം എന്നതിന് ഏതെങ്കിലുമൊരു പേരിടാമെന്ന് വിചാരിച്ചു. പിന്നെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുകയാണ് ശ്രദ്ധിച്ച കേട്ടുകൊള്ളണം. സാഭവാ കൂറേ പഴക്കം ഉള്ളതാണ്. നമ്മൾ സാധാരണയായി കാണാ എന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ആ മഹാകാലത്തിന്റെ അക്കരെയെന്നുള്ളതാണ്. ഞാനിപ്പോൾ ഇക്കരെയെന്നേ നോർക്കണം. ഏകാന്തമായ ഹൃദയം അതിന്റെ മഹാതീരത്ത് നിന്നു വന്നുപോകുന്ന ശോകഗാനമാണിത്.

(സോജരാജകുമാരി...)

ലൈറ്റ് ഓഫ്

രാഗം - രണ്ടു

ബഷീർ ജയിലിനുള്ളിൽ. അന്ത്യൻ വാർഡൻ ജയിൽ സാക്ഷ്യമിട്ടുണ്ട്.

ബഷീർ : പൊന്നുസർക്കാരിന്റെ ഈ പുതിയ അഗതിക്ക് അന്താരം തന്നില്ല.

വാർഡൻ : ഇന്നത്തെ കണക്കിലല്ല നിങ്ങൾ വന്നത്. നാളെ കാലത്ത് മുതൽ കിട്ടും.

ബഷീർ : എനാൽ തുറന്ന് വിടു. നാളത്തെ കണക്കിൽ വരാം.

(സ്ത്രീശബ്ദം)

ബ : എവിടെ നിന്നാണ് ഈ പെണ്ണിന്റെ ചിരികേട്ടത്.

വാ : അത് പെൺജയിലാണ്. നിങ്ങളുടെ മുറി പെൺജയിലിനടുത്താണ്.

ഇടയ്ക്ക് ഈ മതിലേയ്ക്കുള്ളൂ.

വാ : ആട്ടെ നിങ്ങളുടെ കേസെന്താണ്?

ബ : എഴുത്ത്... രാജ്യദ്രോഹം.

വാ : രാജ്യദ്രോഹം... ശ്രീ പരമനാഭം... രക്ഷിക്കണം.

ലൈറ്റ് ഓഫ്

ബഷീർ അതിതീക്ഷ്ണമായി മണക്കുന്നു.

ബ : സ്ത്രീയുടെ ഗന്ധം... പെണ്ണിന്റെ മണം. (വീണ്ടും മണക്കുന്നു... സ്ത്രീയുടെ ചിരി)

ബ : ഈ ശബ്ദവും ഗന്ധവും ഒരുമിച്ച് വന്നതാണോ...? അതോ ഒന്നിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിനെ ഞാൻ ഭാവന ചെയ്തതോ?

അതിശയകരമായ ഗന്ധം തന്നെ. പെണ്ണേ നീയെവിടെ...

മതിലുകളുടെ. മതിലുകളുടെ. അനേക മതിലുകളുടെ അകത്താണ് ഞാൻ. എന്റെ സുന്ദരി. നീയെവിടെ...?

ലൈറ്റ് ഓഫ്

ബഷീർ : ചായകുടിച്ഛുകൊണ്ട് സ്നേജിൽ.

ബഷീർ ചുളുമടിക്കുന്നു.

നാരായണി : ആരാ അവിടെ ചുളുമടിക്കുന്നത്.

ബ : ഞാനാണ്

നാരായണി : പേരെന്താ?

ബ : ബഷീർ.....നിങ്ങളുടെയോ?

നാ : നാരായണി

ബ : നല്ല പേര്. വയസ്സത്രയോ?

നാ : 22

ബ : നല്ല വായസ്സ്

നാ : ആരെ കൊന്നിട്ടാ വന്നേക്കുന്നത്?

ബ : ആരെയും കൊന്നിട്ടൊന്നുമല്ല. രാജ്യദ്രോഹമാ... ഞാനെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ സർക്കാർ കുറ്റം കണ്ടെത്തി.

നാ : ഓ.....എഴുത്തുകാരൻ അല്ലിയോ....?
 ബ : അതെ
 നാ : ഉം..... ഈ എഴുത്തുകാരൻമാരെ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളത്തില്ല എന്നാണ് പറയാറ്.
 ബ : എന്ന് ആർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അങ്ങനെയല്ല. നാരായണിക്ക് എന്നെ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിക്കാം. പറ... എത്രകാലമായി ഇവിടെ?
 നാ : ഒരു കൊല്ലം.
 ബ : ഞാനും അതെ ഒരു കൊല്ലം. നാരായണി നമ്മളേതാണ്ട് ഒരുമിച്ചാണ് ഈ ജയിലിൽ വന്നത്.
 നാ : അങ്ങനെയോ?
 ബ : നാരായണി ആരെ കൊന്നിട്ടാ വന്നേക്കുന്നത്.
 നാ : ഞാൻ ആരെയും കൊന്നിട്ടൊന്നുമില്ല... വെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.
 ബ : നാരായണി... നിങ്ങളുടെ കഥ പറയൂ.
 നാ : എന്തോതിനാ... എഴുതി നോവലാക്കാമല്ലേ?
 ബ : അല്ല... എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാനാ...

ലൈറ്റ് ഓഫ്

അനിരുദ്ധ് ബഷീറായും പൗർണ്ണമി നാരായണിയായും അഭിനയിച്ച് തകർക്കുകയാണ്. സംവിധാനകരനായ അനസൂയയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അതൊട്ടും രുചിയില്ലാത്ത കഥയായിരുന്നു. ഒന്നും ശരിയാകുന്നില്ല എന്നൊരു തോന്നലായിരുന്നു. തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും പറഞ്ഞു നോക്കാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇടയ്ക്ക് തിരക്കുകൾ കൈമാറ്റിവെച്ച് ഇന്റർകേളേജിയേറ്റ് ബെസ്റ്റ് നാടകർ ആയി അലൻ വൻ ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞു നന്നായി അഭിനയിച്ചു. ദിവസം അടുക്കുംതോറും ഞങ്ങളുടെ ആരമുഖം മെല്ലാം ചോർന്നുപോകുകയായിരുന്നു. ഇനിയാം വൈകിയിട്ടില്ല... ഒരു സാറിനെവിളിച്ച് ചെയ്യിപ്പിച്ചാലോ എന്ന് വരെ ആലോചിച്ചു.... പിന്നെയും സി ആർ പി കൈമാറ്റി സിന്റെ വാക്കിന്റെ പുറത്ത് വിണ്ടും ചെയ്യാതൊന്നും ചെയ്യാതായിരുന്നു. ഒരു നാടകത്തിൽ അഭിനേതാക്കൾ മാത്രം പോരല്ലോ...? സെറ്റ്, കോസ്റ്റ്യൂംസ്, ഡാക്ട്രിംഗ്, മ്യൂസിക് ഇവയെല്ലാം വേണ്ടേ...? അതിനും ഞങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും നാടകം ഞങ്ങൾ സ്വന്തമായി തന്നെ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ശ്യാമ, വിശാഖ്, രഞ്ജിത്ത്, ഡുണ്ടു, രാധിക, അശ്വതി ഇവരെല്ലാം കൂടി ഒരു ഉത്സവപോലെ സെറ്റിടക്കുന്നത് മനോഹരമായി. ഇതെല്ലാം ഓടിനടന്ന് സംയോജിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ കാര്യസ്ഥനായ അഞ്ജലിയും, ജാനിമിനും കൈകൾ കഴിപ്പിച്ചു. പാവങ്ങൾ... ഇതിനുമൊക്കെ പുറകെ ഈ നാടകം ചെയ്യുമ്പോൾ അരങ്ങിലും, അണിയറയിലുമുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളും, രാമേശ്വരം ഒരു പാട് മാറ്റങ്ങൾ ആണ്, അതൊക്കെ ഈ ഒരു കടലാസിൽ എഴുതിയെഴുതിയിരുന്നതല്ല.

മതിലുകൾ സിനിമയായപ്പോൾ നാരായണിക്ക് കയ്യടക്കം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ബഷീറിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയുന്ന ശബ്ദരൂപമായിരുന്നു നാരായണി എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ നാടകത്തിൽ നാരായണിക്ക് ഞങ്ങൾ കയ്യടക്കം നൽകി. ബഷീറിന്റെ വിടവാങ്ങലിനുശേഷമുള്ള നാരായണിയുടെ മാനസികാവസ്ഥയും അവയിലൂടെ കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ നാടകം പൂർത്തിയാക്കിയത്.

രംഗം - മൂന്ന്

നാ : എനിക്കൊരു റോസച്ചെടി തരുമോ...?

ബ : നാരായണിയെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു ഇവിടെ റോസച്ചെടികൾ ഉണ്ടെന്ന്.

നാ : ജയിലല്ലേ... എല്ലാം എല്ലാവരും അറിയും... ഇവിടെ റഹസ്യങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല... തരുമോ?

നാ : ഒരു റോസച്ചെടി തരില്ലേ...

ബ : നാരായണി... ഈ ഭൂവനത്തിലുള്ള എല്ലാ പനിനീർച്ചെടികളും നാരായണിക്ക് ഞാൻ തരും.

നാ : ഒന്നുമതി. ഒരേണ്ണം മതി... തരുമോ?

ബ : നാരായണി അവിടെതന്നെ നിൽക്ക് ഒന്നിപ്പോൾ കൊണ്ടുവരാം കേട്ടോ.

നാ : കേട്ടു.

ബ : അല്ലാ ഓരോ റോസപ്പൂവിലും... ഒരോ ഇതളുകളിലും... കമ്പുകളിലും

നാ : ഞാനീ റോസപ്പൂവിന്റെ ഓരോ ഇതളുകളും നുള്ളിമാറ്റിയെടുത്ത് വെക്കാൻ പോകുവാ..

ബ : എവിടെ മുടിക്കെട്ടിലോ...?

നാ : അല്ല... പറയത്തില്ല...

ബ : സൂക്ഷിക്കണം.. അതിലെന്റെ ചുംബനങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ലൈറ്റ് ഓഫ്
രംഗം - നാല്

ബ : നാരായണി... നാരായണി

നാ : ഞാൻ... എന്താ വേണ്ടത്

ബഷീർ റോസപ്പൂവ് പഠിക്കാനായി പോകുന്നു.

ബ : എന്താടാ കള്ള ബഡു ക്യൂസെ... ഓടി മരത്തിൽ കയറാൻ നാണമില്ലെ... ചുമ്മാ ഇറങ്ങി ഇവിടെയെല്ലാം നടക്കട്ടോ.

ബ : നാരായണി ... നാരായണി... നാരായണി...

നാ : നോ...?

ബ : ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ എവിടെയായിരുന്നു.

നാ : ഞാൻ മിണ്ടാതെ ഒളിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ബ : കള്ളി...

നാ : റോസച്ചെടി കൊണ്ട് വന്നോ...? റോസച്ചെടി കൊണ്ട് വന്നോന്ന്?

ബ : ദാ... ഞാനെറിഞ്ഞു തരാം പിടിക്കണേ...

നാ : പിടിക്കാം.

നാ : ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ എന്താ മിണ്ടാതിരുന്നത്.

ബ : ഞാൻ ചുംബിക്കുകയായിരുന്നു.

നാ : എവിടെ മതിലിലോ...?

ബ : ഓ പിണങ്ങിയോ...?

നാ : കമ്പെറിഞ്ച്... കമ്പെറിഞ്ച് കൈയുടെ കൂഴ പറിഞ്ച് പോയി...

ബ : ഞാൻ തടവിത്തരാം.

നാ : നാ തടവി ശരിപ്പെടുത്ത്... ഞാൻ മതിലിൽ കൊള്ളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ബ : ഞാനീ മതിലിൽ തടവുന്നുണ്ട്. ചുംബിക്കുന്നുമുണ്ട്.

നാ : ഞാനും ഈ മതിലിൽ അമർത്തി ചുംബിക്കുന്നുണ്ട്.

ബ : നാരായണി... അവിടെ എത്ര സ്ത്രീകളുണ്ട്.

നാ : ഞാൻ... ഞാൻ മാത്രമേയുള്ളൂ.

ബ : കള്ളിപ്പെണ്ണേ... നേരു പറയും... എത്രയെണ്ണമുണ്ട്?

നാ : കുറെയുണ്ട്... എല്ലാം പടുകിഴവികൾ ആണ്.

ബ : എത്ര?

നാ : എൺപത്തി എഴ്

ബ : സുന്ദരികളെത്ര... കിഴവികളെത്ര...

നാ : ഒരു സുന്ദരിയും... 86 കിഴവികളും

ബ : എന്റെ നാരായണി... ഞാൻ തോറ്റു...

നാ : ഞാനേയ്... കേൾക്കുന്നുണ്ടോ...?

ബ : കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

നാ : നാളെ കുറച്ച് ബജറ വരുത്തുപൊടിച്ചത്... ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി ഇട്ടുത്തരാം. ചക്കര ചേർത്ത് തിന്നണം... തിന്നുമോ...?

ബ : തിന്നും.

നാ : ഇല്ല... വലിച്ചെറിഞ്ഞുകളയും.

ബ : ഞാനോ... ഒരു തരിപോലും കളയുകയില്ല. നാരായണി...

നാ : നോ...?

ബ : പെണ്ണിന്റെ മണം... എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു...

നാ : ഇപ്പഴോ... അയ്യോ...?

ബ : ഇപ്പോഴല്ല... ഞാനീ ജയിലിൽ വന്നുകയറി, ഇങ്ങ് വരുമ്പോൾ

നാ : അതെവിടുന്ന്... എന്റേതായിരിക്കുമോ...

ബ : എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ... നാരായണി... നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ആ മണം...

നാ : വരുന്നുണ്ടോ...?

ബ : ഇല്ല...

നാ : എനിക്കും കിട്ടുന്നില്ല... അസത്തു മതിൽ

ലൈറ്റ് ഓഫ്

1300 രൂപ ചിലവിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കിയ നാടകം അരങ്ങിൽ കയറേണ്ട സമയമായി...ഒറ്റതവണപോലും എല്ലാ അറേബ്യുമെന്റ് സും വെച്ച് ഞങ്ങൾ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്തിട്ടില്ല. എല്ലാവരും നല്ല ടെൻഷനിലാണ്. അനിരുദ്ധും

പൗർണ്ണമിയും വലിയ കുഴപ്പമില്ലാതെ ഡയലോഗ് പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇടയ്ക്ക് ഒരു പാളിച്ച ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. സരിയായി അനസൂയയും, വാർഡൻമാരായി അലനും. അമലും, ബഷീറിന്റെ പുതിയ കാലം ചെയ്ത അമലേനുംവും അവരവരുടെ വേഷങ്ങൾ ഭംഗിയാക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ്. നാടകത്തിന് കയറുന്നതിനു ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പാണ് അശ്വതിയും വേണിയും ശ്യാമം പല മൂന്നാലി

ക്കുകളും ഡൗൺലോഡ് ചെയ്തത്. അതൊരു പരാക്രമവുമായിരുന്നു. തിരക്കഥ എഴുതുമ്പോൾ പലയിടത്തും ലൈറ്റ് ഓഫ്, ലൈറ്റ് ഓൺ എന്ന് എഴുതിവെച്ചതല്ലാതെ ഇതൊക്കെ എങ്ങനെചെയ്യണം എന്ന് ഒരു ഊഹവുമില്ലായിരുന്നു. രഞ്ജിത്ത് ഉള്ളതുകൊണ്ട് സ്റ്റേജിൽ അത് അതിന്റെ വഴിക്ക് നടന്നു. അഭിനേതാക്കളെയൊക്കെ മേക്കപ്പ് ഇട്ട് സുന്ദരനും സുന്ദരിയും ആക്കുന്ന ഡ്യൂട്ടി

രാധികയ്ക്കും ഡുണ്ടുവിനും ആയിരുന്നു. വരുന്ന തുപോലെ വരട്ടെയെന്ന് കരുതി ഞങ്ങൾ സ്റ്റേജിൽ കയറി; എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ നാടകം ഒരു സംഭവം ആക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഉള്ളുകൊണ്ട് ഒരുപാട് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

രാഗം - അഞ്ചി

ബ : ഇറങ്ങിപ്പോടോ കള്ള ബഡുക്കുസെ അവിടെ നിന്ന് ...നിനക്ക് നാണമില്ലേ...

നാ : ആരെയാണ് പിന്തുടരുന്നത്

ബ : ഒരണ്ണാനെ... അവൻ മതിലിന്റെ പുറത്ത് ഇരുന്ന് നമ്മളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു... കള്ളൻ

നാ : അവിടെ ഇരുന്നോട്ടെ

ബ : അവൻ എന്നെ പരിഹസിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്... അവനെയും അവന്റെ ബന്ധുക്കളെയും ഇട്ടോടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബഹിർ പാൽ വാരിയെറിയാന;

നാ : നോക്കിക്കേ... എന്റെ ദേഹത്തോ കല്ലുവന്ന് വിടുന്നത്

ബ : ഞാനേതോ...

നാ : ഇല്ല... തമ്മിലൊന്നു കാണാൻ എന്താവഴി

ബ : ഞാനൊരു വഴിയും കാണുന്നില്ല.

നാ : ഞാനിന്ന് രാത്രി കിടന്നോർത്ത് കരയും... ഞാൻ ആശുപത്രിയിൽ വരാൻ ശ്രമിക്കും... പറ്റുകയാണെങ്കിൽ എന്നെ കാണാൻ ആശുപത്രിവരെ ഒന്നു വരുമോ... എനിക്ക് ദുരന്തം നിന്നെങ്കിലും ഒന്ന് കണ്ടാൽ മതി.

ബ : ഞാൻ ഓടിവന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉമ്മ വെക്കും

നാ : എന്നെ കണ്ടാൽ എങ്ങനെ അറിവും.

ബ : മുഖം കാണുമ്പോൾ അറിവും.

നാ : എന്റെ വലതുകവിളിൽ ഒരു കറുത്ത മറുക്കുണ്ട്... അത് നോക്കുമോ...

ബ : എനിക്ക് ആ കറുത്ത മറുക്കിൽ തുരുത്തുവെച്ചുണ്ടിരിക്കണം.

നാ : എന്റെ കൂടെ വേറേയും സ്ത്രീകളുണ്ടാകാം.

ബ : ഞാൻ തന്നിച്ചായിരിക്കും... എന്റെ തലയിൽ തൊപ്പി കാണില്ല... ശകലം കഷണ്ടി...

എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു റോസപ്പൂവ് കാണും.

നാ : ഞാനത് നോക്കും.

ബ : ഇനി റോസാച്ചെടികൾ വേണോ... ഇവിടെ ഒരുപാടുണ്ട്.

നാ : വേണ്ട... ഞാൻ മരിച്ചുപോയാൽ എന്നെ ഓർക്കുമോ...

ബ : പ്രിയപ്പെട്ട നാരായണി... മരണത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതെ സ്വാധ്യമല്ല. ആർ... എപ്പോൾ? എങ്ങനെ മരിക്കുമെന്ന് ഈശ്വരൻ മാത്രമേ അറിയൂ... ഞാനായിരിക്കും ആദ്യം മരിക്കുന്നത്.

നാ : അല്ല ഞാനായിരിക്കും... എന്നെ ഓർക്കുമോ...?

ബ : ഓർക്കും...

നാ : എങ്ങനെ? എന്റെ ദൈവമേ... അങ്ങനെയെങ്ങനെ ഓർക്കും, അങ്ങനെയെങ്ങനെ കണ്ടിട്ടല്ല... തൊട്ടിയില്ല... എങ്ങനെ ഓർക്കും?

ബ : നാരായണിയുടെ അടയാളം ഭൃഗോളത്തിലേങ്ങുമുണ്ട്.

നാ : ഭൃഗോളത്തിലേങ്ങുമോ... അങ്ങ് മുഖസ്തുതി പറയുന്നത് എന്തിന്?

ബ : മുഖസ്തുതിയല്ല... പരമസത്യം... മതിലുകൾ... മതിലുകൾ.. ഈ ലോകത്തിലെവിടെയെല്ലാം മതിലുകൾ കാണുന്നുവോ... അപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ നിന്നെ ഓർക്കും.

നാ : ഞാനൊന്ന് പൊട്ടിക്കരയട്ടെ...

ബ : ഇപ്പോൾ വേണ്ട... ഓർത്ത് രാത്രി കരഞ്ഞോളൂ.

സഖി : നാരായണി... നാരായണി (Background)

നാ : ആശുപത്രിയിലെന്ന് കാണാമെന്ന് ഞാൻ നാളെ പറയാം.

ബ : നാരായണി പോകല്ലേ...

നാ : നാളെ പറയാം...

ബ : പോകല്ലേ...

ലൈറ്റ് ഓൺ

രാഗം - ആറ്

സഖി : നാരായണി... നാരായണി

നാ : എന്താ
 സഖി : ആൺജയിലിൽ നിന്ന് ഒരാളെ വെറുതെ വിട്ടു.
 നാ : അതിന്.
 സഖി : അത് ഒരു എഴുത്തുകാരനാ.
 നാ : ഇല്ലാ... നീ വെറുതെ പറയുവാ...
 സഖി : നിനക്ക് ഭ്രാന്താണ്...
 നാ : അതെ... എനിക്ക് ഭ്രാന്താണ്... പോ എന്റെ മുന്നിൽനിന്ന്.. പോ... പോകാനല്ലെ പരഞ്ഞത്...

നാരായണി : എന്റെ ദൈവമേ നീയെന്നെ വീണ്ടും ഒറ്റപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞല്ലോ. ഇല്ലാ അദ്ദേഹം വരും. എന്നോട് പറഞ്ഞതാണല്ലോ.... 10 മണിക്ക് ആശുപത്രിയിൽ വരാന്... എന്നെ കാണുമ്പോൾ ഓടിവന്ന് കെട്ടിപ്പിടിക്കരുതെ... എനിക്ക് നാണമാകും... എന്റെ ആ കുറുത്ത മറുക്... എടാ അണ്ണാണെ, വിളിച്ചോണ്ട് വാടാ നിന്റെ എഴുത്തുകാരനെ...

അന്ന് അങ്ങനോട് ചോദിച്ചില്ലെ... ആ ചുവന്ന പൂവ്... ഞാനത് എന്തു ചെയ്തെന്ന്, ചവിട്ടി അരച്ചു കളഞ്ഞോന്ന്... ഇല്ല ഞാനത് എവിടെയും കളഞ്ഞിട്ടില്ല... ആർക്കും കൊടുത്തിട്ടുമില്ല... ഒരിടത്ത് ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്... വാടാതെ നിങ്ങൾക്കായി അതെന്റെ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ട് അതെന്റെ ആത്മാവിനുള്ളിൽ ഉണ്ട്. കേൾക്കുന്നുണ്ടോ... കേൾക്കുന്നുണ്ടോ... കേൾക്കുന്നുണ്ടോ...

(ചുടാതെ പോയി നീ... നിനക്കായി ഞാൻ ചോര ചാരി ചുവപ്പിച്ചോരാ പനിനീർപ്പൂവുകൾ... കാണാതെ പോയി നീ... നിനക്കായ് ഞാൻ എന്റെ പ്രാണന്റെ പിന്നിൽ

കുറിച്ചിട്ട വാക്കുകൾ...")

നാടകം അവസാനിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒരു വിങ്ങലായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നറിയില്ല. രാവ്യം പകലും കഷ്ടപ്പെട്ട് ഞങ്ങൾ ജീവൻ നാർകിയ നാടകത്തിന് തിരശ്ശീല വിണുത്തുകൊണ്ടാണോ? അതോ അപ്പോഴേക്കും എന്റെ ആത്മസഖിയായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന നാരായണിയുടെ കണ്ണുനീർ കണ്ടിട്ടാണോ...? സദസ്സിന്റെ അന്ധ ധാരണമായ നിശ്ശബ്ദതയുടെ അർത്ഥം എന്താണെന്നറിയാനുള്ള ആകാംക്ഷ കൊണ്ടാണോ... അറിയില്ല. ദീർഘമായി ഒരു നിശ്വാസത്തിനൊടുവിൽ പിന്നാൽനിന്ന് കേട്ട ഹർഷാരവങ്ങളും ചിലരുടെയെല്ലാം കഴങ്ങിയ കണ്ണുകളും മതിയായിരുന്നു അതിന് മറുപടിയായി. ബഷീറിന് ജീവൻ നാർകിയ അനിരുദ്ധ് ബെസ്റ്റ് ആക്ടർ ആമപ്പോഴും നാരായണിയുടെ ഗർഗഭം ഏവരിലും ഏതൊരു പൗർണ്ണമിയ്ക്ക് പ്രത്യേക പരാമർശം കിട്ടിയപ്പോഴും 'ഉത്തര'യിൽ അലയടിച്ചത് ഞങ്ങളുടെ ആവേശമാണ്. സാധിക്കില്ല എന്ന് ആയിരംവട്ടം പറഞ്ഞ് പിന്നോട്ട് പോയപ്പോൾ ഇത് നിങ്ങൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കാണ് സാധിക്കുക എന്നുപറഞ്ഞ് മുന്നോട്ട് പോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ആ ഒരുനിമിഷം, അതായിരുന്നു പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ ഓർക്കാൻ ഒരുപാട് നിമിഷങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചത്... പിൻവാങ്ങുവാൻ ഒരുപാട് കാരണങ്ങളുണ്ടായിട്ടും പിന്തിരിഞ്ഞോടാതിരുന്നത് ഞങ്ങൾ നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിച്ച ഒരു പിടി സൗഹൃദങ്ങളുടെ മധുരം കൊണ്ടാവാം. ഇനി വരും കാലത്ത് പെയ്തുതോരാൻ മടിക്കുന്ന ചാറ്റമഴ ഹോർട്ടിയുടെ മണ്ണിലേക്ക് അലിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ ഈ കലാലയത്തിന്റെ ആത്മാവിനോട് ഞങ്ങൾ ചേർത്ത് വെച്ച മധുരിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി പുനർജന്മം നിന്നും... തിരശ്ശീല വിഴാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തെ അന്ധ സ്മരിപ്പിക്കുന്നവണ്ണം...

ഇന്ത്യൻ നിർമ്മിത പ്രീമിയർ വാണിജ്യ ലീഗ്

എ.കെ. അനൂപ്
ഓഫീസ് സുപ്രണ്ട് & സ്റ്റേനോ, കോളേജ് ഓഫീസ്

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി ലോകമെമ്പാടും സമൃദ്ധമായ കായികരംഗത്ത് പ്രീമിയർ ലീഗുകളുടെ കാലമാണ്. 2008ൽ തുടങ്ങിയ ഇന്ത്യൻ പ്രീമിയർ ലീഗ് ക്രിക്കറ്റ് ഏറ്റവും ജനപ്രീതിയുള്ളതും സാമ്പത്തിക നേട്ടമുള്ളതുമായ ക്രിക്കറ്റ് ടൂർണമെന്റായി തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ കായികരംഗത്ത് എന്ത് നേട്ടമാണ് ഉണ്ടായത്? രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക മേഖലകളിൽ ഇവ ചെലുത്തിയ സാധിനം എന്താണ്?

അർപ്പം ചരിത്രം

1977-ൽ ആസ്ട്രേലിയക്കാരനായ കെറി പാക്കർ തന്റെ ചാനൽ 9 എന്ന ടെലിവിഷൻ മാധ്യമത്തിനു വേണ്ടി തുടങ്ങിയ വേൾഡ് സീരീസ് ക്രിക്കറ്റാണ് വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കു തുടക്കമിട്ടത്. പ്രൊഫഷണൽ ക്രിക്കറ്റിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിചലനം മാത്രമായിരുന്നില്ല അത്. ക്രിക്കറ്റിനെ അടിമുടി പരിഷ്കരിച്ച വിപ്ലവമായിരുന്നു. ക്രിക്കറ്റിൽ നിന്നും കാര്യമായ വേതനം ലഭിക്കാതെ അസംതൃപ്തരായിരുന്ന കളിക്കാരെ മുഴുവൻ പങ്കെടുപ്പിക്കുക വഴി തന്റെ ചാനലിന്റെ സംപ്രേഷണാവകാശം വ്യാപിക്കുന്നതിലായിരുന്നു പാക്കറുടെ നേട്ടം മുഴുവൻ. എന്നാൽ ടെസ്റ്റ് ക്രിക്കറ്റിൽ നിന്നും ഏകദിനത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ നിരവധി മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. കളികൾ വർദ്ധിച്ചു, രാത്രികാല മത്സരങ്ങൾ, നിറമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ, മത്സരത്തിനു മുമ്പുള്ള തീം സോങ്ങ് എന്നിങ്ങനെ. ഇതിനു പുറമേ ക്രിക്കറ്റ് വാണിജ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. 1979 ൽ അവസാനിച്ചെങ്കിലും,

ക്രിക്കറ്റിൽ തുടർന്നുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളുടെ തുടക്കമായി ഇത് വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് 1997 ൽ ന്യൂസിലന്റിൽ, ഇതിഹാസതാരം മാർട്ടിൻ ക്രോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മാക്സ് ക്രിക്കറ്റ് രൂപമെടുത്തു. 10 ഓവർ വീതമുള്ള മത്സരത്തിന് പരമ്പരാഗത ക്രിക്കറ്റിൽ നിന്ന് വലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. 2002 ൽ ഇന്ത്യയുടേയും ന്യൂസിലണ്ടിന്റേയും ടീമുകൾ തമ്മിൽ മാക്സ് ക്രിക്കറ്റ് മത്സരവും നടന്നു.

അടുത്ത ഘട്ടമുണ്ടായത് ഇന്ത്യക്കാരനായ സുഭാഷ് ചന്ദ്രയുടെ സി എൻ്റർടെയിൻമെന്റ് എൻ്റർപ്രൈസസ് കമ്പിൾമെന്റുമായി 2007 ൽ തുടങ്ങി 2009 അവസാനിച്ച 20-20 ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റ് ലീഗാണ്. ദേശീയ ടീമുകളിൽ ഇടംനേടാനാവാതിരുന്ന താരങ്ങളും കരിയറിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലായിരുന്ന മുതിർന്ന താരങ്ങളും പങ്കാളികളായ ടൂർണമെന്റ് ന്യൂ ജനറേഷൻ കാലത്തേക്കുള്ള ചുവടുമാറ്റമായിരുന്നു. ദീർഘായുസ്സുണ്ടായില്ലെങ്കിലും, ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റ് ലീഗിന് ലഭിച്ച പ്രശസ്തിയും കാണികളും ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും സമ്പന്നരായ ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റ് ബോർഡിനെ അമ്പരപ്പിച്ചു. രാജ്യാന്തര ട്വന്റി 20 മത്സരങ്ങളോട് വിമുഖത കാണിച്ചിരുന്ന ഇന്ത്യ, 2007 ൽ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി ട്വന്റി - ട്വന്റി മത്സരം മാത്രമേ കളിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. തുടർന്ന് 2008 ൽ ഇന്ത്യൻ പ്രീമിയർ ലീഗ് ആരംഭിച്ചു. കോടികൾ മുതൽ മുടക്കിയുള്ള ലീഗിൽ ആകൃഷ്ടരായി രാജ്യമെമ്പാടും കളിക്കാർ ഇതിന്റെ ഭാഗമാ

യി. ടാന്റി - ടാന്റി ക്രിക്കറ്റിനെലോകമെമ്പാടും പ്രശസ്തമാക്കിയത് ഇന്ത്യൻ പ്രീമിയർ ലീഗാണ്. ഇതിന്റെ പിന്തുടർച്ചയായി ആസ്ട്രേലിയയിൽ ബിഗ്ബാഷ് ലീഗ്, വെസ്റ്റിൻഡീസിൽ കരീബിയൻ പ്രീമിയർ ലീഗ്, ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ റാം സ്റ്റാം 20-20 തുടങ്ങി ബംഗ്ലാദേശ് പ്രീമിയർ ലീഗ് വരെ ആവിർഭവിച്ചു. മറ്റു കായികയിനങ്ങളായ ടെന്നീസ്, ബാഡ്മിന്റൺ, ഫുട്ബോൾ, ഹോക്കി, കബഡി, വോളിബോൾ എന്നിവയിലൊക്കെ ഇതിന്റെ പ്രഭാവം ഒഴുകിയെത്തുകയും അവയിലെല്ലാം പ്രീമിയർ ലീഗുകൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. കബഡിയിലാകട്ടെ പ്രോ കബഡി ലീഗ് വർഷത്തിൽ രണ്ടു തവണ നടത്തപ്പെടുന്നു.

കായിക മേഖലയിലെ നേട്ടങ്ങൾ:

യുവതലമുറയ്ക്കു അവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് ഒരു വസ്തുത തന്നെയാണ്. രഞ്ജിട്രോഫിയിൽ ഒരുങ്ങുമായിരുന്ന ഒരുപാട് താരങ്ങൾക്ക് അന്താരാഷ്ട്ര ക്രിക്കറ്റർമാരുമായി ഇടപെടാനും തങ്ങളുടെ പരിമിതികളെ പ്രയത്നത്തിലൂടെ മറികടക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കളിക്കാർക്ക് വിദേശപരിശീലകരുടെ സഹായവും നല്ല പരിശീലനസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. ജോണ്ടി റോഡ്സ്, മുരളീധരൻ, ഡൊണാൾഡ് തുടങ്ങിയ മുൻകാല പ്രതിഭകളുടെ ഉപദേശവും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ടീമിന്റെ തന്നെ ഫീൽഡിംഗ് നിലവാരം സമീപകാലത്ത് ഉയർന്നത് ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ടാന്റി 20 യിൽ ഒരു ബാറ്റ്സ്മാൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഷോട്ടുകൾ നോക്കുക, ഇവയൊന്നും ക്രിക്കറ്റിന്റെ നിയമാവലിയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തില്ല. അങ്ങനെ രൂപം കൊള്ളുന്നവരുത്തപ്പടാനാവതെ ഏകദിനങ്ങളിൽ മാത്രമായി ഒരുങ്ങുന്നു. ഓരോ വർഷവും ടെസ്റ്റ് മത്സരങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുവരുന്നതും, ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ടാന്റി 20 കൾ എണ്ണത്തിൽ ഏകദിനത്തെ മറികടക്കുന്നതും കാനോ, അതുപോലെ തന്നെ, ഇന്ത്യൻ സൂപ്പർ ലീഗിനെത്തുടർന്ന് നടന്ന സാഫ് കപ്പ് ഫുട്ബോളിൽ ഇന്ത്യ ജേതാക്കളായി. എന്നാൽ ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തര ലീഗായ ഐ ലീഗിന് കാണികളുണ്ടായില്ല. വൈകാതെ സൂപ്പർലീഗും ഐ ലീഗും ജയിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയാണ് കാണുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ കായിക രംഗത്ത് പുരോഗതിയുണ്ടാക്കാൻ ഇവയെല്ലാം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ കായിക രംഗം ശരിയായ രീതി

യിലാണോ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത് എന്ന് വിലയിരുത്തേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ എട്ടു വർഷത്തിനിടെ നിരവധി യുവതാരങ്ങൾ പ്രീമിയർ ലീഗിലെ പ്രകടനമികവിൽ ദേശീയ ടീമിൽ സ്ഥാനം നേടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചത് വളരെ കുറച്ചുപേരാണ്. മറ്റുള്ളവർ ചുരുക്കം ചില മത്സരങ്ങളോടെ ടീമിൽ നിന്നും പുറത്താവുകയും ചെയ്തു. യുവതാരങ്ങളെ പണത്തിന്റെ പ്രലോഭനത്തിൽ വിഴ്ത്താൻ വാതുവെച്ച് മാഫിയയ്ക്കു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് ക്രിക്കറ്റിൽ നിന്നുതന്നെ പുറത്താക്കപ്പെട്ട അങ്കിത് ചവാൻ, അജിത് പാലേ തുടങ്ങിയവർ.

2005 മുതൽ 2010 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണ് ബാറ്റ്സ്മാനെമാത്രം സഹായിക്കുന്ന നിയമങ്ങളാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഫീൽഡിംഗ് നിയമനങ്ങളും ഫ്രീഹിറ്റും പവർപ്ലേകളും തുടങ്ങി സൂപ്പർ റാവർ വരെ എല്ലാം. ആസ്ട്രേലിയ, വെസ്റ്റിൻഡീസ്, ന്യൂസിലന്റഡ് എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം പരമ്പരാഗത ബൗളിംഗ് ചിപ്പുകൾ ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി, ഇന്ത്യയാകട്ടെ എല്ലാ കാലത്തും ബാറ്റ്സ്മാനെസഹായിക്കുന്ന ചിപ്പുകളാണൊരുക്കിയത്. ഇന്ത്യയുടെ ശക്തിയെല്ലാവാൻ സ്പിൻ ബൗളിംഗിൽ പുതിയ താരങ്ങളുടെ വളർച്ച മനീഭവിക്കപ്പെട്ടു. പേസ് ബൗളിംഗിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത ശേഷം പുതിയ താരോദയമുണ്ടായിട്ടില്ല. നാലു ദിവസം മാത്രമുള്ള രഞ്ജിട്രോഫി മത്സരങ്ങൾ മുക്കാൽദാഗവും വിരസമായ സമനിലകളിലൊതുങ്ങി രഞ്ജിട്രോഫി മത്സരങ്ങൾക്ക് കാണികൾ കുറഞ്ഞതോടെയാണ് ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തര ക്രിക്കറ്റ് ഘടനയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ബോധ്യം ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ടെസ്റ്റ് ക്രിക്കറ്റ് പകലും രാത്രിയുമായി നടത്താനും തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന സച്ചിൻ ട്രാവീഡ്, ഗാംഗൂലി, ലക്ഷ്മൺ, കുംബ്ലെ എന്നിവരുടെ ഇടപെടലിലൂടെ ഗുണകരമായ മാറ്റങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റിനുണ്ടാവുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കാൻ സച്ചിൻ, ഗാംഗൂലി, കോഹ്ലി എന്നിവർ ബോളിവുഡ് താരങ്ങളുമായും കോർപ്പറേറ്റുകളുമായും പങ്കെടുത്ത് ഫുട്ബോൾ ലീഗിലെ ടീമുകളെ സമ്പന്നമാക്കുകയുണ്ടായി. സച്ചിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് കേരളത്തിൽ ഫുട്ബോൾ അക്കാദമി രൂപീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി

കോച്ചിംഗ് ക്യാമ്പുകളും ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് മാനേജ്മെന്റ് നടത്തി. ഇങ്ങനെ വിവിധ സ്പോർട്സ് മേഖലകളിലെ താരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം ഇന്ത്യയുടെ കായിക മേഖലയ്ക്ക് ഉത്തേജനം തന്നെയാണ്.

ഇന്ത്യൻ കായിക മേഖലയിൽ കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിച്ചതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സ്വാധീനം. ഇന്ത്യാ സിമന്റ്സും അംബാനി ഗ്രൂപ്പും സൺ ഗ്രൂപ്പുമെല്ലാം ബോളിവുഡിലെ ധനികരുമായി പേർന് കോടികൾ ഒഴുക്കി. ലേലവിപണിയിൽ കോടികൾ വിലയിട്ട് ടീമിലെത്തുന്ന കളിക്കാർ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി കളിക്കുന്നതിലുപരി കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം പരസ്യദാതാക്കളുടെ പ്രിയതാരമായ ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റ് ടീം ക്യാപ്റ്റൻ മഹേന്ദ്രസിംഗ് ധോണിക്ക് പാസ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതി കയറേണ്ടിവന്നു. ബിസിനസ്സ് ടുഡേ മാഗസിന്റെ കവർപേജിൽ നിരവധി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ (ഷൂസ് ഉൾപ്പെടെ) കൈയിലേന്തിയ മഹാവിഷ്ണുവായി അവതരിച്ചപ്പോൾ അത് ഹിന്ദുത്വത്തെ അപമാനിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു പരാതി. വിജയ് മല്ലയുടെ യൂണൈറ്റഡ് സ്പിരിറ്റ് ലിമിറ്റഡിന്റെ പരസ്യത്തിൽ അഭിനയിച്ച ഹർജേൻ സിംഗ് ധോണിയും വിവാദത്തിൽപ്പെടുകയുണ്ടായി. 2008 ൽ ഹർജേൻ സിംഗ് തലപ്പാവിലൊതെ പരസ്യത്തിൽ അഭിനയിച്ചത് മതവികാരം വ്രണപ്പെടുത്തിയെന്നായിരുന്നു മറ്റൊരു വിവാദം.

ടെലിവിഷൻ റേറ്റിംഗുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാണികളുടെ എണ്ണത്തിലും (ഗ്രൗണ്ടിലും ടെലിവിഷനിലും) പരസ്യവരുമാനത്തിലും വർദ്ധനകാണാവുന്നതാണ്. പരസ്യത്തിലൂടെയും ടെലികാസ്റ്റിങ്ങിലൂടെയും ടിക്കറ്റ് വിൽപ്പനയിലൂടെയും കോടികൾ സമ്പാദിക്കാൻ ക്രിക്കറ്റ് ബോർഡിന് കഴിയുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ ഉപഭോക്തൃസംസ്കാരം പിന്തുടരുന്ന ഒരു രാജ്യത്ത് പരസ്യത്തിന് പണം ചെലവാക്കുന്നതിലൂടെ കോർപ്പറേറ്റുകൾക്ക് ലാഭം ഉണ്ടാക്കാൻ തീർച്ചയായും കഴിയും. വാതുവെയ്പ്പ് വിവാദങ്ങളുണ്ടായ കാലത്ത് പെപ്സി കമ്പനി സ്പോൺസർഷിപ്പ് പിൻവലിച്ചപ്പോൾ വിവോ എന്ന മൊബൈൽ കമ്പനി 2016 ൽ മുഖ്യ സ്പോൺസർമാരായി എത്തുകയുണ്ടായി. 20 ഓവർ മത്സരത്തിന്റെ ഒരു പകുതിയിൽത്തന്നെ സ്ട്രാറ്റജിക് ടൈം ഔട്ട് രണ്ടുതവണ സമയം അപഹരിക്കു

ന്നു. ഇവ പരസ്യങ്ങൾക്കായി ക്രിക്കറ്റിന് ഒരു ബോളിവുഡ് ശൈലി തന്നെ സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജ്യാന്തര, ആഭ്യന്തര ടെൻ്റി 20 മത്സരങ്ങളായിരിക്കും ക്രിക്കറ്റിനെമുന്നോട്ടു നയിക്കുന്ന നിർണ്ണായകശക്തികൾ. കായിക വിനോദമായ ക്രിക്കറ്റിനെഅതിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ച് സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾക്കു മാത്രമായി വിനിയോഗിക്കുന്നത് ദുഃഖകരമാണ്.

സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾ:

2014 ലെ ഐ.പി.എല്ലിന്റെ ആദ്യ പാദം യു.എ.ഇ.യിലും രണ്ടാം പാദം ഇന്ത്യയിലുമാണ് നടന്നത്. 15 ദിവസം മാത്രം നീണ്ടുനിന്ന ആദ്യപാദം ഇന്ത്യയുടെ മൊത്തം ആഭ്യന്തര ഉത്പാദനത്തിലേക്ക് 450 കോടി രൂപ സംഭാവനനൽകി. 2015 ലെ ഇന്ത്യൻ പ്രീമിയർ ലീഗ് രാജ്യത്തിന്റെ മൊത്തം ആഭ്യന്തര വരുമാനത്തിലേക്ക് 182 മില്ല്യൺ ഡോളറാണ് സംഭാവനചെയ്തതെന്ന് ബി.സി.സി.ഐ. വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. 200 ഓളം ക്രിക്കറ്റർമാരും 191 മില്ല്യൺ കാണികളും 44 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ മാമാങ്കത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഫുട്ബാൾ ലീഗിന് 75 മില്ല്യണും കബഡി ലീഗിന് 66 മില്ല്യണും കാണികളെ ലഭിക്കുമ്പോൾ ദേശീയ ഐ ലീഗ് ഫുട്ബോളിന് ഏകദേശം 1 മില്ല്യൺ കാണികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഐ.പി.എൽ. മത്സരവേദിയാകുന്ന സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് തൊഴിലവസരങ്ങൾ താൽക്കാലികമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ടൂറിസം മേഖലയ്ക്ക് ഉണർവ്വേകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ചെറുകിട കച്ചവടക്കാർക്ക് ഏപ്രിൽ - മെയ് മാസങ്ങളിൽ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു. വയനാട് കൃഷ്ണ ഗിരിയിലും തിരുവനന്തപുരത്ത് കാര്യവട്ടത്തും അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരമുള്ള സ്റ്റേഡിയങ്ങളുണ്ടായി. കൃഷ്ണഗിരിയിലെ ഹൈ ആൾട്ടിറ്റ്യൂഡ് സ്റ്റേഡിയം (2100 അടി ഉയരത്തിൽ) ലോകപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചത് വയനാട് ജില്ലയുടെ ടൂറിസം മേഖലയിൽ കാര്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തും. കാര്യവട്ടം ഗ്രീൻഫീൽഡ് സ്റ്റേഡിയം ലോകത്തിലെ തന്നെ മികച്ച മൂന്ന് പുതിയ സ്റ്റേഡിയങ്ങളിലൊന്നായി ഈയിടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. രാജ്യത്തെ ആദ്യത്തെ സ്പോർട്സ് ഹബ്ബാണ് ഇത്. എല്ലാതരം സ്പോർട്സിനും ഇവിടെ വേദിയൊരുക്കാൻ കഴിയും. ഫിഫ, ഐ.സി.സി. എന്നിവയുടെ

യെല്ലാം നിയമാവലികൾക്കനുസൃതമായാണ് കാര്യ വട്ടം സ്റ്റേഡിയം നിർമ്മിച്ചത്. ലോകകായിക ഭൂപടത്തിൽ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത ഇനമായി ഇന്ത്യയുടെ പ്രീമിയർ ലീഗ് മാറിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ വാണിജ്യവിപണി കണ്ട് റേസിംഗ് എന്റർടെയിൻമെന്റ് 2016 ജനുവരിയിൽ ഇവിടെ മത്സരങ്ങളുൾ നടത്തി. 2011 മുതൽ 2013 വരെ ഇന്ത്യൻ ഗ്രാൻഡ് പ്രിക്സ് എന്ന പേരിൽ ഫോർമുല വൺ റേസിംഗ് മത്സരം നടന്നു. ഫിഫയുടെ അണ്ടർ 19 ലോകകപ്പ് ഫുട്ബോൾ ഇവിടെ നടക്കാനിരിക്കുന്നു. ഫുട്ബോളിന്റെ 20-20 എന്ന വിശേഷണത്തോടെ "ഫുട്സാൽ" മത്സരങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. 2016 ജൂലൈയിൽ ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന മത്സരത്തിൽ ലൂയിസ് ഫിഗോ, ഡെക്കോ, റാഡമൽ ഫാൽക്കാവോ എന്നീ പ്രശസ്തരായ താരങ്ങൾ അണി നിരക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിക്കറ്റ് താരം വിരാട് കോഹ്ലിയുടെ സുപ്പർലീഗ് ടീമായ ഗോവ ഫുട്ബോൾ ക്ലബും ഇതിലെ സഹനടത്തിപ്പുകാരാണ്. നവമാധ്യമ രംഗത്ത് മൊബൈൽ, ഫോണുകളിൽ ഹോട്ട്സ്റ്റാർ അപ്ലിക്കേഷനിലൂടെ ഇന്റർനെറ്റ് വഴി കളികൾ യഥാസമയം കാണാനും ക്രിക്ഇൻഫോ, ക്രിക്ബസ്, ഫോട്ടമോബ്, ലൈവ് സ്കോർ തുടങ്ങിയവയിലൂടെ സ്പോർട്സുമായി എപ്പോഴും ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയുന്നു. സ്പോർട്സ് ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണുകളിലും ഓൺലൈൻ വ്യാപാരം വഴി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ടെലിവിഷനിൽ ഫിഫ ലോകകപ്പ് കണ്ടതിലേറെ കാഴ്ചക്കാരുണ്ടായി അതേ വർഷത്തെ സുപ്പർലീഗ് ഫുട്ബോളിന്. കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ഗ്രൗണ്ടായ കൊച്ചി ജവഹർലാൽ സ്റ്റേഡിയത്തിൽ ശരാശരി 50,000 കാണികളാണ് എത്തിയത്.

പ്രീമിയർ ലീഗിന്റെ ഭാവിയ്ക്കു വേണ്ടി?

2013 - 2014 വർഷങ്ങളിലെ വിവാദങ്ങളിൽപ്പെട്ട രാജസ്ഥാൻ റോയൽസ്, ചെന്നൈ സൂപ്പർ കിംഗ്സ് എന്നീ ടീമുകളെ 2015 ൽ രണ്ടു വർഷത്തേക്ക് സുപ്രീം കോടതി പുറത്താക്കിയെങ്കിലും പുതിയതായി രണ്ടു ഫ്രാഞ്ചൈസികളെ കണ്ടെത്താനും പുണെ, ഗുജറാത്ത് എന്നീ ടീമുകൾ താൽക്കാലികമായി (രണ്ടു വർഷത്തേക്ക്) രൂപീകരിച്ച് പഴയ ടീമുകളിലെ കളിക്കാരെ സംരക്ഷിക്കാനും ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റ് ബോർഡിന് കഴിഞ്ഞു. കോടികളുടെ ബാധ്യതയു

മായി റോയൽ ചലഞ്ചേഴ്സ് ഉടമ വിജയ് മല്ലു നാട്യവിട്ടപ്പോഴും ടീമിന്റെ ഓഹരികൾക്ക് പുതിയ അവകാശികളെ കണ്ടെത്തി ടീമിനെനിലനിർത്താനും കഴിഞ്ഞു. ഒരു കായികവിനോദം എന്ന നിലയ്ക്ക് കാണികൾക്ക് എളുപ്പം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാമി ട്വന്റി 20 ക്രിക്കറ്റ് മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു മാറ്റി ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലും യു.എ.ഇ.യിലും മുമ്പ് വിജയകരമായി ഐ.പി.എൽ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ ഏതുകോണിൽ നടത്തിയാലും പ്രീമിയർ ലീഗിന് സാമ്പത്തിക നഷ്ടമുണ്ടാകില്ല. ഒരു വിവാദവും പ്രീമിയർ ലീഗിന്റെ വാണിജ്യതാൽപ്പര്യങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതും വസ്തുത തന്നെയാണ്. ടെസ്റ്റ് മത്സരങ്ങളിൽ നിന്നും ഏകദിനത്തിലേക്ക് മാറിയതിനേക്കാൾ വേഗത്തിലാണ് ഏകദിനത്തിൽ നിന്നും ട്വന്റി 20 തിലേക്കുള്ള രൂപാന്തരം. തിരക്കുപിടിച്ച ടീവി തസാഹചര്യത്തിൽ നാലു മണിക്കൂറിനകം ചുർത്തായാകുന്ന മത്സരങ്ങൾ കാണാനാണ് ജനങ്ങൾക്കു താൽപ്പര്യം.

ക്രിക്കറ്റ് എന്ന കളിയുടേയും കളിക്കാരുടേയും ഭാവിക്ക് അനുയോജ്യമായ മാറ്റങ്ങളാണ് വാതവെന്റ് വിവാദങ്ങളെത്തുടർന്ന് ജസ്റ്റിസ് മുദഗിർ കമ്മിറ്റി, ജസ്റ്റിസ് ലോയ കമ്മിറ്റി എന്നിവരുടെ റിപ്പോർട്ടിലൂടെ സുപ്രീംകോടതി നിർദ്ദേശിച്ചത് എന്നു തിരിച്ചറിവ് ഇവിടത്തെ ഭരണകർത്താക്കൾക്കുണ്ടാകണം. താൽക്കാലിക ലാഭത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെ ക്രിക്കറ്റ് എന്ന കായികവിനോദം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ രൂപീകരിച്ച് പ്രശസ്തരായ മുൻതാരങ്ങളെ ഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അഴിമതി വിമുക്തമാക്കി വേണം മുന്നോട്ടുപോകാൻ. ക്രിക്കറ്റിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളെയും സന്തുലിതമായി നിലനിർത്തുന്ന നയപരിപാടികൾ രൂപീകരിച്ച് കളിക്കാരുടേയും കാണികളുടേയും താൽപ്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സുപ്രീം കോടതി പറഞ്ഞതുപോലെ "ഓരോ കാഴ്ചക്കാരന്റേയും മത്സരം ആസ്വദിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശത്തേക്കാൾ വലുതല്ല ബോർഡിന് വരുമാനമുണ്ടാക്കാനുള്ള അവകാശം. അവരുടെ ആസ്വാദ്യതയാണ് ഇന്ത്യൻ ടീമിനെപ്പോലെയോ മറ്റോ ഇത്രയും ഉയരത്തിലെത്തിച്ചത് എന്നു മറക്കരുത്."

✍ ബിനി. കെ.
Dhwany '95

ഇനിയും പാടുംമോ പൂഴ്?

ഉറവവറ്റി ചാലുകീറിയ പൂഴ്ചെയ്തതോടൊപ്പം താൾ കാത്തിരുന്ന് പോൽ
 സ്വയം ദാഹിച്ചാൽ മറ്റൊരു പൂർണ്ണാമ്പിനും ജീവനേകുവാൻ
 വരണ്ട പൂർണ്ണാമ്പിനെപ്പോലെ ദിനമെണ്ണിക്കണ്ണിമെപ്പുടാതെ
 കിനിയെണ്ണിക്കണ്ണിമെപ്പുടാതെ ചത്തപൂഴ്ചെയ്തതോടൊപ്പം കാക്കുവാൻ
 ശിവനെപ്പോലെപ്പോലാൻ പൊങ്ങിയ മരവും മോഹിച്ചുപോയി
 തുക്കുറോംകുരുവിക്കുട്ടിലെ കുഞ്ഞിനെതാലോലമാക്കുവാൻ
 മഴുകൊണ്ടു വെട്ടേറ്റു ചോര പൊടിച്ചുപോയപ്പോൾ നീറാതെ
 മൂത്തശ്ശിമാവിന്റെവാതാവു മോഹിച്ചതൊരു ഭവനവെട്ടിയപ്പോൾ.
 മരങ്ങൾ തണുലാവുന്നതും, ഫലങ്ങൾ തലകുനിക്കുന്നതും
 ഉറവകൾ പൂഴ്ചെയ്യുന്നതും, ഇളംകാറ്റു സ്പന്ദനമാകുന്നതും
 പ്രപഞ്ചനിയതിൽ എഴുതപ്പെടാത്ത നിത്യസത്യമാകുമ്പോൾ
 എന്തെ മറന്നിട്ടു മർത്യൻമാത്രം?മനവിടയാരാദരണമാക്കിയതും?
 പാടാത്ത പൂഴ്ചെയ്യുന്നതും, തോട്ടസമൃദ്ധിയെല്ലാതായതും
 പിന്നെത്തണുപ്പിടത്തടക്കും സർപ്പക്കാവുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വരണ്ടതും
 ഭൂമിയുടെ മാനു പിളർന്നിട്ടും ചെങ്ങമ്പാറവറ്റി വിളർത്തതും
 ഉഷ്ണക്കാറ്റിലാടിച്ചുലഞ്ഞിരുന്നതെ കുരുമുളകുൾ വാടിച്ചുനശിക്കുന്നതും
 അമ്മയാം സത്യത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ച ധർമ്മം സത്യമേൻ
 ഭവനകൊണ്ടു പൂർണ്ണാമ്പിനെപ്പോലെപ്പോലാൻ
 അമ്മൻ കൈവിട്ടുപോയ ശാപവചനങ്ങളെല്ലാം
 എന്തു ചെങ്ങമ്പാറവെണ്ണിയാതെയി വഴിത്താരിൽ നിലക്കുമ്പോൾ
 കുമ്പിടുന്നതൊന്നും വാക്കുപോലുമെൻ ഗർഭമേകുവാൻ.

പുതുവത്സരം നിലവിലാക്കാനു വീളികൾ

 നിഷിദ സി.ടി.
Msc. Seed Technology

ഒരു സെക്കന്റിന്റെ വ്യത്യാസത്തിൽ ഒരു വയസ്സുകൂടുമ്പോൾ പുതുവത്സരങ്ങൾ കണിക്കാണെന്നുതന്നു. ഒരു കോടി സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയാകാൻ മറ്റൊരുവൻ കൂടി തുക്കുകയറിനു വിധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു വർഷമായി തുക്കിലേറ്റപ്പെട്ട് മരണം വരിച്ചു താഴെയറക്കപ്പെടുന്ന കറുത്തതും ചുവന്നതുമായ അക്കങ്ങളിൽ നിലവിലാക്കുന്ന നിലവിലുകളുടെ പ്രതിധനികളുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ ആഘോഷങ്ങൾക്ക് നിറംപകരാനായ നൂറുകൂട്ടം പടക്കങ്ങൾ വിരമിച്ചു വരികുമ്പോൾ തെരുവുകളിൽ ചോദ്യചിഹ്നമായി നിൽക്കുന്ന പട്ടിണിക്കോലങ്ങളുടെ മങ്ങിയ ജീവിതമുണ്ട്. നവവത്സരത്തിന് പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകൾ നൽകി സ്വപ്നങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞാണഴിക്കുമ്പോൾ മുറിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ട മരണത്തിനു താഴെ കാണാത്ത വേരിന്റെ നൊമ്പരങ്ങളുണ്ട് അറുത്ത്മാറ്റപ്പെട്ട തലയ്ക്ക് കീഴെ ജീവൻ ബലികൊടുത്ത സ്വപ്നങ്ങളുടെ കേഴലുണ്ട് കണ്ണുകാണാത്തവന്റെ അകക്കണ്ണിൽ വെളിച്ചം കാണാത്ത കാഴ്ചകളുടെ വെപ്രാളങ്ങളുണ്ട് കേൾക്കാത്ത കാതിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ മധുരശബ്ദങ്ങളുടെ നിശബ്ദമായ തേങ്ങലുണ്ട്.

മതവിഷം ചീറ്റുന്ന മർത്യനെന്നോക്ക നൈരാശ്യത്തിൽ നിന്നുണ്ണു ദൈവം : മരണ വിവാദങ്ങളുടെ മാലപ്പടക്കങ്ങൾക്ക് വഴിവിളക്കാകുന്ന രാഷ്ട്രീയത്തെയെല്ലാം അസഹിഷ്ണുതയിൽ കഴിഞ്ഞു. ജനമധ്യത്തിൽ പ്രായഭേദമില്ലാത്ത മുഗ്ധികളുടെ കോപായങ്ങളിൽ മനാനെന്ന് തലകുനിച്ചുപോകുന്നു നിതിപിരം : മരണ പാതിയിൽ അസ്തമിച്ച മക്കളെപ്പോലെ മരണമര്യപുരയം നിലവിലുകുമ്പോൾ മക്കളെക്കാണാതെ കണ്ണിരുവാർത്ത രാപ്പകൽ കളിക്കുന്നു വ്യധസ്വസ്ഥ പ്രളയത്തിൽ ജീവനുകൾ മുങ്ങുന്ന മരണമര്യ മറുവശം കൂടിനിരിനായ് കേഴുന്നു നുണകൊണ്ട് മുട്ടുന്ന സ്വന്തങ്ങൾ നേരുകാണാതെ ആർത്താടനം : പുതുവത്സരമെന്ന അഞ്ചക്ഷരങ്ങൾക്ക് മായ്ക്കാനാവുന്നില്ലി ദുരിതമാം മരണമര്യ ഇതെല്ലാം കടന്ന്. ഒരിറ്റു സമാധാനവും തിരഞ്ഞ് സ്വയം കറങ്ങുന്നു ഈ ചുമി പുതുവത്സരത്തിലും!!

കൃഷിയും വായനയും

സംസ്കാരത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ

ഡോ. എ.റ്റി. ഫ്രാൻസിസ്, KAU ലൈബ്രേറിയൻ

വ്യാപാരമായി തലമുറകളിലേക്കു പകർന്നിരുന്ന കൃഷിരീതികളും കാർഷിക വിജ്ഞാനവും പിൽക്കാലത്തു പുസ്തകങ്ങളിലും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കുകയും കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി നിലവിൽ വന്നു. വർദ്ധിച്ചുവന്ന ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തോടെ സംജാതമായ വിജ്ഞാനവ്യവഹാരം ഇന്നു വായനയുടെ പുതിയ മേഖലകൾ നമുക്കു തുറന്നു തന്നു. കാർഷിക മേഖലയിലും സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക തലത്തിലും ഇതിന്റെ ശക്തമായ അനുഭവങ്ങൾ ദൃശ്യമാണ്. ആധുനിക കൃഷി രീതികളും വിജ്ഞാനവും സ്വായത്തമാക്കേണ്ടത് ഇന്നു വളരെ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കാർഷികസമൂഹം വിവരസ

മ്യകരമായും വിജ്ഞാനസമൂഹമായും രൂപാന്തരപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥ കാർഷിക സംസ്കാരം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും മനസ്സുകളിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ആധുനിക ജനത തിരിച്ചറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഏകദേശം അര നൂറ്റാണ്ടു മുൻപ് കേരളത്തിൽ കൃഷി സാമ്പത്തിക സുരക്ഷ നൽകുന്നതും മാനുഷ്യതയുള്ളതുമായ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഭൂരിപക്ഷവും കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചാണു ജീവിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ, കാർഷിക വിഭവങ്ങളുടെ അന്തർസംസ്ഥാനനിയന്ത്രണം എടുത്തു കളഞ്ഞതോടെ കേരളത്തിൽ നാണുവിളകൾ ഒഴിച്ചുള്ളവ, പ്രത്യേകിച്ചും നെല്ല്, പച്ചക്കറികൾ തുടങ്ങിയ കൃഷികളുടെ കഷ്ടകാലം ആരംഭിച്ചു എന്നു പറയാം. കൂറഞ്ഞകുലിയുള്ള, പ്രത്യേകിച്ച് തമിഴ്നാട് തുടങ്ങിയ അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന കാർഷിക വിഭവങ്ങളോടു മത്സരിക്കാൻ നമ്മുടെ കർഷകർക്കു കഴിയാതായി. ആഗോളവൽക്കരണവും നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ഇറക്കുമതിയും നാണുവിളകളുടെ കാര്യവും പരുങ്ങലിലാക്കി. മാത്രമല്ല, ഗുണമേന്മയില്ലാത്ത അന്യസംസ്ഥാനവിളകളോടുള്ള അമിത ആശ്രയത്വം നമ്മുടെ ജനതയുടെ ആരോഗ്യവും തകരാറിലാക്കുന്ന സ്മിതി വിശേഷവും സംജാതമായിരിക്കുന്നു.

കാർഷികവൃത്തികൊണ്ടു പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ പലരും കൃഷി ഉപേക്ഷിച്ചു വാണിജ്യ-വിജ്ഞാനമേഖലകളിലേക്കു ചേക്കേറുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടായി. എന്നാൽ നല്ല അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസം, വിജ്ഞാനസമ്പാദനശേഷി, ആജീവനാന്ത പഠനം എന്നിവയുടെ ആവശ്യകത ഇന്നു വളരെ കൂടുതലാണ്. ആധുനിക വിജ്ഞാനവും നിർവഹണ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ആർജ്ജിക്കാത്തവർ എല്ലാ മേഖലകളിൽനിന്നും അതിവേഗം പുറംതള്ളപ്പെടും എന്നതാണു സത്യം.

നന്നായി അധ്വാനിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിച്ചു ചെലവഴിക്കാനും തയ്യാറുള്ള ആർക്കും മാനുഷമായി ജീവിക്കാനുള്ള വക കണ്ടെത്താൻ ഇന്നു കേരളത്തിൽ വലിയ പ്രയാസമില്ല. വിലകൂടിയ വസ്തുക്കളും, സ്മാർട്ട് ഫോണും, ഇന്റർനെറ്റും, എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള വലിയ വീടും കാറും, തുടങ്ങി എല്ലാം വേണമെന്നു തന്നെയാണ് ദിവസം നൂറു രൂപ നേടുന്നവന്റേയും സ്വപ്നം. എന്നാൽ അതിനുവേണ്ടി അനുവർത്തിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് പലപ്പോഴും നീതികരിക്കാനാവാത്തതു ചിലപ്പോൾ ഇത് കള്ളത്തരങ്ങളിലൂടെയും അനീതികളിലൂടെയുമാകുന്നു എന്നു മാത്രം.

മക്കൾക്കു പഠിക്കാനുള്ള പുസ്തകം വാങ്ങാൻ വകയില്ലെങ്കിലും മാസം തോറും നല്ലൊരു തുകയ്ക്ക് ലോട്ടറി ടിക്കറ്റ് എടുക്കുന്ന. ആയിരത്തിലധികം വൈദ്യുതി ബില്ലടക്കുന്ന "പാവങ്ങളെ" നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം കാണാം. എളുപ്പത്തിൽ ധനികനാകണമെന്നുള്ള ചിന്തയും, അനുകരണ മനോഭാവവും ആഘോഷങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ ആർഭാടമായി തന്നെ നടക്കണം എന്ന താൽപ്പര്യവും ഇത്തരക്കാരെ കൂടുതൽ സാമ്പത്തിക പരാധീനതകളിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കെല്ലാം പ്രോത്സാഹനവും വായ്പാ സഹായവും നൽകാൻ ഉത്സവ കമ്മിറ്റികൾ മുതൽ വിവിധ തരം പണമിടപാടു സ്ഥാപനങ്ങൾ വരെ ഇവിടെ അനിയന്ത്രിതമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. മാനുഷമായി അധ്വാനിച്ചു വരുമാനം ഉണ്ടാക്കാത്തവരും വരുമാനത്തിനനുസരിച്ചു ചെലവു ചെയ്യാത്തവരും ഇത്തരക്കാരുടെ വലയിൽ വേഗം വീഴും എന്നതാണ് സത്യം.

അതേസമയം വിദ്യാഭ്യാസപരമായും സാമ്പത്തികമായും സ്ഥിരമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവർ. സാമൂഹ്യമായും സാംസ്കാരികമായും പാർശ്വ-വൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നവർ തുടങ്ങിയവർ സമൂഹത്തിൽ വൻ നാശം വിത

യ്ക്കാവുന്ന ആറ്റം ബോംബുകളായി മാറുന്നവരുമായി കൂടുതലാണ്.

സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ അധികം ഇന്ന് നമ്മെ കാര്യമായി അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തുന്നവർ മയക്കുമരുന്നും, അക്രമങ്ങൾ ഭീകരത പിന്മുദ്രകൾ തുടങ്ങിയവ എവിടെയും നിത്യ സംഭവങ്ങളാണ്. മലയാള മനോരമ വനങ്ങളിൽ മാത്രം അനധികൃതമായി കട്ടയെടുത്ത കഞ്ചാവ് കൃഷി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുറത്തുപോകാതെ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. മറ്റിടങ്ങളിലും കളം മാത്രമല്ല ആരോഗ്യമുള്ളവരും ഇതിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സുരക്ഷിതരല്ല എന്നതാണ് നമ്മുടെ ഇനം നാടിനു എന്ത് പറ്റി. ഈ പോക്ക് തടയുവാൻ എന്തിനും എന്തൊക്കെ നാം ചിന്തിക്കണം? നമ്മുടെ കാര്യമായ പ്രതിവിധി കാണാനില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഏറികൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ പലവർക്ക് നേരം വേഗം ഏവരുടെയും പ്രധാനശ്രമം. കുറ്റവാളികൾക്ക് ശിക്ഷ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക എന്നതിലേക്കു എന്തിനും എന്തുകൊണ്ട് ഇത്തരം സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു കാര്യമായ ചിലയിടങ്ങളിൽ നടക്കുന്നില്ല എന്നതാണു സത്യം. അധികൃത ശാസ്ത്ര സമൂഹവും ഇതൊരു ഗൗരവമുള്ള വെല്ലുവിളിയെ പ്രശ്നമായി കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു മറ്റൊരു പ്രശ്നം. വാളികളിൽ 30 ശതമാനം കുട്ടികളാണെന്നു കേൾക്കാൻ രാജ് സിംഗ്, ഐ.പി.എസ്., അടുത്തിടെ എളിപ്പാട്ടായിരുന്നു. വായനാശീലം ഇല്ലാത്തവർക്ക് സാമ്പത്തിക പ്രധാനകാരണമെന്നും അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുകയായി.

കേരളത്തിൽ 1976 മുതൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിലവിൽ വന്ന ഗ്രൂപ്പ് സമ്പ്രദായത്തിൽ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകളിലായി 120 ഉം 90 ഉം മാർക്കു നേടുന്നവർക്കു ചില വിഷയങ്ങളിൽ മാർക്കു കുറഞ്ഞാലും ഉപരി പഠനത്തിന് അർഹരായി പത്താംക്ലാസ് പാസ്സാകാം എന്ന സ്ഥിതി വന്നു. അതായത്, പ്രയാസമുള്ള കണക്ക്, ഇംഗ്ലീഷ് തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾക്കു പുഷ്യം കിട്ടിയാലും മൊത്തം 210 മാർക്ക് നേടിയാൽ പത്താംക്ലാസ് പരീക്ഷ പാസ്സാകുമായിരുന്നു എന്നർത്ഥം. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇത് ഒരു വിഷയത്തിൽ ചുരുങ്ങിയത് 10 മാർക്ക് വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചെങ്കിലും കാര്യമായ പഠനമില്ലെങ്കിലും പത്താംക്ലാസ് പരീക്ഷ മാത്രമല്ല പ്ലസ് ടുവും പാസ്സാകാം എന്നതു തന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. ഇത്, പൊതുവേ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം തകർത്തോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല രണ്ടു ക്രിയാത്മക പ്രവൃത്തികളായ കൃഷിയുടെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന തകരാൻ കാരണമായി എന്നതാണു സത്യം. അതേസമയം, മാതൃഭാഷ പാടെ ഒഴിവാക്കിയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുന്നേറ്റം സമൂഹത്തിൽ രണ്ടു തരം പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും പൊതു വിദ്യാലയങ്ങളുടെ തകർച്ചയ്ക്കും വഴിയൊരുക്കി സാമ്പത്തിക ശേഷിയുള്ളവർ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം/ സി.ബി.എസ്.ഇ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്ക് മാറുന്ന തോടുകൂടി പൊതുവിദ്യാലയങ്ങൾ കൂടുതലും പാവങ്ങളുടെയും സാധാരണക്കാരുടെയും കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി എന്ന സ്ഥിതിയാണ്. പൊതു വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ലൈബ്രറി തുടങ്ങിയ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങൾ, പഠനമികവു പുലർത്തുന്ന കുട്ടികൾ എന്നിവയുടെ കുറവ് തകർച്ചയുടെ ആക്കം കൂട്ടി. പൊതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ തകർച്ച സാമൂഹ്യ വായനയുടെ മുരടിപ്പിനു കൂടി കാരണമായെന്ന് പറയാം. മിക്കവരും ഉന്നത ബിരുദങ്ങൾ നേടിയെങ്കിലും തൊഴിൽ നൈപുണ്യത്തിൽ പുറകിലായി. ഇത് തൊഴിലില്ലായ്മ മാത്രമല്ല തൊഴിൽ ചെയ്യാനറിയാത്ത ബിരുദധാരികളുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

'ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടല വരെ' എന്നതാണ് ചൊല്ല്. പഠിച്ചില്ലെങ്കിലും ജയിക്കണം. അധ്വാനിച്ചില്ലെങ്കിലും മോഹം പോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എളുപ്പം നടക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് മിക്കവരുടെയും ചിന്ത. പഠിക്കാൻ

ശേഷി കുറവുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ ആണെങ്കിലും സ്കൂളിനു നൂറു ശതമാനം വിജയം തന്നെ നേടണം, അതിനായി തോൽക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള കുട്ടികളെ പുറത്താക്കുക, കോപ്പിയടിക്കാൻ സഹായിച്ചാണെങ്കിലും വിജയം ഉറപ്പാക്കുക. എന്നിവയെല്ലാം ചിലയിടങ്ങളിലെങ്കിലും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ബീഹാറിൽ, പരീക്ഷാഫലത്തിൽ ആരോപണം ഉയർന്നപ്പോൾ വീണ്ടും നടത്തിയ പരീക്ഷയിൽ റാങ്ക് നേടിയവർ വരെ തോറ്റത് അടുത്തയിടെ വലിയ വാർത്തയായിരുന്നല്ലോ ഇത്തരം ചിന്തകളും രീതികളും പിന്തുടരുന്ന നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ എങ്ങിനെല്ല സംസ്കാരവും നീതി ബോധവും പുലരും? ദരിദ്രരും രോഗികളും അശരണരും വയസ്സായവരും സംരക്ഷിക്കപ്പെടും?

വായനയിലും അറിവു സമ്പാദനത്തിലും താൽപ്പര്യമില്ലാത്തവർ അക്രമങ്ങൾ, മറ്റു സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിൽ വ്യാപൃതരാവാനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലാണെന്നു കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്തു വായിച്ചാലും അവയിലെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനും സമൂഹ നിർമ്മിതിക്കും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ക്രിയാത്മക ശേഷിയാണു വായനക്കാർ ആത്യന്തികമായി ആർജ്ജിക്കേണ്ടത്. ഒഴിവ് സമയം ക്രിയാത്മകമായി ഉപയോഗിക്കാൻ വായനയും എഴുത്തും ശീലമാക്കിയാൽ അത് വലിയൊരു സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന് വഴിയൊരുക്കുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

സാമ്പത്തിക ശേഷിക്കനുസ്സരിച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി ശേഖരിക്കാൻ ഇന്നു പലരും താല്പര്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, പുസ്തകങ്ങളുടെ മൂല്യം അവയുടെ ഉപയോഗത്തിലാണ് എന്നാണ് ഇന്ത്യയിലെ ലൈബ്രറിശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവായ ഡോ. എസ്.ആർ. രംഗനാഥന്റെ വാദം. കേരളത്തിലെ സാക്ഷരത ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പിതാവ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീ. പി.എൻ. പണിക്കരും ഇതേ ഉദ്ദേശത്തോടെയാണു നമ്മുടെ പൊതു ഗ്രന്ഥശാലകൾ ക്രിയാത്മകവും സർഗാത്മകവുമായ പരിപാടികളുടേയും സാക്ഷരതാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും സജീവ വേദികളായി മാറ്റിയത്.

അതിനാൽ കൃഷിയും വായനയും നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ജീവിതചര്യയായി നിലനിർത്തേണ്ടത് ഇന്നത്തെ അടിയന്തിര ആവശ്യമാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞേ മതിയാകൂ.

 Nikhil Narayanan, Msc (Ag).
Dept. of Plant Breeding and Genetics.

Shut up! Or get lost!

India has a history of repressing the oppression forced on us by the foreign invaders to win our national struggle. The main tool harnessed by the foreign leaders was restricting the people of India from the right to speech or express. Decades later, after we gained independence, our primary focus was to empower the people to make them learn to express themselves. With this intention our constitution was masterly crafted and designed giving the citizens the power of fundamental rights. Out of these fundamental rights, the right to speech and expression of thoughts and also to conduct assemblies and meetings in the view of public emotions are the most revered ones.

But, where are we now? : After about seventy years of independence and after going through all those struggles and mishaps, are we confident that the concept of freedom has actually been realized. In a country like India where we are seeking for singularity from diversity, coupled with the high degree of anomaly that circles around our political scenario, there have always been incidents that caused the constitution to tumble on itself. The constitution as strong as it may look has an internal weakness of enormity of details, ironically the very same times that gives its strength! This enormity enables the ruling parties to twist and turn the clauses into whatever amoebic form they like.

The present day predicament makes it clear that we haven't been able to move an inch from the British era. The new concealment for banning the people from raising issues is the key word 'anti nationalist'. The incidents were several, starting from the alleged false encounter of Ishrat jahan in Gujarat threaded by the Commissioner of

Police of Gujarat. The case didn't receive the limelight attention due to high political pressure and varied interests among the bipolar vote bank politics. Another dark incident that occurred was the gunning down of Kalburgi for his stringent terms against superstitions and false beliefs. That incident twisted on its own due to the untimely improper method of protest took by other writers. They decided to give away their awards which was given by the nation as a symbol of recognition.

Then the events started overflowing and most noticeable among these was the incident in Hyderabad University which led to the suicide of Rohit Vemula. He was targeted by the activists for protesting against unfair university policies under the banner of Ambedkar Students Association. He got the notorious Anti-nationalist tag for protesting against the death penalty of Yakub Memon. A similar incident occurred in Jawaharlal Nehru University when Kanhaiya Kumar, the President of the JNU Students Union was forced into the same club for organizing a meeting against death penalty and in remembrance of Afzal Guru. They were conveniently labelled as anti-nationals and "Sickulars" (a term used for "Seculars", coined by the right wing *Hindutva extremists*).

These incidents may seem as miscasts, especially owing to the highly volatile and fragile social implications our society is barren with. But if we run through the details and pay a closer attention to the details, we can see that both these issues were transformed by the highly rhetorical political scenario our nation is burdened with. They were targeted due to their post stands against the political instability and against the caste partisanship that prevails in the country. They were targeted to be the scapegoats for being stringent on their policy of uncompromising against political and religious intolerance rather than following the national rule of expediency.

The intolerance to expression and free living got exposed in its gigantism when a fellow resident was beaten to death for allegedly cooking and eating beef in his house. The political parties were in a hurry to take advantage of the situation but none of them was interested in reviewing the shameful degradation of our nation once famous world over for the unity in diversity. The media took turns to advocate he ate beef or he didn't, with lack of any interest other than a subject for commercial space inclusion.

Shockingly, the hostility towards the Dalits has

increased by 5 times since the new government came into power. The people opposing the policies in the line of communalism are bashed by the paid media and the online army of *Bhaktis*. Several "Gou Raksha Dals" (it is a vigilante cow protection group) have sprouted up in the country and many incidents of vigilantism are being reported in the country, they are the self-appointed protectors of cow, spewing venom in the name of religion and sending law and order for a toss. These are the actual anti-social elements which need to be nipped in the bud. The people involved in such activities mainly aspire for the political mileage they can gain from it. The right wing communal government at the Centre being the main source of their confidence.

When events of such discomfort occur people have the only choice to turn to and trust in new age politicians. The advent of AAP in Delhi was a sheer indication of that. But when we look into their latest policies on education and measures to cut down chapters from the syllabus based on very weak terms, we cannot be sure about continuation of that trust. The problem arises with non idealistic organizations are that they don't know how to manage the democratic principles in a co-ordinated way due to lack of so called ideology. When the new structures fail to respond to our apprehension we cannot be disappointed but can only be frustrated.

The condition of course only gets worse day after day and year after year. The system stays as its own despite few singular unselfish unbiased impartial voices. The slogan of divide and rule imposed by the British still prevails here and it prevails with more toxicity. Make the move now and unite for a cause. We can show the world that India hasn't lost the spirit to fight back against the intolerance and religious barbarism. You can either shout for the world to hear and then they cut your food; or you can eat your food of their choice, or you can decline both of these which ensures complete numbness and equality.

ശ്രീജിത്ത് ആർ.
MSc Dept. of Agrl. Extension

മദ്യവും ചിന്തയും പീനാനന്ദ കാര്യവും

രാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ തൊട്ടൊരു വേവലാതി. എന്റെ കൊണ്ടെന്നറിയില്ല, ഒരു സുഖക്കൂറവ്. എന്ത് ചെയ്യണം ഇവിടെയാണെങ്കിൽ ഒരു പണിയുമില്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം. നേരത്തെ ഇങ്ങനെവേവലാതി വരുമ്പോഴും ഇങ്ങനെതന്നെയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. രണ്ടെണ്ണം അടിക്കാം. ഒറ്റയ്ക്ക് പറ്റില്ല. ആരെങ്കിലും കമ്പനിക്ക് വേണം. ഇതാ റൂമിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നു, രണ്ട് കമ്പനിക്കെങ്കിലും പറ്റത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരാജാനുബാഹു. അവന് നേരം വെളുത്തിട്ടില്ല, ഉച്ചയ്ക്ക് 1.30 കഴിഞ്ഞതല്ലേയുള്ളൂ. എങ്കിലും വിളിച്ചുനോക്കി കാര്യം പറഞ്ഞ് മുഴുമിക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. കെട്ടിയങ്ങ് പിടിച്ചു, 250 രൂപയും തന്നു. "സെലിബ്രേഷൻസ്."

ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നും ഒരു മദ്യപാനദിവസത്തിലെ പതിവ് കാഴ്ചകൾ, ജീവിതത്തിൽ അലക്കാതെപോലും ആൾക്കാർ കൂട്ടിച്ച് ഒരുങ്ങി, ചിലർ ടേബിം തൊട്ട്, ചിലർ ഫേയ്സ് വാഷ് ഉപയോഗിച്ച്, മറ്റുചിലർ വീട്ടിലേക്ക് വിളിക്കും, വീട്ടുകാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, "മോനേഎന്തുപറ്റി ഒരാഴ്ചയായല്ലോ വിളിച്ചിട്ട്." "ഒരുപാട് വർക്കുണ്ട് മമ്മി.....അതിനിടയ്ക്ക് വിളിക്കേണ്ടല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണ്." വീട്ടുകാർക്കും സന്തോഷം, മകൻ നന്നായി തുടങ്ങി!

പരിപാടി തുടങ്ങി; ചർച്ചയും തുടങ്ങി-ചന്ദ്രനിലുള്ള സാധനങ്ങൾ തൊട്ട് ഭൂമിക്കടിയിലെ പാതാളം വരെ പോകും ചർച്ചകൾ നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളവർ ഇത്രമാത്രം 'ബുജൻ' മാരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വേറെയാരു സദസ്സുമില്ല. സംശയവും മടിയും നാണവുമൊന്നുമില്ലാതെ തുറന്ന ചർച്ച 'ടച്ചിങ്ങ്സ്' തിന് തീർക്കാതെത്തുന്നവർ ഇതെല്ലാം കണ്ട് അന്തിച്ചുനിൽക്കും, ചില

പ്പോൾ ചിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ പരിഹസിക്കും. പക്ഷേ അപ്പോഴും അവർക്കറിയാത്ത ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ഒരു ചിയേഴ്സ് കൈമാറുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ, ബോധത്തിന്റെ, നേർത്തുപോകുന്ന നൂലിഴകൾകൊണ്ട് ഉറപ്പിക്കുന്ന ദൂരമത്ര

ഇത്തരം ബന്ധങ്ങളിൽ പലതരം കോമാളിത്തങ്ങളുണ്ടാകും. മറ്റുള്ളവർക്ക് രസിക്കാൻ (അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് അങ്ങനെയോന്നാം.) അതിൽ കുറ്റം പറയാൻ കഴിയില്ല. മദ്യപാനികളുടെ മാത്രം ലോകത്തുള്ള സർക്കസ് കളിയാണത്. അങ്ങനെയുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിലേക്കും ഒരു എത്തിനോട്ടമാകാം.

ഇന്ത്യയിലെ ഡെച്ചാണ് ചിലരുടെ കളി. ഒരിക്കൽ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരാൾക്ക് സ്മരണാമേഖലയിൽ വലിയ പദവി കിട്ടിയത് ആഘോഷിക്കുകയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. 'ഹണി ബി' സിനിമ കണ്ടുകൊണ്ട്. 'ഹണി ബി' തന്നെ സേവിച്ചുകൊണ്ടാണോ ലോഷം. പെട്ടെന്നാണ് അയാളുടെ വായിൽനിന്ന് ഇന്ത്യൻ പ്രവഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. "KSEB IS KSEB." "YOU KNOW KSEB... IT IS THE MAKING OF INDIAN CURRENT". ഞങ്ങൾക്ക് അപ്പോഴാണ് അവന്റെ മഹത്വം ശരിക്കും മനസ്സിലായത്. "JAJAVAN, JAIKISAN".

പിന്നെയൊരാൾക്ക് ക്രിക്കറ്ററാകാൻ വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അതും ഒടുക്കത്തെ dedication, രാത്രിയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ബോളുപോലുമില്ലാതെ ഗ്രൗണ്ടിൽനിന്ന് പ്രാക്ടീസോടു പ്രാക്ടീസ്. പക്ഷേ ഭാഗ്യമില്ല. കോച്ചുമാരൊന്നും ആ വഴി പോയില്ല. ഈ മദ്യപിക്കാത്ത ആളുകൾ അങ്ങനെയൊ 'dedication' കുറയും. 'North India Tour' - ന് മണലിയിലേക്ക് പോകും വഴി വണ്ടി ആക്സിഡന്റ് ആയി. ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ കാണുന്നത് ഒരു കലുങ്കാണ്. അടുത്തിരിക്കുന്ന ആളോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. "വാ ചായ കൂടിക്കാ." അവളുടെ മുഖം എനിക്കിപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ട്. കരയണോ അതോ എന്നെ തല്ലിക്കൊല്ലണോ എന്ന ഭാവം. ഒരാൾ ചോരയൊലിപ്പിച്ച മൂന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴാണ് എനിക്ക് ബോധം വരുന്നത്. പണി പാളി!!!

~ഒരുപാടുണ്ട് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ. ഗെയിം കളിച്ച ഓർമ്മയിൽ കോളേജിൽ എല്ലാവരെയും വെടിവെച്ച ആൾക്കാരാണ്.... സ്നേഹസമ്മാനമായി കിട്ടിയ ചെയിൻ

അതും നല്ല സിൽവർ ചെയിൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരാൾ.

UG തൊട്ട് ഇത് PG വരെയുള്ള ഒരുപാട് കൂട്ടുകാരുണ്ട്. വഴുതിവിഴാൻ പോകുമ്പോൾ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു. തല്ലാൻ വരുന്നവരെ പിടിച്ചുമാറ്റുന്നു. രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരുപാട് സൗഹൃത്തുക്കൾ. മിക്കവരെയും ഓർക്കുമ്പോൾ ഒരു ചില്ലുകുപ്പിയുടെ രൂപവും ഉണ്ടാകും മനസ്സിൽ. ഒരിക്കലും പറ്റിക്കാത്ത, കൊടുക്കുന്ന കാശിന് മുഴുവൻ ലഹരി തരുന്ന ഒരു ചില്ലുകുപ്പി.

ലഹരി ശരിക്കും മദ്യത്തിന്റെ അല്ലായിരുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ഇങ്ങനെയൊരു ആർട്ടിക്ട് എഴുതാൻ പ്രേരണയായത്. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു ലഹരി. കൂടെനിന്ന കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു ലഹരി. അവർ സമ്മാനിച്ച സൗഹൃദമായിരുന്നു ലഹരി.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ബെഡിലേക്ക് ഉറങ്ങിവിഴാൻ പോകുന്നതു വരെ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ സോഷ്യലിസമുണ്ടാകും. ഒരേ പാത്രത്തിൽ നിന്ന് കഴിച്ച്, ഒരേ ഗ്ലാസ്സ് ഉപയോഗിച്ച്, ഒരുമിച്ചു കിടന്നുറങ്ങുന്ന സോഷ്യലിസം. അവിടെ ജാതി, മത, രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരമില്ല. എല്ലാവർക്കും ഒരൊറ്റ പേരുതന്നെ. "കുടിയൻമാർ...!"

പാതിബോധത്തിൽ ടി.വി. വെച്ചപ്പോൾ കേട്ടു സ്ത്രീകൾക്കെതിരായുള്ള അക്രമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പങ്ക് മദ്യത്തിനാണ് എന്ന്. എന്റെ ഫോൺ എടുത്ത് ഞാൻ അതിലെ ഗാലറി ഓപ്പൺ ചെയ്തു. എന്റെ അമ്മയുടെ പടമുണ്ടായിരുന്നു. ചേച്ചിയുടെ പടമുണ്ടായിരുന്നു. അത് തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ പഠിച്ച പെൺകുട്ടികളുടെ പടവുമുണ്ട്. അപ്പോൾ തോന്നുന്നത് കാമത്തിന്റെ വെറിയല്ല, സൗഹൃദത്തിലാണെ പഴയ നല്ല നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു. ശുദ്ധിയും വിവേചനവും നമ്മുടെയുള്ളിലാണ്. നല്ല ചോരയിൽ പിറന്നവർക്ക് ഒരല്പം മദ്യം ചേർന്നാൽ അത് നഷ്ടമാവുകയില്ല.

കരളിന്റെ കാര്യമാണ് പ്രശ്നം. മദ്യപിച്ച കലാഭവൻ മണിയേയും മദ്യം തൊട്ടിട്ടില്ലാത്ത രാജേഷ് പിള്ളയേയും ഒരുപോലെ ചതിച്ച കരൾ. ഇതെഴുതുമ്പോൾ കരൾ എന്നോട് മന്ത്രിക്കുന്നപോലെ, "സന്തോഷത്തിന്റെ, സൗഹൃദത്തിന്റെ ഈ ലോകത്ത് തുടരാൻ ഞാൻ പിടിച്ചുനിന്നോളാം. You may continue."

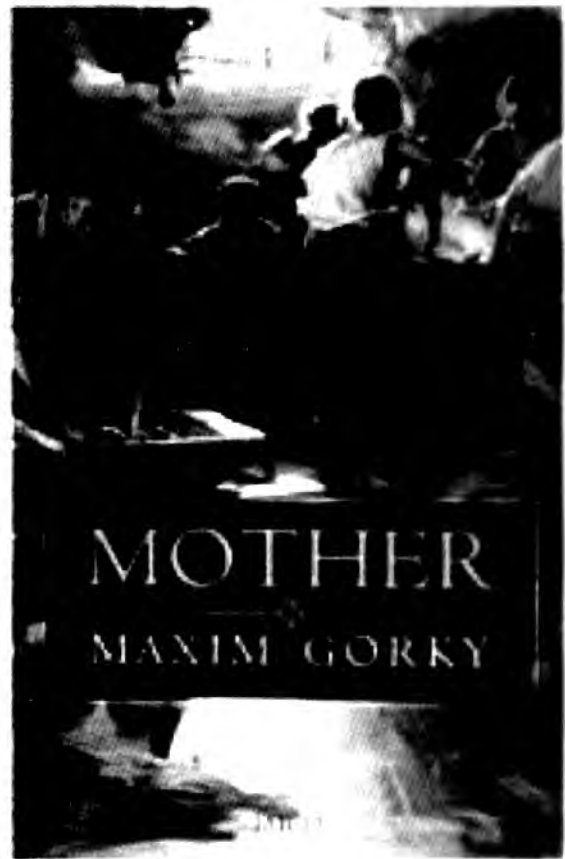
തലമുറകളുടെ അമ്മ

✍ അശ്വതി സി.കെ.
Gagnants '15

മാതൃഹൃദയത്തിന്റെ മഹത്വം വെളിവാക്കുന്ന ലോകോത്തര നോവലാണ് അമ്മ. റഷ്യൻ സാഹിത്യകാരനായ മാക്സിംഗോർക്കി 1906 ൽ രചിച്ച ഈ കൃതി ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം വായിക്കപ്പെട്ട നോവൽ എന്ന ബഹുമതി നേടിയിട്ടുണ്ട്. ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഈ ഗോർക്കിയൻ രചനകളുടേതായ വൈകാരികവും വൈചാരികവുമായ തരംഗങ്ങൾ ലോകസാഹിത്യത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു ആശ്ചര്യമായി നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ ഇത് ഒരു ആസ്വാദനം എന്ന തലത്തിലേക്കുയരുമോ എന്നത് സംശയം.

ഇന്ന് പുനർവായനയുടെ കാലമാണ്. വായിക്കുന്നതോറും കൂടുതൽ അർത്ഥതലങ്ങൾ കിളിർന്നുവരുന്ന, മുൻ അനുഭവപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഏറെ വ്യത്യസ്തമാർന്ന മാസ് മരികതയും ആകർഷകതയും ഉയർന്നുവരുന്ന കൃതികളുടെ കാലം. ഗോർക്കിയുടെ 'അമ്മ'യും വായിച്ചാൽ ഇതാണനുഭവം. കഥ എന്ന സങ്കല്പത്തിന് ഒട്ടും നിരക്കുന്നതല്ല ആഖ്യാനം. തുടക്കവും അവസാനവും ഉള്ള ഒരു കഥയില്ല. പ്രേമം ഒട്ടുമേയില്ല. പക്ഷേ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ അപ്പാടെ പകർത്തിവെച്ച ഒരു നുഭവം. ഒരു തലമുറയുടെ നേർചിത്രം. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ 'അമ്മ' - ഒരു തലമുറയുടേതല്ല, പല തലമുറകളുടേതാണ്.

റഷ്യൻ സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് നടന്ന കഥയാണ്. പാവപ്പെട്ട ഫാക്ടറിത്തൊഴിലാളികൾ പാർക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമവും അവരുടെ നരകതുല്യമായ ജീവിതവുമാണ് വിഷയം. ഫാക്ടറിയുടെ സൈറൺ ശബ്ദമാണ് അവരുടെ പ്രഭാതങ്ങളും. പ്രദോഷങ്ങളും നിർണ്ണയിച്ചത്. ഇത്തരത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയാണ് വ്ളാസോവ്. പര്യടനവും മുരടനുമായ അയാൾ ഭാര്യ നിലോവനയും മകൻ പാവേലുമൊത്ത് ജീവിക്കുന്നു. അച്ഛന്റെ മരണശേഷം ഫാക്ടറിത്തൊഴിലാളിയായ പാവേൽ വേറിട്ടൊരു മാർഗ്ഗമാണ്

തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഫാക്ടറികളിലും പാവേൽ പാവേളിലും തൊഴിലാളികളെ അടികൾക്കുടനീളം കടന്നുപോകാനാവാതെ ചെട്ടിപ്പിക്കുകയും അർഹപ്പെട്ട തുക കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഇൻമാർക്കും അവർക്ക് ഒത്താശ ചെയ്യുന്ന ഭാഗ്യം. ഒത്തിനും പട്ടാളത്തിനും മരുമകൻ വികാർക്കും എതിരെ തിരിയാൻ പാവേലിന്റെ നായകത്വം. ഒരു കൂട്ടം ചെറുപ്പക്കാർ മുന്നോട്ട് വന്നു. ഇതിനെ

യൊന്നും അർത്ഥമറിയാതെ ഭയന്ന അമ്മയെ അടുത്തിരുത്തി തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങൾ പാവേൽ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. ദാരിദ്ര്യമെന്തെന്ന്, അടിമത്തമെന്തെന്ന് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ അവർക്ക് മകന്റെ വാക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളാനായി. ഫാക്ടറി തൊഴിലാളികളെ ബോധവൽക്കരിക്കാൻ പുസ്തകങ്ങളും ലഘുലേഖനങ്ങളും വിതരണം ചെയ്തതിനും, സർവ്വലോകതൊഴിലാളി ദിനമായ മെയ്ദിനത്തിൽ ഘോഷയാത്ര നടത്തിയതിനും പാവേലും കൂട്ടരും ജനിച്ചിലായി.

അവരുടെ അഭാവത്തിൽ അവരുടെ ദൗത്യം ആ അമ്മ സ്വയമേറ്റെടുത്തു. അതിനായി നിരക്ഷരയായ അവർ പഠിക്കാനൊരുങ്ങി. മകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കൂട്ടായി നിൽക്കാൻ ഉറച്ച ധീരയായ അവർ, ഒരു തലമുറയുടെ മുഴുവൻ അമ്മയായി മാറി. മകനെനാടുകടത്തിയപ്പോഴും തളരാതെ അവർ സാഹസികരായോടെ ജോലി തുടർന്നു. ഒടുവിൽ പോലീസിന്റെ മർദ്ദനമേറ്റ് ചോരയാലിപ്പിച്ച് തളർന്നുവീഴും മുമ്പ് ധീരോദാത്തയായി അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "നിങ്ങൾക്ക് സത്യത്തെ രക്തക്കടലിൽ മുക്കി കൊല്ലാനാവില്ല." ഇവിടെ കഥ അവസാനിക്കുന്നു. അവസാനിക്കുകയല്ല, പുതിയ വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയായിരുന്നു.

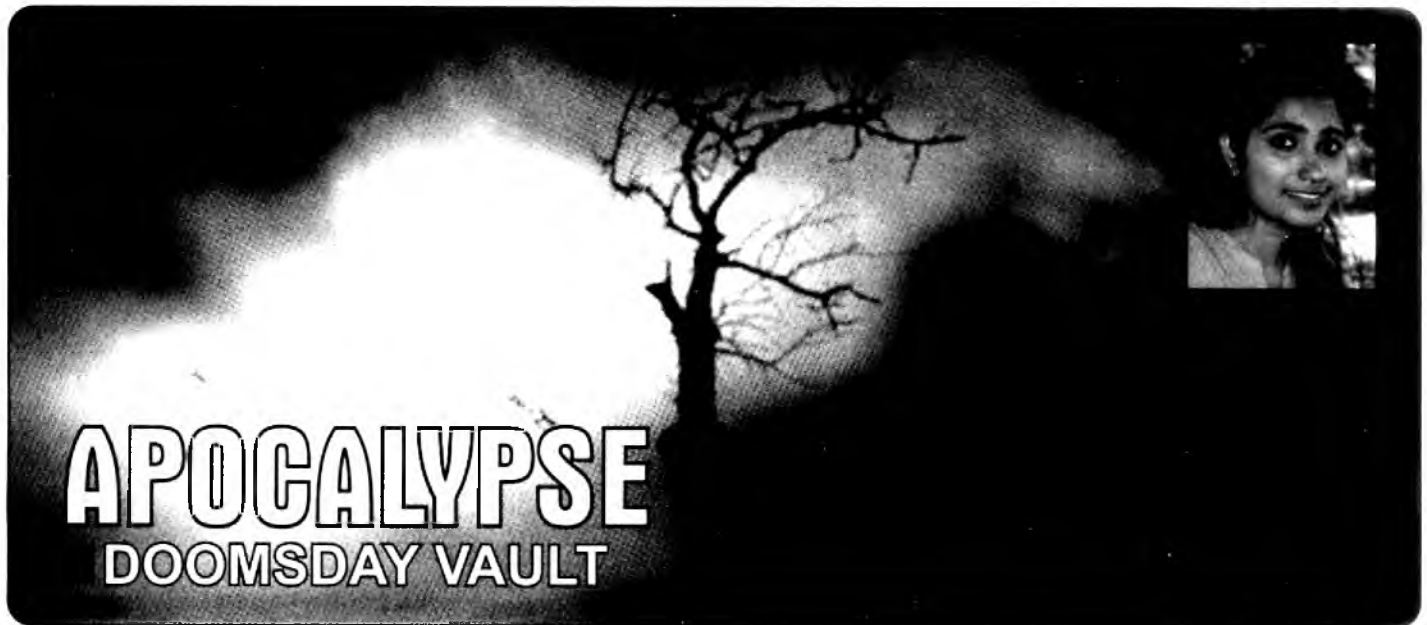
പുസ്തകങ്ങളിൽ അമ്മമാരുടെ പല മുഖങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മാതൃത്വത്തിന്റെ പലഭാവങ്ങൾ സമസ്തവും ബാലാമണിയമ്മയുടെ കവിതകളിൽ കണ്ടു. പുതപ്പാട്ടിലെ 'പൊന്നോമനയ്ക്കുവേണ്ടി കണ്ണുചുഴ്ന്ന് എടുത്ത അമ്മ', "നെയ്പ്പായസത്തിലെ എരിഞ്ഞടങ്ങുന്ന കനലായ അമ്മ", പക്ഷേ മകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കി, ആ സാഹസിക ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കാൻ മനക്കരുത്തു കാട്ടിയ, ഒരു തലമുറയുടെ അല്ല, പല തലമുറകളുടെ അമ്മയായി മാറിയ ഒരു പെൺജീവിതത്തെ കണ്ടത് ഇവിടെ മാത്രമാണ്. കുടുംബത്തിലെ പുരുഷനും സ്ത്രീയും, ഒരുപോലെ ജീവിതത്തിന്റെ തല്ലുപകാളികളാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിന് തടസ്സമാകുന്ന മാമുലുകളെ കണ്ടെത്തി ദൃഷ്ടാന്തീകരിച്ച് തിരുത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്ന നിലയ്ക്ക് സമഷ്ടിക്ക് നൽകാവുന്ന ചിരന്തനമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം കൂടിയാണ് 'അമ്മ'

യിൽ മാക്സിംഗോർക്കി നൽകുന്നത്.

മർദ്ദിത ജനകോടികളുടെ വിമോചനസ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ചിറകുകൾ നല്കിയ റഷ്യൻവിപ്ലവം നടക്കുന്നതിന് ഒരു പതിറ്റാണ്ട് മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ട ഈ കൃതി ജനങ്ങളെ വിപ്ലവപ്രാതലിലേയ്ക്കു നയിച്ച ഒരു റലടകമാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ഉദയവും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വൈചിത്ര്യവും വൈരുദ്ധ്യവും ഉദാഹരിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ അസ്തമനവും കണ്ട ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിലേക്ക് പിന്മാറിക്കഴിഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിലും ഒരു സംഘം ചെറുപ്പക്കാരുടെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ചരിത്രം വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാത്തിനും മീതെ എക്കാലത്തെയ്ക്കുമുള്ള വഴിവിളക്കായി ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്ന 'അമ്മ'യുടെ ധീരോദാത്ത വ്യക്തിത്വവും! ലോകത്തെവിടെയെങ്കിലും മർദ്ദിതരും ദരിദ്രരും അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം മാക്സിംഗോർക്കിയുടെ 'അമ്മ'യ്ക്ക് ചരിത്രത്താളുകളിലേയ്ക്ക് പിന്മുദ്രകൾ കഴിയില്ല, ഒരിക്കലും!

 Nitha Rafi
Gagnants 15

'And, there will be great heat from the sun which will scorch the people on earth...

The people left on earth will continue to hate and curse God' (Revelation : 16: 8-9).

These powerful words were not merely said. The genuineness of these facts is still swinging in front of our eyes, just as pendulum, like showing a series of signs of a great disaster ahead.

Temperature continue to rise worldwide. The amount of heat trapping pollutants released every year from fuel burning and deforestation has platened in recent years, while the amount of pollutants in the atmosphere continues to pileup. The 2015 South indian floods resulted from heavy rainfall generated by the annual North Eastern Monsoon in Nov-Dec 2015 is a recent strong evidence for the disasters beckoning apocalypse. In Chennai, each of its lakes has a natural flood discharge channel which drains the spillover. But we have built over many of these waterbodies, blocking the smooth flow of water. We have forgotten the act of drainage. We only see land for buildings, not for water or promotion of vegetation. A

deep insight on the Chennai flood disaster gives some sort of link with the global flood happened during Noha's age. The Genesis flood narrative makes up chapter 6-9 in the Book of Genesis in the Bible. The narrative one of many flood myths found in human cultures indicates that God intended to return the Earth to its pre-creation state of watery chaos by flooding the Earth because of humanity's misdeeds and then remake it using the microcosm of Noha's Ark. The story of the flood closely parallels the story of the creation, a cycle of creation, un-creation and re-creation in which the Ark plays a pivotal role. In a similar manner, the creative manipulation of history and the modern technology resulted in the opening of a frozen 'doomsday vault' in Norway on 26th February 2008 deep within an Artic mountain where millions of seeds are stored to safeguard against wards or natural disasters wiping out foodcrops around the globe. It's a Noha's Ark for the seeds of the world in sense. In the event of a terrible calamity one would re-seed the earth with the seeds in the vault just like Noha planted the vineyard after the flood.

The first deposit into the vault in the remote Norwegian archipelago of Svalbard was a box of rice seeds from 104 countries. The vault, built by the Norwegian government for 9.1 million operate like a bankbox. Norway owns the bank, but the countries depositing seeds own them and can use them as needed free of charge. The vault serve as a backup to the other 1400 seedbanks around the world. in case their deposits are lost. War wipedout seedbank in Iraq and Afganistan, and another bank in the Philippines was flooded in the wake of a typhoon in 2006.

The seeds are packed in silvery foil containers as many as 500 in each sample - and placed on blue and orange metal shelves inside three 32 - by - 88 foot storage chambers. Each vault can hold 1.5 million sample packages of all types of crop seeds, from

carrots to wheat. The seed vault is managed under terms spelledout in a triparlite agreement between the Norwegian government, the Global crop diversity Turst (GCDT) and the Nordic Genetic Resource Center. By the request of Norwegian Government, no genetically modified seeds are stored at the vault. The Syrian civil war caused another seedbank, the International center for Agricultural Research in the dry areas, to move its headquarters from Aleppo to Beirut. Due to difficulties by ICARDA in transferring its collection, in 2015 the Svalbard vault authorized the first withdrawal of seeds in its history. The Svalbard vault covered in a thick layer of permafrost is kept at an icy minus 0.4 degrees fahrenheit (-18°C) , should the power at the facility fail for any reason, the seeds will likely stay - frozen, thanks to the permafrost that covers the vault. The vault is secured by four sets of locked doors, according to the crop trust. There are also the Svalbard archipelogo's most notorious security guard to consider. The area surrouding the vault is extremely remote. The potentials and the miraculous effects of the Svalbard vault are yet to be seen.

With best compliments from..

HOMETECH
BUILDERS & MAINTENANCE WORK

M.R. VARGHESE
BUILDERS & MAINTENANCE WORK

ഇതിനോട് ബല്യം ചെയ്യാൻ

സമീർ മുഹമ്മദ്
MSc Dept. of
Pomology & Floriculture

സജയ് ഏസ്.
Aagneya '13

തിയ്യൻ is *A* travelling to Idukki with അയ്യൻ, സമീർ, സജയ്
അഭിനവൻ and *Mr. Computer* from Horti

ഒരു ക്ലാസ്സുകിടന്ന് ആ Trip നു അവതരണ പേരും നൽകി. 'തടിയൊൻ, പ്രതിതാരം' മേഹിഷിന്റെയും ജിംസിന്റെയും ആർട്ടിസ്റ്റ് ബേബിയുടെയും നാട്ടിലേക്ക് ആ അഞ്ചംഗ സംഘം യാത്രയാവുകയാണ്. മീശപ്പട്ടിലിലിൽ മേന്മാചെയ്യുന്നത് തോരണത്തെ ആസ്പദിച്ച Mr Computer അയിരുന്ന സാരഥി സ്ഥലമേതാലും തണുത്ത് വിറയ്ക്കണം എന്ന തത്വത്തിൽ അടിയൊഴുപ്പ് വിശ്വസിക്കാനാവാം താടിക്കാരൻ. സിനിമപ്രാന്തന്റെ ആഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി പരമേശ്വരൻ്റെയും അമ്മ പ്രതാപിനെ ഭ്രാന്ത സ്മൃതിയോടെയും മലയാള തൊട്ട് പ്രതികരം തീർക്കുന്ന Cinema Scene ലെ ഗ്രേൺ ദശ നീളുന്നു. തടിയൊന്നയെ high altitude ൽ നടപ്പാക്കുന്നതിലേക്ക് കപ്പലും കോഴിക്കാടിയും മേന്മാമേന്മാ ആസ്പദിക്കണം. ഒരമിഷ്യൻ്റെയും മറ്റേ പോലുള്ളവരുടെയും ആപേക്ഷിത-ലാഭിരണം അവർ യാത്രക്കിടെ സഹായത്തോടും പരസ്പരം പാരസ്പര്യം നേരം പോലതരിഞ്ഞില്ല.

പാരസ്പര്യമേന്മാൾ ഒരമിഷ്യൻ്റെ Target ചെയ്ത് കൂട്ടായ്മയും ചെയ്യുന്ന പരമ്പരാഗത രീതി അവർ സ്വീകരിച്ചു പോന്നു. ഒരപാട് തരുന്ന ചർച്ചയ്ക്ക് പഴിചെയ്യുന്ന യാത്രയിൽ വിഷയങ്ങൾക്ക് ഒരു പാതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നെ താനാക്കിയ പൊർട്ടലിലെ ഓർമ്മകൾ മൂലം നേരേണമോട്ടിയുടെ നോട്ട് നിരോധനം പരമേശ്വരൻ്റെ കയ്യിൽ ചർച്ചാവിഷയമായി.

ഇടക്കിയെന്ന മിടുക്കിയെ കണ്ടപ്പോൾ Mr Computer ചർച്ചാവിഷയമെന്നു മന്ദിപ്പിച്ചു. എല്ലാവരും അവരുടെ പ്രണയകഥകൾ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നായി OK അക്കിൻ തലമുട്ടുന്ന താങ്കൾ തന്നെ തടയ്ക്കുകയായി. ഇത്രയും 'ലയറം' തീട്ടടക്കി-മതാരണമെന്നെന്ന് തെക്കുപുറം അടിയൊട്ടി "ആശാനിട്ട് പണിതുകൊണ്ട് തടിയൻ സ്പോർട്ട് ചെയ്താൻ."

അത് പോലെ തന്നെ Drive ചെയ്യുന്നപ്പോൾ concentration പോലും അയർഡം പെച്ചുറപ്പു കഴിയാ "അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നൈസായിട്ട് തടിയൊട്ടി വെട്ടുത്ത്, ആദ്യം ഇളമരം തമ്പ്രാക്കന്മാർ പാലയ്ക്ക് ചെന്നായി."

പ്രണയകഥകളോരെന്നായി ചർച്ചകളിലൂടെയും തരയിലാലെയെരിവുകൾക്കിലും തിളിയാറിൻ പടലിലും തല്ലാറിൻ നനപോലും പടലിലുമാതെ ഒരുപാട് പ്രണയങ്ങൾ തന്നെ ഇടക്കി തന്നെ ഇതിനും പർവ്വതലമേന്മാരതി ഉമ്മിട്ടുകിയെ പ്രണയിച്ചു താടിക്കാരനും പ്രണയമെന്നോ സൗഹൃദമെന്നോ എന്ന ധർമ്മസങ്കട-

ത്തിൽ നിൽക്കുന്ന സിനിമ പ്രാന്തരം തളിയാകാലിലൂടെ മനസ്സിൽ പ്രണയം
മൊട്ടിട്ട രാദിയനും വളരെ തനയത്വത്തോടെ അവരവരുടെ കഥകളിലുൾപ്പെട്ടു.

ഇനി എല്ലാ കണ്ണുകളും അവന്റെ നേർക്കാൽ അവൻ പറഞ്ഞുതരട്ടെ
ഒരു കഥപോലെ. ആ കഥക്ക് അവനൊരു പേരും നൽകി

ഒരു പൊതിയ്ക്കഥ

"ഇതിപ്പോ ഒരു പതിലായല്ലോ അനന്ത... അന്തർയമം പൊതിയെഴുതാൻ
കൊണ്ടുണ്ടാണെന്നും ഓർ കൈകൊടുക്കുന്നതരമൊക്കെ കൈകളും. അവിടെ കൈയ്യി-
കൊടുക്കൽ നിന്നൊന്നും വാങ്ങ" ഉമ്മ അവളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

എന്നും വീട്ടിൽ പോയിവരുമ്പോ അവനായി ഒരു പൊതി "ലൈബ്രറിയിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്
അടുത്താൽ മറയ്ക്കേണ്ടതോ" അവളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ആ Special പൊതിയായി ലൈബ്രറിയിൽ ഒരു ഷെൽഡ് അവർ നിൽക്കുമ്പോൾ
നല്ല നാടൻ നെൽപ്പത്തിരി മേൽക്കു ഇറച്ചിപ്പത്തിരി വരെ ആ shelf ൽ അവർ
കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇതിനിടയിലേക്കോടോ അവന്റെ മനസ്സ് ഒരു സുരലയമായി തയ്യാറെടുത്തി
രുന്നു.

അങ്ങനെ അവളുടെ മനസ്സാണെന്നായി അവനും ഒരു പൊതിയായി
ഇറച്ചിപ്പത്തിരിൽ വെട്ടിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനായി നല്ല അവൻ 30 മിനിറ്റായി തന്നെ
പൊതിയെഴുതാൻ. ഒപ്പം ഇങ്ങനെ ഒരു കഥകൾ. "നല്ല കൈ പലപ്പോഴും
അമ്മായിയമ്മയെ കിട്ടിയ സന്തോഷത്തോടെ".

ഇതിനിടയിൽ
വെട്ടിൽ
വെട്ടിൽ

അതിനുള്ള മറുപടി അൻ തവണകേന്ദരം തന്നെ തിട്ടി.

"അമ്മായിയമ്മയെ തിട്ടിയെന്ന് സ്വയമടങ്ങ് തീരമാനിച്ചാൽ മതിയോ?"

ആ മറുപടി അസന്ത വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു.

ശരിയാണ്. സ്വയം തീരമാനിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല അത്. ആ മറുപടിയിലെ ഓരോ അക്ഷരവും അസന്ത മറുവേർഷിച്ചു. മറുപടിയിൽ, അടം കർട്ടാൻ തക്കപണം, മിണ്ടാട്ടവും കൂടി ഇല്ലാതായി. എങ്കിലുമപ്പൻ ഇടതിടെ കൈയ്ക്കുമിടിയെ ആ shelf ൽ ചെന്ന് നോക്കുമായിരുന്നു.

കാലങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഉമ്മ സ്വപ്നപൂർണ്ണ പത്നീരിയറും ചെമ്മീൻ കുറിയും ഉണ്ടാക്കിയ ഒരേ ദിവസം നീണ്ട അവധിക്കാലം ശേഷം അവർ കോളേജിലേക്ക് പോവാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്.

"ഇവിടെയാ എന്താ പൊതിയെന്നും കൊണ്ടോവാത്തേ?? "ഓനിലൂ ഇപ്പോ അവിടെ?" ഉമ്മ വിശേഷങ്ങളോരോന്നായി ചോദിച്ചു തുടങ്ങി.

"അവിടെണ്ട്... തിരക്കിലാ..." അവൾ പറഞ്ഞു.

"പിന്നെ ഒരരകാഴ്ച... ഉപ്പ അനക്ക് കല്യാണം നോക്കേണ്ണ്ട്"

"എനിക്കിപ്പോ കല്യാണം വേണ്ടോ... അതല്ല, എന്റെ അതേ പരിഷ്കരിച്ച ആയിരത്തി, അവൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

കുറേ കാലത്തിനു ശേഷം അവർ കാതോർത്തിരുന്ന ആ ശബ്ദം അവനെ കേട്ടിയെത്തി.

"കൈയ്ക്കുമിടിയ്ക്ക് വച്ചിട്ടുണ്ട്. എടുക്കാൻ വന്നുണ്ടോട്ടോ.."

ശ്ലീകാഴ്ചയും അവസാനിച്ച സന്തോഷത്തോടെ അവൻ കൈയ്ക്കുമിടിയ്ക്കോടി. നാവിൽ വെളിച്ചമുറുന്ന പലഹാരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല ഇത്തവണ അവനായി കാത്തിരുന്നത്. അതിനേക്കാൾ രുചികരമായ ഒരരകാഴ്ചയും.

"ഉപ്പ കല്യാണാലോചനകൾ തുടങ്ങുന്ന ലക്ഷണമുണ്ട്. അതിനു മുമ്പ് വേണ്ടതു ചെയ്യൂർ.".

എന്നാൽ ഇറച്ചിപ്പത്തിരി എന്നും കഴിക്കാം"

ആരാണവൾ ???

അവന്റെ പ്രണയകഥയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന് സമയം പോയത് അവർറിഞ്ഞില്ല.

ഇനിമൊരു പ്രണയ കഥ കൂടി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. Mr. Computer ന്റെ പ്രണയകഥ ആരാണവൾ ???

"അന്താരാജ്യം രാത്രി phone ചെയ്യാമല്ലോ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് വെല്ലുവിളി ചെയ്യാം അവനും കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു.

"ഹല്ലാവരും ഉറങ്ങിക്കൊ... നാളെ മേണിൽ ഘോഷംകൊണ്ട്" കർന്നാർ അവരെ കാർമ്മിച്ചു.

"ഇത് അയാളുടെ നമ്പർ... നമ്മൾ ഉറങ്ങിട്ട് phone ചെയ്യാനാ... നമ്മൾ ഉറങ്ങുന്ന പോലെ അഭിനയിക്കാം". അവരും താടിക്കാരും സിനിമ പ്രാതരം, കണ്ണുച്ചു, ചെപ്പികൾ തുറന്നു വെച്ചു ഉറക്കം അനുഭവിച്ചു. ഇതൊന്നും കർന്നാർ. ഒരു തടിയൻ തൊട്ടടാണു വെളിയിരുന്ന് "നിവരപ്രകാരമുള്ള മുന്നറിയിപ്പുമായ നേരം വെച്ചുപിടിക്കുകയാണ്.

(കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ ജീവിതം സർവ്വകലാശാല)

സമയം കടന്നു പോയി. അദ്ദേഹത്തെ പോയിട്ട് Customer Care ന് പോലും ഒരു call വന്നില്ല.

അവരുടെ ആതാങ്കപ്പയ്ക്ക് അവസാനത്തെ അന്തിമച്ചുട്ടെയാണ് Mr. Computer പഠഞ്ഞു.

നിങ്ങളെത്ര ശ്രമിച്ചാലും കണ്ടുപിടിക്കാനാവില്ല മക്കളേ..

കേട്ടിട്ടില്ല... അവർ തിരിച്ചും മറിച്ചും ചോദിക്കും - നമ്മളെന്തിനും പിടി തൊട്ടെക്കാരെന്ന്

അവരെത്ര കിണഞ്ഞ് ശ്രമിച്ചിട്ടും ഒരു സൂചനപോലും നൽകാതെ അയാൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

രീതി (2500)

അമ്മച്ചുരളിലിലെ കലഞ്ഞുത്തൊട്ടുരണ്ടോളം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന തൂരകുവടം ചെറുവണ്ണിന്റെ ചുറ്റുമുഖം കിട്ടിയ ഞെക്കൻ തുരകുവടം, കൂടാതെ ചെറുവണ്ണിന്റെ തോൽപ്പിക്കുന്ന ഇടംകി. ഇതിനടുത്തു മനോഹരമായിത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു ആ അമ്മച്ചുരളിലിലെ സമയം മടക്കിത്തന്നു തുടങ്ങി.

ഇതിനടുത്തു ചെറുവണ്ണിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമായ ചെറുവണ്ണി കൂടാതെ വളരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുതന്ന നന്നെ. അമ്മച്ചുരളിലിലെ *Profile pic* ഉം *status* ഉം *updated* ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ചെറുവണ്ണിന്റെ തൂരകുവടം തിരഞ്ഞെടുത്തുവെച്ചു.

ചെറുവണ്ണിന്റെ *updated his status :-*

"back to 'horti', after a wonderful outing with chunkzz"

ചെറുവണ്ണിന്റെ ചെറുവണ്ണി. തിരഞ്ഞെടുത്തു സിനിമപ്രദാനം കോളേജിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു ചെറുവണ്ണിന്റെ സമയം.

"ഇതിനടുത്തു ചെറുവണ്ണി ചെറുവണ്ണി കോളേജിൽ?"

ചെറുവണ്ണിന്റെ ചെറുവണ്ണി

ചെറുവണ്ണിന്റെ ചെറുവണ്ണി കൂടാതെ ചെറുവണ്ണി. ചെറുവണ്ണി
 ചെറുവണ്ണി, ചെറുവണ്ണി, ചെറുവണ്ണി... ചെറുവണ്ണി... ചെറുവണ്ണി
 ചെറുവണ്ണി ചെറുവണ്ണി... ചെറുവണ്ണി ചെറുവണ്ണി

ചെറുവണ്ണിന്റെ ഒരു രഹസ്യം ???

"ചെറുവണ്ണിന്റെ ചെറുവണ്ണി കോളേജിൽ??

"കൂടാതെ ചെറുവണ്ണി"

ചെറുവണ്ണിന്റെ ചെറുവണ്ണി കോളേജിൽ

ചെറുവണ്ണി :- Mr. Computer ന്റെ ഒരു രഹസ്യം ചെറുവണ്ണി

(ചെറുവണ്ണി...)

UNION REPORTS

*Captain of
the Ship*

Arunjith P
President

*The Wise
President*

Pournami Sreekumar M
Vice President

*Leader is
Not Just a Post
and he proved it*

Anirudh K.C.
Gen. Secretary

*He may be Silent
But his actions will
Redefine it.*

Abhin P.K.
Secretary

Syam Sasi
Hostel Secretary

Aashika Sasindran
Joint Secretary

Sajay S.
Arts Club Secretary
*The man who
brought Tears of
Joy for the 5th time*

Alan C. Antony
Student Editor

*Pen and words
make this man
the class he is..*

Jyothish Babu E.
Sports Club Secretary

*Brawn and
brain bring home
the trophies...*

Parvathy Surendran
Hostel Secretary

For Video scan
this code

It is with a sense of pride and glory that I concise before you the Union report for the academic year 2015-16, representing the Students' Union 15-16, College of Horticulture. This report depicts the ardour of every single student wholeheartedly giving their support to the Union, our mammoth effort, our crowning glories, grant achievements and laurels won.

The following members were its office bearers.

President	- Arunjith P.
Vice president	- Pournami Sreekumar M.
General Secretary	- Anirudh K. C.
Joint Secretary	- Aashika Sasindran
Arts Club Secretary	- Sajay S
Student Editor	- Alan C. Antony
Sports Club Secretary	- Jyothish Babu E.
Social Service League Secretary	- Binsiya K.
Planning forum Secretary	- Anasooya Sebastian
UUC	- Anjali V. A.
	- Abhin P. K.
	- Asif Ali P.
Class representatives	- Arjun P. K. (2015)
	- Asif Ali V.K. (2014)
	- Anirudh K.C. (2013)
	- Anto Varghese (2012)
	- Akhil T Thomas (PG)

The Union was framed with Dr.Koshy Abraham as Patron and Dr.DGiriya as Associate patron. Following the retirement of Dr. Koshy Abraham, Dr. Mercykutty P. Mathew took the charge as the new patron. But later on, as a part of administrative changes, Dr.C.George Thomas became the patron. The following members were the Staff advisors for the Students' Union 2015-16.

- Dr. Mini Sanker - Advisor, Arts Club
- Dr. P.K. Sudhadevi - Staff Editor
- Dr. Haseena Bhaskar - Advisor, Planning Forum
- Dr. B.Ajithkumar - Advisor, Sports Club
- Dr. V.I. Beena - Advisor, Social Service League
- Dr. C. George Thomas - Advisor, Quiz Club

The whole hearted support and guidance of the advisors was the strength of Students' Union. We express our heartfelt gratitude to each one of you for standing as a strong pillars besides us.

INAUGURATION

Students' Union was officially inaugurated on December 5, 2015. The inaugural function 'PRAVEGA 15' turned out to be an event of splendour and fervour. The function was presided over by Sri. Arunjith P (President, Students' Union 2015-16). The Students' Union 15-16 was inaugurated by Dr. P V Balachandran, The Registrar, KAU. The arts club was inaugurated by famous director and script writer Sri. Kalavoor Ravi Kumar. The chief guest for the function Sri. Shiva Vikram IPS (Asst. Commissioner of police, Thrissur) inaugurated the literary club. A wall magazine 'ഹരജാർ' under the literary club was inaugurated on the same day. The General Secretary extended the vote of thanks to the gathering. After the inaugural ceremony the crowd witnessed a mind blowing performance by the Students. The inaugural function came to an end by around 9.00pm with the DJ party.

ARTS CLUB

The Arts Club, Students' Union 15-16 under the excellent leadership of Sri. Sajay S and Dr. Mini Sanker has added more victorious stories to the history.

A film festival "START ACTION CUT" was conducted from November 13 to 15. Films of all genres were exhibited in the fest. The festival had a wide reception.

The interclass arts festival "AABHERI'16" was conducted from January 14 to 16. It was inaugurated by Dr. Jagadeeshkumar (The DSW, KAU). After three vivid days of festivity, mesmerising some unique performances, AAGNEYA'13 came out as the overall champions and TAURUS'14 were the first runners

up. Ms. Vandana G Paof FORTUNERS was crowned with the title of Kalathilakam. Kalaprabha title was shared between Mr. Amal Vijay of AAGNEYA'13 and Mr. Sarin S of Taurus'14. Mr. Anirudh K of AAGNEYA'13 and Ms. Badariya S of TAURUS'14 were respectively the Best actor and Best actress. The title Best skit artist was bagged by Mr. Anirudh K of TAURUS'14.

For the intercollegiate arts festival "KRI'16" held from October 1-5, team HORTICOS participated in the events with confidence under the leadership of the arts club. Hardwork and prayers of hopeful hearts were fulfilled when the Arts Club Secretary, on behalf of the whole HORTICOS family received the prestigious overall championship trophy "GOLDEN LADY" on October 5. For the fifth consecutive year the unbeatable champions of HORTI proved that the victory will be in our hands.

MAGAZINE CLUB

The activities of the Magazine club to enhance the talents of Students were praiseworthy. It was creatively run by Sri. Alan C. Antony and Dr. P. Sudhadevi.

On 5th December 2015, the club released its new magazine 'ഹരജാർ'. It was inaugurated by Sri. Shiva Vikram IPS (Asst. Commissioner of Police, Thrissur) in the presence of Dr. P V Balachandran, The Registrar, KAU), director and script writer Sri. Kalavoor Ravi Kumar, Dr. Jagadeeshkumar (The DSW, KAU), Koshiy Abraham (Patron, Students' Union 15-16) and Dr. DGirija (Assoc. Patron, Students' Union 15-16).

The interclass literary festival was conducted as a festival "AABHERI'16" on January 8th and 9th. Rishina Raj of TAURUS'14 was crowned as both Chuthranilitha and Sargaprabhitha. Nidin Raj of TAURUS'14 bagged the Sahitya Prathibha award. A new event 'Real writing' was included in the competition. Omika of TAURUS'14 got the first place in this category. Aarti

written magazine competition was also conducted in which "AAGNEYA'13" stood first. Under the club a handwritten magazine titled 'PAMPA CLICKZ' was released on the auspicious occasion of Men's hostel day.

A weekly quiz series 'WISECRACK' was conducted in association with Quiz club on the wall magazine and prizes were distributed for the winners.

Various competitions viz. Story writing (Malayalam), Essay writing (Malayalam) and Versification (Malayalam) was conducted as a part of Chingam week celebrations.

Under the leadership of the magazine club, the students participated in intercollegiate arts and literary fest "KRITHI'16" and made remarkable achievements.

SPORTS CLUB

The most enthusiastic club of Students' Union 15-16 was led by Sri. Jyothish Babu and Dr. Bajithkumar.

The college under the leadership of sports club hosted the Intercollegiate football tournament and the team HORTICOS grabbed the first runners up trophy after a very tight and thrilling competition.

The club conducted the interclass sports fest-COM ARENA 2016. inaugurated by Dr. Jagadeeshkumar (The DSW KAU). In the basketball men's tournament, TAURUS'14 won the championship followed by FORTUNERS in the second place. For basketball women TAURUS'14 were the champions, while AAGNEYA'13 were the runners up. For interclass football tournament TAURUS'14 won the championship and AAGNEYA'13 were the first runners up. For interclass cricket tournament TAURUS'14 won the championship and FORTUNERS were the first runners up. For interclass caroms women's tournament, AAGNEYA'13 won the championship and FORTUNERS came out as the runners up. For interclass caroms men's tournament, TAURUS'14 won the championship and AAGNEYA'13 came out as the runners up. For chess competition women, TAURUS'14 won the championship and AAGNEYA'13 was the runners up and for chess competition men, FORTUNERS won the championship and AAGNEYA'13 was the runners up. For interclass table tennis men, TAURUS'14 became the champions and AAGNEYA'13 was the runners up. For table tennis women, FORTUNERS won the championship and AAGNEYA'13 were the runners up.

A football league, Horti Monsoon Super League (HMSL) was organised. Competitions was among four houses. Orange house led by Alan C. Antony, Rose house led by Sajay S. Blue house led Syamkumar KP, Green led by Anirudh K.C. In the football tournament held Orange house won the championship and pink house were the runners up.

A new badminton court was inaugurated in the college by the former Associate Dean Dr. Maicykutty P Mathew on 15th October 2015.

The College under the auspicious of sports club hosted the intercollegiate basketball-Volleyball tournament-RIVERA 2016. Team HORTICOS won the Championship trophy for Basketball women's and Volleyball men's and runners up trophy for volleyball women's. The women's basketball team of HORTI proved themselves unbeatable.

In the intercollegiate badminton-women's, team HORTICOS won the championship for the third consecutive year.

Students from our college made the lion share of university team. Mohammed Murthala, Jyothish E. Babu, Amal Vijay, Akhil K.P, Nidhin Raj, Vishnu K S, Amal Baby, Saleesh S., Abinsha Ashraf were selected to the University football team. Kailas P, Vishnu S, Suhaid S and Abinsha Ashraf was selected to the University cricket team.

PLANNING FORUM

The Planning Forum performed excellent under Kum. Anasooya Sebastian and Dr. Haseena Bhasker. Planning Forum conducted a series of motivation classes for the freshers (2015 batch) titled 'GET SET GO', by Dr. P.K. Rajeevan (former Registrar, K.A.U). On 10th December 2015, an 'civil service Orientation class' by Dr. Jacob John for both UG and PG students was conducted. As a part of Chingam week celebrations a documentary film 'NEROS GUEST' was exhibited, which dealt with the impact of agricultural journalism in Indian agriculture and the problems faced by Indian rural farmers. On 22nd August 2016 a JRF orientation class for UG students lead by Dr. Madhu Subramaniam was conducted. Finally a session on 'Agriculture - Unlimited Opportunities' by Dr. Joy Mathew was conducted on 24th November 2016.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

Social Service league was very active under the leadership of Ms. Binsiya K and Dr. Beena V.I. An awareness session on 'First Aid' by Mr.Venugopal (Health inspector, Madakkathara PHC) on 27th November 2015. It was informative and helped students to get an overall idea about basic things in first aid. The club conducted a women empowerment programme on 28th April 2016 for the girls. A protest cum awareness rally on the unlucky incident happened in the life of Jisha and violence against women was organised by the club.

QUIZ CLUB

Under the leadership of Aswathi P V and Dr. C George Thomas the club has made noteworthy achievements. A weekly quiz series 'WISECRACK' was conducted in association with Literary club on the wall magazine and prizes were distributed for the winners. As part of the world Environment Day, an Intercollegiate Quiz entitled 'NATURE BUZZ' was organized on 2nd June 2016, lead by Dr. Vinod, in which College of Forestry came first. On 7th September 2016, a quiz 'KNOW YOUR WEEDS' was conducted in association with AICRP on Weed Management. Athira G Rand Sandra Maria Saju of AAGNEYA'13 won the first place. Hubaib Hassan C A and Rahul Raj M represented the college in the general quiz conducted by LIC Thrissur.

READERS FORUM

Readers forum was constituted to inculcate the habit of reading in the students. It was lead by Kum.PournamiSreekumar M as student co-ordinator and Dr.AT Francis as staff co-ordinator.

ONV remembrance meet 'അരികിൽ നീ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ' was jointly organised by the Readers forum, KAU central library and Symphony (Cultural and Literacy Organisation, KAU). Meeting was presided by Dr. Joy Mathew (The Comptroller, KAU) and inaugurated by famous media person M.P. Surendran.

As a part of the reading week celebration, a quiz competition and a malayalam reading competition was conducted in which the winners were Athira G.R. and Minnu Ann Jose of AAGNEYA'13 respectively.

Dr. A.P.J. Abdul Kalaam remembrance programme was jointly conducted by readers forum and KAU central

library.

NATIONAL SERVICE SCHEME

Under the leadership of Mr. Amalvijay and Ms. Jini Judy Kurian guided by Dr. Saji Gomez and Dr. M. Shankar as the programme co-ordinators, NSS unit of our college had conducted various programmes throughout the union period.

A blood donation camp was conducted on 12th April with the participation of students and staff of our college. A cancer awareness programme and detection for x-ray was conducted for students and staff of the college as part of world environmental day NSS unit conducted cleaning programme in university and college campus with the participation of all the students. On 15th August trees were planted in the premises of Sabhara canteen. A one week NSS camp 'MUKHILHA' was conducted for the final year students at Thamaravellachal from 9/10/2016. The camp was an amazing experience for students and the students got immense opportunity for exploring nature and interact with native villagers.

On behalf of yoga day, we conducted a yoga session which was a great success by the presence of students and staff. A quiz programme was conducted for the students as a part of soil day. Also drinking water supply was carried out college campus.

MERITORIOUS ACHIEVEMENTS

Ms. Nishidha C.T. (MSc, Dept. of Seed Technology) received the best student award for outstanding contribution in undertaking Students' Social Welfare activities and empowerment of youth in agriculture.

Mr. Sameer Muhamed (MSc, Dept. of Pomology and Floriculture) honoured with ISHS award for best oral presentation in Vth International Symposium on Liliaceae, Longan and Other Sapindaceous Fruits, organized by Bihar Agricultural University.

In the Junior Research Fellow exams conducted, our students showed excellent performance. G. J. S. and P. S and Neenu Augustine got 2nd, 4th and 5th ranks respectively in the ICAR- JRF exams conducted in Agricultural Entomology stream.

In the KAU-PG entrance examination conducted,

students showed excellent performance. Remzeena, A secured 1st rank in KAU-PG entrance examination

OTHER ACTIVITIES

Arrangements were to display historical importance of the day in the notice boards.

A new notice board was made to wish students on their birth day. This innovation had a warm acceptance among the members of our family - The HORTICOS.

New year and Christmas were celebrated in splendour in the college. Crib making competition, Carol song competition and treasure hunt were conducted in connection with the Christmas celebration and GAGNANTS'15, AAGNEYA'13 and TAURUS'14 bagged the prizes respectively.

A sent off party was organised for Dr.P.A Joseph (Associate Patron, Students' Union 2014-15) following his retirement on 7th November 2015.

The Union bid a grant farewell to our beloved Patron Dr. Koshy Abraham and the outgoing batch FALCONS'12 on 10th June 2016 (പരമകലയാ മൃത്യം). A grand "Ifthar party" was also arranged on the same day. Ms.Megha L.M. was honoured with BEST STUDENT AWARD by Horticos Alumni.

One week, August 18-23, 2016 was observed as Chinga Piravi Week "KARSHIKA" and various competitions were conducted.

A talent exhibition show 'തേൻ തെളിക്കൽ', was conducted for 2016 batch on November 3rd. Muhammad Hilal and Reshma R were selected as best freashers.

A series of classes aimed at enhancing the capacity of students were arranged by the students' union

An Official Face Book Page named 'Students Union CoH' was launched by the students' union.

Onam was celebrated in a splendid manner. The celebrations started with POOKKALAMALSARAM in which Department of Plant Pathology bagged the first position. Pookkalam by Students' union was selected the second best and Department of Processing Technology was in the third position. Programmes like "VADAMVALI MALSARAM", "URIYADI" etc added more colour and thrill to the celebration. The scrumptious "SADHYA" served spiced up the joy.

The most loved, blessed and forever cherished moments happened when the teachers day celebrations organised by the union turned into an ocean of love, care, respect and feelings of affection that are far beyond the horizon that words can explain. Red roses with greetings attached and kept on the tables of the teachers, without their knowledge, welcomed the teachers into their cabins. Everyone loves surprises, and the blessings bestowed up on us by our dear teachers for this little surprise would light our paths, will heal our wounds and will lead us to heights unexplored. A gathering of teachers and students was also organised where teachers and students shared their experiences. The programme was one of its kind and strengthened the bond between teachers and students and of course, our family.

A large and elegantly designed "POOKKALAM" was laid in the university by the students' union on the occasion of Chancellors meet in the university. The effort and talent of our students were well appreciated.

FELICITATION FUNCTIONS

Various Felicitation functions were organised to congratulate the winners of HORTICOS in different field.

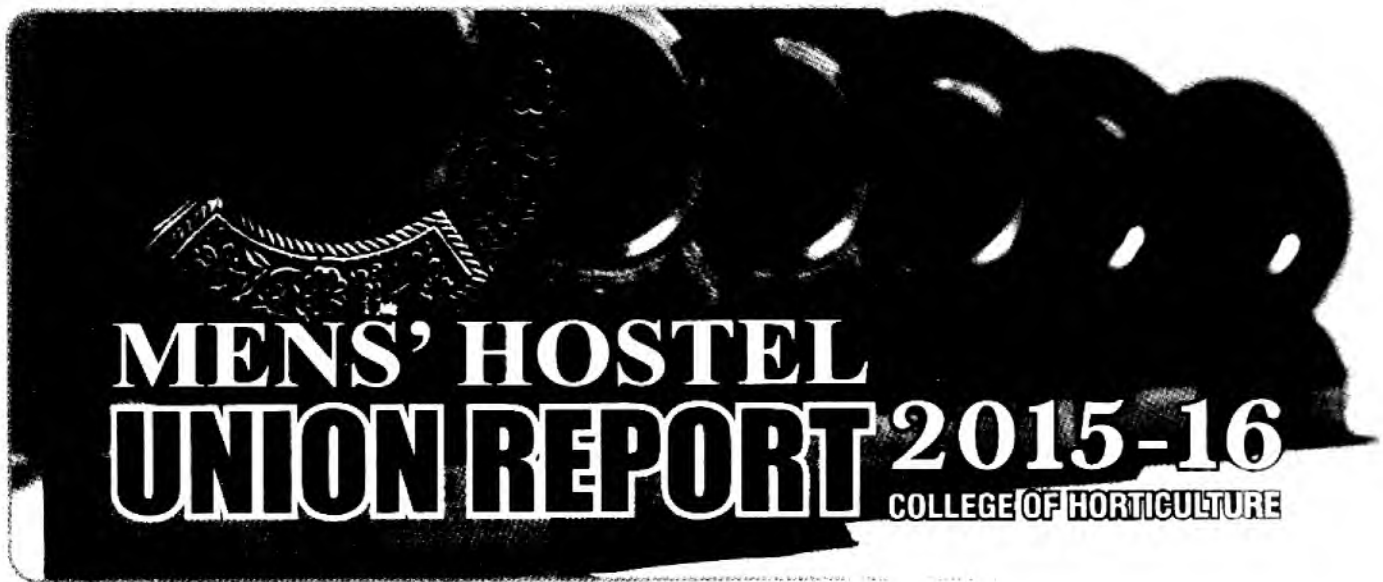
Intercollegiate Football tournament runners up were felicitated on 7th November 2015.

Felicitation function conducted for JRF rank holders and other students who received noteworthy achievements in different fields on 27th June 2016.

Intercollegiate arts and volley ball- basket ball tournament winners were felicitated on 2nd November 2016.

To conclude, the Students' Union 2015-16 could add a lot to the legacy, the legacy of HORTICOS, passed on to us by our preceders, our beloved seniors. The union was able to perform unhindered and effectively only because of the support given by the HORTICOS family. The strength and pride we got from the yesteryears was the reason for this beautiful today and let this remain as an inspiration for more United, more talented, more hardworking, more successful tomorrow's of HORTICOS.

Yours faithfully,
ANIRUDH K.C.
General Secretary

It is with great pride and elation that I present before you the Pampa Men's Hostel Union report. The Hostel Union took charge on 9th November 2015. From the outset itself, the union has been both proactive and extra ordinarily blessed.

Along with the hardwork and ingenuity of the Hostel Secretary, Joint Hostel Secretary Mr Saleesh N V, the union members and inmates, the mission to improve conditions and facilities in the hostel have been further boosted by the timely support and advice of our beloved warden, Dr. C George Thomas and Assistant Warden, Dr. K Surendra Gopal. In addition, the past year has witnessed sustained efforts by the clubs to make hostel life more enriching and wholesome through enhanced facilities and activities.

INFRASTRUCTURE AND MAINTENANCE

For maintenance and repair of the hostel facilities, fund has been approved and it worth over Rs.8.5 lakh to cater the needs of the inmates. For enriching the hostel residence facilities, the union provided new washing stones in each floor,protective wire mesh were provided to the first block to prevent the menace of snakes,a new cooler has been bought along with utensils and other equipments that are needed for the kitchen.A wash basin and table were install in mess hall for the guest.

RECREATION CLUB

The club carried out the function under the able leadership of Mr. Hubaib Hassan C A. For improving the recreational facilities of the students, sound system were provided at

the gym. The Subscriptions for various publications, were also done. For enriching the sports activities a badminton court was renovated and repaired thoroughly. The club also conducted a film fest "FILM FEST 2016" from 7th-11th November 2016. Also, carom boards were installed in 2nd floor and a wall magazine "VARANDHA"was made to exhibit the immense literary talents of the inmates.

COMPUTER CLUB

Under the leadership of Mr. Shinu Thomas, the club solved all the problems regarding the Wi-Fi connection and the entire hostel is now Wi-Fi enabled. New speakers were bought to the computer club and the printing facilities are now extended to all the inmates on a free basis. Two new joysticks were also bought to enhance the gaming facilities at the computer club.

STORE

The store operated under the leadership of Mr. Subhan. It catered the needs of the inmates and brought profits to the mess.

GARDEN CLUB

Under the leadership of Mr. Arunkumar, the club had a distinguished run. Club in collaboration with PBMF planted 50 banana plantlets and maintained it. The club also prepared a permanent bush on the sides of the main road and carried out other gardening activities by planting a large number of vegetable crops which provide

fresh vegetables to the mess. Regular maintenance of hostel premises was ensured by cutting grasses and weeds in the surrounding area.

FLOOR REPRESENTATIVES

Chandni S.M., Umamaheshwary M.D., Debashis Sahoo, Sreejith R., Nibin V. did a commendable job and found enthusiasm in noticing any defects in their respective floors and actively participated in clarifying them. They provided sufficient light and fans in every rooms and repaired leaked taps and locks.

CELEBRATIONS CONDUCTED

Onam was celebrated by making pookkalam in the hostel. Diwali was celebrated by lighting the hostel and firing the crackers during night. Environment day was celebrated on June 5th by planting various perennial trees on the hostel premises. Iftar was celebrated by conducting an iftar feast to the inmates. A big Christmas star was also made by the inmates to adorn the hostel during Christmas. The hostel union also conducted a hostel day "ECCENTRIA 2K16" inviting the associate dean and other staff and students of college.

Overall the hostel union was fuelled with enthusiasm and determination to make the activities and facilities for the hostel inmates as better as possible. Every member of the union supported whole heartedly for making every union programmes very efficient. We also worked together on the view that the future inmates of the hostel should have a very comfortable environment to study and also to enjoy their hostel life.

Yours faithfully,
SYAM SASI
 Hostel Secretary

ITzone

ITzone Infocom Pvt .Ltd
 Tc-25/669/2 , Sreekrishna
 Oppo K .Karunakaran Sapthathi Mandiram
 Marath Lane, M.G.Road , Thrissur-680001
 Ph:0487 2322208,6538281
 e-mail: tcr@itzoneindia.com

url: www.itzoneindia.com

It is with great pride and dignity that I present before you the Ladies Hostel Union Report 2015 - 2016. The new Ladies Hostel union came into force on 23rd November 2015. The Hostel Union activities was first boosted by our beloved Warden Dr. Koshy Abraham, then by Dr. Maicykuty P. Mathew and following their retirement Dr. C. George Thomas took in charge. The Union under the most efficient and vibrant leadership of Dr. Haseena Bhaskar as Assistant Warden has achieved many goals. The sincere efforts of our dear matron Ms. Indiradevi and Ms. Girija were also appreciable. The support of Ms. Anna Emanuel, the Joint Hostel Secretary have also helped in Carrying out the activities efficiently. The union was successful in enhancing facilities and activities under various clubs.

ACTIVITIES UNDER VARIOUS CLUBS

- **Recreation Club :** Under the great leadership of Ms. Krishnaveni Harish, various activities were carried out by this club. Celebrations were conducted on various occasions like Onam, Christmas and new year. Cultural programmes for our beloved warden and seniors were organized by the club.
- **Garden Club :** Under the eminent leadership of Ms. Jyothi K.R, hostel garden was modified. In addition to this, she took hand in the cultivation of banana in Hermiya hostel and the mushroom production unit set in the hostel by the previous union was well maintained and brought profit to the mess.
- **Store Room :** The store operated under the leadership of Ms. Anu Ann Augustine and Ms. Christy George. Store is fully equipped with different items to satisfy the needs of hostel inmates by the systematic operation of the kitchen.
- **Reading Room :** The reading room was well managed under the leadership of Ms. Summaya S. Initiatives were made to shift the newspaper table for more convenient reading.
- **Computer Club :** Initiatives were taken to renovate the computers under the leadership of Ms. Kalyani J. The establishment of new wifi routers have helped for more easy access to internet.
- **Floor Representatives:** Ms. Athira Venugopal, Ms. Roshni John, Ms. Ann Maria Joseph, Ms. Anitha Varma, Ms. Sneha, Ms. Riya Mary, Ms. Milisha George and Ms. Nishidha C.T have done great job in solving the problems of each floor without any delay and taking initiative to solve them.

The union could function effectively due to the support and cooperation shown by the inmates and other staff members.

Yours faithfully,
PARVATHY SURENDRAN
 Hostel Secretary

With Best Compliments From...

VISION SCIENTIFIC

2nd Floor, Delta Centre, M.G. Road,
Angamaly, Kerala - 683 572

ALIAS A.V.

Ph : 0484-2458677, 2458433

Mobile : 09744855677

E-mail : visionk@gmail.com

 SIGMA - ALDRICH FLUKA, SUPERLCO

Genetix : Fermantas, Amresco, Santacruz, Cayman, Biorad etc.

Genei Laboratories Pvt. Ltd.

Dss Takara, Clontech & Machery_Nagel, IBL

Scigenom **DNA sequencing Services** & Next generation sequencing

Students' Union 2015-16

Dr. C. George Thomas
Associate Dean & Patron

Dr. D. Girija
Associate Patron

Arunjith P.
President

Pournami Sreekumar M.
Vice President

Anirudh K.C.
Gen. Secretary

Aashika Sasindran
Joint Secretary

Sajay S.
Arts Club Secretary

Alan C Antony
Student Editor

Jyothish Babu E.
Sports Club Secretary

Binsiya K.
SS League Secretary

Anasooya Sebastian
Planning Forum Secretary

Aswathi P.V.
Quiz Club Secretary

Asif Ali P.
Councilor to
the University Union

Anjali V.A.
Councilor to
the University Union

Abhin P.K.
Councilor to
the University Union

Akhil T. Thomas
Class Representative
P.G.

Anto Varghese
Class Representative
2012

Kailas P.
Class Representative
2013

Asif Ali V.K.
Class Representative
2014

Arjun P.K.
Class Representative
2015

Staff Advisors

Dr. Mini Sankar
Arts Club

Dr. P.K. Sudha Devi
Staff Editor

Dr. B. Ajithkumar
Sports Club

Dr. Beena V.I.
SS League

Dr. Haseena Bhaskar
Planning Forum

Dr.C. George Thomas
Quiz Club

Hostel Union 2015-16

Dr.C. George Thomas
Warden

Mens Hostel

Ladies Hostel

Dr. Surendragopal
Asst. Warden

Syam Sasi
Hostel Secretary

Dr. Haseena Bhaskar
Asst. Warden

Parvathy Surendran
Hostel Secretary

NSS Co-ordinators

Dr. Berin Pathrose
Staff Co-ordinator

Dr. Mini Sankar
Staff Co-ordinator

Amal Vijay
Student Co-ordinator

Aneeta Judy Kuriyan
Student Co-ordinator

MERITORIOUS ACHIEVEMENTS

Dr. T. Pradeep Kumar
Dept. of Olericulture
Krishivigyan award
by Kerala Govt.

Ms. Nishidha C.T.
MSc, Dept. of Seed Technology
Best Student Award, outstanding contribution in
undertaking Students' Social Welfare activities and
empowerment of youth in agriculture.

Mr. Sameer Muhammed
MSc. Dept. of Pomology & Floriculture
Best oral presentation in
Vth International Symposium
conducted by ISHS

Geethu S.
2nd Rank (ICAR)
Agricultural Entomology

Arya P.S.
4th Rank (ICAR)
Agricultural Entomology

Neenu Augustine
15th Rank (ICAR)
Agricultural Entomology

Remzeena A
1st Rank
KAU PG Entrance

വർദ്ധിച്ചു കൂതൽ ആധുനിക കാർഷിക യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ വരെ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടിൽ അതിരിടത്തു നേരത്തയിലെ ഏക അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ മെഷീനറി, ടൂൾസ് സൂപ്പർ മെർക്കറ്റ്

കേരളത്തിന്റെ തനത് ധാന്യവിളകൾക്ക് ഏറെ അനുയോജ്യമായ വിവിധയിനം ഗുണമേന്മയേറിയ വിത്തുകൾ, കൃഷിയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ ആയുധങ്ങൾ, പമ്പ് സെറ്റുകൾ, ട്രിപ്ലറുകൾ, വിവിധ ട്രാക്ടർ കണക്ടറുകൾ, റൈസ് ട്രാൻസ് പ്ലാന്റർ, കീടനാശിനി തളിക്കുന്ന സ്പ്രേയറുകൾ തുടങ്ങി നാനാവിധം ഉപകരണങ്ങളുടേയും യന്ത്രങ്ങളുടേയും വൻ ശേഖരം.

KAVUNGAL
DISTRIBUTORS

AUTHORISED DISTRIBUTOR **BPL** LED LIGHTINGS

Kavungal
AGENCY

Kavungal Arcde, NH-47, Mannuthy P.O, Main Road, Thrissur 680651, Kerala, India,
Tel: 0487 6055222. Mobile: 93888 88500, Email: info@kavungal.in, www.kavungal.in

RESULT

Inter Collegiate Arts and Literary Festival Winners 2015-16

1. Story(English)	: 1 st	Roshna George.
2. Short Story(Hindi)	: 2 nd	DebashishSahoo
3. Poetry(English)	: 3 rd	HubaibHussan C.A.
4. Poetry(Hindi)	: 3 rd	AthiraVenugopal
5. Pencil Drawing	: 3 rd	Megha L.M
6. Collage	: 2 nd	Megha L.M and Sibin K.3 rd Visakh N.U and Abhin P.K.
7. Cartoon	: 2 nd	Anasooya Sebastian
8. Rangoli	: 2 nd	Radhika R and Keerthana
9. Clay Modelling	: 1 st	Visakh N.U and Sibin K.
	: 3 rd	Reshma Ravi and Abhin P.K.
10. Flower arrangement	: 1 st	Asif Ali P and Abhin P.K.
11. Fabric Painting	: 3 rd	Reshma Ravi
12. Vegetable Carving	: 1 st	Reshma Ravi and Visakh N.U
13. Face Painting	: 2 nd	Megha L.M and Ashni Varghese
14. Instrumental Music - String	: 1 st	Aswathy C.K.
Instrumental Music - Wind	: 2 nd	Ashwin Varghese
Instrumental Music - Percussion	: 3 rd	Sreejith R
15. Synchro Dance	: 2 nd	Megha M.S. and Sonia V.P.
16. Western Solo	: 1 st	Sarin S
	: 2 nd	Reshma Ravi
17. Group Music (Western)	: 1 st	Sarin S, Roshna George, Reshma Ravi P, Pooja A, Bins va K, Rose K, Alex, Amalendu MV, Sana Abdul Samad, Ashwin Varghese, Mahesh Mohan
18. Group Music (Eastern)	: 2 nd	Sarin S, Amalendu MV, Haritha M.S., Pooja A, Anantha Gopal, SikhaRaju, Nitha Rafi, Deena Sebastian, Anany i P.S
19. Patriotic song	: 2 nd	Sarin S, Amalendu MV, Haritha M.S., Pooja A, Anantha Gopal, SikhaRaju, Nitha Rafi, Deena Sebastian, Anany i P.S
20. Ad-zap	: 2 nd	Anasooya Sebastian, Arun Kumar C, Anand Vajpey, PournamiSreekumar M, Vysakh Wilson N, Alan C Antony
21. Adapt Tune	: 3 rd	HubaibHuaasan C.A.
22. Gana Mela	: 1 st	Sarin S, Pooja A, Megha L.M., Vandana G, Par Anirudh K.C.,

23.	Light Music	:	2 nd	Sarin S.
24.	NadakaGanam	:	1 st	Sarin S.
25.	Quiz	:	2 nd	HubaibHussanC.A,Anoop RL
26.	Folk Dance	:	3 rd	AthiraRavindran
27.	Mohiniyattam	:	2 nd	Megha L.M.
28.	Bharathanatyam	:	1 st	Amrita Varanya.
29.	Kuchupudi	:	1 st	Amrita Varanya.
30.	Group Dance	:	1 st	Amrita Varanya, Rin Rose Antony, AashikaSasindran, Anagha M.U, Arya R.C., Deena Sebastian, Harya Krishna V.
31.	Vattappattu	:	3 rd	Sarin S, Anoop S, Amal Vijay, Abhin P.K., Akhil K.P, Abid V, Jaseel R, Shuhaid M, HubaibHussan C.A.
32.	Oppana	:	1 st	Anitta Judy Kurian, Shafna P.C, RashidaV.K, FasnaP, Fida K.K, Riya Mary Mathew, Pooja A., Anu Ann Augustine, Shuhada Nalakath, BeegamSalama M.P, Asha John, Ananya P.S, Sikha Raju.
33.	Fancy Dress	:	3 rd	AbinSha Ashraf
34.	Mime	:	2 nd	Abhin P.K, Amal Vijay, Shinu Thomas, VivekM.c, Anjali C, Rakhi P, Saleesh N.V, HubaibHussan C.A
35.	Drama	:	1 st	PournamiSreekumar M, Anasooya Sebastian, Badriya P.S, AmrithaHari, RencyTomyP, Oormila T., Athira K, Krishna P, AmruthaManohar, Sreshma C.K.
36.	Katha Pransangam	:	2 nd	ThanzeelHoorlin K.A, Vivek S, Ashwin Varghese, Amal Vijay.

Inter Collegiate Sports and Games Winners

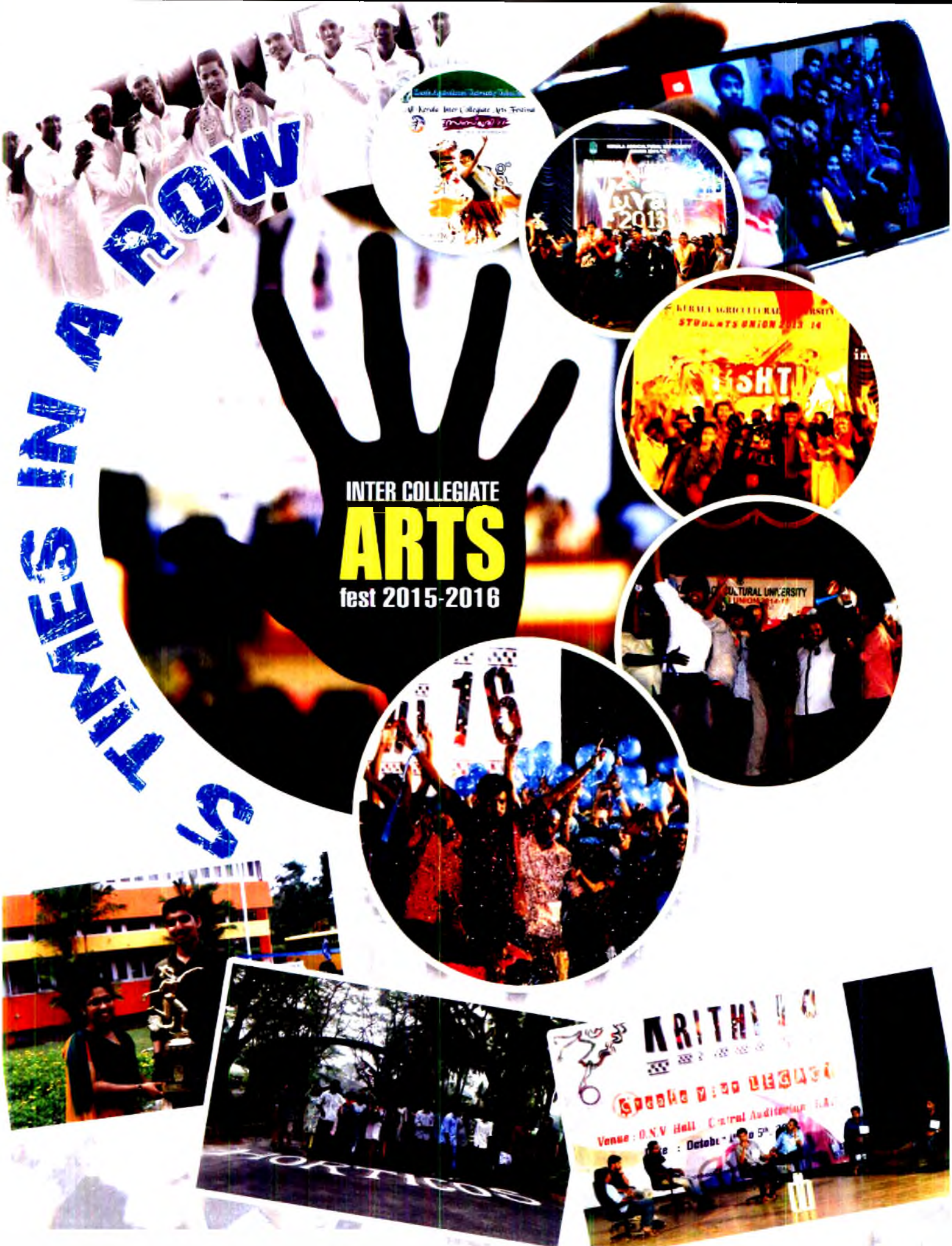
2015-16

Volley Ball Men Winners	:	SaleeshN.V,Vivek S, Ashwin Varghese, Arun Kumar C, Akhil Raj , Vinay Kumar, AsifAli P, AbinSha Ashraf, Anoop S, Jithin, Vinu K. S, Muhammad Murthala CN
Badminton Girls Winners	:	Durga P, Reshma S Nair, Oormia T.P, Sreelakshmi K.B, Nishida C.T.
Basket Ball Girls Winners	:	AashikaSasindran, Ann Mariya Joseph, Shilpa V, Christy George, NehaUnni, Aasha John, Reshma S Nair, RencyTomyP, Rakhi P, Aswathy C.K., Krishna VR, Haneena K.M.
Volley Ball Women Runners Up	:	AnnMaria, Christy George, Binsiya K, Shafna P.C, Haritha M.S, Roshna George, Badriya P.S, Hiba T, Shakkira K.K, Sreesha M, Ananya P.S, Gouri G Lal.

THIRTEEN TIMES IN A ROW

INTER COLLEGIATE
ARTS
fest 2015-2016

Glimpses from the Heart of Horti
when sports became a

CELEBRATION...

**ALL INDIA INTER AGRI GAMES
TABLE TENNIS BRONZE MEDAL WINNERS**

ARYASREE S.L. MERIN ELSA GEORGE

We are not the makers of History.
WE ARE MADE BY HISTORY

AABHERI (AAGNEYA'13)
IGNITRA (FALCONS'12)
VYGHARI (NAKSHATHRA'11)
MAYOORAM (ARISTAEUS'10)
RITHU (ARISTAEUS'10)
NADHAM (AVALON'08)
SPANDHANAM (ORION'06)
JWALA (SOPANAM'05)
NOOPURA (SOPANAM'05)
RHYTHM (PEGASUS'04)
MEHFIL (SPARKLES'03)
SOPANAM (SPARKLES'03)
AVANI (DAFFODIL'2000)
FRANAVAM (SRUTHI'98)
VYGHARI (NAKSHATHRA'11)
SPANDHANAM (ORION'06)
MEHFIL (SPARKLES'03)

HORTICOS

AVANI (DAFFODIL'2000)

RHYTHM (PEGASUS'04)

JWALA (SOPANAM'05)

AABHERI (AAGNEYA'13)

NADHAM (AVALON'08)

RITHU (ARISTAEUS'10)

IGNITRA (FALCONS'12)

MAYOORAM (ARISTAEUS'10)

HORTICOS

HORTICOS

NOOPURA (SOPANAM'05)

AABHERI (AAGNEYA'13)

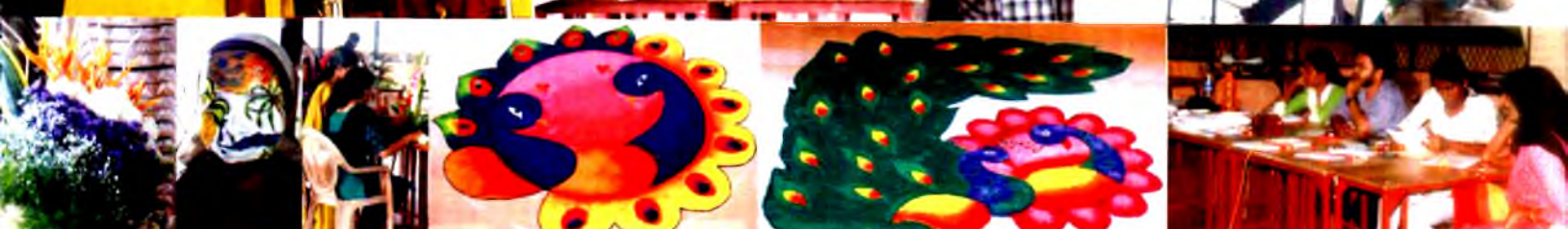
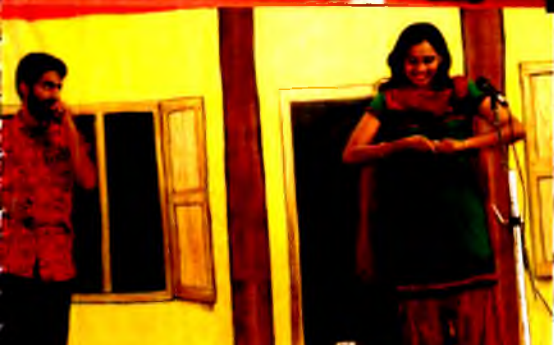
FRANAVAM (SRUTHI'98)

VYGHARI (NAKSHATHRA'11)

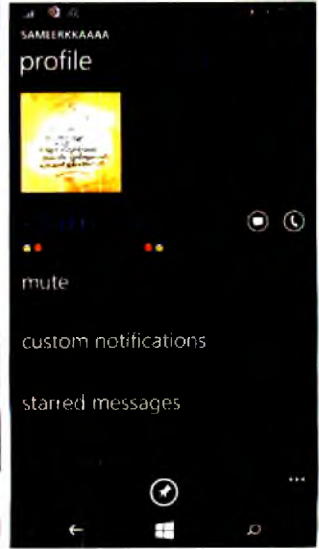
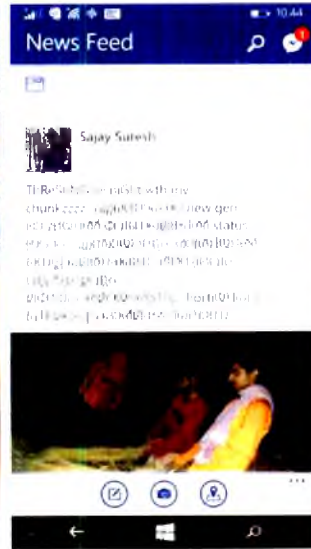
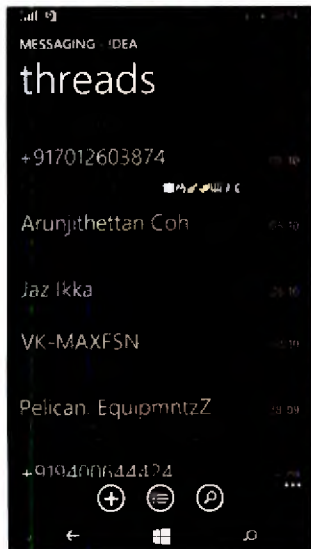
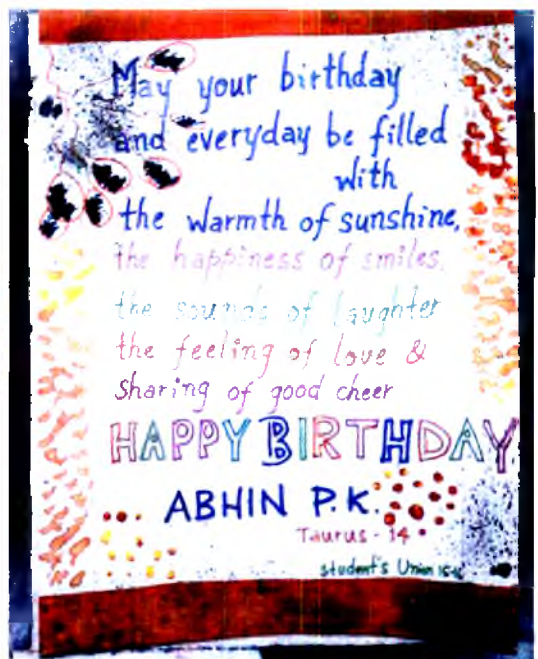
SPANDHANAM (ORION'06)

MEHFIL (SPARKLES'03)

INTER CLASS ARTS & LITERARY FESTIVAL **AABHERI '16**

chemind

THE ONE STOP SHOP FOR
LABORATORY PRODUCTS

MERCK/SPECIALITIES PVT. LIMITED

BOROSIL R GLASSWARES

BANGALORE GENEI

SRL FINE CHEMICALS

NICE FINE CHEMICALS

AGAPPE DIAGNOSTICS

ELIGO INSTRUMENTS

ROTEK INSTRUMENTS

TARSONS PLASTIC WARES

JOHNSON & JOHNSON

REMI INSTRUMENTS

BIO-RAD

SPAN DIAGNOSTICS

THERMO FISHER SCIENTIFIC

ARKRAY PIRAMAL MEDICAL PVT. LTD.

TARSONS

OLYMPUS

ARKRAY

M

SRL

NICE

TC-35-4984, CHEMIND HOUSE, M.G.ROAD, MACHINGAL LANE, THRISSUR-680 001
PHONE : (OF) 0487 2335173, 2336641, (RESI) 2429843. FAX : 0487 2336641
e-mail : mail@chemindonline.com Website : www.chemindonline.com
(Approved Govt. Contractors)

COLLEGE OF HORTICULTURE

TEACHERS

1st Row : Dr. Dijec Bastin, Dr. K.P. Prameela, Dr. M.J. Merykutti, Dr. Jiji Joseph, Dr. V.J. Beena, Dr. Rosemary Paul, Dr. Minamol, Smt. T.K. Ajitha, Dr. Jyothi Bhaskar, Dr. Binoo P. Bonny, Dr. Deepthi K.B., Dr. Mini Shankar, Smt. P.S. Bindhu, Dr. Jalaja S. Menon, Dr. Haseena Bhaskar, Smt. Meagle Joseph P., Dr. Madhu Subramaniam, Dr. Saji Gomez, Dr. Biju S., Dr. B. Ajithkumar, Dr. Manichellappan, Mr. Ziyad.

2nd Row - Dr. K.T. Prasannakumari, Dr. P. Indira Devi, Dr. K. Jessy Thomas, Dr. P. Indira, Dr. K.B. Sheela, Dr. Nirmala Devi, Dr. Maicykutti P. Mathew, Dr. K.P. Visalakshi, Dr. C. George Thomas, Dr. D. Girija, Dr. V.S. Sujatha, Dr. P. Sureshkuamr, Dr. K.K. Ibrahim, Dr. C.K. Geetha, Dr. Sarah T. George, Dr. C. Laly John, Dr. Jayasree Sankar S., Dr. N. Mimi Raj, Dr. Nalini, Dr. K.M. Durgadevi, Dr. Betty Bastin.

Ph.D. PG 2nd Year

1st Row: Arjun Mohan, Vishnu K.S, Mahesh Mohan, Basil Babu Paul, Vinay Kumar, Swapnil Waghmare, Akhil T Thomas, Nagendra M.S, Aswin Vargese, Raghunath H, Raju P Naik, Umesh C, Venkat Satish J, Veeresh S, Debashish Sahoo, Kishore Jughale, Pramod Kabade
2nd Row: Deepa pawar, Aswathy C, Anjana Devaraj, Malavika O, Marisha Elza Jacob, Amrutha P, Salpriya Seby, Nadhika K, Deepali Rani, Shamla K, Lekshmi Sekhar, Marjan P.S, Dhanalakshmi V.N, Aparna K.K, Aisha mol P.B, Geethu Mol Thankappan, Surya Raj, Deepa T
3rd Row: Ajisha K S, Sruthy P.M, Reshma T.R, Nishidh C T, Chandra, Prabha S, V.Jhansi Rani, Suvarna Shyam K.T, Rose Mary, Fathima Nufaisa, Preethy VP

Ph.D. PG 1st Year

1st Row: Faiza Mohamed, shibana S N, Archana Unnikrishnan, Sreethu M.J, Akshatha V, Rima K.R, Rammya Molu K, Amitha Elias, Anitrosa Innazent, Anseera T.P, Lakshmi K.S, Athira Baburaj, Dhanya Sree K, Priya Philip, Santhiya K, Nayana V R, Athira Ravindran, Athulya S Nair, Visakha T, Niranjana Menon, Siella Darcy P.P, Shahnas E
2nd Row: Midhuna MR, Swathy Sugathan, Geethu M, Akojiam Ranjitha Devi, Anila Peter, Reshma Thampi, Rahila Beevi M.H, Atheena Harish, Reshma Sara Babu, Pooja S J, Dharini Chittaragi, Athira B, Athira E, Jeen Shaji, Nisha Paul, Sophia Baby, Divya P.V, Laya P.K, Shaniba M, Aswathy M S, Divya Jayakumar, Remya P.R
3rd Row: Rejin Ram, Muhammed Murthala C.N, Abid V, Jithin S, Abdul Jabbar P.R, Prakash K.M, Rakesh P.S, Anto Varghese, Fazeedhibinu Khaleel T, Amjath T, Amal Premachandran

Aagneya '13

1st Row: Liz J Kappen, Keerthana K, Rineesha Backer A, Ann Maria Joseph, Devi Sreeja, Roshna George, Anjali VA, Anasooja Sebastian, Shajeena Beegum MP, Anu Ann Augustine, Ashni Varghese, Shilpa V, Aneeta MR, Thanzeela Hoorlin K A, Devika D

2nd Row: Roshni John, Binu V.K, Shafna P.C, Amrita Manohar, Binsiya K, Annika Elizabeth Babu, Sonia VP, Aswathy P, Sujana M, Sandra Maria Jose, Anagha R, Jasmine Thomas, Shilpa K.S., Megha M.S., Pournami Sreekumar M.

3rd Row: Ashitha P.V., Radhika R., Haritha Raj S., Minnu Ann Jose, Durga P., Parvathy Surendran, Athira G R., Jaseera U A., Sumayya S, Rahila K., Krishnaveni Haris, Jothy K.R., Giffy Thomas, Anitta Judy Kurian.

4th Row: Kailas P., Ranjith R., Amalendu M V., Sajay S., Visakh N U., Syam Sasi, Amal Vijay, Anirudh K C., Alan C. Antony

Taurus '14

1st Row: Nibin Vattiparambath, Akhil Raj, Anoop S., Vinu K.S., Abinsha Ashraf, Jyothish Babu E., Shuhaid M., Abhin P.K., Saleesh N V, Nidhin Raj, Akhil K.P., Asif Ali V.K., Hubaib Hassan C.A., Asif Ali P., Vivek M.C., Shinu Thomas, Sarin S., Arunkumar C.

2nd Row: Harya Krishna V., Reshma S. Nair, Blessi Thambi, Nayana Narayanan, Parvathy P.B., Amitha K., George, Kithaya M.D, Ancydiana P.G., Sandra Jose, Dilja K.M., Anisha Arumughan, Athira Sreenivasan, Arya P.R., Neha Unni

3rd Row: Amritha Han, Asha John, Hiba T., Rinrose Antony, Anagha V. Gopal, Beegum Salma, Deena Sebastian, Gowri Geetha Shandri, Nalakath, Ashravi Bhanu, Pooja A., Rashida V.K., Sugina P., Rifa Ashin P., Keerthana Jayarajan, Awhanainu M., Riya Mary Mathew, Anna, Emmanuel, Sneha Chakko, Aparna Joseph.

Gagnants '15

1st Row : Bijumon P.K., Sibin K., Muhammed Anees M., Jaseel R., Amal Babu, Rahul Raj M., Sreekumar S.V., Akshay Kumar, Arjun P.K., Vysakh Wilson, Neelanika, Sooraj C.S.

2nd Row : Aswathy Ashok, Rose K., Alex, Sikha Raju, Krishna V.R., Sreesha M., Amritha Varanya, Ananya P.S., Aswathi C.K., Arya S., Arya R.C., Sumi P., Anusree Anand, Deepthi K., Haritha N.K., Athira K., Krishna P., Ayisha V.V., Sana Abdul Samad, Farsara P.M.

3rd Row : Chinju Anil, Hamna M., Murshida A.P., Shakkira K.K., Anjali C., Sreelakshmi K.B., Rosemary Paul, Fida K.K., Athira Venugopal, Saviltha K.B., Aswini S., Haneena K.M., Anitha A., Fasma P., Swathi Suresh, Rency Tomy Pulickal, Akshaya Aliyas, Kavya T.K., Krishna J.

4th Row : Shilpa R., Oormila T.P., Anagna M.V., Lakshmi Suresh, Karishma P.H., Varma Murali, Shiba Balachandran, Sneha P., Ayana Mohan, Aysha M.M., Arya C. Anand, Surya Joseph, Dhanya Johnson, Chinnu Raju, Manshida A.P., Nitha Raphy, Rakhi P.

Prayaga '16

1st Row : Amal Suresh, Justin Sabu, Vishnudas T.N., Om Prakash Eank, Rakesh Kumar Sahoo, Harigovind P., Muhammed Hiral K.S., Nandakumar A., Haris M.S., Ashwin V.V., Stanishkar T.S., Amal Baby, Jostine George, Lalvin C.S., Sreehar K.

2nd Row : Gopika Satheesh, Kavya K.T., Archana T. Shaji, Haritha G., Anushka Pavithran, Maneesha Mohan, Trushita T.V., Thesnimol T.M., Annu Sivaganga S.P., Ashry K.E., Shafna I., Swapna Thomas, Surabhi P., Sruthi C.O., Ziyath M.V., Athira Shajin, Jincy Mehnaz C.

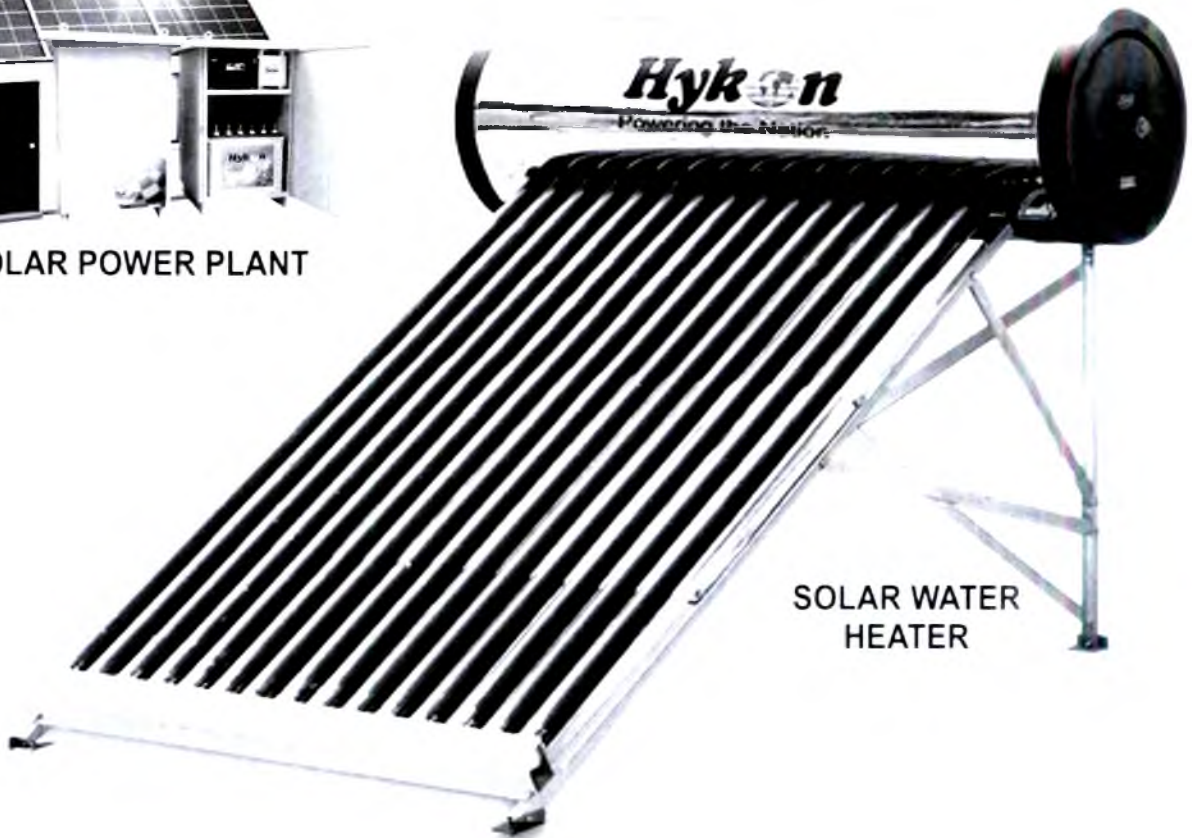
3rd Row : Athira S., Ansila Jabir U.K., Parvathi Sankar P., Koulah B., Bhuvana C.M., Akhila K.M., Vandana P.K., Krishnadevika, Reshma R., Krishna Nayana K.U., Niveditha K.P., Teena Ouseppachan, Adithya B.P., Fathima V.H., Anjitha H., Merlin J. Mariya.

4th Row : Varadha Gayathri V.P., Swathi M., Afiya K., Harsna S.K., Anjali P., Thesnim P., Suria Madhavan, Niveditha K.D., Farsana Jabeen T.P., Abshiba Aiswarya K., Drishya K.A., Athira M., Nayana Raju.

With Best Compliments From...

SOLAR POWER PLANT

SOLAR WATER HEATER

HOME UPS

GREEN UPS

ONLINE UPS

SERVO STABILIZER

Hykon[®]

Powering the Nation

ISO 9001:2008 | ISO 14001 COMPANY | NATIONAL AWARD WINNER

ഇന്ന്.

ഒടിവിലായി കുറിയ്ക്കപ്പെട്ട അക്ഷരവും

അച്ചടിച്ച് തച്ചാനായിരിക്കുന്നു.

എഡിറ്ററുടെ ഭവനം അഴിയിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്

ഇനി ചെയ്തുകൊടുക്കാനുള്ളത്

കടപ്പാടിന്റെ കണക്കെടുപ്പുമാത്രം.

ഓർമ്മയിൽ ഒരുപാട് പേരുകൾ ഉണ്ട്.

ഈ ഭവനം വിശ്വസിച്ചു ഏർപ്പിച്ച

എന്റെ ഭവനാർപ്പിയോട്...

ഒപ്പം നടന്നുവരോട്...

തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി തിരുത്തിയവരോട്...

കുറെ ഉറക്കമില്ലാത്തവരോട്...

നാല് വർഷത്തെ മുഴുവൻ ഓർമ്മകളും

താളുകൾക്കിടയിൽ ചേർത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ

തച്ചാനാകുന്നവരോട്...

പിന്നെ,

വെച്ചെഴുതാനാണെങ്കിലും

ഹെർബറിയം ഉണ്ടാക്കാനാണെങ്കിൽപ്പോലും

മാഗസിൻ ഒന്ന് തൊട്ടുനോക്കാൻ പോകുന്നവരോട്...

മുന്നിലുള്ള ഇരുട്ടിനെക്കീറിമുറിച്ച് വഴിനടത്തിയ

അ നക്ഷത്രത്തിനും.

അങ്ങനെയങ്ങനെ എല്ലാവരോടും...

അവസാനമായി....

എഡിറ്റർ